

TORSDAG DEN 18. DECEMBER 2008

FORSÆDE: Adam BIELAN

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.05)

2. Oplysningskrav til mellemstore selskaber om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber – Mellemstore selskabers regnskabsmæssige forpligtelser (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– betænkning af van der Burg for Retsudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF for så vidt angår visse oplysningskrav til mellemstore selskaber og kravet om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber (KOM(2008)0195 – C6-0173/2008 – 2008/0084(COD)) (A6-0462/2008) samt

– redegørelse fra Kommissionen om mellemstore selskabers regnskabsmæssige forpligtelser.

Ieke van den Burg, ordfører. – (NL) Hr. formand! Undskyld forsinkelsen. Det er vanskelige tider for små og mellemstore virksomheder. Krisen har ikke blot ramt banker og børsnoterede selskaber, men påvirker hele økonomien og fører også til tab af arbejdspladser i SMV'er. Det vil derfor være en god idé, hvis EU giver sektoren en saltvandsindsprøjtning.

Det er her, det sæt foranstaltninger, der blev præsenteret sidste sommer under overskriften "Small Business Act", kommer ind. Jeg arbejder hårdt på en række forslag fra det sæt, bl.a. statuten for et europæisk anpartsselskab, større muligheder for mikrokredit og udvidelse af muligheden for lav moms for tjenesteydere, der betjener privatpersoner på det lokale marked.

En meget vigtig årsag til bekymring hos mindre virksomheder er den administrative byrde, hvoraf størstedelen skyldes nationale og lokale myndigheder. I de tilfælde, hvor EU-lovgivningen spiller en rolle her, er vi dog proaktivt begyndt at rydde op og gøre byrden lettere. Det gælder faktisk også i denne sag. Informationsforpligtelserne og begge direktiverne herom, der er 25 og 30 år gamle og er blevet ændret mange gange, bliver nu revideret og forenklet i det, der kaldes en hurtig procedure.

Disse foranstaltninger er dog kun et lille skridt i retning af at lette byrden. Der er behov for at gøre meget mere. I den forbindelse har vi klart givet udtryk for vores utålmodighed i Parlamentets Retsudvalg. I lyset heraf har vi sammen med dette baggrundsmateriale for lovgivningen fremlagt en beslutning for at henstille til udvalget at fremskynde en langt mere grundig revision af lovgivningen om små og mellemstore virksomheder. Tilfældigvis var udvalget allerede i gang. Hensigten er at opnå større harmonisering af EU-reglerne for små og mellemstore virksomheder.

Da vi tidligere drøftede dette emne og en betænkning af Alexander Radwan for Økonomi- og Valutaudvalget, sagde vi specifikt, at vejen frem ikke skulle være International Accounting Standards Board, som var med til at udarbejde internationale regnskabsstandarder (IFRS) for små og mellemstore virksomheder, men at vi kunne opnå yderligere harmonisering i EU på grundlag af den eksisterende lovgivning.

Under den drøftelse var det især hr. Lehne, der som skyggeordfører for betænkningen foreslog, at medlemsstaterne allerede skulle have mulighed for at undtage mikroenheder, de helt små virksomheder, fra denne EU-lovgivning på dette trin. Det er efter min mening en nødforanstaltning, og selv om den er blevet foreslået af Stoiber-gruppen, vil den ikke på længere sigt medføre nogen grundlæggende forenkling, fordi den vil afstedkomme større uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne, da det ikke er en obligatorisk foranstaltning.

Målet og valget bør i sidste ende derfor være at opnå en vidtrækkende harmonisering, således at virksomheder, der ikke opfylder betingelserne for mikroenheder, bliver omfattet af en lignende, meget enkel ordning. Med hensyn til denne enkle ordning vil jeg selv gerne minde om de muligheder, der ligger i "XBRL" (eXtensible Business Reporting Language), som er en ordning, der giver forskellige organer mulighed for meget let at

indlæse data og giver andre organer mulighed for at bruge disse data. Det vil derfor blive meget lettere og enklere for virksomhederne at levere den type data, og dataene vil også kunne bruges på mange forskellige måder.

Kort sagt har vi snart brug for en ordentlig forhandling om den fremherskende modstand i regnskabskredse mod at fritage disse mikroenheder. Udvalget bør fremsætte forslag. Vi bør derefter undersøge, hvilken metode der er bedst for mellemstore virksomheder, men også for de bittesmå virksomheder, for at sikre gennemsigtighed og et godt bogføringssystem, der kan hjælpe dem med at udføre bestemte opgaver, uden at der bliver læsset en enorm administrativ byrde over på dem.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand, fru van den Burg, mine damer og herrer! Europa-Parlamentet skal i dag fælde dom over et forslag til forenkling. Forslaget er det første af tre lovforslag på regnskabsområdet. Målet er at forenkle de økonomiske betingelser på fællesskabsniveau, især for små og mellemstore virksomheder.

Dette første forslag er et godt udgangspunkt. Det er en god mulighed for lovgiverne, interesserede parter og Kommissionen til at udveksle synspunkter og drøfte, hvilke elementer der skal med i de to andre forslag, der følger efter.

Som det blev meddelt i den europæiske genopretningsplan for et par uger siden, vil det næste forslag sigte mod at mindske den administrative byrde for de mindste virksomheder, som også er den mest udbredte virksomhedstype i Europa.

I løbet af det første kvartal af 2009 fremsætter Kommissionen et forslag, der giver medlemsstaterne mulighed for at fritage disse mikrovirksomheder fra forpligtelsen til at udarbejde årsregnskaber. Jeg vil gerne understrege, at det med Kommissionens forslag kun vil lykkes at mindske den administrative byrde, hvis medlemsstaterne er villige til at bruge denne nye mulighed, eftersom det er et valg.

De eksterne konsulenter har anslået, at denne foranstaltning kan give besparelser på op til 5,8 mia. EUR om året. Disse besparelser vil dog kun kunne realiseres, hvis alle medlemsstater gennemfører denne undtagelse og ikke indfører nye og unødvendigt restriktive regler.

Det andet initiativ, jeg bebudede i slutningen af september, var en revision og opdatering af det fjerde og syvende regnskabsdirektiv. De første tekniske forberedelser til denne revision er allerede indledt. En offentlig høring om, i hvilken retning den skal gå, vil blive offentliggjort i løbet af første kvartal 2009.

Det vil glæde mange at høre, at der så vidt muligt vil blive taget hensyn til henstillingerne fra højniveaugruppen under ledelse af hr. Stoiber.

For at vende tilbage til forslaget, som for nylig har været genstand for en hasteprocedure, glæder det os at høre, at det takket være samarbejdet mellem institutionerne har været muligt at behandle initiativet så hurtigt, som det har været tilfældet.

Jeg vil opfordre til, at man i dag stemmer for afslutningen af denne procedure.

Kristian Vigenin, ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget. – (BG) Hr. formand, hr. kommissær! Vores vurdering var, at forslagene i forbindelse med dette lovgivningsinitiativ ikke er ambitiøse nok. Økonomiudvalget vil derfor indtrængende anmode Kommissionen og Dem personligt om at indføre en mere aktiv politik på dette område.

Men jeg kan se, at det, De har fortalt os, er et virkelig vigtigt skridt, og vi forventer faktisk flere aktive foranstaltninger fra Kommissionens side, naturligvis med Europa-Parlamentets fulde opbakning, eftersom denne sag er særdeles alvorlig for små og mellemstore virksomheder, især i forbindelse med den aktuelle finanskrisen.

Som ordfører for Økonomi- og Valutaudvalget vil jeg gerne sige, at vi bakker fuldt og helt op om Kommissionens initiativ til at mindske bureaukratiet for mellemstore virksomheder. Vi deler dette ønske og har støttet hasteproceduren. Dette forslag vil blive støttet i dag. Vi mener, at de foranstaltninger, De er indstillet på at indføre, fra nu af også vil få fuld opbakning.

Jean-Paul Gauzès, for PPE-DE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. næstformand i Kommissionen, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vores gruppe vil naturligvis stemme for fru van den Burgs betænkning, og jeg vil rose hende for hendes arbejde, der som bekendt altid er rigtig godt.

Ikke desto mindre vil jeg gerne gøre opmærksom på, at små og mellemstore virksomheder ikke nødvendigvis går ind for at ophæve regnskabskrav. Vi modtager i den forbindelse mange breve, om at vi skal være forsigtige, at forenkling er hensigtsmæssig, men at det ikke må give bagslag. Lad mig forklare, hvad jeg mener. Der er behov for at forenkle regnskabsaflæggelsen, og det er idéen med beslutningen, hvori det hedder, at Kommissionen snarest muligt og mere præcist inden udgangen af 2009 skal forelægge Europa-Parlamentet et forslag til ramme for regnskabsaflæggelse, der passer til små og mellemstore virksomheder. Det betyder imidlertid ikke en fuldstændig fritagelse.

Hvorfor? For det første fordi regnskabsaflæggelse er en lejlighed til, at direktørerne mindst en gang om året kan gøre status over deres virksomheds situation. Regnskabsaflæggelse er også et meget nyttigt element i udlån mellem virksomheder. Det er også regnskaber, bankerne beder om i forbindelse med bevilling af lån. Der er skattepligt. Lad os derfor ikke skuffe direktørerne for mindre virksomheder ved at fortælle dem, at de vil spare masser af tid og penge, hvis de ikke længere skal føre regnskaber. Det vil være katastrofalt.

Det, vi har brug for, er at få gennemført en ramme for regnskabsaflæggelse, der passer til små virksomheder, og at få lettet overdrevne eller unødvendige forpligtelser for de pågældende virksomheder. Jeg mener imidlertid, at den bedste forenkling vil være én gang for alle at anvende reglen om, at der i hver medlemsstat skal kræves information én gang, og at virksomhederne ikke regelmæssigt skal anmodes om at afgive de samme erklæringer eller udfylde de samme skemaer for at give myndighederne oplysninger, de allerede har.

På den måde kan vi hjælpe virksomhedslederne ved at sikre, at de har hensigtsmæssige regnskabsregler, der giver en forståelse af deres virksomheders situation, og at de fritages for totalt meningsløse administrative opgaver.

Sharon Bowles, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg hilser reduktionen af SMV'ernes administrative byrde i forbindelse med regnskabsaflæggelse velkommen. Mindre virksomheder er ikke bare store selskaber i mindre størrelse, så mange af de krav til regnskabsaflæggelsen, store selskaber skal opfylde, er slet ikke relevante. Andre krav forårsager et kolossalt dræn af ressourcer, passer ikke til virkeligheden hos de enormt forskellige mindre selskaber, vi har i Europa, og gavner derfor ikke almenvellet. Unødvendig regnskabsaflæggelse gør langt mere skade end gavn, så jeg er glad for at blive af med noget af det. Lad os fortsætte det gode arbejde.

Den del af den endelige tekst til betænkningen, som min gruppe og andre er uenige i, vedrører sammenligningstabeller. Kommissionen ønskede, at sammenligningstabeller vedrørende gennemførelse skulle være obligatoriske, selv i dette lille direktiv, og det er vores holdning. Rådet vil ikke tilslutte sig det, fordi det siger, at det er en unødvendig byrde. Mit svar på det er, at det ikke behøver være det. Vi må finde en måde, hvorpå vi kan gøre gennemførelsen af EU-lovgivningen tilgængelig. Der er et enormt demokratisk underskud. Det er medlemsstaternes ansvar, men EU får skylden.

Der er visse ligheder her med den kritik, som er blevet fremsat mod Lissabontraktaten, fordi den er ulæselig som selvstændigt dokument. Der burde imidlertid være et endnu større ramaskrig fra offentligheden, for dette er lige præcis, hvad mange medlemsstatsregeringer dag efter dag gør mod deres borgere og virksomheder, når de gennemfører EU-retsakter i deres nationale lovgivning. Lad os være helt klare. Det her er ikke en EU-fejl. Det er en fejl, der ligger hos medlemsstaterne, og den skal rettes.

Patrick Louis, for IND/DEM-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Kommissionen har til hensigt at reducere den administrative byrde for virksomheder, hvilket egentlig er en god ting. Det vil dog ikke grundlæggende ændre situationen, at man ønsker at spinke og spare hele tiden. For Kommissionen skaber sideløbende fortsat uforholdsmæssig standardisering, talløse beslutningsniveauer og systematiske begrænsninger, som den påtvinger europæiske virksomheder uanset størrelse.

I dag er det kun tre stater, som ikke anerkender behovet for, at der skal offentliggøres information om virksomheder – fra de oprettes til de lukkes – og Kommissionen selv indrømmer, at en del af den information går tabt. Dette tab vil påvirke dem, der har mest brug for informationerne, dvs. enkeltpersoner og SMV'er, omkringliggende mikrovirksomheder og mennesker, der er direkte knyttet til disse virksomheder.

Dette forslag gør, at overførbare oplysninger, dvs. oplysninger, som alle ret let kan få adgang til, vil blive til oplysninger, som kan anfægtes, og som kun fagfolk med et præcist kendskab til genstanden for deres søgning på længere sigt vil få adgang til. Vi kan ikke acceptere dette forslag, for hvis vi skal handle som ansvarlige lovgivere, skal de tilsigtede modtagere af den økonomiske information konsekvent være alle interesserede borgere, forbrugere og investorer, uden at der skal træffes særlige foranstaltninger.

Samtidig kan og vil dette forslag helt bestemt have skadelige følger for den regionale presse, der allerede er i vanskeligheder, eftersom dens opgave er at offentliggøre retlige og juridiske meddelelser, som tegner sig for 25-50 % af dens annonceindtægter. Disse aviser spiller en afgørende økonomisk og social rolle. De skal beskyttes, for hvis vi beskytter dem, beskytter vi deres sociale rolle i lokalsamfundet. Vi vil måske gøre klogt i at prøve at foretage besparelser og fokusere på andre spørgsmål. Efter vores mening er denne specielle sag ikke klar i dag.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Hovedformålet med vores erhvervspolitik er at skabe et passende klima til oprettelse og udvidelse af nye virksomheder. Hvis vi skal forbedre det økonomiske klima, skal vi forenkle administrative og juridiske procedurer og træffe foranstaltninger vedrørende finansiering, skatter og såvel det sociale som det naturlige miljø, da alle disse faktorer påvirker virksomhedernes måde at fungere på.

Ensartede regler ville være til stor fordel for hele det internationale erhvervsliv. For det første ville supranationale regnskabsstander gøre det lettere at vurdere og sammenligne den finansielle situation for virksomheder i forskellige lande, og det ville lette beslutningsprocessen med hensyn til investeringer. For det andet ville selskaberne få bedre adgang til kapital, fordi regnskabsaflæggelsen er baseret på alment anerkendte og godkendte regnskabsprincipper.

Små og mellemstore virksomheder skal ofte overholde samme lovgivning som store selskaber, selv om der kun sjældent bliver set nærmere på deres særlige regnskabsbehov. Det er vigtigt at sikre, at forhandlingerne ikke kun fokuserer på forenkling, men også på, hvordan regnskabsaflæggelsen påvirker små og mellemstore virksomheder i modsætning til store børsnoterede selskaber. Forhandlingen om forenkling fokuserer normalt på omkostningerne. Imidlertid vedrører forhandlingen om følgerne af kravene til regnskabsaflæggelse fordelene ved regnskabsaflæggelse og individuelle brugeres behov.

Der er en række fordele ved at indføre forenklede regler for små og mellemstore virksomheder. For det første medfører gennemførelsen af universelle standarder afgjort færre fordele for små og mellemstore anpartsselskaber end for større aktieselskaber. Dette fører til en ubalance i cost-benefit-forholdet ved gennemførelsen af standarder. For at sikre en passende cost-benefit-balance skal omkostningerne ned. For det andet spiller regnskabsaflæggelse ikke nogen væsentlig rolle for, om ejere af små og mellemstore virksomheder kan opfylde informationskravene, da de har direkte adgang til informationen. For det tredje har brugere af SMV'ers regnskaber en mere begrænset viden om regnskabsaflæggelse, og den bør derfor tilpasses brugernes evner.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Hr. formand! Europa-Parlamentet har i mange år råbt vagt i gevær over problemet med de unødvendige og uforholdsmæssig høje administrationsomkostninger, europæiske virksomheder har fået pålagt. Vi ser derfor positivt på nyheden om, at Kommissionen endelig har gjort noget ved denne sag og gennem hasteproceduren har foreslået ændringer i det fjerde og syvende selskabsdirektiv vedrørende oplysningskrav til mellemstore selskaber og kravet om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber.

Jeg støtter Kommissionens tilgang, der har til formål at forenkle driftsbetingelserne for europæiske virksomheder. Min støtte er dog betinget af, at disse ændringer ikke hæmmer gennemsigtigheden eller fører til, at regnskabsbrugere får begrænset adgang til information. Forslaget om at fjerne kravet om redegørelse for etableringsomkostninger forekommer også berettiget. Det kan måske bidrage til at mindske regnskabsaflæggelsesbyrden for mellemstore virksomheder, hvis undtagelserne for små virksomheder, som allerede er til stor gavn for de fleste medlemsstater, udvides til også at omfatte mellemstore virksomheder.

Med hensyn til de foreslåede ændringer i det syvende selskabsdirektiv er der ingen reel begrundelse for forpligtelsen til at udarbejde konsoliderede regnskaber, fordi de konsoliderede regnskaber i dette tilfælde ville være næsten identiske med de ikke-obligatoriske individuelle årsregnskaber.

Kommissionen bør bestræbe sig yderligere på at revidere det fjerde og syvende selskabsdirektiv, så den kan forelægge en ramme for regnskabsaflæggelse i EU inden udgangen af 2009. En ensartet standard vil mindske den administrative byrde for SMV'er og øge gennemsigtigheden for alle involverede.

Jacques Toubon (PPE-DE). - (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at sige tak til vores ordfører, fru van den Burg, vores koordinator, hr. Lehne, og vores skyggeordfører, hr. Gauzès, for deres arbejde med at nå frem til en holdning, som jeg anser for at være ekstremt effektiv og rimelig.

Vi er ganske klar over, at vi skal tilpasse vores regler til små og mellemstore virksomheders specifikke forhold, og derfor bakker vi meget kraftigt op om den plan for små og mellemstore virksomheder, som Kommissionen har foreslået, og Rådet har godkendt. Ikke desto mindre vil jeg gerne tilføje, at vi ikke skal gøre det uden videre ved at betragte disse små og mellemstore virksomheder som undervirksomheder, ved at anbringe dem i en slags ghetto, hvor der er så mange forenklinger og så få regler, at de ikke længere kan stille den sikkerhed, som navnlig gør det muligt for dem at få den kredit, de har brug for, så de kan fungere og vokse. Det gælder især i den aktuelle krise.

Derfor går jeg, ligesom hr. Gauzès, meget stærkt ind for den beslutning, fru van den Burg har foreslået, og vores udvalg har vedtaget, en beslutning, der går ud på at anmode Kommissionen om at fritage virksomheder, der er meget små, dvs. har en balance på under 500 000 EUR, en omsætning på under 1 mio. EUR og en medarbejderstab på under 10 personer, og kun har lokale eller regionale operationer i én medlemsstat, fra at skulle overholde direktivet.

Det vil derfor gøre medlemsstaterne i stand til at tilpasse deres lovgivning, som Tyskland har gjort, men samtidig behandle små og mellemstore virksomheder som de andre – det er meget vigtigt. Små og mellemstore virksomheder udvikler sig ikke separat, så EU må træffe foranstaltninger til at sikre, at de ikke stilles dårligere end de andre.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Små og mellemstore virksomheder i EU beskæftiger omkring 60 % af alle arbejdstagere. Derfor er deres økonomiske situation utrolig vigtig. I tider med økonomisk krise er det særdeles vigtigt at undgå at komplicere deres juridiske forpligtelser for at gøre det lettere for dem at fungere. Det er en chance for disse selskaber og deres arbejdstagere.

Den forenklede lovgivning på regnskabsaflæggelsesområdet i henhold til det ændrede direktiv er et skridt i den rigtige retning. Jeg er dog enig med min kollega, der understregede behovet for at sikre, at lokale journalister har adgang til information.

Rachida Dati, formand for Rådet. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! For det første beklager jeg forsinkelsen. Vi var forsinkede i aften fra Paris. Selv om jeg ikke har hørt alle forhandlingerne, vil jeg også takke for den forhandling, der finder sted i dag.

Rådet noterer sig og vil fortsat notere sig alle de bemærkninger og anbefalinger, De fremsætter, og Deres interesse for disse spørgsmål, især Parlamentets engagement med hensyn til at forenkle byrderne for virksomhederne.

Det er et ekstremt følsomt emne i dag, men vi må og skal – især på baggrund af krisen – forenkle uden at deregulere med henblik på at skabe et miljø med langt større sikkerhed i Europa for at sikre små og mellemstore virksomheders udvikling.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne byde fru Dati velkommen og som hende tilslutte jeg mig dem, der har takket Parlamentet, fru van den Burg, hr. Lehne og hr. Gauzès for gennemførelsen af dette arbejde, som i dag vil gøre det muligt for os at nå frem til en konklusion om denne første bestemmelse.

Jeg har lyttet nøje til det, der er blevet sagt om små virksomheder. Målet er rent faktisk at tilpasse reglerne til små virksomheder på tidspunktet for den planlagte revision, men jeg vil gerne gentage, at medlemsstaterne vil kunne vælge mellem enten at bruge disse regler eller at skabe et alternativ, der passer til de lokale forhold.

Jeg var personlig meget lydhør over for argumentet om, at små virksomheder heller ikke skulle presses ud i en situation, der i sidste ende vil sætte dem ud på et sidespor i forhold til erhvervslivet under påskud af forenkling. Det var, hvad jeg ønskede at sige. Jeg mener, at denne forhandling vil gøre min kollega, hr. McCreevy, der er ansvarlig for det indre marked, klogere, og at det vil give os mulighed for at arbejde på at nedbringe den administrative byrde, som belaster virksomhederne, især de mindste.

Jeg er Parlamentet taknemmelig for dets løbende støtte og håber, at dette konstruktive samarbejde vil fortsætte hele året.

Ieke van den Burg, ordfører. – (NL) Hr. formand! Budskabet fra Parlamentet var efter min mening klart og tydeligt. Den midlertidige løsning, der går ud på at give medlemsstaterne mulighed for at undtage mikrovirksomheder fra EU-lovgivningen på kort sigt, er en løsning, men ikke en permanent løsning. Jeg håber, dette budskab også gik rent ind hos Kommissionen.

Også for disse virksomheder og for små og mellemstore virksomheder generelt vil vi gerne indføre en ensartet EU-lovgivning, der gør dem i stand til at operere på det indre marked, men det er samtidig en enkel lovgivning, som hr. Gauzès anførte, med ét kontaktsted og ét sæt regler, som i eXtensible Business Reporting Language (XBRL), hvilket betyder, at de ikke bliver belemet med en enorm administrativ byrde, som det er tilfældet i øjeblikket. Så selv om man giver medlemsstaterne mulighed for fritagelse, betyder det ikke, at medlemsstaterne kan pålægge deres egne regler, som endvidere er forskellige i hver medlemsstat. Det løser ingenting på mellemlang sigt.

På mellemlang sigt ønsker vi at fremsætte et forslag, der sikrer en enkel harmoniseret lovgivning, som kan bruges over hele det indre marked og ikke medfører en enorm byrde for små og mellemstore virksomheder, især mikrovirksomheder. Med andre ord et enkelt system til indgivelse af oplysninger om deres årsregnskaber. Det er Parlamentets hensigt, og jeg håber, at dette budskab kom igennem.

Formanden. – Jeg har modtaget forslag til beslutning⁽¹⁾ indgivet i henhold til forordningens artikel 103, stk. 2.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 18. december 2008.

3. Europæisk officielt bekræftet dokument – E-justice – Retsbeskyttelse af voksne: grænseoverskridende konsekvenser (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er **forhandling under ét om:** – betænkning af Medina Ortega for Retsudvalget med henstillinger til Kommissionen om europæisk officielt bekræftet dokument (2008/2124(INI)) (A6-0451/2008)

– betænkning af Wallis for Retsudvalget med henstillinger til Kommissionen om e-justice (2008/2125(INI)) (A6-0467/2008) og

– betænkning af López-Istúriz White for Retsudvalget med henstillinger til Kommissionen om retsbeskyttelse af voksne: grænseoverskridende konsekvenser (2008/2123(INI)) (A6-0460/2008).

Manuel Medina Ortega, ordfører. – (ES) Hr. formand! Dette er et initiativ fra Parlamentets Retsudvalg, der har til formål at sikre anerkendelse af europæiske officielt bekræftede dokumenter.

Med dette initiativ fra Parlamentet opfordres Kommissionen til at træffe de foranstaltninger, den finder passende. Det er baseret på Haag-programmet, dvs. anerkendelse af ikke blot retsafgørelser, men også af officielt bekræftede dokumenter.

Formålet med initiativet er at lette forbrugernes stilling i EU.

De nødvendige formaliteter for at få anerkendt disse dokumenter er både dyre og tidskrævende.

Det ser derfor ud til, at vi bør lette udvekslingen eller anerkendelsen af de bekræftede dokumenter, således at det ikke er nødvendigt at gå igennem besværlige procedurer ved alle formaliteter på tværs af grænserne som f.eks. ægteskab, kontrakt eller lignende.

Vanskeligheden i denne betænkning er arten af selve det europæiske officielt bekræftede dokument, der anerkendes i de fleste EU-lande, men ikke i andre.

Der er lande, hvor ordningen med det europæiske officielt bekræftede dokument, som udstedes af en offentlig myndighedsperson, ikke findes. I stedet for har man blot privatoprettede dokumenter, der bekræftes af en notar, om end dokumentets art ikke er anderledes.

Præcedens for dette forslag er Unibank-dommen fra EF-Domstolen, der fastsatte en række krav til anerkendelse af officielt bekræftede dokumenter. Konkret var det første krav, at de skulle udstedes af myndighedspersoner. Med andre ord skal den person, der bekræfter dokumentet, være en form for myndighedsperson, men ikke alle EU-lande har denne stilling og har derfor ikke den mulighed.

⁽¹⁾ Se forordning.

For det andet skal dokumentet sikre, at parternes vilje er passende med henblik på opfyldelse af særlige juridiske formål. Et dokument oprettet for notar har, i det mindste i henhold til kontinental ret, en vis konstituerende karakter, idet parterne udtrykker deres vilje i det, men det er notaren, der opretter dokumentet.

For det tredje har dokumentet ingen retsvirkning ud over det, der er anerkendt i oprindelseslandet. Hvis et dokument således kun har retskraft i det land, hvor det er udfærdiget, kan det ikke anses for at være et eksigibelt dokument.

Jeg vil sige, at følgende tre faktorer er grundlæggende: for det første skal den person, der bekræfter dokumentet, have status af myndighedsperson. For det andet er dokumentet af konstituerende art, idet der ikke kun er tale om bekræftelse af en underskrift, og for det tredje må det kun have de retsvirkninger, det ville have i det land, hvor det er udfærdiget.

Et område, der helt klart skal undtages, er hele området for rettigheder til fast ejendom. Lovgivning om fast ejendom ser ud til at være tæt knyttet til det sted, hvor ejendommen er beliggende. Muligheden for overførsler på dette område er derfor begrænset, fordi der findes offentlige registre, og fordi hvert land har en streng lovgivning med særlige krav på området.

Jeg håber, Kommissionen vil overveje dette forslag og kan fremlægge et initiativ. Det relevante retsgrundlag er artikel 65, litra a), og artikel 67, stk. 5, andet led, i EF-traktaten.

Jeg mener, at retsgrundlaget er tilstrækkeligt, og at et sådant initiativ vil lette retsforholdet mellem borgerne og frem for alt vil gøre deres tilværelse lettere.

Den vanskelighed, Kommissionen kan og vil pege på, er problemet med vores retssystemers forskellighed, men jeg tror, det er et spørgsmål, vi vil få tid til at drøfte på et senere tidspunkt, når Kommissionen har fremsat sit forslag.

Diana Wallis, ordfører. – (EN) Hr. formand! E-justice ser ud til at have været virkelig i fokus både hos det tidligere slovenske og franske formandskab, og vi ved, at det kommende tjekkiske formandskab også ønsker at videreføre det gode arbejde, der er gjort vedrørende e-justice.

E-justice her i Parlamentet, og bestemt i Retsudvalget, harmonerer også med det tema, der længe har ligget os stærkt på sinde, nemlig adgang til retsvæsenet, og hvordan vi sikrer adgang til retsvæsenet på tværs af grænserne. Det er svært nok at få adgang til retsvæsenet, selv i national sammenhæng. Vi tænker på adgang til advokater, overkommelighed og om at kunne forstå eller begribe retssystemet. Men sat ind i en europæisk grænseoverskridende sammenhæng med forskellige retskulturer og sprog bliver det endnu mere komplekst og vanskeligt for vores borgere at få adgang til.

Men vi bør kunne overvinde de vanskeligheder og udnytte dem sammen med alle de muligheder, moderne teknologi kan tilbyde. Europa er uden grænser, men det er internettet også, og selv om sprogene er vanskelige, har vi nu teknologiske værktøjer, der giver os mulighed for omgående oversættelse. Vi burde kunne udvikle de teknologiske muligheder, der kan sikre bedre adgang til retsvæsenet på tværs af grænserne.

Det er klart, at en række af vores medlemsstater har set mulighederne inden for deres egne grænser og udvikler deres egne systemer. Det er godt! Der foregår også samarbejde om en række projekter – nogle går ud på at etablere forbundne registre vedrørende virksomheder og ejendomsregistre – og igen, det er godt.

Men det, vi parlamentarikere virkelig ønsker, er at se noget, som direkte vedrører vores borgere og deres bekymringer om retsvæsenet i deres dagligdag. Vi ønsker, at EU's borgere mærker, at et e-justice-projekt på europæisk plan gør en forskel.

Det ser ud til, at arbejdet på e-justice-portal kan gøre det. Her kan man få oplysninger om, hvem, hvad, hvor, hvilke advokater, hvilke tolke, hvor man kan få retshjælp – alle mulige oplysninger. Projektet er ambitiøst, og det skal det også være.

Men vi vil ikke lade det blive ved information. Vi vil gerne se muligheden for adgang til et grænseoverskridende retsvæsen realiseret online, se EU-instrumenterne for betalingspåkrav, småkrav tilgængelige for borgerne online. Det er klart, at nogle medlemsstater arbejder på fælles projekter, og igen er det godt, at vi udnytter den entusiasme og de ambitioner. Imidlertid har vi også brug for, at Kommissionen fastholder den europæiske kontekst – fastholder den som en europæisk ambition – så vi går videre sammen på en samordnet måde. Derfor er der til Parlamentets betænkning vedlagt en handlingsplan, hvori mange af disse temaer tages op. Det kunne realisere vores drøm om et EU med et retsvæsen uden grænser. Lad os realisere den drøm.

Antonio López-Istúriz White, *ordfører*. – (ES) Hr. formand, fru minister, hr. næstformand i Kommissionen! Den betænkning, jeg skal forelægge her i dag, handler om retsbeskyttelse af voksne i EU. Det har været vanskeligt at behandle dette emne på så kort tid, især da det har et så bredt tværgående sigte.

Endvidere var der i Retsudvalget forskellige holdninger til, hvilken retning betænkningen skulle have.

Vi behandler denne tekst i dag i en forhandling under ét med to andre betænkninger fra Retsudvalget, nemlig betænkningen om det europæiske officielt bekræftede dokument af hr. Medina Ortega og betænkningen om e-justice af fru Wallis.

Den forbedrede samordning mellem disse separate instrumenter, som Retsudvalget har sikret, har utvivlsomt gjort vores forslag mere effektive og vil afgjort give EU-borgerne en bedre service.

Først og fremmest vil jeg gerne rose det franske formandskab for det fortræffelige arbejde, det har gjort i det sidste halve år som leder af EU. Her må jeg især takke den franske justitsminister, fru Dati, for den interesse, hun har vist med hensyn til at nå nye, praktiske og effektive løsninger for alle medlemsstater ved at støtte dette spørgsmål ud over de fastlagte bestemmelser.

Nu jeg er ved det franske tema, vil jeg også gerne specielt omtale dommer og rådgiver for justitsministeren Amélie Durand og mine franske kolleger, der har spillet en aktiv rolle, bl.a. hr. Gauzès og hr. Toubon.

Retsudvalget har delt formandskabets bekymring om det emne, vi er samlet om i dag, dvs. retsbeskyttelse af sårbare voksne. Det besluttede derfor at udarbejde en lovgivningsmæssig initiativbetænkning med henblik på at gøre fremskridt og finde frem til nye løsninger til størst mulig gavn for vores voksne borgere.

Retsudvalget har også for nylig været stærkt involveret i godkendelsen af en pakke civile retlige foranstaltninger, bl.a. mægling, forkyndelse af dokumenter samt lovgivningen for skadevoldende handlinger.

Dokumentation herfor var høringen i forummet om civilretligt samarbejde, Forum on judicial cooperation in civil matters, der fandt sted den 2. december i Retsudvalget i samarbejde med Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, hvor et af punkterne på dagsordenen var behovet for retsbeskyttelse af voksne i vores samfund.

Det er et emne, der vedrører alle medlemsstaterne, eftersom EU oplever stigende aldring i befolkningen. Inden 2050 vil 37 % af befolkningen være over 60 år og 10 % over 80.

Det er vigtigt at huske, at denne situation ikke kun har økonomiske, men også budget- og sundhedsmæssige følger, der berører os alle. Vi har brug for at begynde at finde løsninger på disse problemer så snart som muligt.

Med denne betænkning søger vi at skabe et område med retfærdighed, frihed og sikkerhed ad to hovedveje, dels retshåndhævelse, dels samarbejde mellem myndighederne i de forskellige medlemsstater.

Som jeg nævnte tidligere, var denne betænkning længe undervejs, før den blev enstemmigt vedtaget af Retsudvalget den 17. december.

Der blev udarbejdet et kompromisændringsforslag, som samlede udvalgsmedlemmernes forskellige synspunkter. Dette ændringsforslag, der nu er blevet artikel 2 i den endelige betænkning, er nøglen til betænkningen, eftersom det giver medlemsstaterne mulighed for at indarbejde Haagerkonventionen af 13. januar 2000 i deres lovgivning.

Når der er indhøstet tilstrækkelige erfaringer på dette område i fremtiden, sikrer betænkningen endvidere, at Kommissionen opfordres til at fremsætte et lovforslag for at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne og forbedre anerkendelse og håndhævelse af afgørelser om retsbeskyttelse af voksne og fuldmagter vedrørende manglende retlig handleevne.

Jeg vil gerne fremhæve, at der til dato kun er fire lande, som har undertegnet Haagerkonventionen, og kun otte har ratificeret den. Vi opfordrer medlemsstaterne til at ratificere denne konvention, så vi mere konsekvent og effektivt kan behandle dette spørgsmål, der vedrører os alle.

Det bør erindres, at lovgivningsbeføjelsen i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ligger hos Kommissionen. Som alle ved, er der imidlertid en lille bestemmelse i traktaten – artikel 192 – der giver Parlamentet ret til at anmode Kommissionen om at fremsætte et forslag til lovgivning.

Vi vil gerne anvende denne artikel. Jeg vil slutte af med at sige, at Kommissionen fremover bør overvåge erfaringerne med Haagerkonventionen med henblik på at foreslå fællesskabsbestemmelser, der kan supplere konventionen, og foreslå eventuelt supplerende instrumenter for fremtiden.

Rachida Dati, *formand for Rådet*. – (FR) Hr. formand, hr. Barrot, mine damer og herrer! Jeg er så heldig at have lejlighed til endnu en gang at tale til Parlamentet, og jeg vil gerne på vegne af formandskabet takke for de fremskridt, der er gjort på retsområdet.

Efter den foregående forhandling om virksomheders liv, vedrører de betænkninger, som skal forhandles nu, europæiske borgeres dagligdag. Det er spørgsmål, der er blevet behandlet ved talrige lejligheder under det franske formandskab, især på kollokvier om udveksling af officielt bekræftede dokumenter og om retsbeskyttelse af voksne.

Det franske formandskab har som bekendt ihærdigt forsøgt at gøre fremskridt med et Europa som retsligt område gennem praktiske projekter for at bringe EU-institutionerne tættere på vores medborgere, og – som fru Wallis lige har sagt – gjorde det slovenske formandskab også rigtig meget i den forbindelse, og vi har videreført dets arbejde.

De tre tekster, vi har på dagsordenen i formiddag, vidner herom. Det er Medina Ortega-betænkningen om det europæiske officielt bekræftede dokument, Wallis-betænkningen om e-justice og López-Istúriz White-betænkningen om retsbeskyttelse af voksne. De svarer rent faktisk til formandskabets ønske om at fremme nye initiativer til ikke blot at få vedtaget nye værktøjer, men også til at udveksle vores metoder, sammenligne vores praksis og se fremad.

Med hensyn til betænkningen om officielt bekræftede dokumenter vil formandskabet indledningsvis rose hr. Medina Ortega for hans initiativ og for kvaliteten af hans betænkning. Den interesse, Parlamentet har vist for anerkendelse og udveksling af officielt bekræftede dokumenter i Europa, viser, at det er et vigtigt spørgsmål på det civilretlige samarbejdsområde. Dette arbejde er en del af vores ønske om at gøre borgernes, men også virksomhedernes daglige tilværelse lettere, og loven bliver frem for alt lavet for at lette de sociale relationer, hvor indbringelse af sager for domstolen forbliver en nødvendig undtagelse.

Det er også vigtigt for EU at indgå en forpligtelse efter disse linjer. Det officielt bekræftede dokument er et centralt element i familiers og virksomheders liv, hvad enten det drejer sig om en ægtepagt, et forlig, et testamente, en slutseddel eller en kontrakt mellem virksomheder. Det gør det muligt for mennesker, som led i forhold uden for kontrakt, at betro en anerkendt myndighed at bekræfte de forpligtelser, de ønsker at indgå og påtage sig de fulde konsekvenser heraf på forhånd ved at gøre dokumentet eksigibelt. Betænkningen viser imidlertid også, at vi skal overveje, hvilke betingelser der skal opstilles, for at et officielt bekræftet dokument kan udveksles frit i EU, uanset hvilket område der er tale om.

Der er ingen tvivl om, at Kommissionen skal inddrage den idé i sit fremtidige lovgivningsprogram. Drøftelserne om officielt bekræftede dokumenter skal ikke afholde os fra yderligere at overveje, på hvilke måder andre typer dokumenter kan udveksles. Vi må gå gradvist frem, men vi må også fastsætte særdeles klare rammer. Det er muligt at slække på betingelser og procedurer for gensidig anerkendelse af officielt bekræftede dokumenter, fordi de giver styrkede garantier.

Hvis nogen ønsker at lade dokumenter, der giver ulige garantier, indgå i ordningen, vil vores mål skulle nedtones, og det vil naturligvis være problematisk. Parlamentets holdning, som den fremgår af betænkningen, er i vid udstrækning i overensstemmelse med de retningslinjer, formandskabet har udarbejdet og foreslået. Hr. Medina Ortegas betænkning vil tjene som et afgørende grundlag for det fremtidige arbejde, eftersom formandskabet på behørig vis vil tage dagens forhandling til efterretning.

At forbedre og styrke det europæiske retsområde betyder også at forbedre og modernisere den måde, retsvæsenet arbejder på, hvilket igen afhænger af, at vi bruger nye kommunikationsmetoder. Det er i al korthed det, e-justice-projektet går ud på. Projektets mål er at udvikle brugen af nye informations- og kommunikationsteknologier i en europæisk kontekst på tværs af grænserne. Det bør gøre det muligt for os at styrke forbindelserne mellem vores retssystemer og lette udvekslingen. Heri spiller også den rammeafgørelse, der blev vedtaget om sammenkobling af strafferegistre, en stor rolle. Handlingsplanen om europæisk e-justice, der blev forelagt på det sidste møde i Rådet (RIA) den 28. november, ligger på linje med det arbejde, der er udført af de forskellige formandskaber siden det tyske.

I løbet af det sidste halve år har vi bestræbt os på at udarbejde en så afbalanceret handlingsplan om europæisk e-justice som muligt, idet der er taget hensyn til medlemsstater, der arbejder med projektet, og til Parlamentets holdning, men også til den rolle, Kommissionen skal spille. Vores mål deles af Parlamentet, og formandskabet

ønsker endnu en gang takke ordføreren, fru Wallis, for hendes engagement i sagen og for kvaliteten i hendes betænkning. Parlamentets intense forhandling har beriget formandskabets udkast og har i sidste ende betydet, at vi nu har et forslag, der støttes af alle.

Vi kan kun nå målene om at lette adgangen og beskytte den frie bevægelighed for personer og fri udveksling af retsafgørelser, hvis vi tager hensyn til de mest sårbare i samfundet. Det er en af årsagerne til, at det franske formandskab ønskede at forbedre situationen for voksne, der er omfattet af retlige beskyttelsesforanstaltninger.

Beskyttede voksne skal nemlig kunne nyde samme bevægelsesfrihed som andre borgere, uanset hvilken beskyttelse de er omfattet af. Formandskabet glæder sig over, at dette spørgsmål er blevet taget op i Parlamentet, og takker ordføreren, hr. López-Istúriz White, for hans forslag til retsbeskyttelse af voksne. Det er et indlysende tegn på vores fælles interesse.

Haagerkonventionen af 13. januar 2000 ventes at træde i kraft den 1. januar mellem Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige. Andre EU-medlemsstater har undertegnet den i løbet af det sidste halve år. Det drejer sig om Finland, Grækenland, Irland, Luxembourg og Polen. Det er vigtigt, at alle medlemsstater kan deltage i dette instrument. Jeg ved, at det kommende tjekkiske og svenske formandskab vil gøre en indsats på dette område – det har de givet udtryk for under det franske formandskab – og mere generelt skal udveksling af retsafgørelser om retsbeskyttelse af voksne være blandt vores mål.

Det er på den betingelse, vi vil skal tegne billedet af et Europa, der er i stand til at opfylde sine borgeres behov, også de svagestes. Betænkningen yder et vigtigt bidrag hertil. Også i den forbindelse håber det franske formandskab, at dette punkt kan blive indarbejdet i Kommissionens fremtidige lovgivningsprogram. Det er et vigtigt socialt spørgsmål. Jeg ved, at det er et emne, der har fået høj prioritet, og som er afgørende for Kommissionen og især for hr. Barrot. Når EU skaber et mere sikkert retsmiljø, er det også bevis på, at det beskytter sine svageste borgere.

Formandskabet ønsker at takke for disse bidrag, og jeg vil naturligvis tage behørigt hensyn til de bemærkninger, der er fremsat under forhandlingen.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg er meget glad for også at kunne rose forfatterne til disse tre betænkninger, og jeg vil gerne sige til fru Dati, at betænkningerne er helt i overensstemmelse med de bestræbelser, det franske formandskab har gjort, og som vi naturligvis i fuldt omfang har taget hensyn til. Jeg mener, at vi virkelig har lagt grunden til dette europæiske juridiske og retslige samarbejdsområde, som jeg personligt går stærkt ind for, og som vi vil opbygge sammen, navnlig via Stockholmprogrammet.

Det er derfor rigtigt, at forhandlingen her i formiddag er kommet på det helt rigtige tidspunkt. Fru Dati har allerede givet en meget grundig redegørelse for de tre betænkninger, men jeg vil alligevel kort gentage, hvad hun har sagt for at bekræfte Kommissionens intentioner.

For det første tak til hr. Medina Ortega. Hr. Medina Ortega har forelagt en glimrende betænkning om det europæiske officielt bekræftede dokument. Det gælder ganske rigtigt forbrugeres og borgeres daglige tilværelse, og de henstillinger, som fremsættes til Kommissionen, berører i sandhed vores medborgeres liv, både som enkeltpersoner og virksomheder.

Private borgere og virksomheder ønsker nemlig ofte at træffe beslutninger i familiemæssige anliggender eller vedrørende kommercielle transaktioner blot ved hjælp af en frivillig aftale, hvis ægthed bekræftes af en offentlig myndighed, og det er helt klart, at officielt bekræftede dokumenter også skal kunne udveksles frit i et område med fri bevægelighed.

Imidlertid er denne frie bevægelighed kun delvis en realitet i dag, og som bekendt har vi sammen med de eksisterende instrumenter naturligvis indført nye foranstaltninger. Jeg arbejder i øjeblikket på dem. Der er dem, der lige er blevet vedtaget – og tak til fru Dati for underholdspligten – jeg er også ved at forberede den arveretlige foranstaltning til marts 2009. Jeg er dog ganske klar over, at der stadig skal gøres en indsats, og derfor vil Kommissionen udarbejde en grønbog om officielt bekræftede dokumenter og muligvis andre offentlige dokumenter for virkelig at få mulighed for en bred høring om dette emne.

I den forbindelse er det imidlertid klart, at betænkningen og den undersøgelse, Europa-Parlamentet har foretaget, vil være meget nyttige. Som det er blevet understreget, er der endvidere efter min mening også behov for et retsgrundlag for, at vi kan tage et initiativ og samtidig anerkende, at mangfoldigheden i vores retssystemer vil kræve et dybdeborende arbejde for at gøre en sådan indsats mulig. Endnu en gang tak for et glimrende stykke arbejde.

Jeg vil nu gå over til fru Wallis, der kraftigt understregede behovet for at modernisere den måde, retsvæsenet fungerer på, og det er rigtigt, at handlingsplanen, der lige er blevet vedtaget under det franske formandskab, er enormt interessant for det tjekkiske formandskab. Så med udgangspunkt i fru Wallis' betænkning vil vi derfor kunne se, hvordan vi kan udnytte denne adgang til e-justice fuld ud.

Der blev især nævnt tilfælde, hvor en sådan adgang kunne være virkelig nyttig, f.eks. ved afvikling af småkrav. Der er ingen tvivl om, at Deres henstillinger vil hjælpe os til at styrke de foranstaltninger, Kommissionen allerede har truffet, og vil berige forhandlingerne og de beslutninger, der træffes i Det Europæiske Råd.

Vi skal arbejde sammen om at sikre, at europæisk e-justice giver lettere adgang til information om EU-lovgivning, om nationale retssystemer og om EU-procedurer. Jeg vil også gerne understrege, at den planlagte portal vil blive oprettet senest ved udgangen af december 2009. Vi vil naturligvis arbejde tæt sammen med Parlamentet herom. Denne europæiske e-justice-portal skal derfor ganske afgjort være i drift inden udgangen af december 2009. Den er beregnet på EU-borgere, men vi må også se på, hvordan vi løser problemer, der mere direkte vedrører de retlige myndigheder.

Endnu en gang glæder det mig at se denne synergi mellem EU-institutionerne – Rådet, Parlamentet og Kommissionen – i denne sag. Jeg mener, at det franske formandskab og fru Dati i overensstemmelse med fru Wallis' ønske om, at vi passer på og ikke begrænser vores ambitioner, men anvender dem på e-justice, har vist, at vi har disse ambitioner. Vær sikker på, at jeg som kommissær vil være meget engageret i denne sag.

Til sidst kommer vi til hr. López-Istúriz Whites betænkning. Jeg er også meget taknemmelig, for at De har taget fru Datis glimrende initiativ op og fået os til at arbejde i Lille om dette emne, der er så vigtigt i vores samfund. Vi ved godt, at vores samfund kommer til at bestå af flere og flere ældre over 65 år – denne kategori tegner sig allerede for 16 % af den samlede EU-befolkning – og vi er derfor overbevist om, at det er vigtigt at beskytte sårbare voksne. Derfor bakkede vi meget stærkt op om det franske initiativ til at opfordre medlemsstaterne til at ratificere Haagerkonventionen af 13. januar 2000. Takket være fru Datis stædige beslutsomhed træder denne konvention i kraft den 1. januar 2009.

Fru Dati nævnte en række lande, der allerede nu har tiltrådt konventionen. Jeg mener, at deres tiltrædelse vil få en sneboldeffekt og gøre det muligt for os at overbevise alle medlemsstaterne om at ratificere denne konvention.

Det er sandt, at der endnu ikke findes nogen instrumenter på fællesskabsniveau. Vi har endnu ikke nævnt udviklingen af et eksisterende instrument. Vi vil se meget nøje på gennemførelsen af konventionen, og så vil vi naturligvis indarbejde forslaget inden for rammerne af Stockholmprogrammet. Vi vil undersøge alle foranstaltninger, der kan give medlemsstaterne mulighed for at samarbejde mere med hinanden, og derefter vil vi kunne indarbejde et eventuelt fællesskabsinitiativ herom.

Det er, hvad jeg kan sige om dette emne, som jeg personligt finder meget vigtigt. Under alle omstændigheder har formiddagens forhandling under overværelse af fru Dati allerede gjort, at vi kan se, hvordan vi kan foreslå et ambitiøst Stockholmprogram, der lever op til forventningerne hos den europæiske befolkning, som ønsker dette europæiske retsområde.

FORSÆDE: Miguel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

Panayiotis Demetriou, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender*. – (EL) Hr. formand! Først vil jeg gerne rose det franske formandskab for alt, hvad det har nået indtil nu, især på retsområdet. Jeg vil også gerne rose kommissæren. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender støtter ordfører Antonio López-Istúriz Whites holdninger, som de kommer til udtryk i betænkningen. Vores ældre medmennesker med begrænset habilitet kan lige så lidt som vores medmennesker med problemer lades uden juridisk beskyttelse. De skal ikke overlades til skæbnen og ofte ende i hænderne på opportunistiske beskyttere, som undertiden ydmyger og udnytter dem. Ethvert samfund, enhver retsstat har pligt til at vedtage retlige og administrative afgørelser og love, der beskytter ældres værdighed og ejendom, og EU har et ansvar på tværs af grænserne. Jeg opfordrer Kommissionen til at hjælpe og lægge pres på medlemsstaterne for at underskrive og ratificere Haagerkonventionen, der danner rammerne om en sådan beskyttelse. Jeg opfordrer alle mine kolleger fra lande, der ikke har gjort det, til at arbejde for, at det bliver en realitet.

Luca Romagnoli, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne rose det franske formandskab, kommissær Barrot og alle ordførerne, for den teknologiske udvikling bevæger sig ubønhørligt fremad, og den kendsgerning kan retssystemet ikke se bort fra.

Jeg mener, at indførelsen af informations- og kommunikationsteknologier i den retlige forvaltning giver mange løsningsmuligheder ved at forbedre den måde, domstolene fungerer på, hvilket vil bidrage til at rationalisere og modernisere procedurerne og således nedbringe omkostningerne. E-justice kan også give utvivlsomme fordele og opfylde flere forskellige behov, hvoraf det vigtigste af alle er at sikre adgang til retsvæsenet og øge effektiviteten og tids- og omkostningsbesparelserne. Det er derfor afgørende, at e-justice sigter mod at udvikle retsvæsenets brug af informationsteknologi, hvilket er særdeles vigtigt i betragtning af, at næsten 10 mio. EU-borgere er involveret i grænseoverskridende civile sager, og det tal vil sandsynligvis stige i fremtiden.

Ud over borgerne skal vi også se på fordelene for dem, der arbejder i retsvæsenet, uden af den grund at glemme procedurerne på det strafferetlige samarbejdsområde. Som jeg allerede så i mit arbejde som ordfører for betænkningen om det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS), er det potentielle anvendelsesområde for e-justice enormt og vil blive udviklet i takt med fremskridtet på EU's retlige område og den teknologiske udvikling. Jeg hilser derfor kommissær Barrots meddelelse tidligere om, at portalen vil være i drift inden udgangen af 2009, velkommen.

Jeg vil gerne slutte af med at udtrykke håb om, at EU endelig kan få et retfærdigt retssystem, og at interessenternes ansvar omsider også kan blive delt. Det sker alt for ofte, f.eks. i mit land, at den undersøgende part betaler en ekstraordinært høj pris, og den fordrejede retssag ender med frifindelse. I Italien har dommerne ikke noget civilretligt erstatningsansvar for fejlagtige domfældelser – det er en alvorlig social uretfærdighed, og det skal der rettes op på. Jeg håber, at det europæiske retsområde før eller senere vil bidrage til at korrigere denne store uretfærdighed.

Jean-Paul Gauzès, *for PPE-DE-Gruppen*. – (FR) Hr. formand, fru Dati, hr. Barrot! Indledningsvis vil jeg gerne rose det franske formandskabs indsats og de bestræbelser, fru Dati personligt har gjort, for at fremme et bedre område med retlig frihed og effektivitet til gavn for vores medborgere.

Vores ordførere har gjort et fortrinligt stykke arbejde. Derfor vil Gruppen af Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og Europæiske Demokrater støtte Wallis-betænkningen, López-Istúriz White-betænkningen og Medina Ortega-betænkningen. Jeg vil gerne præcisere et par ting vedrørende vores gruppes holdning til Medina Ortega-betænkningen, som jeg har arbejdet tæt sammen med.

Som fru Dati og hr. Barrot sagde, fik vi bare præsenteret idéen i denne betænkning om, at vi bør gøre en betydelig indsats for gensidigt at anerkende officielt bekræftede dokumenter. Da betænkningen kom ud, var der en debat om muligheden for en åbning med hensyn til terminologien.

Vi mener, at betænkningen vedrører det officielt bekræftede dokument, hvis særlige kendetegn er fastlagt gennem retspraksis, og at vi på nuværende tidspunkt bør begrænse os til de officielt bekræftede dokumenter og ikke skabe juridisk forvirring ved at bruge uhensigtsmæssige termer for at gå nærmere ind på, hvad der burde udgøre et officielt bekræftet dokument.

Fru Dati og hr. Barrot gjorde rede for, hvad der kendetegner det officielt bekræftede dokument, og det vil jeg ikke gentage. Hvis der skulle blive indledt forhandlinger om andre spørgsmål, om andre dokumenter, som er forskellige, og som i det væsentlige er privatoprettede dokumenter, vil jeg bare sige, at det ikke falder inden for denne initiativbetænkning, hvori det egentlige spørgsmål i dag er, hvordan vi gensidigt kan anerkende det, der i henhold til retspraksis anerkendes som officielt bekræftede dokumenter. Jeg vil gerne endnu en gang takke hr. Medina Ortega for det strålende arbejde, han har udført om dette emne.

Manuel Medina Ortega, *for PSE-Gruppen*. – (ES) Hr. formand! Nu spiller jeg en anden rolle. Nu taler jeg ikke som ordfører for min betænkning, men på vegne af den Socialdemokratiske Gruppe i Parlamentet om alle tre betænkninger.

Jeg vil sige, at de tre betænkninger har én ting til fælles. De sigter alle mod at forbedre situationen for borgerne. Sagen er, at borgernes situation på retsområdet kun kan forbedres i overensstemmelse med visse principper for balance og under hensyntagen til bestemte faktorer. I forbindelse med f.eks. e-justice må vi ikke lade os rive med af overdreven begejstring for nye teknologier, hvis de risikerer at bringe borgernes retsgarantier i

fare. Med andre ord kan ønsket om at give alle en e-mailadresse f.eks. føre til, at de mennesker, der ikke har adgang til en internetforbindelse, bliver udelukket fra retsvæsenet.

Inden for min betæknings særlige område, det officielt bekræftede dokument, mener jeg, at både rådsformanden, fru Dati, og hr. Barrot har fremhævet, at det også her er vigtigt med retsgarantier. Det drejer sig om at tage dokumenter, der har retsgyldighed, fra et land til et andet, men ikke om at anerkende en hvilken som helst slags dokument, hvis vi er i tvivl om dets effektivitet. Det betyder, at et privatoprettet dokument ikke kan være eksigibelt i henhold til kontinental ret, selv om det er notarielt bekræftet i et land, hvor der ikke findes officielt bekræftede dokumenter, eftersom sidstnævnte har en bindende eksigibel virkning, der er helt anderledes.

Således skal balancen mellem behovet for, at markederne kan fungere effektivt, og behovet for effektiv udveksling i hele EU ikke få os til at opgive væsentlige retsgarantier. Uden retsgarantier, uden garantier for befolkningen er der ingen lov og ret. Det er grunden til, at Den Socialdemokratiske Gruppe, når vi skal stemme om disse betænkninger, fortsat vil finpudse sine holdninger med henblik på først og fremmest at beskytte normale almindelige borgers interesser og ikke kun de mest magtfuldes.

Diana Wallis, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg tror ikke, at min gruppe vil have nogen vanskeligheder med at støtte min egen betænkning, det håber jeg i hvert fald ikke, og slet ikke hr. López-Istúriz Whites betænkning.

Den betænkning, jeg vil sige noget om – fordi den skaber problemer for nogle medlemmer af Parlamentet – er hr. Medina Ortegas. Vi deler alle den samme idé. Vi ønsker at have fri udveksling for retsafgørelser. Vi vil gerne have fri udveksling for officielt bekræftede dokumenter, eller – vil jeg gerne tilføje – ”eller tilsvarende dokumenter”. Der har været talt meget om at gøre tilværelsen lettere for borgerne. For mig betyder det tilværelsen for *alle* EU's borgere, og det ville ikke klæde os, hvis en række lande og en række retstraditioner blev udelukket fra dette retsområde. Det vil ske, hvis vi ikke ser mere bredt på tingene og er tålmodige og tolerante over for de retssystemer, der på overfladen kan forekomme anderledes, men som, når man graver dybere ned, har en tilgang til tingene, der er meget lig de andre.

Det er lykkedes os at anerkende hinandens dokumenter. Der er ingen jordisk grund til, at vi ikke med tolerance og omhu også kan anerkende hinandens transaktioner, når de sker ved kontrakt eller notaroprettet dokument, men ikke på nøjagtig samme måde eller i samme form.

Jeg vil bede om, at man respekterer de ændringsforslag, der er fremsat i dag. De bliver måske ikke vedtaget, men ånden i dem er, at EU skal sikre retfærdighed for alle borgere og alle retskulturer. EU bør ikke blive eksklusiv.

Ryszard Czarnecki, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Vi drøfter tre meget vigtige betænkninger. Jeg vil især gerne takke fru Wallis for hendes særdeles omfattende, betydningsfulde, kompetente og fremragende betænkning, der behandler alle sider af problemet. Parlamentet er enig med fru Wallis, når hun understreger betydningen af et problem, der berører mindst 2 % af borgerne i EU-medlemsstaterne. Hele 10 mio. af de 500 mio. EU-borgere er involveret i grænseoverskridende tvister. For disse mennesker kan implementeringen af de mest moderne it-systemer på retsområdet have afgørende betydning, da det kan gøre retssagerne mere effektive, enklere og kortere.

Hvis vores forslag godkendes af Kommissionen, kan de lette adgangen til retsvæsenet, og i tilgift vil de begrænse omkostningerne ved retssager, hvilket er vigtigt for borgerne. Det forekommer berettiget at støtte idéen om at oprette to e-justice-internetportaler. Den første portal vil være til gavn for borgerne og vil sikre, at forretningsfolk har adgang til juridisk rådgivning på en række sprog. Den anden portal skal være et værktøj for jurister, dommere, offentlige anklagere, advokater og embedsmænd med ansvar for retspleje.

Ny teknologi kan også være en hjælp i bekæmpelsen af international kriminalitet og i forbindelse med kriminalitetsforebyggelse for ikke at nævne den udbredte brug af videokonferencer som en indlysende metode til at opnå og indsamle bevismateriale i retssager.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Det er afgørende, at der så vidt muligt indføres og bruges ny teknologi i retsvæsenet. Vi kan ikke tillade, at retssystemet i den henseende er så langt bagud i forhold til andre områder. Det siger også sig selv, at enhver strategi i den forbindelse skal gennemgås meget seriøst. Når vi ser på den aktuelle situation, må vi imidlertid bevare jordforbindelsen.

I EU er der her i det 21. århundrede domstole, som ikke har computer eller internetadgang, hvilket også fremhæves i betænkningen. Uanset hvilken søgemetode der bruges, er det stadig særdeles vanskeligt at få

adgang til oplysninger af retlig karakter, både for jurister og, især, for almindelige borgere, der gerne vil beskytte deres rettigheder. Jeg er overbevist om, at der som en del af EU's finansieringsordninger vil blive afsat flere midler til at afhjælpe disse mangler i fremtiden, både til det civilretlige og det strafferetlige område. Det vil naturligvis også være nødvendigt, at medlemsstaterne gør en ekstra indsats for at sikre en effektiv udnyttelse af de midler, der i øjeblikket er til rådighed.

Betænkningen sætter også fokus på problemer med det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager, som er meget lig dem, vi stemte om for bare to dage siden. Jeg beklager, at denne betænkning ikke har været til forhandling. Det er utvivlsomt vigtigt at forbedre den måde, netværket fungerer på, hvilket vil skabe merværdi for EU-borgerne. De problemer, jeg allerede har omtalt, findes dog fortsat på dette område og omfatter manglende information, manglende oversættelser til alle officielle sprog og vanskeligheder med at få adgang til retssystemer på tværs af grænserne.

Tak for Deres opmærksomhed. Jeg håber, endnu en gang, at disse problemer, som giver anledning til stor bekymring hos Parlamentet, vil få en mere fremtrædende plads på også Kommissionens og Rådets fremtidige dagsorden, især da almindelige borgere forventer konkrete foranstaltninger fra EU, der kan forenkle deres daglige tilværelse.

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg ser positivt på alle tre betænkninger, men jeg vil først tale om værgemål. Beskyttelse af de mest sårbare borgere er en sag, jeg er stærkt interesseret i. Vi ved, at befolkningen i Europa bliver ældre. Den forventede levealder er steget til 80 år i dag, og inden 2050 vil 37 % af befolkningen være over 60 år. Befolkningerne er også mere mobile. Sidste år emigrerede 400 000 mennesker fra mit eget land for at nyde deres otium i udlandet, så det er vigtigt at sikre, at de får samme beskyttelse, som de ville have fået hjemme.

Disse demografiske forandringer stiller det europæiske samfund over for mange udfordringer, f.eks. på social- og sundhedsområdet. Jeg mener, det er afgørende, at den ældre generation bliver i stand til at leve et uafhængigt og værdigt liv.

Jeg var ordfører sidste år på en betænkning, der havde til formål at sikre, at ældre borgere kan bevare et godt helbred og leve uafhængigt i længere tid. Den betænkning, vi forhandler i dag, passer efter min mening særdeles godt til forslagene om at sikre, at ældre kan fortsætte med at passe deres ejendom og klare deres daglige tilværelse, uanset hvor de bor, uden udnyttelse og misbrug. Men jeg tænker også på Haagerkonventionen. Jeg hilser ministerens tiltag på dette område velkommen, men vi skal ikke kun sikre, at den eksisterende lovgivning bliver ratificeret, vi skal sikre, at den er effektiv.

Jeg ønsker at sige et par ting om det officielt bekræftede dokument. Jeg ser positivt på initiativerne til at nedbringe de administrative byrder for borgerne, men også jeg er bekymret for, at der med denne betænkning ikke tages hensyn til de forskellige retstraditioner i Fællesskabet, herunder de forskellige retsakter, såsom det engelske skøde, eller forskellige former for notarerhverv, som findes i England. Jeg mener, at betænkningen, som den ser ud nu, risikerer at underminere visse medlemsstaters nationale lovgivning om formueforvaltning, især min. Jeg mener, at det går imod princippet om gensidig anerkendelse og målet om at opnå lige adgang til retsvæsenet for alle borgere, hvis vi ser bort fra disse forskelle. Af disse årsager støtter min delegation og jeg fru Wallis' ændringsforslag.

Jeg ser meget positivt på fru Wallis' betænkning om e-justice. Jeg tror, at nogle af de spørgsmål, vi tager op i de andre betænkninger, er indbyrdes forbundet, så det betyder, at uanset hvor folk er i EU, vil de have lige adgang til retsvæsenet.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne rose ordførerne, Diana Wallis, Manuel Medina Ortega og Antonio López-Istúriz White, for deres fortræffelige betænkninger. E-justice er nødvendig i en tid, hvor det skønnes, at 10 mio. mennesker er involveret i grænseoverskridende tvister. Brugen af informationsteknologi i retssystemet kan nemlig yde et væsentligt bidrag til at forbedre det europæiske retssystems tilgængelighed og effektivitet. Derfor fortjener fru Wallis' betænkning en grundig behandling.

Jeg mener også, at beslutningen om det officielt bekræftede dokument er særdeles vigtig. Som jurist fra Rumænien kan jeg kun understrege, at fordelene ved det officielt bekræftede dokument og et frivilligt retssystem uden for domstolene er enorme. Faktisk er den vigtigste måde, hvorpå den forebyggende retspleje manifesterer sig i Rumænien og også i andre EU-lande med et civil law-system, gennem det notarbekræftede dokument. Jeg kan forstå, at hr. Medina Ortega gerne vil henvise til officielt bekræftede dokumenter alene og vil skelne mellem officielt bekræftede offentlige dokumenter, der udelukkende kan udfærdiges af en person med særlig fuldmagt fra en offentlig myndighed, og dokumenter, der er bekræftet med en privat underskrift.

Uanset udfaldet af forhandlingerne og uanset om de tilsvarende dokumenter bliver omfattet eller bliver sat på dagsordenen for et andet initiativ, synes jeg, det skal sikres, at denne betænkning har til formål at garantere borgerne retssikkerhed og beskyttelse, og det samme gælder familie- og formuemæssige rettigheder på tværs af grænserne, gennem forslag til gensidig anerkendelse af officielt bekræftede dokumenter.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Hr. formand! EU skal gøre noget ved problemet med EU-befolkningens betydelige aldring, der skyldes en væsentlig stigning i den forventede levealder. Som følge heraf vil ca. 40 % af den europæiske befolkning være over 60 år omkring 2050, og 10 % af disse mennesker vil være over 80 år.

Disse demografiske forandringer vil have alvorlige følger for vores økonomi, vores samfund, vores sundhed og vores budget. Vi må derfor etablere hensigtsmæssige og specifikke beskyttelsesmekanismer, der kan sikre lige rettigheder og forpligtelser for alle. Beskyttede personer tilbringer stadig mere tid uden for deres opholdsland eller modtager hospitalsbehandling i udlandet, dvs. ikke i det land, hvor de har deres aktiver. Derfor skal bestemmelserne om retsbeskyttelse sikre kontinuitet i retsafgørelser, administrative afgørelser og afgørelser truffet af de pågældende personer selv. Det gælder især fuldmagter, der påvirker fremtidig retsbeskyttelse, som skal håndhæves i EU-medlemsstaterne.

Vi skal derfor oprette en mekanisme til effektiv overførsel af dokumenter, især i nødstilfælde som f.eks. når en beskyttet person har brug for hospitalsbehandling under et midlertidigt ophold uden for sit oprindelsesland. På den måde kan europæerne uden hindring opholde sig eller bo i en anden medlemsstat end deres oprindelsesland uden at miste en effektiv og hurtig adgang til behandling.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Hr. formand, fru minister, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne forsikre om, at dagens forhandling om de tre betænkninger er af stor interesse, både for EU's borgere og for mine advokatkolleger. Derfor vil jeg gerne rose ordførerne for de tre betænkninger.

Jeg har indtil nu haft hele min karriere inden for retsvæsenet, både som formand for en af de største domstole i Bulgarien, der var den første, som indførte onlineteknologi til sagsbehandlingen, og som formand for Europarådets ekspertudvalg om information og lovgivning indtil 2000. Af den grund kender jeg meget til de spørgsmål, e-justice rejser. Da vi indførte informationsteknologi i 1995, kunne jeg ikke have forestillet mig, at det emne ville vække røre i Europa-Parlamentet. Derfor er jeg meget glad for at have lejlighed til at tale om det i dag.

Jeg vil gerne rose især fru Wallis for hendes betænkning om e-justice, fordi jeg mener, at brugen af informationsteknologi og de nye kommunikationsteknologier på retsområdet vil fremme videreudviklingen af det retslige samarbejde på tværs af grænserne, og samtidig vil det lette EU-borgernes adgang til retssystemet.

Hvis vi skal have et effektivt EU-system på dette område, må jeg imidlertid understrege, at det er afgørende, at institutionerne udformer en generel strategi og udarbejder generelle standarder til støtte for en mere effektiv kommunikation mellem de nationale systemer, men også husker på behovet for mange højtuddannede specialister.

Vi vil kun kunne udnytte de nye teknologiers potentiale i bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet og gøre retssystemet mere tilgængeligt for borgerne i civil- og handelssager, når disse forudsætninger er opfyldt.

Under hensyntagen hertil vil jeg indtrængende opfordre til, at alle relevante projekter bliver fremmet, hvad enten det er onlinenetværk af strafferegistre, insolvensregistre eller det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan nå et af EU's grundlæggende mål, nemlig større interaktion med borgerne.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Hr. formand! I en meddelelse til Parlamentet og Rådet af 10. maj 2005 vedrørende Haagprogrammet fastsatte Kommissionen som et af sine specifikke indsatsområder, at den inden 2011 havde til hensigt at garantere et effektivt europæisk retsområde i civilretlige sager i forbindelse med anerkendelse og håndhævelse af retsafgørelser og princippet om gensidig anerkendelse, da disse foranstaltninger var en reel metode til at sikre retsbeskyttelse for EU-borgerne på tværs af grænserne.

EU udvider, og EU-borgerne opfordres til at være stadig mere mobile. I mellemtiden skaber personers bevægelighed i hele Fællesskabsområdet problemer i forbindelse med overførsel af officielt bekræftede dokumenter. Den vifte af løsninger, medlemsstaterne bruger på problemet med gensidig anerkendelse af officielt bekræftede dokumenter, har betydet, at udvekslingen af disse dokumenter er en kompliceret sag, og der er restriktioner for, hvor mange og hvilke typer dokumenter der kan overføres.

Kommissionen skal træffe konkrete foranstaltninger til omgående at indføre et fælles, skræddersyet, ensartet system for både håndhævelse og gensidig anerkendelse af officielt bekræftede dokumenter i alle medlemsstater, hvilket vil gøre den daglige tilværelse betydeligt lettere for borgere og virksomheder.

På baggrund af forskellene i opbygning og organisering af de offentlige registersystemer vedrørende ejerskab af fast ejendom, bør oplysninger i offentlige jord- og ejendomsregistre samtidig undtages fra dette fællesskabsinstrument. Bortset fra denne undtagelse kan anerkendelse af et officielt bekræftet dokument ægthed, beviskraft og eksigibilitet med henblik på anvendelsen heraf i den anmodede medlemsstat kun nægtes i tilfælde af alvorlig og velbegrundet tvivl om dets ægthed, eller hvis anerkendelsen strider imod lov og orden i den anmodede medlemsstat.

Endelig vil jeg gerne takke ordføreren, hr. Medina Ortega, for et meget velforberedt dokument.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg hilser idéen om, at Kommissionen udarbejder en handlingsplan om e-justice velkommen. Jeg blev ganske overrasket over at høre, at der endnu ikke var taget et sådant initiativ. Jeg vil gerne takke min kollega Diana Wallis for at have taget fat på dette presserende problem på meget behørig vis. Den hurtige teknologiske udvikling har givet os nye effektive værktøjer, som vi ikke bør tøve med at bruge.

Men ak, udviklingen har også givet os nye udfordringer, bl.a. e-kriminalitet såsom uautoriseret overvågning, svig, elektronisk krigsførelse og meget mere. Det er på høje tid, at EU iværksætter lovgivning om definition, efterforskning og straf af e-kriminalitet. E-kriminalitet overskrider nationale grænser og bør derfor bekæmpes på supranationalt plan. Jeg forventer, at Kommissionen tager et lovgivningsinitiativ herom meget snart.

Costas Botopoulos (PSE). - (EN) Hr. formand! E-justice – digital retspleje – kan vi sige, at noget sådant er muligt på et område, der styres af menneskelige dyder og svagheder, som er meget menneskelige egenskaber? Nej! Kan vi have retspleje på tværs af grænserne? Som De sagde, nej igen! Fordi det er en menneskelig aktivitet, som også er meget forskellig i alle dele af verden.

Betyder disse to gange "nej", at vi skal vende ryggen til teknologisk innovation? Nej igen, naturligvis! Vi skal prøve at udnytte menneskelig innovation. En informationsportal? Ja! Dataudveksling? Ja! Bevidsthed om retssystemernes indbyrdes uafhængighed? Ja! Bidrag til at skabe et europæisk *demos*? Ja! Men for en fælles ansigtsløs retspleje – og jeg siger ikke, at der bliver talt for det i betænkningen – nej!

Min far, der var dommer, ville ikke være alt for begejstret over, at jeg forsvarede elektronisk retspleje i Europa-Parlamentet. Hvis jeg selv taler her fra Europa-Parlamentet til min far, der er i himlen, kan jeg fortælle ham, at jeg ved, at retsplejen altid vil blive varetaget af et menneske, en forsvarer og en dommer – med ansvar ikke over for Gud, men over for deres samvittighed.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne rose initiativet vedrørende udveksling af officielt bekræftede dokumenter i EU, da det er en videreudvikling af personers og virksomheders fri bevægelighed i EU. Skønt de fysiske grænser er fjernet, er der fortsat juridiske grænser. Beviset herpå er de komplekse procedurer, som er forskellige fra land til land, for anvendelse af kontrakter, der er underskrevet under overværelse af en repræsentant for de offentlige myndigheder.

Det er vores pligt at tilbyde alle borgere mulighed for at anvende bestemmelserne om det europæiske officielt bekræftede dokument uden yderligere procedurer i en EU-medlemsstat, når det officielt bekræftede dokument er udarbejdet i en anden medlemsstat.

Jeg ser positivt på fru Wallis' initiativ og betænkning om e-justice, da jeg mener, at vedtagelsen af denne betænkning vil sikre EU's borgere adgang til det europæiske retssystem ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi. Den hurtige bevisførelse med minimale omkostninger og forenklingen af retlige procedurer ved hjælp af enkle praktiske instrumenter vil lette adgangen til retssystemet for borgerne i tilfælde af grænseoverskridende tvister. Med henblik på at nå disse...

Armando França (PSE). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær, fru Dati! E-justice er et vigtigt skridt mod at sikre adgang til lovgivningen, retsvæsenet og domstolene. Jeg hilser dette initiativ velkomment og vil også rose ordføreren og det franske formandskab. E-justice-projektet var blandt dem, der blev drøftet under det portugisiske formandskab, og det faldt derfor i Portugals lod at lede udvikling og implementering af pilotprojektet, der vil give alle borgere mulighed for at få adgang til tjenesteydelser i andre medlemsstater på en enklere, billigere og mere bekvem måde og på deres eget sprog.

Denne flersprogede portal bør udformes, så den hjælper borgere og virksomheder, der søger juridisk bistand og indledende juridisk rådgivning om juridiske problemer på tværs af grænserne. E-justice-portalen bør samordnes og forvaltes af en enhed, der også skal være ansvarlig for at koordinere bidragene fra de forskellige medlemsstater og sikre, at de er kompatible. E-justice-projektet vil tjene befolkningen og styrke vores demokrati. Jeg ser frem til lanceringen af portalen i december 2009.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Hr. formand! For det første vil jeg gerne rose fru Wallis for en fremragende betænkning og gøre opmærksom på to punkter. Som formand for Udvalget for Andragender bemærker jeg, hvor ofte EU-borgerne ikke kender deres rettigheder, og omvendt hvordan de undertiden tror, at de kan gribe ind i sager, når de ikke har ret til det. Derfor vil den internetportal, der også ofte omtales som e-justice-portalen, uden tvivl være en hjælp for EU's borgere, når de kontakter Europa-Parlamentet og dets Udvalg for Andragender.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på et andet spørgsmål, som fru Wallis nævnte i sin tale, nemlig den kendsgerning, at vi skal overholde lokale love. Det spørgsmål blev taget op for 250 år siden af den berømte franske filosof Charles de Montesquieu, der sagde, at man, når man udfærdigede lovgivning på et højere territorielt niveau, altid skulle huske, at mindre regioner, mindre områder og i dette tilfælde EU-medlemsstaterne har deres egne traditioner, som skal respekteres.

Formanden. – Mine damer og herrer! Under en drøftelse i Parlamentets præsidium forleden dag var den generelle holdning, at medlemmer, som allerede havde talt under en forhandling, ikke skulle have ordet igen. Alligevel vil vi i det, vi i Spanien kalder juleånd, gøre en undtagelse og give hr. Romagnoli ordet.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg kan ikke tale for alle, men jeg håber, at løsgængerne vil være enige i, at det fælles retlige område er en uomtvistelig fordel for Unionens borgere og derfor vil støtte initiativet herom.

Vi var næsten alle til stede for nogle få minutter siden, og jeg ønsker ikke at gentage det, der allerede er blevet sagt, så i stedet for vil jeg ønske alle og frem for alt Europa og de mange EU-borgere, som føler, at deres livskvalitet er i fare, et godt nyt år med velstand og, naturligvis, retfærdighed.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Det er godt, at der sker fremskridt med integrationen i retsvæsenet, som hidtil traditionelt har været nationalstaternes domæne. Det er i overensstemmelse med ændringerne i EU-befolkningens livsvilkår. Integrationen må imidlertid ikke gribe for meget ind i strukturer, der har udviklet sig over tid, og som – vigtigst af alt – fungerer. Ikke alt kan måles med samme målebånd.

Reglerne om officielt bekræftede dokumenter og offentlige registreringsmyndigheder er vidt forskellige i mange medlemsstater. I Østrig, men ikke kun der, har der i mange år været notarialkontorer med et højt sikkerhedsniveau, som nyder en høj grad af tillid som rettighedsregistrerende myndighed. Dette må ikke bringes i fare uden en god grund, dvs. blot fordi disse erhverv ikke findes andre steder. Derfor siger jeg ”ja” til integration og gensidig åbning, men det skal være afbalanceret.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Hver medlemsstat har forskelligt retssystem og forskellige principper for anerkendelse af officielle dokumenter. Vi bør derfor sigte mod at gøre udvekslingen af officielt bekræftede dokumenter på tværs af grænserne så enkel som mulig. Imidlertid skal vi huske på, at det er vigtigere at sørge for situationers og retsakters sikkerhed end at gøre udvekslingen af dokumenter lettere.

Vi skal også harmonisere principperne for anerkendelse af officielle dokumenter med henblik på at gøre borgernes dagligdag lettere og gøre det enklere for virksomhederne at fungere. Det er nemlig, hvad de forventer af os. Det er sikkert, at sådanne regler vil spare dem tid og penge. Vi må arbejde på at fastlægge et harmoniseret grundlag for gensidig anerkendelse af officielt bekræftede dokumenter i de enkelte medlemsstater, men vi bør bestemt ikke udvide ordningens anvendelsesområde til dokumenter, der ikke opfylder de grundlæggende kriterier.

Rachida Dati, formand for Rådet. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Formandskabet har været meget opmærksomt på Parlamentets arbejde om disse tre spørgsmål.

De ovenstående betænkninger vidner alle om Deres interesse for disse sager, og jeg ved, at vi vil få andre lejligheder til at drøfte dem igen i fremtiden. Jeg vil gerne endnu en gang takke hr. Medina Ortega for hans bemærkninger og for hans bidrag. Vi har brug for at gøre fremskridt med udveksling og anerkendelse af officielt bekræftede dokumenter.

De nævnte helt rigtigt, at Unibank-dommen giver rammerne for en indsats for og en definition af officielt bekræftede dokumenter. Som hr. Gauzès understregede for et øjeblik siden, er det en fortrinlig betænkning, der vil bidrage til at forbedre det retslige samarbejde. Jeg vil også gerne over for fru Wallis understrege, at det bør berøre alle EU-borgere, men vi bør også sikre, at vi skaber betingelserne for, at der kan opbygges en reel gensidig tillid. Det er nødvendigt af hensyn til retssikkerheden.

Jeg vil også gerne fremhæve fru Wallis' bemærkninger om elektronisk retspleje. De har ret i, at det er en måde, hvorpå vi kan forbedre adgangen til retsvæsenet. Vi må ikke glemme, at 10 mio. mennesker formodes at være involveret i grænseoverskridende tvister, og derfor er der behov for effektive kommunikationsmetoder. Jeg vil gerne tilslutte mig hr. Barrots ord om, at vi skal forblive tro mod disse ambitioner. Fru Zdravkovas tale gik i den retning, eftersom sammenkoblingen af retssystemet åbner for en række muligheder for os.

Jeg er enig i det, hr. López-Istúriz White sagde, vi skal gøre mere for at beskytte sårbare voksne, og især ældre, og jeg ser positivt på vedtagelsen af denne betænkning, der er helt i overensstemmelse med henstillingerne og vores ønsker. Jeg er også fru Gill taknemmelig for hendes bemærkninger, eftersom hendes bidrag gør det til en særdeles praktisk betænkning.

Kommissæren har også givet udtryk for sin interesse for disse emner, og jeg håber, at vores forhandling i dag, vil berige den høring, Kommissionen vist er i gang med i øjeblikket.

På formandskabets vegne vil jeg gerne takke alle, der har taget ordet. De fremsatte bemærkninger var meget professionelle og meget praktiske. Ydermere giver de grund til at have tillid til fremtiden og viser, at EU interesserer sig for spørgsmålet om beskyttelse af europæiske borgere.

Min vurdering af det franske formandskabs arbejde på det retslige område er, at emnerne har været praktiske, beslutningerne har været praktiske, og vores ambitioner er om muligt endnu mere praktiske. Det har været endnu en særlig mulighed for mig til at indgå i en dialog med Parlamentet. Det falder ikke blot sammen med Deres arbejde i udvalg og på plenarmødet, men også med alle de tematiske konferencer, der er blevet afholdt i Frankrig om disse emner.

Jeg er taknemmelig over det fortræffelige samarbejde, der er blevet etableret mellem Rådet og Parlamentet. Det har endvidere gjort det muligt for at gøre meget hurtige fremskridt. Jeg husker begyndelsen af formandskabet, da vi drøftede vores mål og indsatsområder. Jeg kan fortælle, at målene er nået, og indsatsområderne er blevet styrket, og jeg mener, at de efterfølgende formandskaber helt bestemt vil fortsætte ad den vej.

Formanden. – Fru Dati! I min egenskab af formand, må jeg også takke Dem og formandskabet for Rådet for det arbejde, De har udført og den indsats, De har gjort, ikke mindst De selv personligt, i det sidste halve år.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand, fru Dati, mine damer og herrer! Jeg vil gerne for det første understrege, at vi i forbindelse med Medina Ortega-betænkningen vil afholde møder om anerkendelse af officielt bekræftede dokumenter inden for rammerne af Bruxelles I-forordningen. Vi vil vedtage en betænkning om anvendelsen af Bruxelles I i begyndelsen af 2009, og vi vil se på, hvordan vi kan revidere forordningen i løbet af 2009.

For det andet vil vi afholde et andet møde om arveretsinstrumentet og om formueforhold mellem ægtefæller. Spørgsmålet om officielt bekræftede dokumenter vil derfor også blive rejst i en grønbog, der mere bredt kommer til at dække alle offentlige dokumenter. Denne grønbog er planlagt til slutningen af 2009.

Der er ingen tvivl om, at den frie udveksling af akter og dokumenter skal forbedres, men som fru Dati så rigtigt sagde, skal vi stadig garantere retssikkerheden, hvilket kun kan ske, hvis der er reel gensidig tillid. Det er, hvad jeg har at sige om disse møder om officielt bekræftede dokumenter, som vil få en del opmærksomhed i de kommende måneder af 2009.

Med hensyn til e-justice kan jeg bekræfte, at Kommissionen i øjeblikket er ved at implementere kontrakter, der vil gøre det muligt at udvikle en første version af den europæiske e-justice-portal inden for den aftalte tidshorisont, og som det er blevet understreget, synes jeg allerede, at sammenkoblingen af strafferegistre er et meget lovende tegn på, at dette e-justice-initiativ bliver en succes.

Endelig vil vi følge implementeringen af Haagerkonventionen om retsbeskyttelse af sårbare personer meget tæt. I løbet af 2009 vil vi se, præcis hvilke forbedringer der skal foretages, og om vi får brug for et fællesskabsinitiativ herom med henblik på at gøre det lettere formelt at gennemføre Haagkonventionens

bestemmelser. Jeg tænker her på overførslen af filer og information til sårbare personer om deres rettigheder. Det er Kommissionens svar.

Personligt vil jeg gerne rose fru Dati, hvis jeg må for formanden, for vi har haft et ekstremt aktivt fransk formandskab, især på retsområdet, med seminarer, som Parlamentet og Kommissionen har været inviteret med til. Disse seminarer har i høj grad beriget debatten og har efter min mening lagt grunden til det nye Stockholmprogram.

Jeg er Dem særdeles taknemmelig for Deres personlige engagement, for det franske formandskabs evne til at lytte og, ganske enkelt, for Deres måde at arbejde på med underholdsforpligtelser og formidling af strafferegistre samt styrkelsen af Eurojust. De har i sandhed opnået store resultater. Godt gået!

Manuel Medina Ortega, ordfører. – (ES) Hr. formand! Skønt Parlamentet ikke er særlig generøst med tid, det ligger i sagens natur, har vi ikke desto mindre i løbet af den lille time, vi har afsat til retsområdet, haft lejlighed til at drøfte nogle af de udestående spørgsmål. Specielt vedrørende officielt bekræftede dokumenter mener jeg, et enkelt punkt skal præciseres. Et officielt bekræftet dokument er én ting, og et privatoprettet dokument er en anden, selv om der medvirker en notar.

Et privat dokument, der involverer en notar, kan anerkendes for at udtrykke parternes vilje. Der findes retssystemer, hvor notaren begrænser sig til at bekræfte, at der er givet udtryk for parternes vilje. Dette er alment anerkendt i henhold til princippet om partsautonomi og anerkendelse af dennes eksistens.

Det, vi taler om her, er et helt andet instrument. Vi taler om et offentligt dokument, et dokument, der forudsætter en myndighedspersons medvirken – normalt en notar i de fleste lande med kontinental ret – som har fået overdraget offentlig myndighed. Det bringer dokumentet op på et niveau meget lig en dom.

Der er lige nu ingen forskelsbehandling her på grundlag af land. Hvis vi skal indføre regler om det europæiske officielt bekræftede dokument, kan ethvert EU-land have dette dokument og kan få denne anerkendelse, men hvis det skal blive til noget, vil det være nødvendigt, at det får samme anerkendelse i det pågældende retssystem, som det har i andre.

Med andre ord er den tredje betingelse for at anerkende det officielt bekræftede dokument, at det ikke kan have andre retsvirkninger uden for det land, det er udfærdiget i, end dem, det har i det andet land. Specifikt anerkendes et engelsk dokument oprettet for notar i så fald på kontinentet, men i samme grad, som det anerkendes i henhold til engelsk lov. Det kan ikke anerkendes ud over det. Et engelsk juridisk dokument kan f.eks. ikke anerkendes i Frankrig, som om det var et fransk offentligt dokument, fordi det ikke har samme egenskaber. Det er en helt anden type dokument.

Der ligger derfor ingen forskelsbehandling i det. Det er et forsøg på at etablere et fælles system for hele EU, og jeg tror, det er muligt, at nogle lande, som ikke har denne type dokument, vil indføre det. Med henblik herpå vil indførelsen af et fælles europæisk dokument være et vigtigt instrument.

Diana Wallis, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg er bange for, at jeg ikke kan lade være. Hr. Medina siger, at det officielt bekræftede dokument skal være et offentligt dokument – og det er derfor, jeg siger, at vi skal se os rigtig godt for. Hvis vi ser på engelsk sædvaneret (common law), og hvis vi ser på en engelsk "solicitor", der udarbejder dokumenter, så er en engelsk "solicitor" en embedsmand ved domstolen med bemyndigelse fra domstolen, der derfor kan udarbejde et offentligt dokument. Se på det, prøv at forstå det. Der er ting, som er almindelige og fortjener en grundig undersøgelse og overvejelse i andre retsområder og andre retskulturer.

Nu vil jeg afslutte den argumenterende del og sige lidt til det franske formandskab. Jeg vil gerne sige ministeren mange tak for samarbejdet og for det arbejde, hendes medarbejdere og andre har udført i løbet af det franske formandskab. Det har været fantastisk. Vi har fået så meget igennem, og vi har sat stor pris på Deres beslutsomhed og handlekraft og ønske om virkelig at gøre en forskel for vores borgeres liv på retsområdet. Tak. De vil blive savnet.

Formanden. – Jeg skulle egentlig give ordet til hr. López-Istúriz White, men han fortæller mig, at han gerne vil give et minut af sin tid til hr. Toubon.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer, fru justitsminister! Det er lige præcis som sådan, jeg ønsker at henvende mig til Dem ved afslutningen af denne forhandling. Det er min oprigtige mening, at vi i EU med det portugisiske formandskab, det slovenske formandskab og i dag det franske formandskab, dvs. med Rachida Dati som justitsminister, har passeret en milepæl, og at vi ikke vil gå tilbage. Det siger jeg på baggrund af min egen erfaring som tidligere justitsminister.

I dag er der gjort et forsøg på at få retssystemerne – som dog i sagens natur er mistroiske over for hinanden – bragt tættere sammen og nærmere en gensidig anerkendelse og harmonisering. Der er endda på visse punkter tiltag til at påbegynde en lovgivning, som helt eller delvis bygger på Fællesskabet som f.eks. lovgivningen om underholdsforpligtelser. Selv ud over det, vi har gjort, når der har været behov for det, f.eks. i forbindelse med sikkerhed, strafferet og terrorbekæmpelse, henvender vi os derfor nu til dem, der har brug for regler og bilæggelse af tvister, som gælder i hele EU, fordi de pr. definition bor i deres land, men også andre steder, fordi de arbejder og indgår i relationer med alle i hele EU.

Dette punkt skal understreges. Det er uden tvivl, det franske formandskabs adelsmærke. Alle mine kolleger i Parlamentet har sagt det, men det skal understreges, at vi uden tvivl har passeret en historisk milepæl for samarbejde og lovgivning på retsområdet. EU vil efter min mening ikke længere være det samme, hvis folk virkelig føler, at det europæiske retsområde er mere end bare store ord.

Antonio López-Istúriz White, ordfører. – (ES) Hr. formand! Det er efter min mening blevet en rigtig god løsning, og jeg er taknemmelig over Deres velvilje over for min kollega og mig selv.

Jeg selv er simpelthen glad for alle talerne og takken, især nogle taler, der var positivt indstillede over for betænkningen, og samarbejdet med Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om min betænkning.

Jeg vil gerne især nævne hr. Rogalskis tale. Som spansk medlem og repræsentant for Balearerne må jeg sige, at man kan være helt sikker på, at årsagen til, at jeg påtog mig denne betænkning, var ønsket om at hjælpe de mennesker, de ældre mennesker, som nu bor på vores spanske øer som fastboende eller turister. Jeg finder det væsentligt, at de får den beskyttelse.

Ingen vil derfor kunne have undladt at bemærke, at jeg inkluderede mit eget land i håbet om, at det snart vil ratificere og undertegne Haagerkonventionen.

Jeg er kun uenig med ministeren på et punkt. Som det er fremgået, har jeg ikke nævnt andre formandskaber. Jeg tilslutter mig alle andre og må sige, at vi til syvende og sidst gerne havde set, at det franske formandskab havde varet meget længere. For mange af os var det for kort.

Det var min eneste divergerende opfattelse.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 11.30.

(Mødet udsat kl. 11.00 og genoptaget kl. 11.35)

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Med dette initiativ søger man at etablere en samlet retlig ramme for yderligere at generalisere anerkendelsen og lette implementeringen af officielt bekræftede dokumenter.

Indtil nu er anerkendelsen af officielt bekræftede dokumenter blevet håndteret uensartet blandt medlemsstaterne, hvilket har skabt retsusikkerhed og uforudsigelighed for borgere og virksomheder.

Oprettelsen af et fælles system for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vil gavne EU i form af tidsbesparelser, lavere omkostninger og, endnu vigtigere, ved indførelse af enklere procedurer. Det vil også fremme fri udveksling af officielt bekræftede dokumenter, fordi de bliver mere sikre.

Det officielt bekræftede dokumentets eksigibilitet og dets stærke retskraft vil bidrage til den økonomiske udvikling og integration i EU ved at lette varer og tjenesteydelsers bevægelighed. Det er særlig relevant i en tid med økonomisk krise, og jeg ser gerne denne lovgivning gennemført så hurtigt som muligt.

Jeg ser også positivt på, at betænkningen er begrænset til officielt bekræftede dokumenter og er udtryk for respekt for de særlige træk ved private aftaler og andre dokumenter i mellemkategorien.

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING*Formand***4. Velkomstord**

Formanden. – Det glæder mig at kunne meddele, at vi i dag har besøg af en delegation fra Vietnams Nationalforsamling i anledning af det syvende interparlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og Vietnam. Hjertelig velkommen til alle!

(Bifald)

Dette møde finder sted i en meget vigtig fase af vores forhold. Vietnam forhandler i øjeblikket en partnerskabs- og samarbejdsaftale med EU og spiller også en vigtig rolle i ASEAN, Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien, som EU er ved at forhandle et frihandelsområde med. Som bekendt er hr. Nassauer formand for vores delegation.

Jeg vil gerne byde hjertelig velkommen til den vietnamesiske delegation under ledelse af Nguyen Van Son, formand for den vietnamesiske Nationalforsamlings udenrigsudvalg, og ønske Dem nogle resultatrige drøftelser. Vi mødtes naturligvis i går.

Endnu en gang, hjertelig velkommen!

5. De politiske gruppers sammensætning: se protokollen

*
* *

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg ønsker at takke alle kolleger for støtten til den skriftlige erklæring om fibromyalgi. Det er den smukkeste julegave, vi kan give millioner af fibromyalgipatienter.

*(Bifald)***6. Afstemningstid**

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningstiden.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

6.1. Budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (A6-0509/2008, Jo Leinen) (afstemning)

6.2. Budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (A6-0504/2008, Reimer Böge) (afstemning)

6.3. EU's Solidaritetsfond (A6-0474/2008, Reimer Böge) (afstemning)

6.4. Anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet (A6-0493/2008, Reimer Böge) (afstemning)

6.5. Forslag til ændringsbudget nr. 10/2008 (A6-0481/2008, Kyösti Virrankoski) (afstemning)

6.6. Forslag til det almindelige budget 2009, modificeret af Rådet (afstemning)

– Efter afstemningen:

Éric Woerth, *formand for Rådet*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Parlamentets afstemning om andenbehandlingen af budgetforslaget er sidste led i en procedure, der har været kendetegnet ved et meget kvalificeret samarbejde mellem budgetmyndighedens to parter og med Kommissionen. Jeg vil gerne varmt takke alle aktørerne herfor, især formanden for Budgetudvalget Reimer Böge, ordførerne Jutta Haug og Janusz Lewandowski samt kommissær Dalia Grybauskaitė.

På vores samrådsmøde den 21. november 2008 fik vi i fællesskab opstillet et afbalanceret budget for 2009, som sikrer en velafpasset finansiering af Den Europæiske Unions politikker under hensyntagen til de europæiske skatteyderes interesser. I fællesskab fik vi fastlagt finansieringsmetoderne for fødevarefaciliteten, hvorved vi opfyldte vores pligt til at støtte udviklingslandene, og i fællesskab fik vi fastlagt de konkrete foranstaltninger, der skal gøre det muligt for os at komme ud af den fastlåste situation, vi befinder os i, for så vidt angår samhørighedspolitikken, og endelig lancere programmerne for perioden 2007-2013.

Betydningen af dette initiativ blev understreget af stats- og regeringscheferne på Det Europæiske Råd, og dette er et væsentligt aspekt af det europæiske svar på den økonomiske krise, som vi straks må arbejde videre med. Afstemningen her i Parlamentet sikrer fuld gennemførelse af resultaterne af samrådet, og jeg kan derfor i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i traktaten, bekræfte, at Rådet godkender den maksimale forhøjelsessats, der følger af andenbehandlingen her i Parlamentet.

Formanden. – Tak for Deres erklæring, hr. Woerth!

Da Kommissionen ikke ønsker at fremsætte bemærkninger, kan jeg konstatere, at budgetproceduren er tilendebragt i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006. Jeg kan desuden konstatere, at Rådet og Parlamentet ifølge punkt 13 i den interinstitutionelle aftale accepterer den maksimale forhøjelsessats for ikke-obligatoriske udgifter, der fremgår af Parlamentets andenbehandling.

Budgetproceduren kan således betragtes som afsluttet, og budgettet kan erklæres for endelig vedtaget. Vi skal nu underskrive de forskellige redegørelser, men om lidt skal vi stemme om endnu en beslutning.

(Formanden opfordrede Éric Woerth, Dalia Grybauskaitė (medlem af Kommissionen), Reimer Böge (formand for BUDG) samt ordførerne Jutta Haug og Janusz Lewandowski til at slutte sig til ham.

(Budgettet blev underskrevet)

Jeg har lige hørt, at det er hr. Böges fødselsdag i dag, og jeg vil gerne ønske ham hjertelig tillykke.

6.7. Forslag til det almindelige budget 2009, modificeret af Rådet (alle sektioner) (A6-0486/2008, Jutta Haug/Janusz Lewandowski) (afstemning)

– Efter afstemningen om ændringsforslag 1:

Jutta Haug, *ordfører*. – (DE) Hr. formand! Vi har naturligvis forsøgt at tage hensyn til den nye situation i vores mundtlige ændringsforslag. Vi ønsker over for Rådet at gentage, at vi er villige til som Parlament at indlede forhandlinger om de 5 mia. EUR, som Kommissionen har foreslået til revision. Vores ændringsforslag lyder som følger – jeg læser det op på engelsk, da vi har arbejdet på engelsk for at få vores kolleger med så hurtigt som muligt.

”tilkendegiver sin vilje til at indlede forhandlinger med Rådet på grundlag af Kommissionens forslag til revision af den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2007-2013 for et beløb på 5 mia. EUR inden for rammerne af den foreslåede europæiske økonomiske genopretningsplan, og noterer sig i denne sammenhæng konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2008”.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Efter afstemningen om ændringsforslag 15:

Jutta Haug, *ordfører*. – (DE) Hr. formand! Dette vedrører Europaskolerne i Bruxelles. Vi har drøftet det udførligt under mange forhandlinger. Tallene tidligere i teksten skal strammes noget op, da vi ønsker, at Kommissionen virkelig gør en indsats. Derfor indeholder den nye tekst også en frist for Kommissionen. Jeg læser den igen op på engelsk:

"noterer sig med bekymring situationen for nuværende og kommende unge elever på Europaskolerne i Bruxelles som følge af den forsinkede og endnu ikke åbnede fjerde skole i Laeken og den gældende indskrivningsprocedure, som fører til lange og uacceptable rejsetider for skolebørnene; forventer, at Kommissionen i samarbejde med Europaskolernes generalsekretariat i Bruxelles forelægger en revideret indskrivningsprocedure inden udgangen af marts 2009 med objektive og forståelige kriterier (herunder hovedbopæl og allerede indskrevne søskende), som skal gælde fra næste indskrivningsperiode".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Efter den endelige afstemning

Robert Goebbels (PSE). - Rigtig fint, virkelig rigtig fint!

6.8. Konventionen om mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om flymateriel (A6-0506/2008, Georgios Papastamkos) (afstemning)

– Før afstemningen:

Georgios Papastamkos, ordfører. – (EL) Hr. formand, mine damer og herrer! Handlen med flymateriel på tværs af grænserne har til dato været omfattet af juridisk usikkerhed. De nye internationale regler har til formål at lette finansieringen af flymateriel, dvs. fly, motorer og tilbehør, ved at indføre en særdeles stærk international garanti for långiverne (kreditsælgere og finansieringsinstitutter, der stiller kreditter til rådighed i forbindelse med sådant salg). Grundlæggende vil det nye retssystem reducere omkostningerne til finansiering af flymateriel på globalt plan og vil bidrage til besparelser på milliarder af euro om året i den civile luftfart. Endelig vil de positive følger af det, som nu er de mest avancerede regler nogensinde i lovgivningen for finansiering af luftfart berøre ikke blot kreditorer og producenter, men også luftfartsselskaber, ansatte og passagerer.

Formanden. – Der var ingen forhandling om denne betænkning, og derfor har ordføreren ret til to minutters taletid.

6.9. Den europæiske handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010) (A6-0463/2008, Monica Maria Iacob-Ridzi) (afstemning)

6.10. Livslang læring som grundlag for viden, kreativitet og innovation (2010) (A6-0455/2008, Ljudmila Novak) (afstemning)

– Før afstemningen:

Ljudmila Novak, ordfører. – (SL) Hr. formand! Det fremgår klart af den fælles rapport fra Rådet og Kommissionen for 2008, at der er gjort visse fremskridt med livslang læring, men vi kan ikke være tilfredse med de resultater, der er opnået indtil nu.

Nogle af de største udfordringer er elever og studerende, der afbryder deres uddannelsesforløb i en ung alder, lav deltagelse i livslang uddannelse blandt ældre og lavtuddannede arbejdstagere og et dårligt uddannelsesniveau blandt migrantarbejdstagere. En videnbaseret økonomi vil imidlertid få brug for en stadig bedre uddannet arbejdsstyrke.

Jeg har i min betænkning understreget, at vi er nødt til at forbedre uddannelseskvaliteten på alle niveauer, således at folkeskolen og ungdomsuddannelserne kan udstyre børn og unge med evnen til at tænke og lære selvstændigt, kreativt og innovativt. Læseplanerne skal opdateres fortløbende, og brugen af informationsteknologi skal øges blandt ældre.

Programmerne til livslang læring skal indgå i en sammenhæng med erhvervslivet og understøtte iværksætterånden og dermed sætte borgerne i stand til at erhverve den viden, der kan hjælpe dem til at etablere, drive og udvikle deres egne virksomheder. Det er vigtigt at tage hensyn til de lokale og regionale behov, muligheder og særlige forhold.

Jeg vil opfordre medlemsstaternes regeringer og EU-institutionerne til ikke at skære ned på uddannelsesressourcerne i disse finanskrisetider, for uddannelse af høj kvalitet for alle dele af befolkningen er det bedste våben mod fattigdom og det bedste værktøj til at finde en løsning på krisen.

Tak til mine kolleger og præsidiets for Deres samarbejde.

(Bifald)

6.11. Sikkerhedskrav til legetøj (A6-0441/2008, Marianne Thyssen) (afstemning)

– Efter afstemningen om ændringsforslag 142:

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! En bemærkning til forretningsordenen. Vi er ved at tage en beslutning, vedtage et direktiv, på grundlag af en trepartsaftale. Vi havde en lignende situation i går i forbindelse med emissionshandel. I dag sætter vi med rette alle de øvrige ændringsforslag til afstemning separat efter at have vedtaget den overordnede beslutning, hvilket jeg føler er rigtigt og korrekt. Det gjorde vi ikke i går, og det kan jeg virkelig ikke forstå, hvorfor vi ikke gjorde. Sagens faktiske omstændigheder var de samme, men der blev ikke afholdt separate afstemninger, hvilket jeg ikke finder acceptabelt. Når alt kommer til alt, fremsatte jeg selv og 40 andre medlemmer ændringsforslag i går, og jeg mener, jeg har ret til også at få afstemninger om dem.

Formanden. – Jeg gør kun mit arbejde, og jeg har kun en udøvende funktion. Jeg har måske nok indflydelse, men jeg har ingen reel magt.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Hr. formand! Det ville være fornuftigt, om De holdt møde med Formandskonferencen for at overveje indførelsen af en generel procedure. Jeg ville bestemt se positivt på den, der blev fulgt i går, men vi bør altid bruge samme afstemningssystem i sådanne tilfælde.

Formanden. – Vi skal viderebringe det til Formandskonferencen og træffe en beslutning i den ene eller den anden retning.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Hr. formand! Et af elementerne i aftalen mellem Parlamentet og Rådet var en redegørelse fra Kommissionen, som kommissær Verheugen havde lovet os. Han kom ikke med denne redegørelse i mandags. Jeg gik ud fra, at kommissær Verheugen – der naturligvis ikke er til stede her i dag, men repræsenteres af kommissær Barrot – ville fremsætte denne redegørelse, som vedrører tre punkter, der er vigtige for Parlamentet, forud for afstemningen, men jeg mangler stadig at høre den redegørelse. Jeg ønsker straks at vide, hvordan proceduren faktisk skal være.

Formanden. – Formanden var ikke orienteret om det, men jeg har noteret det nu. Fru Gebhardt! Hvornår mener De, at det er et passende tidspunkt til, at Kommissionen giver en redegørelse, hvis den ønsker det – nu eller senere?

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Hr. formand! Vi hører normalt denne redegørelse før afstemningen, eftersom den indgår i teksten, men teksten mangler stadig at blive officielt præsenteret for Parlamentet, skriftligt. Derfor har vi faktisk brug for denne tekst officielt først – det burde sige sig selv.

Formanden. – De siger, at vi normalt hører den i begyndelsen, fru Gebhardt, men det tidspunkt er allerede forpasset.

Hvis De ville være venlig at komme med redegørelsen nu, hr. Barrot.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Som svar til fru Gebhardt skal jeg indlevere de tre erklæringer til Dem, så de kan blive føjet til sagen.

Formanden. – Hvor lang er redegørelsen, hr. næstformand? Hvis den ikke er for lang, vil jeg bede Dem om at læse den højt, som fru Gebhardt har anmodet om.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Der er tre erklæringer, erklæring fra Europa-Kommissionen om overvågning af sikkerhedsaspekter, Europa-Kommissionens erklæring om krav til legetøj, der er konstrueret til at udsende en lyd, samt Europa-Kommissionens erklæring om klassificering af bøger.

(FR) Jeg kan læse dem højt.

Formanden. – Det var en teknisk forklaring.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Hr. formand! Må jeg under disse omstændigheder anmode om, at vi går videre til afstemningen, men venter med den endelige afstemning? Det vil give os mulighed for at se på teksten og så afholde den endelige afstemning i januar, hvis vi er tilfredse.

(Medlemmerne bankede i bordene som tegn på billigelse)

Formanden. – Jeg forstår på Deres reaktion, at De støtter hr. Swobodas forslag. I så fald vil vi nu gå videre til afstemningen, men afholde os fra den endelige afstemning.

– Efter afstemningen om det ændrede forslag:

Vi udsætter den endelige afstemning, til vi har hørt hele Kommissionens holdning.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg har fulgt alle disse forhandlinger fra start til slut, især forhandlingerne mandag aften. Vi må indtage en ansvarlig holdning til vores medborgeres sikkerhed. De venter utålmodigt på denne lovgivning, der ventes at øge sikkerheden for børn og familier. Vi kan ikke vente.

Mandag aften gav hr. Verheugen en meget præcis redegørelse for indholdet af de tre erklæringer, som hr. Barrot har haft med. Det var kun en formel fremsættelse af disse erklæringer. Som kommissær Verheugen sagde mandag aften, kan og skal vi stemme, det er vores ansvar over for de europæiske forbrugere.

(Bifald)

Formanden. – Mine damer og herrer! De var af den modsatte opfattelse for et øjeblik siden. Lad os derfor nu stemme om, hvorvidt vi skal stemme eller ej.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Med den allerstørste respekt vil jeg gerne spørge, hvorfor kommissæren ikke kan læse det højt, han har haft med. Er der et grundlæggende problem med det?

Formanden. – Kommissæren kan ikke eller ønsker ikke at svare. Jeg for min del ønsker ikke at kommentere det, for det ikke er mit job.

6.12. Europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse (A6-0438/2008, Jan Andersson) (afstemning)

6.13. Det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (A6-0424/2008, Thomas Mann) (afstemning)

6.14. Værdipapirafviklingssystemer og finansiel sikkerhedsstillelse (A6-0480/2008, Piia-Noora Kauppi) (afstemning)

6.15. Indskudsgarantiordninger vedrørende dækningsniveau og udbetalingsfrist (A6-0494/2008, Christian Ehler) (afstemning)

6.16. Oplysningskrav til mellemstore selskaber om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber (A6-0462/2008, Ieke van den Burg) (afstemning)

6.17. Rådets tilgang til revidering af OLAF-forordningen (afstemning)

6.18. Evaluering og udbygning af FRONTEX og EUROSUR (A6-0437/2008, Javier Moreno Sánchez) (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 4:

Javier Moreno Sánchez, ordfører. – (ES) Hr. formand! Jeg henviser til ændringsforslag 4 til punkt 12a, der er fremsat af Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre.

Efter aftale med GUE/NGL foreslår jeg et mundtligt ændringsforslag for at løse visse unøjagtigheder, der er fremkommet i de forskellige sprogudgaver. Jeg skal læse det højt meget langsomt på spansk.

Det drejer sig om at udskifte ordene "points out that the minimum requirement for EU cooperation with third countries must be compliance with international obligations" med "points out that EU cooperation with third countries must be based on international obligations" ("påpeger, at EU's samarbejde med tredjelande skal basere sig på internationale forpligtelser").

Med dette mundtlige ændringsforslag vil min gruppe – og, tror jeg, flere andre grupper – kunne støtte det ændringsforslag, GUE/NGL har fremsat.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om ændringsforslag 7:

Renate Weber (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil læse det højt på engelsk med ændringer. "whereas the effect of the joint operations coordinated by FRONTEX is to create an 'externalisation of borders', which could call into question Member States' compliance with the EU's obligations concerning the protection of asylum-seekers and refugees" (der henviser til, at virkningen af de fælles operationer, som koordineres af FRONTEX, er at skabe en "eksternalisering af grænser", der kan anfægte medlemsstaternes overholdelse af EU's forpligtelser vedrørende beskyttelse af asylsøgere og flygtninge).

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

6.19. Betydningen af varemærkeforfalskning for den internationale handel (A6-0447/2008, Gianluca Susta) (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 1:

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (EN) Hr. formand! Mange af vores kolleger ønsker at stemme for idéen i den grønne beslutning om ikke at gøre internetudbydere og telekomleverandører ansvarlige for indholdet på internettet osv., men mange af de kolleger, der ønsker at stemme for den grønne beslutning, bryder sig ikke om punkt 15, som vedrører et andet emne. I anledning af julen vil vi gerne indgå et kompromis og i et mundtligt ændringsforslag trække punkt 15 tilbage fra vores beslutning, så flere kan stemme for det.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

6.20. Mellemstore selskabers regnskabsmæssige forpligtelser (afstemning)

6.21. Europæisk officielt bekræftet dokument (A6-0451/2008, Manuel Medina Ortega) (afstemning)

– Efter afstemningen:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne vende tilbage til den endelige afstemning om Susta-betænkningen. Vi stemte fejlagtigt imod den ved den endelige afstemning, selv om vi ønskede at stemme for. Det resulterede i lidt forvirring omkring det mundtlige ændringsforslag. Jeg vil anmode Dem om at acceptere vores hensigt om at stemme for betænkningen ved den endelige afstemning.

6.22. E-justice (A6-0467/2008, Diana Wallis) (afstemning)

– Efter afstemningen:

Daniel Caspary (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg henviser til den regelvante artikel i forretningsordenen. For nogle få måneder siden stemte vi om Bauer-betænkningen, og bagefter bad jeg skriftligt om at få præciseret, hvordan vi skulle stemme om ændringsforslag til betænkninger.

Der er ingen tvivl om, at vi skal have kvalificeret flertal i den endelige afstemning, hvis vi skal opfordre Kommissionen til at tage et lovgivningsinitiativ, men jeg kan ikke se, hvorfor vi også på forhånd skal have kvalificeret flertal for ændringer. Desværre har jeg endnu ikke modtaget et svar.

Vi har nu haft endnu en betænkning af den slags på dagsordenen. Jeg ville være taknemmelig, om tjenestegrenene kunne præcisere dette.

Formanden. – Hr. Caspary! Jeg har netop fået meddelt, at der er et svar vedrørende Bauer-betænkningen på vej til Dem. Jeg håber, De får det før jul.

6.23. Retsbeskyttelse af voksne: grænseoverskridende konsekvenser (A6-0460/2008, Antonio López-Istúriz White) (afstemning)

6.24. Udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter (A6-0445/2008, Nirj Deva) (afstemning)

FORSÆDE: Martine ROURE

Næstformand

7. Parlamentets sammensætning: se protokollen

8. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

9. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

– Betænkning af Haug og Lewandowski (A6-0486/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Fru formand! Et positivt aspekt ved det nyligt godkendte budget for 2009 er, at det omfatter tydelige prioriteringer såsom støtten til små og mellemstore virksomheder, klimabeskyttelse og støtte til de fattigste lande i fødevarekrisen. Desværre har vi ikke mange muligheder for at bruge budgettet til at løse den finansielle krise. Ikke kun fordi det er så lille sammenlignet med medlemsstaternes, kun 1 % af deres størrelse, men også fordi de regler, der er fastsat i rammebudgettet for perioden 2007-13, ikke er fleksible nok. Jeg sætter pris på indsatsen fra de medlemmer af Parlamentet, der er gået i dialog med Kommissionen om at få foretaget justeringer i det mindste i forhold til de globale problemer. Rådet har desværre ikke været villig til at godkende en større fleksibilitet. Efter ratificeringen af Lissabontraktaten vil vi have flere beføjelser i Europa-Parlamentet.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Fru formand! Da jeg af natur er meget kritisk over for EU's arbejde og institutioner, har jeg naturligvis stemt imod betænkningen om budgettet for 2009. For det første er jeg slet ikke overbevist om, at EU-institutionerne bruger de mange tilførte skattepenge klogt.

For det andet blander vi os efter min mening i alt for mange politikområder, og den støtte, vi udbetaler til medlemsstaterne, bliver dér altid betragtet som EU-midler af en eller anden slags, som ikke har noget at gøre med dem, og som medlemsstaterne selv derfor forvalter dårligt og ineffektivt.

Endvidere har jeg bemærket, at jeg næsten aldrig får nogen svar på mine forespørgsler om driftsomkostningerne i EU's mange søsterorganisationer og -agenturer. Alt det fylder mig med mistro og bestyrker mig kun i at stemme nej til dette budget.

– Betænkning af Thyssen (A6-0441/2008)

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne kort understrege, at jeg afholdt mig fra at stemme om fru Thyssens betænkning om sikkerhedskrav til legetøj.

Naturligvis er jeg enig med ordføreren og flertallet i Parlamentet om behovet for at beskytte børns sikkerhed og behovet for at sørge for forbrugersikkerhed i almindelighed. Det forekommer mig dog, at de forskellige medlemsstats kulturelle traditioner skal respekteres, og frem for alt må sikkerhedsdebatten ikke føre til lovgivningsmæssige yderligheder, der grænser til det latterlige, som i dette tilfælde.

Nogle af de sikkerhedskrav, der indføres med dette direktiv, grænser afgjort til det latterlige. Det skete især i forhandlingen. Den blev reddet som helhed. En dag tror jeg, vi vedtager et direktiv, der tvinger børn til at

bære hjelm, når de går ud, eller bære handsker, når det er koldt. Det giver ingen mening, som jeg ser det, men vi bevæger os i den retning.

Så selv om jeg er klar over, at direktivet indeholder nogle meget positive pointer, mener jeg, det undertiden går for vidt, og derfor afholdt jeg mig fra at stemme.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Fru formand! Det glæder mig, at det er lykkedes os at vedtage legetøjsdirektivet ved førstebehandlingen, og at vi har afvist et absurd forslag fra de grønne og nogle socialister om, at det skal være obligatorisk at få testet alt legetøj af uafhængige organer. De fremsatte dette blokerende ændringsforslag til trods for, at erfaringer fra både USA og Kina har vist, at legetøj på det europæiske marked er behæftet med fejl uanset testning. Vores ønske er, at producenter og importører skal bære det fulde ansvar for sikkerheden. Det er op til producenterne at bekræfte, at deres produkter opfylder standarderne. Hvis der ikke allerede findes sådanne standarder, skal der i henhold til direktivets artikel 18 foretages test. Omkostningerne ved eksterne test ligger gennemsnitlig på ca. 3 000 EUR i Den Tjekkiske Republik. Det ville lukke små virksomheder i EU, mens det samtidig ikke ville garantere legetøjets sikkerhed, hvis det blev testet i Kina. Ansvar skal ligge hos importører og producenter, men afgjort ikke hos uregulerede testcentre rundt omkring i verden. Jeg ønsker alle forældre tillykke med denne gave fra os.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Fru formand! Jeg tilsluttede mig ikke kompromisændringsforslaget om legetøj. Der er alt for mange sikkerhedsmæssige smuthuller tilbage, især i forbindelse med kemikalier. Giftstoffer hører ikke hjemme i hænderne på børn, selv ikke i de mindste mængder. Beslutningen i dag er skuffende, og desuden mangler den ambition. Ud over at der er for mange smuthuller, mangler der et utvetydigt forbud mod alle tungmetaller og allergifremkaldende duftstoffer, og det samme gælder klare mål for støj. Det er beklageligt, hvor feje vi er, når det drejer sig om vores børns sikkerhed.

At give afkald på en førstebehandling i et vanvittigt hastværk for at nå en aftale udelukkende for at give indtryk af, at alt det legetøj, som ligger under juletræet i næste uge, vil være sikkert, det er lodret absurd, helt gak. Der er foretaget forbedringer, men det siger sig selv, når vi taler om et 20 år gammelt direktiv, der skal revideres. Hvis jeg skal gøre status, vil jeg sige, at der er for meget hype og for lidt substans. Ansvar kan ikke uddelegeres til industrien. Ansvar for klar lovgivning ligger hos os!

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Jeg har stemt for betænkningen af Marianne Thyssen.

RAPEX er mere end blot fem bogstaver. Det er et europæisk alarmsystem med hurtige advarsler til forbrugerne om farlige forbrugsvarer.

I 2006 modtog systemet takket være den hurtige informationsudveksling mellem medlemsstaterne 221 advarsler om legetøj ud af i alt 924 advarsler. Advarslerne om legetøj omfattede hovedsagelig børns risiko for at komme til skade eller faren for at fremkalde forskellige former for allergi og helbredsproblemer, især for allergikere.

Det glæder mig, at Parlamentet i dag har stemt for direktivet, eftersom disse forhold viser, at der klart er et stort behov for det. I kraft af dagens afstemning om dette direktiv har Europa-Parlamentet taget et vigtigt skridt for legetøjssikkerhed og for børns sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse ved at modernisere et 20 år gammelt legetøjsdirektiv.

Det glæder mig, at denne proces i Europa-Parlamentet også bliver fulgt af en gruppe besøgende fra Slovakiet, som jeg hilser hjertelig velkommen, og som jeg ønsker et behageligt ophold her ved sædet for det europæiske demokrati.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Fru formand! Jeg var meget glad for, at vi tog afstemningen om legetøjssikkerhedsdirektivet af den simple grund, at det skal gøres ved juletid, hvis vi skal sende et stærkt budskab til hele verden om legetøj og legetøjssikkerhed. Det ville have udvandet budskabet, hvis vi havde udsat det. På denne tid af året tænker folk på legetøj.

Igen i år er millioner af stykker kinesisk legetøj blevet trukket tilbage fra markedet, som det også skete sidste år. Problemerne – der har været bly, arsenik, kviksølv og PCB'er – er meget alvorlige, og det betyder ikke noget, hvad legetøjet er til – om det er en bog eller noget, man kan ride på, eller hvad det er – som mor ved jeg, at det på et eller andet tidspunkt kan ende i barnets mund. Så vi kan ikke være for forsigtige med legetøj, men jeg er glad for, at vi har sendt dette budskab nu.

– Betænkning af Mann (A6-0424/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Jeg vil gerne takke min kollega hr. Mann for hans betænkning. Vi ved, hvor vigtigt det er at fastlægge regler og fjerne barrierer for mobiliteten for studerende og arbejdstagere, der flytter som svar på udbud og efterspørgsel på EU-arbejdsmarkedet.

Det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse vil lette overførsel, anerkendelse og akkumulering af uddannelseskvalifikationer. De vil gælde for kvalifikationer opnået ad forskellige uddannelsesveje på alle niveauer af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring.

Gennem vores godkendelse har vi taget et skridt i retning af bredere støtte til livslang læring og bedre beskæftigelse, større åbenhed, en højere grad af mobilitet og bedre social integration af arbejdstagere og personer på uddannelseskurser. Det vil derfor lette udviklingen af fleksible individuelle strategier og anerkendelse af uddannelseskvalifikationer, der erhverves gennem både uformel og formel uddannelse.

– Betænkning af Thyssen (A6-0441/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Jeg vil gerne først takke fru Thyssen, for det er hendes fortjeneste, at vi har nået et prisværdigt kompromis, og som følge af det vil vores børn være beskyttet mod uønskede stoffer i legetøj, og samtidig vil det ikke være til skade for erhvervsvirksomheder.

Jeg støttede fuldt og helt restriktionerne mod brug af allergifremkaldende stoffer i legetøj – jeg er selv far til fire børn, og jeg har ikke altid tænkt på sikkerheden i hvert legetøj, mine børn har samlet op. Forældre i Europa går ofte ud fra, at et legetøj ikke vil være skadeligt for børn, hvis det findes i forretningerne. Det glæder mig derfor, at vi har arbejdet sammen om at stramme reglerne for at sikre, at kun det legetøj, der er egnet for børn, vil komme ud i forretningerne, da børn virkelig er den mest sårbare forbrugergruppe.

Op til 80 % af legetøjet på EU-markedet er importeret, og det er blevet sagt, at millioner af stykker kinesisk produceret legetøj blev trukket tilbage fra markedet i 2007, fordi det ikke levede op til EU's standarder. De nuværende varebevægelser betyder, at vi igen må gennemgå reglerne for markedsføring af varer og for kontrol af, at de lever op til standarderne.

– Betænkning af Ehler (A6-0494/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) *(begyndelsen af talen kunne ikke høres)* indskudsgaranti, som Europa-Parlamentet har foreslået på en fleksibel måde, og som jeg har stemt for, er klar. Vi ønsker at harmonisere et minimumsbeskyttelsesniveau for småsparere ved at garantere indskud på op til 50 000 EUR, og vi ønsker at fastsætte en kort frist for udbetaling af indskud, så sparere kan få klar, rettidig og nøjagtig information om status for deres bankindskud, også midt i en krise. Det er en nødvendig foranstaltning, eftersom sparere overfører deres indskud på en kaotisk måde fra sunde banker til banker, der reddede sig selv ved at få statsgarantier. Dette forslag er den eneste måde, hvorpå vi kan genoprette småsparernes tillid og stabilisere markedet for banktjenester. Jeg vil gerne have, at garantien også gælder for små og mellemstore virksomheder, eftersom de spiller en uerstattelig rolle i hele det europæiske samfund, og alligevel er de altid de mest udsatte i krisetider.

– Forslag til beslutning om Rådets tilgang til revisionen af OLAF-forordningen (B6-0627/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Fru formand! Jeg stemte for beslutningen om OLAF, for jeg er helt enig i Parlamentets appel om at øge OLAF's uafhængighed. Noget skal virkelig gøres ved det, og det haster. I øjeblikket er OLAF, når alt kommer til alt, ikke ret meget andet end et af Kommissionens generaldirektorater, og det er næstformanden i Kommissionen, der har det politiske ansvar for det. Det er ikke en sund situation. Selv om OLAF måske er operationelt uafhængig, har det kun en blandet status, og det skal ændres. Godt.

Mere generelt er jeg af den opfattelse, at EU-institutionerne uden undtagelse håndterer de mange skattepenge på en meget tilfældig måde. OLAF bør i det mindste have midler og arbejdskraft til samt ansvar for at sætte en stopper for de åbenbart kriminelle sider af den situation. Hvad den generøse holdning til ulovlig brug af midlerne angår, er jeg bange for, at vi må sætte en stopper for det selv.

– Betænkning af Moreno Sánchez (A6-0437/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Fru formand! Jeg har stemt for denne overraskende fortræffelige betænkning om FRONTEX, fordi jeg kun kan bifalde den appel, den indeholder, om at styrke den institution. Efter min mening bør bekæmpelse af ulovlig indvandring have EU's højeste prioritet, og i den forbindelse er de aftaler,

FRONTEX har indgået med myndighederne i tredjelande, virkelig vigtige. Det skal hilses velkommen, at vi i denne betænkning kalder en spade for en spade, og at kandidatlandet Tyrkiets uacceptable holdning bliver kritiseret.

Når myndighederne i et tredjeland, Tyrkiet, der stadig er kandidatland, aktivt afviser at samarbejde med FRONTEX, bør det efter min mening gøres helt klart, at det skal have direkte konsekvenser for de politiske og økonomiske relationer mellem EU og staten, nemlig i form af en udsættelse af tiltrædelsesforhandlingerne med det ikke-europæiske land Tyrkiet.

Philip Claey's (NI). - (NL) Fru formand! Jeg har stemt for Moreno Sánchez-betænkningen med visse forbehold. Helt ærligt havde jeg kun beskedne forventninger til betænkningen i betragtning af den stemning af politisk korrekthed, der normalt hersker i Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. Jeg må dog sige, at betænkningen er afbalanceret i sin behandling af en række smertelige områder, herunder manglende samarbejde, eller skulle jeg sige sabotage, fra tredjelande som Libyen og Tyrkiet.

Det er afgjort i Tyrkiets tilfælde en skændsel, at et kandidatland så groft tilsidesætter sine forpligtelser. FRONTEX – og her lader betænkningen noget tilbage at ønske – bør udvikles til et effektivt instrument i bekæmpelsen af ulovlig indvandring, men også i bekæmpelsen af international kriminalitet samt narkotika- og våbenhandel.

– Betænkning af Susta (A6-0447/2008)

Philip Claey's (NI). - (NL) Fru formand! Jeg har stemt for Susta-betænkningen, fordi varemærkeforfalskning naturligvis er et alvorligt problem, og den tekst, vi har fået forelagt, dokumenterer sund fornuft.

Jeg er faktisk helt enig i betænkningens punkt 30, hvori det hedder – og jeg citerer – ”Tyrkiet [først] bliver en troværdig kandidat til tiltrædelse, når landet er i stand til at overtage Fællesskabets regelværk og sikre fuld respekt for den intellektuelle ejendomsret”. Heraf kan vi kun udlede, at Tyrkiet ikke er klar til at være kandidat til tiltrædelse af EU, hvilket jeg noterer mig.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg tror, vi alle i Parlamentet – og vi er mange – er enige om betydningen af intellektuel ejendomsret, ikke kun for videnøkonomier, men også i forbindelse med den alvorlige skade, der kan påføres forbrugerne i hele Europa, f.eks. gennem forfalskning af medicin, forfalskede fødevarer og forfalskede bildele.

Jeg havde nogle reelle forbehold over for den oprindelige beslutning, der lagde for megen vægt på forbrugere. Vi kunne have fået den latterlige situation, hvor rejsende blev visiteret ved grænserne og fik frataget deres computere, MP3-spillere og iPods i søgningen efter potentielt forfalskede produkter. Gudskelov fremsatte de grønne et mere fornuftigt alternativ og var i et juleinspireret kompromis meget villige til at trække det ubeføjede ændringsforslag om kritik af virksomheder tilbage. Alt i alt glædede det os meget at stemme for beslutningen.

Jeg har nu fået opfyldt min ambition om at tale til en tom sal og vil gerne slutte af med at ønske alle, der stadig er her en rigtig glædelig jul og et godt nytår!

– Betænkning af López-Istúriz White (A6-0460/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Fru formand! Jeg vil også gerne ønske Dem glædelig jul. De befinder Dem ikke i en helt tom sal.

Jeg stemte for López-betænkningen om retsbeskyttelse af voksne, især med grænseoverskridende konsekvenser, fordi jeg ved af erfaring, hvor nødvendigt det er, men også fordi jeg håber, vi kommer et skridt nærmere den dag, hvor vi kan opleve virkelig mobilitet i Europa. Her har vi at gøre med voksne, der på den ene eller anden måde er underlagt domstolens beskyttelse. I mange tilfælde er det ofte meget sårbare personer, og i nogle tilfælde er det umyndige under værgemål eller mennesker med handicap. Men hvis vi kan gå videre, ville det logiske skridt være at nærme os den dag, hvor modtagere af sociale ydelser kan tage deres hjælpere med sig, så også de kan bevæge sig frit rundt i EU på samme måde som arbejdstagere.

– Betænkning af Deva (A6-0445/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Fru formand! Jeg stemte imod Deva-betænkningen om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter på grund af ét afsnit, nemlig det, hvori

det hedder, at vi bør kunne tage både forebyggende og reaktive initiativer, der endog kan indebære tvangsindgreb ved anvendelse af militær magt som en absolut sidste udvej.

Det er Bushdoktrinen. Måske genkendte de andre parlamentsmedlemmer det ikke som Bushdoktrinen, som førte os ind i Irak, men det er det. Sarah Palin blev kritiseret, fordi hun ikke vidste, hvad Bushdoktrinen var, men jeg gad vide, om medlemmerne af Europa-Parlamentet har forstået, at de netop har stemt for Bushdoktrinen i dag.

Luisa Morgantini, for GUE/NGL-Gruppen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg benytter mig ikke normalt af det demokratiske instrument stemmeforklaringer, men jeg gør det i dag for første gang på vegne af min gruppe.

Jeg gør det for at forklare, at vi beklageligvis har stemt imod en betænkning, som jeg selv har været med til at udarbejde, både som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Lige Muligheder og som medlem af Udviklingsudvalget. Det er virkelig en god betænkning, og jeg vil gerne udtrykke min varmeste tak til hr. Deva og Udviklingsudvalget for det arbejde, de har gjort.

Faktisk er vi enige i hovedparten af teksten, Integration af konfliktanalyse i samarbejdet, støtte til civil- og lokalsamfundet, bekæmpelse af udbredelsen af lette våben, behovet for en adfærdskodeks for soldater og politi, henvisningerne til reproduktiv sundhed, åbenhed ved udnyttelse af naturressourcer samt støtte til flygtninge. Især understreges kønsaspektet også i betænkningen. Så hvorfor stemme imod den? Årsagen er enkel. Fordi man i visse afsnit forsøger at bringe et militært element ind i udviklingsbistanden.

Parlamentet, Udviklingsudvalget og Mitchell-betænkningen fastslog nemlig meget klart ved indførelse af forordningen om instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, at der ikke skal bruges udviklingsmidler til at finansiere militærudgifter. Så også i forbindelse med landestrategidokumenterne har Parlamentet sørget for at sikre, at der ikke afsættes udviklingsressourcer til sikkerhedsoperationer.

Hvorfor skal vores forskellige beslutninger indeholde sådanne modsigelser? Udviklingsmidler bør bruges til udvikling, til uddannelse, sundhed, landbrug, lokalsamfund og kvindeorganisationer. Samarbejdsressourcerne er for knappe til at fjerne fattigdom, uretfærdighed og til at opbygge fred. Derfor kan militæret ikke få del i dem.

Skriftlige stemmeforklaringer

– Betænkning af Böge (A6-0504/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) EU har besluttet at oprette en ny "facilitet med henblik på hurtig reaktion på de kraftigt stigende fødevarepriser i udviklingslandene" ("fødevarefaciliteten") og har godkendt et beløb på i alt 1 mia. EUR over tre år.

Oprindelig blev det foreslået at finansiere "fødevarefaciliteten" gennem marginen under udgiftskategori 2 (Landbrug) i den flerårige finansielle ramme og derefter gennem forhøjelse af loftet over udgiftskategori 4 (Eksterne aktioner) i den flerårige finansielle ramme. Det blev imidlertid endelig besluttet, at finansiere den gennem fleksibilitetsinstrumentet, reserven til katastrofebistand og omlægning af bevillingerne til stabilitetsinstrumentet under udgiftskategori 4.

For at finansiere dette initiativ skal den interinstitutionelle aftale ændres for at forhøje bevillingen til reserven til katastrofebistand for regnskabsåret 2008 til 479 218 000 EUR (i løbende priser).

Selv om vi anser de erklærede mål for dette initiativ for at være positive, vil vi gerne gentage, at det ikke bør reduceres til en reguleringspost eller en betingelse, som giver EU mulighed for at gennemtvunge en aftale i Verdenshandelsorganisationen eller de økonomiske partnerskabsaftaler med gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet. Det bør heller ikke bruges til at skjule nedskæringer i EU's udviklingsbistand eller de enorme summer, der stilles til rådighed til at genoptage våbenkapløbet og militarisere de internationale relationer med EU i spidsen.

– Betænkning af Böge (A6-0474/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Dette nye forslag til ændringsbudget vedrører anvendelsen af EU's Solidaritetsfond (omkring 7,6 mio. EUR til afhjælpning af skader, der beløber sig til 176 mio. EUR) til Cypern efter en periode med alvorlig tørke.

Kommissionen fremhæver dog, at "da der imidlertid er overskydende betalingsbevillinger på budgetpost 13 04 02 "Samhørighedsfonden", er der ikke behov for nye betalingsbevillinger til at finansiere Solidaritetsfondens betalinger til Cypren". Med andre ord vil de nødvendige midler til at afhjælpe denne naturkatastrofe komme fra samhørighedspolitikken.

De "overskydende betalingsbevillinger" i Samhørighedsfonden er opstået (blandt mange andre grunde) som følge af en forsinket gennemførelse af programmer i "samhørighedslandene". Resultatet er, at vi i stedet for at anvende et solidaritetsbegreb, der måske straffer økonomisk mindre udviklede lande, burde have besluttet at forebygge en fortsat utilstrækkelig gennemførelse af struktur- og samhørighedspolitikkerne.

Som vi har gjort det tidligere, vil vi også gerne gøre opmærksom på behovet for at fremskynde procedurerne for anvendelse af Solidaritetsfonden, for at sikre at regionale katastrofer fortsat er støtteberettigede og for effektivt at anerkende, at naturkatastrofer i Middelhavsregionen, såsom tørke og brande, er af en særlig art.

– Betænkning af Böge (A6-0493/2008)

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) De stigende fødevarerpriser i udviklingslandene er et særdeles vigtigt problem, der kræver en hurtig EU-indsats for at modvirke skadevirkningerne for de dårligst stillede befolkninger. I denne betænkning foreslår Parlamentet derfor at finansiere en hurtig reaktion på konsekvenserne af denne situation med 420 mio. EUR. Det er konkret planen at anvende det fleksibilitetsinstrument, der blev indført med den interinstitutionelle aftale fra 2006. I sidstnævnte sikrede EU mulighed for at anvende et fleksibilitetsinstrument til at finansiere særlig identificerede udgifter, der ikke kan finansieres inden for de disponible lofter under en eller flere udgiftskategorier i den flerårige finansielle ramme.

Den pågældende situation opfylder fuldt og helt de institutionelle krav og er uden skyggen af tvivl berettiget i henhold til EU's solidaritetspolitik. Som følge heraf har beslutningstagerne ikke sat noget spørgsmålstejn på baggrund af situationens alvor.

Tiden løber, og vores omgående indsats og reaktion kan betyde forskellen mellem en ulykke og en menneskelig tragedie med uoverskuelige følger for disse menneskers fremtidige udvikling.

– Betænkning af Virrankoski (A6-0481/2008)

Derek Roland Clark (IND/DEM), skriftlig. – (EN) UKIP stemte for denne betænkning, fordi der vil blive returneret 4,9 mia. EUR i ubrugte betalingsbevillinger til de nationale regeringer.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) I den nuværende regnskabsperiode (2007 og 2008) er Solidaritetsfonden blevet anvendt ni gange (Tyskland: 166,9 mio. EUR, Det Forenede Kongerige: 162,3 mio. EUR, Grækenland: 99 mio. EUR, Frankrig: 17,1 mio. EUR, Ungarn: 15 mio. EUR, Slovenien: 8,2 mio. EUR og Cypren: 7,6 mio. EUR), hvilket giver ca. 477,3 mio. EUR sammenholdt med et loft på 1 mia. EUR om året.

Uden at sætte spørgsmålstejn ved det indlysende behov for denne støtte – og uden at gå nærmere ind i procedurerne for aktivering og tilrådighedsstillelse af støtten (det tager for lang tid) – er det et spørgsmål, hvor de anvendte midler kommer fra, især i lyset af det fremsatte forslag til ændringsbudget.

Mens der med andre ord ikke er tvivl om det presserende behov for at yde støtte i tilfælde af naturkatastrofer, kan disse midlers oprindelse anfægtes, i særdeleshed hvis de "trækkes" fra samhørighedspolitikken og ikke f.eks. fra de betalingsbevillinger, der afsættes til EU's tiltagende militarisering. Vi mener, at samhørighedspolitikken bør beskyttes.

Som vi har gjort ved andre lejligheder vil vi til sidst understrege behovet for at ændre Solidaritetsfonden med henblik på at fremskynde procedurerne for anvendelsen heraf, samtidig med at vi sikrer, at regionale katastrofer fortsat er støtteberettigede, og effektivt anerkender, at naturkatastrofer i Middelhavsregionen, såsom tørke og brande, er af en særlig art.

– Forslag til EU's almindelige budget, regnskabsåret 2009, modificeret af Rådet

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Junilisten mener, at det er muligt at halvere medlemsstaternes betalinger til EU. De fleste af EU's penge bruges på unødvendige eller samfundsøkonomisk skadelige aktiviteter, herunder landbrugspolitikken, Samhørighedsfonden, fiskeripolitikken og subsidier til forskellige former for informationskampagner. Dertil kommer udgifterne til Europa-Parlamentets pendling

mellem Strasbourg og Bruxelles og til institutioner som Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, der bør opløses øjeblikkeligt.

Landbrugspolitikken er specielt uacceptabel. Pengene går fra forbrugerne til ofte meget rige modtagere. Landbrugere i verdens fattige lande bliver tabere i konkurrencen med de subsidierede landbrugere i EU.

Der er en lind strøm af opfordringer fra forskellige EU-institutioner til medlemsstaterne om, hvor vigtigt det er, at de reducerer deres offentlige udgifter. Samtidig kræver Parlamentet konstant øgede udgifter på EU-niveau. Det hele er absurd. Medlemsstaterne bruger offentlige penge på skoler, sundhedsvæsen, forskning, infrastruktur og støtte til sårbare grupper i samfundet, mens de fleste af EU's udgifter går til en sindssyg landbrugspolitik, fejlallokerede strukturfonde og finansiering af EU-institutioner, der burde have været lukket for længst.

Vores "nej" til budgetforslaget skal fortolkes som et krav om en dramatisk nedskæring i udgifterne på EU-budgettet og for en halvering af medlemsstaternes betalinger til EU.

– Betænkning af Haug og Lewandowski (A6-0486/2008)

Kader Arif (PSE), skriftlig. – (FR) I fællesskabsbudgettet for 2009 foreslog og opnåede Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, at der blev vedtaget en forberedende foranstaltning for udvikling af "social turisme" i Europa.

Dette projekt skal afhjælpe problemet med, at mange borgere forhindres i at rejse af økonomiske årsager, og at denne ulighed skal udjævnnes ved at sikre alle adgang til ferie. Det er dog også nyttigt af hensyn til overordnet planlægning og lokal udvikling.

Ved at kombinere socialt samvær med lokal udvikling og ved at sikre adgang for almindelige mennesker, som har vanskeligt ved at komme på ferie, gør social turisme turismesektoren mere lønsom. Det giver derfor muligheder for at udvikle turisme uden for sæsonen, især i regioner, hvor denne sektor er stærkt sæsonbetonet, og tilskynder til oprettelse af mere permanente job i denne økonomiske sektor. På den måde illustrerer social turisme og fællesskabsturisme, at der faktisk er en mellemsektor imellem fritidsmarkedet og den ikkekreditværdige økonomi, og at økonomisk relevans ikke er uforenelig med det at give adgang til så mange mennesker som muligt. Denne sektor bidrager også til at styrke EU-borgerskabet gennem udvekslinger mellem EU-borgere.

Det viser bare, hvor vigtig denne sektor er, både med hensyn til økonomisk rentabilitet og offentlige ressourcer.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Mens økonomiske prognoser peger på recession i flere medlemsstater (hvoraf nogle allerede befinder sig i teknisk recession), vedtager Rådet og Parlamentet et EU-budget for 2009, som er lavere, når det gælder betalinger, end budgettet for 2008.

Hvis vi imidlertid sammenligner det nuværende forslag til budget for 2009 med loftet i den flerårige finansielle ramme 2007-2013 for det år – som, vi dengang sagde, var utilstrækkeligt til at sikre "økonomisk og social samhørighed" i et udvidet EU-27 – er situationen endnu værre, da der mangler ca. 8 mia. EUR på budgettet!

EU-budgettet for 2009 er det laveste i procent (0,89 %) af Fællesskabets BNI (bruttonationalindkomst), siden Portugal blev medlem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Selv om Parlamentet udtrykker "bekymring", især over "de mulige følger af en recession for europæiske borgere" og den "uacceptabelt lave" udnyttelse af bevillingerne til samhørighedspolitikken, støtter det dette budget. Kernen i det hele er et forsøg på, uden at sætte spørgsmålstejn ved grundlaget, at forbedre Parlamentets image blandt arbejdstagere og borgere i de forskellige lande, forhåbentlig således at alt går efter planen ved det kommende valg til Europa-Parlamentet til juni næste år.

Derfor stemte vi imod.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Budgettet for 2009 opfylder ikke helt vores forventninger, og gør kun delvis noget ved nye udfordringer og aktuelle bekymringer. Det afspejler tidligere vedtagne mål og forudsætninger og opfylder i den henseende de nødvendige kriterier. Jeg stemte for vedtagelsen af det. Jeg vil dog gerne opmærksom på følgende punkter:

1. Det er en god ting, at vi øger midlerne til støtte for landbrugsudviklingen i de udviklingslande, som oplever fødevarerangel. Imidlertid bør vi huske på, at næsten 80 mio. mennesker i EU er truet af fattigdom, og 43 mio. borgere er i fare for at lide af fejlernæring.

2. På trods af den fælles landbrugspolitik er landbrugsfamiliernes indkomster betydeligt lavere end for familier, der forsørger sig selv på anden vis.

3. I EU er vi vidner til, at landbrugsbedrifter systematisk bryder sammen og går konkurs. Lagrene af landbrugsprodukter bliver mindre, hvilket er en trussel mod fødevarer sikkerheden. I mellemtiden er der dem, der ønsker at skære udgifterne til den fælles landbrugspolitik ned.

4. Både i samhørighedspolitikken og strukturpolitikken er der tale om geografisk, økonomisk og social samhørighed og også om at harmonisere udviklingsniveauer og skabe lige muligheder for udvikling, især i fattigere regioner. I virkeligheden sker der en affolkning af de områder, hvor det er vanskeligt at drive landbrug, og hvor infrastrukturen lader meget tilbage at ønske.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Jeg støttede vedtagelsen af den betænkning, Jutta Haug og Janusz Lewandowski har udarbejdet om forslaget til EU-budget for 2009. Det er vigtigt, at medlemmerne af Europa-Parlamentet i sidste ende kan nå et kompromis med Rådet om finansiering af Parlamentets prioriterede mål som f.eks. bekæmpelse af virkningerne af den økonomiske recession og indsatsen for at fremme økonomisk vækst, samhørighed og beskæftigelse.

Parlamentet vil øge de finansielle ressourcer, der er øremærket til social- og beskæftigelsespolitik, dvs. aktiviteter til at fremme konkurrenceevne og samhørighed. Disse udgifter skal dække Socialfonden, der vil modtage yderligere 135 mio. EUR samt Regionaludviklingsfonden og Samhørighedsfonden. I den nuværende vanskelige finansielle situation i hele EU er initiativer til at fremme udvikling og beskæftigelse af yderste vigtighed, og det skal afspejles i budgettet for 2009. Det er prisværdigt, at man også har til hensigt at øremærke yderligere midler på budgettet til at yde bistand til SMV'er.

Udviklingslandene vil kunne regne med finansiell bistand til at dæmpe virkningerne af de pludselige stigninger i fødevarerpriserne, og der vil også blive øremærket yderligere 1 mia. EUR til indsatsen for at forebygge sult i udviklingslandene. Jeg er også glad for, at Parlamentet har til hensigt at begrænse sine administrationsudgifter til under 20 % af sine samlede udgifter.

– Betænkning af Iacob-Ridzi (A6-0463/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for fru Iacob-Ridzis betænkning om den europæiske handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010).

Ønsket om at skabe et rigtigt europæisk jobmarked kræver, at vi tilpasser den nationale lovgivning og rydder op i de bureaukratiske procedurer, der undertiden modvirker arbejdstagernes mobilitet. EU spiller en grundlæggende rolle for harmoniseringen af de nationale socialsikringsordninger og muligheden for at overføre supplerende pensionsrettigheder. Det er endvidere vigtigt, at der gøres bestræbelser på at øge informationsniveauet for borgerne, ikke blot gennem forbedring af Eures-portalen, men også gennem EU-informationskampagner.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Skønt denne betænkning indeholder forskellige henstillinger, som vi støtter, indgår de alle i en liberal sammenhæng. Det gælder forsvaret for indarbejdelsen af princippet om arbejdstagernes mobilitet, især i de politikker, der vedrører gennemførelse af det indre marked, idet der ses bort fra, at disse politikker ikke i tilstrækkelig grad beskytter arbejdstagerne.

Sammen med disse acceptable henstillinger bliver den økonomiske og sociale dimension i Lissabonstrategien imidlertid fremhævet, idet man glemmer, at denne strategi indeholder de mest neoliberale politikker, EU har, som allerede har givet anledning til forslag som det berygtede Bolkestein-direktiv, såkaldt flexicurity og Rådets forslag til arbejdstidsdirektiv.

Derfor er betænkningen nok et propagandadokument, hvor man prøver at skjule EU's antisociale politikker og ser bort fra neoliberalismens følger, til trods for at det er en hemmelighed, som allerede er blevet lukket ud af sækken. Man behøver blot se på modsigelserne i punkt 15 og 16 for at forstå, hvorfor vi afholdt os fra at stemme.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Problemet for ordføreren ser ikke så meget ud til at være ophævelsen af de juridiske og administrative hindringer for europæiske arbejdstageres faglige mobilitet på EU's område, men derimod det forhold, at mobiliteten ikke er udbredt og frem for alt ikke er obligatorisk. Det er en storstilet blanding af befolkninger, som vil fremskynde de europæiske nationers bortgang, vi får tilbudt. Det er lønkonkurrence, social dumping og lønharmonisering i nedadgående retning, man overvejer. Med indførelsen

af et europæisk socialsikringskort med meget slørede grænser er det underminering og afvikling af de nationale socialsikringsordninger, vi opnår.

Spørg de arbejdstagere i Frankrig, som for få år siden blev garanteret beskæftigelse, hvis de besluttede at droppe alt og tage til Rumænien og arbejde for nogle få hundrede euro om måneden, hvad de mener om mobilitet!

Det er nemlig EU's ansvar at prøve at løse problemer med beskatning og erhvervelse af sociale rettigheder for grænsearbejdere eller arbejdstagere, der har arbejdet i flere medlemsstater. Det må dog ikke gøres med social usikkerhed til følge.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Arbejdskraftens frie bevægelighed er blandt de centrale betingelser for at gennemføre målene i Lissabonstrategien, og alligevel bliver der konstant lagt hindringer i vejen gennem barrierer af administrativ, juridisk, skattemæssig eller social art. De administrative barrierer ligger hovedsagelig i forskelle mellem medlemsstaternes arbejdsmarkedslove, og ansvaret for det ligger i vid udstrækning hos medlemsstaterne.

Jeg vil gerne begynde med at udtrykke min skuffelse over, at nogle stater i EU-15 stadig har restriktioner på arbejdsmarkedet mod arbejdstagere fra de nye medlemsstater til trods for, at disse landes borgere og regeringer frygt ikke understøttes af økonomiske undersøgelser eller statistiske data.

Folk henvender sig til mig med mange problemer, som de møder, når de forsøger at udøve deres ret til mobilitet uden for deres oprindelsesland. De skal kæmpe mod afvisning af at få anerkendt erfaringer fra mobilitet inden for rammerne af faglig udvikling og problemer i forbindelse med social sikring og pension, især i små og mellemstore virksomheder. Sprogbarrierer er også blandt de vigtigste hindringer for arbejdstageres og deres familiers bevægelighed, og medlemsstaterne må derfor aktivt støtte undervisning i fremmedsprog, især for voksne.

Det er min faste overbevisning, at folk gennem effektive mediekampagner kan få relevante oplysninger om Eures-nettet, der tilbyder ét enkelt kontaktpunkt for arbejdstageres mobilitet i EU, og om TRESS-netværket eller SOLVIT-instrumentet, som hjælper med at løse problemer på det indre marked og problemer i forbindelse med arbejdstagermobilitet.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, da arbejdskraftens mobilitet i henhold til traktaten er en grundlæggende ret for EU-borgerne. Det gør den til en af grundpillerne i den europæiske sociale model, som gør det muligt at nå målene i Lissabonstrategien.

Betænkningen fortjener ros, for ud over at gøre opmærksom på de hindringer, der står i vejen for, at arbejdstagere fra de nye medlemsstater kan bevæge sig frit på arbejdsmarkedet, indeholder den også vigtige elementer som supplement til den europæiske handlingsplan for jobmobilitet, som Kommissionen har fremlagt, f.eks. støtte til programmer, der skaber sammenhæng mellem uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet, gensidig anerkendelse af kvalifikationer og udvidelse af Eures-nettet.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT)

Jeg har stemt for fru Iacob-Ridzis betænkning om den europæiske handlingsplan for jobmobilitet for perioden 2007-2010. Jeg deler den opfattelse, at faglig mobilitet mellem EU-medlemsstaterne har bidraget positivt til europæisk integration. Eksempler herpå er, hvor let det sammenlignet med tidligere er at komme til at bo og arbejde en tid i et andet land, og de stadig flere muligheder for at få adgang til jobtilbud i andre stater end ens oprindelsesland. Nu må vi forsøge at forbedre de lovgivningsmæssige, administrative, skattemæssige og sociale forhold ved at skære ned på bureaukratiet i denne sektor. Vi bør imidlertid altid huske på, at EU i sine bestræbelser skal tage hensyn til de socioøkonomiske forskelle mellem medlemsstaterne imellem.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) I Europa-Parlamentets mødeperiode i december blev der holdt afstemning om den europæiske handlingsplan for kvalifikationer og mobilitet, som blev fremlagt af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender.

Arbejdstageres mobilitet afhænger af det grundlæggende princip om fri bevægelighed for personer inden for det indre marked i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Sammen med sikkerhed er det en af de fire grundlæggende frihedsrettigheder, EU-borgerne har.

Fællesskabslovgivningen bør beskytte vandrede arbejdstagere mod at miste den sociale beskyttelse, de har ret til. Der er gjort betydelige fremskridt i den henseende, men vi skal stadig sigte mod at fjerne de administrative og juridiske barrierer for mobilitet, der skyldes særlig lovgivning i de enkelte medlemsstater.

Jobmobilitet kan nemlig være et værktøj til at styrke Lissabonstrategiens økonomiske og sociale anvendelsesområde. Mobilitet kan være et væsentligt skridt i retning af at give EU's sociale dagsorden et nyt momentum og løfte en række udfordringer såsom demografisk forandring, globalisering eller teknologiske fremskridt.

Jeg støtter den europæiske handlingsplan for kvalifikationer og mobilitet, herunder idéen om at oprette en informations- og rådgivningsportal med råd om alle aspekter af erhvervsmæssig mobilitet såsom ledige stillinger, sundhedsvæsen og social forsikring samt gensidig anerkendelse af kvalifikationer og erhvervsuddannelse.

– Betænkning af Novak (A6-0455/2008)

John Attard-Montalto (PSE), *skriftlig*. – (EN) Selv om vi har opstillet mange strategier for livslang læring, lader gennemførelsen af dem meget tilbage at ønske. Der er stor forskel på graden af engagement og størrelsen af udgifterne fra land til land. Desværre er de positive tendenser i de offentlige udgifter til uddannelse generelt vendt. Voksenuddannelse skal have tildelt en tilstrækkelig del af budgettet. Det er nødvendigt, da voksnes deltagelse i livslang læring ikke ser ud til at være på skinner. Der er behov for at gøre en større indsats for at højne kvalifikationsniveauet hos den voksne befolkning og sikre fleksibilitet og sikkerhed på hele arbejdsmarkedet.

Arbejdsgiverne bør tilskyndes til at sørge for almen uddannelse og erhvervsuddannelse til deres ansatte. Incitamenter til at få lavtuddannede arbejdstagere til at deltage i læringsprogrammer kan anbefales. Der skal sættes særligt ind over for langtidsledige, især dem med en dårlig social baggrund, mennesker med særlige behov, unge fra institutioner, tidligere indsatte og rehabiliterede narkotikabrugere.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark og Anna Ibrisagic (PPE-DE), *skriftlig*. – (SV) Stemmeforklaring i forbindelse med betænkningen om gennemførelsen af "arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010".

Vi har i dag stemt for fru Novaks (Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater) initiativbetænkning (A6-0455/2008) om gennemførelse af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010. Betænkningen indeholder mange konstruktive anbefalinger, især med hensyn til foranstaltninger med det formål at lette mobilitet inden for medlemsstaterne for studerende og arbejdstagere.

På den anden side mener vi ikke, at anbefalinger, der søger at påvirke læseplaner i medlemsstaterne er forenelige med subsidiaritetsprincippet. Hvor mange idrætstimer der skal være i skolen om ugen, og hvorvidt der skal indføres mediekendskab i nationale læseplaner, besluttet bedst af medlemsstaterne selv.

Avril Doyle (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) Kommissionens meddelelse fra 2007 med titlen "Livslang læring som grundlag for viden, kreativitet og innovation" indgår i en række af statusrapporter, der udkommer hvert andet år, om gennemførelsen af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010. Betænkningen giver et overblik over de fremskridt, der er sket, og en gennemgang af samordningen inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse inden for rammerne af Lissabonstrategiens mål om at gøre EU til verdens mest konkurrencedygtige økonomi og en økonomi med fuld beskæftigelse inden 2010.

Betænkningen giver os et værdifuldt indblik i status for de forskellige uddannelsesinitiativer, både vellykkede og mislykkede, og dokumenterer også, hvilke midler og foranstaltninger der kan være egnede til at skabe yderligere forbedring. Der fastsættes klare mål og solide statistiske indikatorer og benchmarks.

Jeg går fuldt og helt ind for de bestræbelser, der gøres for at bringe os til vores vedtagne mål med Lissabonstrategien, og giver denne betænkning den støtte, den fortjener.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Denne betænkning indeholder nogle vigtige og acceptable anbefalinger med opfordring til større økonomisk og social støtte, supplerende foranstaltninger og integration af migranter og mindretal, med fremhævelse af sportens betydning i uddannelse og understregning af behovet for større støtte til førskoleuddannelse og til lærere og elever, især i folkeskolen og på ungdomsuddannelserne. Imidlertid udtrykkes der i betænkningen støtte til Kommissionens forslag, bl.a. Lissabonstrategien, og til anvendelse af Bolognaprocessen, idet der ses fuldstændig bort fra dens praktiske konsekvenser.

På grundlag af Kommissionens meddelelse med titlen "Livslang læring som grundlag for viden, kreativitet og innovation" accepteres ikke blot det billede af fremskridt, der males heri, og de områder, hvor fremskridtene er utilstrækkelige, men der foreslås også foranstaltninger til at ændre situationen i overensstemmelse med mål, som ikke altid er helt hensigtsmæssige, eftersom de indebærer, at man accepterer og insisterer på, at neoliberalismen skal anvendes på uddannelsessektoren. Det er derfor en politisk erklæring, der også kan betragtes som en køreplan for de kommende år. Derfor er vi grundlæggende uenige.

Vi kan f.eks. ikke acceptere, at en modernisering af de videregående uddannelser indebærer supplerende af Bologna-reformerne og øgede sponsorater fra den private sektor, især når offentlige videregående uddannelser er ved at blive kvalt, som i Portugal.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Endnu en gang ønsker Europa-Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg at blande sig i uddannelsessektoren. I Junilisten vil vi gerne endnu en gang i Parlamentet understrege, at uddannelsespolitikken er et politikområde, som medlemsstaterne har ansvaret for.

Som altid har Europa-Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg bevæget sig ud på fantasiens overdrev i sine betænkninger. Med denne betænkning rejser man nok en gang spørgsmålet om idræt i skolen. I forslaget til betænkning hedder det i punkt 4, at der i læseplanerne skal afsættes mindst tre ugentlige undervisningsperioder til gymnastik og sport.

Det er endnu et eksempel på, hvordan EU-politikere og -embedsmænd er parate til at blande sig i et hvilket som helst område og i en hvilken som helst detaljeringsgrad i deres iver efter at centralisere den politiske magt. Subsidiaritetsprincippet hyldes i store taler, men bliver aldrig respekteret, når politikkerne skal omsættes i praksis.

Vi mener, at Europa-Parlamentet ikke har noget at gøre med dette område og har derfor stemt imod betænkningen.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Almen uddannelse og erhvervsuddannelse er drivkraften bag Lissabonstrategien. Omfattende strategier og instrumenter for livslang læring, især den europæiske referenceramme for kvalifikationer, Europass, rammen for nøglekompetencer og anbefalingerne om mobilitet og om kvalitetssikring på de videregående uddannelser, bør anvendes mere konsekvent i alle medlemsstater. Medlemsstaternes regeringer bør spille en meget dynamisk rolle i politikker med fokus på uddannelse. Selv om harmoniseringen af et europæisk referencesystem for kvalifikationer ikke vil være på plads før 2010, vil den fremskyndede gennemførelse af den europæiske referenceramme for kvalifikationer i alle medlemsstater begrænse de vanskeligheder, EU-borgerne støder på i øjeblikket.

Studerende og læreres mobilitet er et grundlæggende træk ved faglig mobilitet. Der skal lægges større vægt på initiativer som Bologna-processen og Comenius-, Erasmus- og Leonardo da Vinci-programmerne, som gør det muligt at studere i udlandet og understreger betydningen af faglig mobilitet i fremtiden.

Et vellykket uddannelsessystem bygger frem for alt på kvaliteten af læseplaner og undervisning. Vi skal hurtigt indføre undervisning i europæisk statsborgerskab, programmer for undervisning i fremmedsprog samt forbrugerbeskyttelse, miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaforandring i læseplanerne. Det er vigtigt, at medlemsstaterne bevilger tilstrækkelige ressourcer til læreres sociale sikring og til rekruttering og uddannelse af især fremmedsproglærere.

Jeg er overbevist om, at der bliver mangel på højt kvalificerede uddannelsesspecialister, hvis vi ikke gør lærergeneringen til et mere attraktivt erhverv.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg har stemt for fru Novaks betænkning om livslang læring som grundlag for viden, kreativitet og innovation og, især, gennemførelse af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010.

Jeg støtter hendes argument om, at en indsats på uddannelsesområdet fortjener systematisk støtte fra EU gennem målrettede politikker, frem for alt i kritiske sektorer, som ifølge den rapport, Kommissionen fremlagde i 2007, kræver forbedringer. Her er bl.a. tale om livslang læring, offentlige udgifter til og private investeringer i uddannelse, antallet af afbrudte uddannelsesforløb, som allerede er for højt på ungdomsuddannelsesniveau, og uddannelsernes relevans i forhold til arbejdsmarkedet. Endvidere vil jeg gerne fremhæve, at erhvervsuddannelse og almen uddannelse, forskning, innovation og overførsel af viden er afgørende for Europa af i dag og af i morgen og derfor bør fremkalde en fælles indsats på nationalt plan og på fællesskabsplan.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE), skriftlig. – (CS) Jeg har stemt for fru Novaks betænkning om uddannelse og erhvervsuddannelse 2010. Jeg er enig i behovet for at støtte effektivitet i de forskellige uddannelsessystemer. En effektiv måde, hvorpå alle børn, også dem med en dårlig baggrund, kan få mulighed for livslang læring, er at højne kvaliteten af førskoleundervisningen. Den efterfølgende folkeskole- og ungdomsuddannelse skal støtte eleverne i at tænke kreativt og udvikle individuelle færdigheder og evner, der kan hjælpe dem med at få beskæftigelse.

I forbindelse med specialiseret undervisning skal vi øge kvaliteten af de emner, vi tilbyder, og gøre dem mere attraktive, og frem for alt må vi skabe forbindelse mellem uddannelse og erhvervsliv på en sådan måde, at uddannelsesprocessen svarer til arbejdsmarkedets behov, ikke kun i EU, men først og fremmest inden for en given region. Vedrørende universitetsuddannelse støtter jeg behovet for at modernisere viften af uddannelser, så de opfylder de nuværende og fremtidige socioøkonomiske behov. Voksenuddannelsesprogrammer bør især fokusere på at støtte mennesker med den dårligste position på arbejdsmarkedet og også støtte arbejdsgivere, der tilbyder deres ansatte livslang læring.

– Betænkning af Thyssen (A6-0441/2008)

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose og Britta Thomsen (PSE), skriftlig. – (DA) Principielt er den danske socialdemokratiske delegation for, at visse typer legetøj skal certificeres af en tredjepart for at sikre, at produkterne er i overensstemmelse med EU's regler. Ændringsforslaget her er dog ikke formuleret hensigtsmæssigt i forhold til at opfylde dette mål, og desuden vil en vedtagelse af ændringsforslaget føre til, at hele kompromiset falder. Vi ønsker at forbedre sikkerhedskravene til legetøj, og det mener vi samlet set gøres bedst ved at acceptere det kompromis, som Europa-Parlamentet og Rådet er nået frem til.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Direktivet om sikkerhedskrav til legetøj er et særdeles vigtigt skridt i retning af at sikre vores børns sikkerhed. Det var absolut væsentligt at præcisere lovgivningen om et så vigtigt spørgsmål og udvide anvendelsesområdet. Producenters og importørers ansvar er øget, og antallet af forbudte stoffer er klogt blevet forhøjet. Det beviser, hvor strengt denne sag er blevet behandlet.

Jeg må rose ordføreren, der både har fået fastlagt regler for at sikre børns sikkerhed og har taget hensyn til små og mellemstore virksomheders overlevelse og stabilitet i denne sektor.

Imidlertid bør vi tænke på medlemsstaternes øgede ansvar som følge af denne lovgivning. For at nå direktivets mål – nemlig vores børns sikkerhed – skal medlemsstaterne opfylde deres forpligtelser, som nu øges i form af markedstilsyn.

På baggrund af den portugisiske situation og de gentagne tilfælde, hvor det ansvarlige statskontrollerede agentur har svigtet sin tilsynspligt på dette område, beder jeg indtrængende medlemsstaterne om at forvalte deres ansvar korrekt. De sikkerhedsmæssige fremskridt, der er gjort med dette direktiv, skal matches af en effektiv og ansvarlig tilsynsindsats fra medlemsstaternes side.

Gérard Deprez (ALDE), skriftlig. – (FR) Legetøj skal være mere sikkert end andre produkter, fordi børn er meget sårbare forbrugere. Der findes dog allerede farligt legetøj i EU. Vi kan derfor være glade for det kompromis, Parlamentet og Rådet er nået frem til om en tekst, der indeholder en hel række sikkerhedskriterier, som legetøjsindustrien skal opfylde, før et legetøj kan markedsføres i EU.

Som med mange kompromiser har også denne tekst sin portion af glæder og skuffelser.

På plussiden vil jeg gerne især nævne kravet til producenterne om at garantere, at deres legetøj ikke er skadeligt for et barns sundhed eller sikkerhed, forhøjelsen af grænseværdier for giftige metaller, den øgede forebyggelse af risici for kvælning og strangulering på grund af små dele, der kan adskilles og samles, samt præciseringen af advarsler på emballagen eller på selve legetøjet.

Disse fremskridt er grunden til, at jeg stemte for den endelige tekst.

Med hensyn til skuffelserne vil jeg bortset fra de talrige undtagelser fra forbudet om kræftfremkaldende, mutagene og giftige stoffer nævne, at idéen om certificering ved en uafhængig tredjepart blev opgivet. Jeg stemte for denne bestemmelse, men den blev beklageligvis ikke vedtaget.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Medlem af Europa-Parlamentet Marianne Thyssens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sikkerhedskrav til legetøj indeholder forslag om at øge sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med begrænsningen af brug af farlige tungmetaller i fremstillingen

af børnelegetøj. Forslaget sigter mod at revidere det nuværende direktiv (88/378/EØF) og omfatter en fuldstændig revision for at bringe det i overensstemmelse med specifikationerne i afgørelsen om fælles rammer for markedsføring af produkter.

Forslaget sigter mod at udvide direktivets anvendelsesområde til produkter med dobbelt anvendelse, som også er legetøj, hvilket vil øge mængden af produkter, der er berørt af direktivet. Konkret er problemer med kvælningsfarer og regulering af kemikalier, der bruges i fremstillingsprocessen, blevet behandlet for at fjerne eller reducere farerne for børn. Dette sæsonbetonede forslag har min fulde opbakning.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Marianne Thyssens betænkning om sikkerhedskrav til legetøj, da jeg føler, at den vedtagne kompromistekst vil gøre det muligt at styrke sikkerhedskravene til legetøj, fordi producenter og importørers ansvar for markedsføring af deres produkter vil blive øget, og det samme gælder medlemsstaternes markedstilsynsforpligtelser.

Dog beklager jeg, at ændringsforslag 142 med kravet om, at et tredjepartslaboratorium skulle vurdere legetøj, før det blev markedsført, med henblik på at garantere overensstemmelsen, blev forkastet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Målet med dette direktivforslag er at indføre bedre sikkerhedskrav til legetøj, især i forbindelse med brug af kemiske stoffer og elektriske egenskaber. Den nye lovgivning bringer også fysiske og mekaniske egenskaber i overensstemmelse med henblik på at reducere kvælningsrisikoen. Direktivet indeholder også bestemmelser om foranstaltninger til at styrke medlemsstaternes markedstilsyn samt nye forpligtelser for producenterne.

Målet er derfor at forbedre det eksisterende direktiv under hensyntagen til de nye sikkerhedsrisici, der kan opstå som følge af udviklingen og markedsføringen af nye former for legetøj, som eventuelt fremstilles af nye materialer.

Der opstod imidlertid mange spørgsmål under forhandlingen og afstemningen om forslagene i dette direktiv. Kommissionens garantier var ikke tilgængelige under afstemningen, hvilket førte til en mindre episode.

Endvidere er der eksperter, som er bekymrede for at opretholde krav, der ikke fuldstændig fjerner brugen af stoffer, som er kræftfremkaldende, mutagene og reproduktionstoksiske ("CMR-stoffer") selv om der pålægges nye restriktioner.

Der er også en meningsuoverensstemmelse om grænseværdierne for metaller, især arsenik, cadmium, krom, bly, kviksølv og tin, der er stærkt toksiske, og som derfor ikke bør bruges i legetøjsbestanddele, som er tilgængelige for børn.

Vores gruppe stemte derfor imod.

Robert Goebbels (PSE), skriftlig. – (FR) Jeg afholdt mig fra at stemme om direktivet om sikkerhedskrav til legetøj for at protestere mod denne udemokratiske procedure, hvor man præsenterer Europa-Parlamentet for betænkninger, der er forhandlet under uformelle trepartsdrøftelser og derved forhindrer det i at udføre sit arbejde på den sædvanlige måde.

Hvad værre er, så viser det foreslåede direktiv absurditeten i forsigtighedsprincippet. Lovgiverne indfører den ene regel efter den anden og det ene forbud efter det andet for at lette deres samvittighed, mens børn gør nar af disse regler ved at lege.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Parlamentet har vedtaget direktivet om sikkerhedskrav til legetøj. Det er et glimrende direktiv, der forbedrer sikkerheden i legetøj, som ender i vores børns hænder.

Det er et særdeles vigtigt skridt på et tidspunkt, hvor vi hører om et stigende antal rapporter om ulykker med legetøj, som f.eks. børn, der sluger dele af dårligt samlet legetøj. Det er værd at fremhæve, at en stor del (ca. 80 %) af legetøjet på det europæiske marked er importeret fra Kina.

Med direktivet er det lykkedes at forene interesserne hos forbrugerinteressegrupper og repræsentanter for legetøjsindustrien. Jeg kan kun være glad for, at der er nået en aftale om det, der for mig som forælder er en så central lovgivning. Begge sider vil få gavn af dette direktiv. Forbrugerne vil være sikre på, at det legetøj, der når det europæiske marked, og som ender i hænderne på deres børn, lever op til høje sikkerhedsstandarder, er fri for alle toksiske stoffer og indeholder let læselige advarsler, som kan læses af dem, der køber legetøjet.

Legetøjsindustrien har ofte understreget, at vi ikke kan gå på kompromis med vores børns sikkerhed, og derfor går de ind for de foreslåede ændringer. Disse ændringer skal imidlertid ikke udgøre en trussel mod

legetøjsfabrikanternes stilling på det europæiske marked. Den forhandlede aftale vil give disse virksomheder yderligere to år til at tilpasse sig den nye lovgivning om kemiske stoffer.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Jeg stemte for direktivet om sikkerhedskrav til legetøj, fordi det udgør en værdifuld forbedring. På den ene side gør det mere for at garantere legetøjsikkerheden og dermed børns sundhed ved at pålægge nye forbud mod allergifremkaldende stoffer og CMR-stoffer, tungmetaller og bestanddele, der skaber risiko for kvælning.

På den anden side er det også et vellykket og afbalanceret kompromis, hvor der tages hensyn til, at et betydeligt antal af EU's 2 000 legetøjsfabrikanter er forsigtige og anerkender deres ansvar som fabrikanter. De skal ikke lide under nogle få importørers uansvarlighed.

Især i betragtning af tidspunktet på året bærer direktivet om sikkerhedskrav til legetøj et budskab om, at EU er villig til og i stand til at beskytte forbrugerne og deres dyrebare afkom mere effektivt. Vi bør dog formentlig huske på, at ikke nok så meget lovgivning kan fritage forældrene for deres ansvar. Direktivet om sikkerhedskrav til legetøj kan ikke alene garantere, at det, der er i pakken, er godt for barnet.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Thyssen-betænkningen og var glad for at gøre det, selv om proceduremæssige spørgsmål næsten kom i vejen for den endelige afstemning.

Sikkert legetøj er et must, og EU bør vise vejen i sikkerhedsspørgsmål og gøre det også.

Det totale forbud mod brug af kemiske stoffer, som er kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske, er væsentligt. Selv om der er en bestemmelse om undtagelser efter en konkret og individuel vurdering, bør dette kun ske efter omhyggelig rådgivning fra Den Europæiske Videnskabelige Komité.

Det er også hensigtsmæssigt, at allergifremkaldende duftstoffer bliver forbudt, og 55 af disse stoffer vil nu blive fjernet fra legetøj.

Tilsvarende gælder der meget strenge regler for tungmetaller, hvor der pålægges maksimalværdier.

Forældre, der køber legetøj her til jul, formoder, at det er sikkert. Det reviderede direktiv om sikkerhedskrav til legetøj vil forbedre situationen gevaldigt. Gid det allerede gjaldt for denne julesæson.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Der findes ikke noget bedre bevis end at fremlægge specifikke data. Den rumænske presse har netop i dag offentliggjort resultaterne af en undersøgelse udført af det rumænske forbrugerbeskyttelseskantor. Inspektørerne noterede, at 90 % af det legetøj, der blev kontrolleret under en inspektion for nylig, ikke levede op til kravene.

Noget legetøj havde ingen brugsanvisning, og det var ikke angivet, hvilken aldersgruppe det var beregnet til. Inspektørerne fandt også legetøjsskydevåben og -sværd, som de anså for farlige. Andet legetøj indeholdt små løse dele.

Ifølge resultaterne af denne inspektion er Kina fortsat hovedkilden til farligt legetøj, men er alligevel EU's største leverandør. Der er brug for radikale foranstaltninger i denne sag af hensyn til vores børns trivsel.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Selv om den nye lov om sikkerhedskrav til legetøj er et skridt i den rigtige retning, lader vi alligevel nogle få muligheder gå til spilde. Derfor stemte jeg ikke for denne betænkning.

Selv om der er dækket op for brugen af f.eks. visse allergifremkaldende duftstoffer og visse kemiske stoffer, som bl.a. er kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske, vil de ikke blive helt forbudt, men gradvist udfaset. Der er heller ingen bindende standarder for støjfremkaldende legetøj.

Det positive er, at importører af legetøj i lovens øjne vil blive ligestillet med fabrikanterne. Mindre positiv er direktivets halvhjertede bestemmelse om tilsyn med legetøjets sikkerhedsstandarder, eftersom fabrikanterne selv skal være ansvarlige for sikkerheden.

Det hedder ganske vist i direktivet, at medlemsstaterne skal foretage stikprøver, men jeg frygter, at denne bestemmelse er for uforpligtende.

Tilsynet med sikkerheden er tilfældig, og til dato findes der ikke noget egentligt EU-kvalitetsmærke, som gør det muligt for forældre at tage kvalificerede beslutninger og derfor undgå legetøj, der kan være sundhedsskadeligt for deres børn. En obligatorisk certificering foretaget af uafhængige organer kunne løse

det problem. Både USA og Kina tager produktsikkerhed ekstremt alvorligt og vedtog for nylig at indføre lovgivning, der gør disse kontroller obligatoriske. Hvorfor skal EU sakke bagud her?

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Vi har for længe siden skullet ajourføre de eksisterende regler om legetøjsikkerhed. Jeg hilser dagens afstemning velkommen. Børns sikkerhed skal være vores altoverskyggende hensyn, og jeg håber, at legetøjsindustrien vil tage det til efterretning.

Bernadette Vergnaud (PSE), skriftlig. – (FR) Jeg fandt kompromiset om Thyssen-betænkningen for slapt, når det drejer sig om sikkerhedsregler og tilstedeværelsen af kemiske stoffer i legetøj. Endvidere blev ændringsforslaget om, at legetøjs overensstemmelse med lovgivningen skal overvåges af uafhængige organer, ikke vedtaget, selv om det forekommer indlysende, at børns sikkerhed bør prioriteres højere end en eller to store industrikoncerners interesser. Jeg er altid gået ind for et strengere tilsyn med varer generelt, og det gælder i endnu højere grad i tilfælde af varer, der er beregnet til børn. Derfor har det endelige, skuffende, indhold af denne tekst – der ligger langt fra vores oprindelige ambitioner, selv om den indeholder nogle få fremskridt – fået mig til at afholde mig fra at stemme.

– Betænkning af Mann (A6-0424/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse, der har til formål at støtte og fremme lærendes tværnationale mobilitet samt adgangen til livslang læring. Som operationelt system, gennem ECVET, vil overførsel, anerkendelse og akkumulering af læringsresultater blive forbedret. Den europæiske referenceramme for kvalifikationer giver allerede metoder til at "oversætte" forskellige måder for vurdering af de mange forskellige kvalifikationer, der findes i Europa. ECVET giver en ekstra oversættelses- og omsætningsmetode ved hjælp af en fælles metodisk ramme, der gør det lettere at overføre læringsresultater fra ét system til et andet. Betydningen af at investere i fremtiden for vores videnøkonomi i Europa kan ikke understreges nok, og denne tværnationale metode til anerkendelse af uddannelsesresultater giver os materialet hertil. Jeg støtter fuldt og helt dette forslag til oprettelse af meritoverførselssystemet.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Erhvervsuddannelse er et område, der har fået særlig betydning i de senere år.

Det vil udvikle og udvide det europæiske samarbejde inden for uddannelsessektoren, at vi indfører et europæisk meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse.

Det vil også bidrage til at øge mobiliteten og muligheden for at overføre kvalifikationer på nationalt plan mellem forskellige økonomiske sektorer og på arbejdsmarkedet.

Erhvervsuddannelse er en afgørende del af EU's bestræbelser på at løfte de sociale udfordringer, befolkningsaldringen medfører, tilpasse sin position i den globale økonomi og løse den økonomiske krise.

Af den grund føler jeg, at det er vigtigt for medlemsstaterne at validere ikkeformel og uformel uddannelse, især på et tidspunkt, hvor antallet af personer, der afslutter en erhvervsuddannelse, vil falde drastisk mellem 2009 og 2015. Samtidig vil behovet for medarbejdere med erhvervskvalifikationer, der kan besætte de ledige stillinger på arbejdsmarkedet, imidlertid vokse betydeligt. Derfor mener jeg, at det er særdeles vigtigt, at EU's agenturer aktivt støtter partnerskaber mellem medlemsstaterne og europæiske virksomheder på dette område på grundlag af en omkostningsdelingsordning.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Forbedret erhvervsuddannelse er en central metode til at nå Lissabonstrategiens mål, dvs. økonomisk vækst, konkurrenceevne, beskæftigelse og social samhørighed.

Det foreslåede europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET) er ét i en række af EU-initiativer på erhvervsuddannelsesområdet. Læringsresultater er meget forskellige på grund af de mange nationale erhvervsuddannelsessystemer. ECVET giver en metodisk ramme, der dækker viden, færdigheder og kompetencer, behandler spørgsmålet om, hvordan merit overføres og akkumuleres, og indplacerer dem i en kvalifikationssammenhæng. Dette system letter arbejdstagernes tværnationale mobilitet og gør det lettere at opnå gennemsigtighed med hensyn til de faglige kvalifikationer, man opnår i udlandet.

ECVET kan blive et værdifuldt instrument for tilpasning af erhvervsuddannelserne til arbejdsmarkedets krav, dog på betingelse af at der tages hensyn til særlige nationale og regionale forhold. Det skal også opfylde brugernes behov, dvs. arbejdstageres og virksomheders, herunder SMV'er og Europas mindre arbejdspladser. Systemet letter tværnational mobilitet og også adgangen til livslang læring på erhvervsuddannelsesområdet. Det burde gøre det muligt for folk under uddannelse at vælge deres eget karriereforløb.

Jeg tror, indførelsen af ECVET vil bidrage væsentligt til at skabe et europæisk arbejdsmarked, forudsat at de tilhørende administrative byrder lettes.

– **Betænkning af Ehler (A6-0494/2008)**

Peter Skinner (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg er enig i ordførerens tilgang, der afspejler så mange europæiske borgeres aktuelle bekymringer.

Den kendsgerning, at der har været en samordnet EU-indsats på dette område, viser, at EU kan ændre folks liv til det bedre, selv midt i kriser som den nuværende finansielle situation.

Ordføreren har forstået de praktiske foranstaltninger, og det har bidraget til, at dette forslag kan fungere.

– **Betænkning af van den Burg (A6-0462/2008)**

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, der forenkler regnskabsprocessen for små og mellemstore virksomheder ved at mindske deres administrative byrde.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Kommissionens initiativ til at fremme forenkling og harmonisering af EU's selskabsret med det direkte formål at nedbringe den administrative byrde med 25 % inden 2012 er en nødvendig betingelse for at gøre europæiske virksomheder mere effektive og gøre Fællesskabets erhvervsklima mere attraktivt ved at generere besparelser på anslået 150 mia. EUR.

Initiativet til revision af forordningerne i det fjerde og syvende selskabsdirektiv – med henblik på at ophæve forpligtelserne til at indgive regnskabsoplysninger og udarbejde konsoliderede regnskaber, ikke blot for små virksomheder, men også for mellemstore virksomheder og moderselskaber med datterselskaber, der ikke betragtes som væsentlige – omfatter også ordførerens bidrag og har hendes opbakning og garanterer et stabilt og sikkert lovgrundlag for fremtiden, som passer til et segment, der spiller en væsentlig rolle for jobskabelsen i EU.

Jeg ser også positivt på den vægt, ordføreren lægger på behovet for gennemsækelighed og tilvejebringelse af præcis information til alle interessenter, især ved hjælp af en storstilet implementering af regnskabsaflægningssystemer baseret på informations- og kommunikationsteknologi.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *skriftlig*. – (PL) Fru van den Burgs betænkning om ændringer af visse oplysningskrav til mellemstore selskaber og kravet om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber er et godt juridisk dokument.

Betænkningen fra Udvalget om Retlige Anliggender har på kort sigt til formål at forenkle driftsbetingelserne for små europæiske virksomheder. Først og fremmest sigter det mod at lette deres byrde med at videregive oplysninger vedrørende etableringsomkostninger, der behandles som aktiver (omkostninger til etablering af virksomheden), samt forpligtelsen til at udarbejde konsoliderede regnskaber i tilfælde, hvor et moderselskab kun har datterselskaber uden væsentlig betydning.

Jeg mener ikke, at det udgør en trussel mod gennemsækeligheden, at man i forbindelse med en harmonisering af selskabslovgivningen giver ikke blot små, men også mellemstore virksomheder, mulighed for fritagelser. Jeg mener faktisk, at det modsatte gør sig gældende, da dette initiativ kan mindske deres administrative og finansielle byrde betydeligt.

– **Betænkning af Moreno Sánchez (A6-0437/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), *skriftlig*. – (SV) Vi fire svenske socialdemokrater i Europa-Parlamentet har i sidste ende valgt at stemme for hr. Sánchez' betænkning. Vi deler nogle af de bekymringer, der er kommet til udtryk om Frontex' udvikling. Vi mener ikke, Frontex bør militariseres, og har derfor stemt for ændringsforslag 2. Frontex må heller ikke føre til, at EU bygger højere mure mod verden udenfor. Det er i stedet vigtigt for os, at EU fører en gæstfri flygtninge- og migrationspolitik. Vi er dog glade for den drøftelse af Frontex, sagen har affødt i EU. Det er godt, at Europa-Parlamentet har bedt Frontex inkludere bekæmpelse af menneskehandel i dets opgaver og også, at der vil blive ført kontrol med, om EU-lovgivningen er i overensstemmelse med den i øvrigt gældende internationale lovgivning på området, så EU kan gribe ind på den mest effektive måde til hjælp for mennesker i nød.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Frontex-agenturet, som er ansvarlig for den fælles forvaltning af EU's ydre grænser og specielt bekæmpelsen af ulovlig indvandring, er udelukkende oprettet som følge af fjernelsen af kontrollen ved de indre grænser og Bruxelles' og medlemsstaternes regeringers ønske om at føre en aktiv

immigrationspolitik. Det følger ikke automatisk, at et fællesskabsagentur af denne art vil give en reel merværdi sammenlignet med et klassisk samarbejde regeringerne imellem, hvis man bedømmer det ud fra et andet eksempel, nemlig forskellene mellem Europol og Interpol i henseende til effektivitet og nytte.

Hertil kommer, at agenturets opgaver kan forventes at tiltage i omfang, blive mere komplicerede, ja sågar uoverstigelige, så længe man ikke tager fat på årsagen til problemet. På den ene side er Europa nemlig fortsat et socialt og økonomisk eldorado for potentielle ulovlige indvandrere på trods af farerne ved rejsen og de problemer, de møder i virkeligheden. På den anden side trues den utilstrækkelige samarbejdspolitik af den indvandring af universitetsuddannede professionelle, som EU selv har iværksat. Det er derfor afgørende at standse den indvandningsmæssige sugepumpevirkning og de politikker, der er under forberedelse.

Endelig vil jeg gerne fremhæve, at der findes lokale sammenslutninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring. Hertil hører eksempelvis Emile Bombas ALCEC i Cameroun, som fortjener hjælp og støtte.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Europa-Parlamentet kunne ikke have markeret den internationale migrantdag på værre vis end ved at vedtage en betænkning, som slår til lyd for en styrkelse af Frontex, og som "glæder sig over Det Europæiske Råds vedtagelse af den europæiske pagt om indvandring og asyl".

Ligesom Frontex er det umenneskelige "tilbagesendelsesdirektiv" én af de centrale søjler i EU's kriminaliserende, sikkerhedsfokuserede, udbytende og elitære indvandringspolitik.

Efter vedtagelsen i Parlamentet vedtog Rådet (transport, telekommunikation og energi) dette direktiv i al stilfærdighed den 9. december takket være, at den portugisiske regerings stemte for.

Medlemmerne af Parlamentet fra det portugisiske socialistparti kan meget vel tænkes at forsøge at tilsløre deres partis og regerings handlemåde. Sandheden er, at sidstnævnte stemte for dette skændige direktiv i Rådet.

Det er nu afgørende at bekæmpe dette direktiv ved gennemførelsesprocessen i Portugal. Det betyder, at vi skal fordømme dets umenneskelighed og overtrædelse af menneskerettigheder samt mobilisere alle dem, der kæmper for migranternes menneskeværdighed.

Det portugisiske kommunistparti vil forblive i forreste linje i denne kamp for at forkaste direktivets uværdige indhold og ratificere FN's internationale konvention om beskyttelse af alle vandrede arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder.

Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) I betragtning B i denne betænkning står der, at "ulovlig indvandring er en fælles europæisk udfordring". Det gælder jo i endnu højere grad i lyset af, at der hver måned går tusindvis af ulovlige indvandrere i land på de italienske, græske og spanske kyster i deres søgen efter et europæisk eldorado.

I lyset af denne udfordring, som vi ikke må glemme hovedsagelig skyldes Schengenaftalerne, der bragte kontrollerne ved medlemsstaternes indbyrdes grænser til ophør, har EU's reaktion været at oprette Frontex som et europæiskagentur til kontrol af de ydre grænser.

Hvor det i går blot var et smart påfund uden ressourcer, personale eller magt, ser det i dag ud til, at Frontex' mandat giver det beføjelse til at støtte fælles tilbagesendelsesoperationer og bidrage i forholdsvis beskedent omfang til den daglige kamp mod ulovlig indvandring.

Vi skal imidlertid huske på, at det ikke nytter at lukke et par huller, som ulovlige indvandrere kan smutte igennem, medmindre alle EU's medlemsstater i fællesskab undsiger sig Schengenaftalerne og genetablerer reel kontrol ved alle deres grænser, både til lands og til vands.

– Betænkning Gianluca Susta (A6-0447/2008)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Vores markeder oversvømmes af et stigende antal kopivarer. De udgør et alvorligt problem for europæiske virksomheder, der arbejder på lovlig vis og overholder sikkerhedsstandarderne, og som ikke kan konkurrere med billigere forfalskede produkter. Endnu værre er det imidlertid, at forfalskede varer i form af fødevarer, reservedele til biler, kosmetik, legetøj og især medicinalvarer også udgør en reel trussel mod forbrugernes liv og sundhed.

Den nuværende lovgivning indeholder smuthuller, som giver let adgang for kopivarer til vores markeder. F.eks. omfatter polsk lovgivning ikke nogen definition af, hvad der karakteriserer en forfalsket medicinalvare.

At indtage forfalskede medicinalvarer er bestemt ikke det samme som at bruge en forfalsket parfume. Hvis folk ikke er bevidste om problemet og bruger forfalskede medicinalvarer, kan det få tragiske følger.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter hr. Sustas betænkning. Forfalskning kan være ødelæggende for beskæftigelsen, forårsage dårligt helbred og udgøre en indkomstkilde for internationale kriminelle bander og terrorister. Derfor er det afgørende, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen træffer alle de nødvendige forholdsregler.

Alligevel skaber multinationale selskaber i deres bestræbelser på at maksimere udbyttet et klima, der tilskynder til produktion af kopivarer og offentlig accept af processen. Lad mig give et eksempel. Regionalisering/zonering af dvd'er betyder enorme prisforskelle på tværs af regioner, som forbrugerne kun kan overvinde ved en ulovlig tilpasning af deres dvd-afspillere eller ved at købe ulovlige piratkopier, da teknologisk chikane har forhindret et verdensomfattende indre marked for produktet. Her kan man forestille sig andre selskaber, der hengiver sig til lignende former for udbyttmaksimering på tværs af spektret.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Varemærkeforfalskning er ikke blot et problem i forbindelse med intellektuelle ejendomsrettigheder. Som ordføreren fremhæver, kvæler dette fænomen enhver tilskyndelse til innovation, ødelægger tusindvis af faglærte og ufaglærte job i Europa og danner grundlag for en sort økonomi styret af organiseret kriminalitet. Denne ulovlige praksis kan også true forbrugernes sundhed og sikkerhed og forårsage alvorlige miljøskader.

Problemet med importerede varers kvalitet og farlige egenskaber, hvor varemærkeforfalskning blot øger risiciene ved at vildlede forbrugerne, er mere udbredt.

Disse varers oprindelseslande er klart identificeret og med Kina på førstepladsen. EU indvilliger undertiden sågar i at åbne sine markeder for varer, som ikke overholder de standarder, den underkaster sine egne produkter, eksempelvis klorbehandlede kyllinger, der er billigere at producere end kyllinger underlagt veterinær kontrol.

I den mængde foranstaltninger, ordføreren foreslår (bilaterale eller multilaterale aftaler, samarbejde mellem oprindelseslandene, samarbejde mellem de berørte europæiske tjenester osv.), springer to udeladelser i øjnene, nemlig handelssanktioner mod stater, der accepterer denne praksis, og indførelse af et almindeligt nationalt og europæisk præferencesystem.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Junilisten støtter det frie indre marked og glæder sig over konstruktive forslag til imødegåelse af markedsødelæggende fænomener, herunder varemærkeforfalskning.

Imidlertid indeholder både udvalgsbetænkningen og det alternative beslutningsforslag en lovgivning på EU-niveau, der er mere vidtrækkende, end problemerne med varemærkeforfalskning berettiger til.

Junilisten er specielt imod forslag om koordinering af rets- og politivæsenernes aktiviteter og harmonisering af straffeloven i de enkelte medlemsstater.

Derfor mener vi, det er nødvendigt at stemme imod betænkningen i dens helhed.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Den stigende betydning af intellektuelle ejendomsrettigheders afspejler et uomtvisteligt paradigme, nemlig at den moderne økonomi værdsætter og beskytter den viden, den er baseret på. Industrien er uanset sektor meget afhængig af at bevare eneretten til brug af specifik knowhow. Varemærkeforfalskning fordømmes ofte, fordi den resulterende skade i den lovlige industri har klare følger for beskæftigelse, forskning og udvikling. Disse følger volder speciel uro i mit land.

Når det er sagt, rækker problemerne ved varemærkeforfalskning i dag ud over ren økonomisk skade. Den skade, varemærkeforfalskning forårsager, er blevet udstrakt til nye områder. Mens der tidligere fandtes piratkopieret tøj, ser man i dag forfalskede medicinal- og fødevarer, som kan være skadelige. Den uforvarende forbruger forstår ikke de risici, det medfører.

Vi skal derfor bekæmpe denne varemærkeforfalskning. Det kræver strengere straffe, koordinering og samarbejde mellem de kompetente myndigheder og harmonisering af de gældende retsprincipper i partnernes jurisdiktioner.

Ud over at skabe effektive mekanismer til bilæggelse af potentielle tvister og retssager har vi i dag behov for noget i stil med handelsaftalen om bekæmpelse af varemærkeforfalskning (ACTA). Det er en multilateral

international aftale, som er under drøftelse, og som giver den nødvendige retlige fornyelse til at udvikle effektive overvågnings- og straffeforanstaltninger.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Den af Europa-Parlamentet vedtagne beslutning omfatter anliggender og forslag, som vi støtter, selv om vi er uenige på visse punkter.

Der hersker ikke tvivl om, at bekæmpelse af varemærkeforfalskning bør prioriteres. På trods af at det i beslutningen fremføres, at intellektuelle ejendomsrettigheder, "herunder geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser, ikke altid respekteres behørigt af EU's handelspartnere", bør det imidlertid fremhæves, at EU selv ikke optræder eksemplarisk. Rådet blokerer i øjeblikket et forslag til et "made in"-direktiv og har ikke vedtaget andre foranstaltninger med sigte på anvendelse af obligatoriske regler om angivelse af oprindelsesland for importprodukter fra tredjelande.

Vi vil fortsat slå til lyd for vedtagelse af fællesskabsforanstaltninger, der tilskynder de enkelte lande til at vedtage og gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af varemærkeforfalskning og smugling og også specifikke toldkontroller til identifikation af produkter med falske oprindelsesbetegnelser, eller som overtræder reglerne om beskyttelse af varemærker.

Hvert land skal gennemføre beskyttelsesforanstaltninger mod aggressiv eksport ved systematisk at kontrollere og overvåge importerede varer samt gribe til beskyttelsesbestemmelser i nødvendigt omfang.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, som spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af kopivarer, der udgør mellem 7 og 10 % af verdenshandelen og koster 500 mia. EUR. Hensigten med betænkningen er at fremsætte et konkret og konsekvent forslag til europæisk bekæmpelse af kopivarer, en holdning jeg støtter. Mens forslaget respekterer grundlæggende rettigheder såsom beskyttelse af privatsfære og data, skaber det en ramme for en universel indsats til bekæmpelse af kopivarer og beskytter derfor tusindvis af faglærte job.

– Betænkning Manuel Medina Ortega (A6-0451/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Hr. Ortega foreslår en måde til håndtering af retsinstrumenter, de såkaldte officielt bekræftede dokumenter. Officielt bekræftede dokumenter findes hovedsagelig i medlemsstater med tradition for civilret, hvor lovgivning udgør den primære retskilde, i modsætning til tradition for sædvaneret (f.eks. Irland og Det Forenede Kongerige) med tilhørende afhængighed af traditionelle rettigheder og privilegier. Ifølge civilretstraditionen er et officielt bekræftet dokument et dokument, der er udstedt af en myndighedsperson eller offentlig myndighed, og som ikke blot dækker dokumentet, men også dets indhold. Dette indhold spænder fra finansielle transaktioner til offentlige registre og officielle dokumenter af denne art.

Forslaget til Europa-Parlamentets beslutning skal fremme en øget lovgivning på tværs af medlemsstater med sådanne dokumenter ved at overveje gensidig anerkendelse og anvendelse heraf på specifikke områder. Dette forslag giver allerede eksisterende lovgivning øget vægt og er potentielt til gavn for lande med denne retstradition.

Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Denne betænkning om grænseoverskridende brug og anerkendelse af officielt bekræftede dokumenter risikerer at skabe forvirring på en række måder.

Det skal frem for alt gøres klart, at begrebet officielt bekræftet dokument ikke eksisterer i retssystemer baseret på sædvaneretten. I England og Wales udfylder advokater rollen som offentlig notar. Derudover findes der en profession som notar af typen "scrivener notary". Sidstnævnte kan ikke udstede officielt bekræftede dokumenter og er kun beføjet til at attestere underskrifters rigtighed.

I sin iver efter at harmonisere juristers virksomhed tillægger Kommissionen ikke forskellene i karakteren af medlemsstaternes retsvæsener megen betydning.

Desværre bidrager denne politiske vilje ikke til sikkerhed på retsområdet som helhed.

Europa skal beskytte sine folkeslags identitet og hver enkelt stats særlige værdier og traditioner. Den største fejl ville være at udvikle sig i en retning, der er ødelæggende for disse folkeslag.

– Betænkning Diana Wallis (A6-0467/2008)

David Casa (PPE-DE), skriftlig. – (MT) Denne betænkning er uhyre vigtig og bør anses for det fundament, mange fremtidige beslutninger vil bygge på. Brugen af ikt på retsområdet letter arbejdet betydeligt både for

myndighederne og retsvæsenet. I et Europa på vej mod tættere økonomisk og social integration og enhed skal vi også have de nødvendige redskaber til at bringe os på højde med udviklingen. Det er lige præcis, hvad konceptet e-justice gør.

Vi må imidlertid ikke glemme, at de tidligere anvendte traditionelle systemer også havde deres fordele. Jeg mener derfor, at hvis vi opnår den rette balance, vil vi kunne arbejde sammen på mere harmoniseret vis til gavn for alle.

Det gælder især for retsvæsenet, da man ved brug af e-justice-systemet vil kunne koncentrere sig helt og holdent om selve arbejdet uden at skulle bekymre sig om ekstra administrative byrder.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det europæiske retsområde er blevet udviklet (både gennem gensidig anerkendelse af domme og gennem skabelse af en samarbejdskultur på retsområdet mellem de kompetente myndigheder) til at gå hånd i hånd med borgernes frie bevægelighed i hele Europa.

Det skønnes, at 10 mio. borgere er involveret i grænseoverskridende tvister i Europa med alle de iboende udfordringer såsom sprog, afstand, ukendte retssystemer osv.

Brugen af informations- og kommunikationsteknologi i retsplejen kan indebære nye løsninger, forbedre retsvæsenets funktion (bedre adgang og effektivitet), bidrage til rationalisering af procedurer og reducere omkostninger.

Den med e-justice foreslåede strategi har grundlæggende som mål at gøre retsvæsenet mere effektivt i hele Europa til gavn for borgerne. Imidlertid kunne e-justice potentielt få meget større rækkevidde. Derfor er der behov for en klar definition af systemets grænser, så effektiviteten og troværdigheden af EU's aktioner ikke drages i tvivl.

Alle ændringer skal ske gradvis og i takt med fremskridtene på det europæiske retsområde og den teknologiske udvikling.

Jeg støtter anmodningen til Kommissionen om at forberede en handlingsplan for e-justice på europæisk plan og skabe en europæisk e-justice-portal.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Rådet Retlige og indre anliggender mødtes i 2007 og traf afgørelse om brugen af e-justice i forbindelse med grænseoverskridende informations- og computerteknologi på retsområdet. Man vedtog at fortsætte arbejdet med at skabe et centraliseret system på tværs af det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Efterhånden som internetbrugen nærmer sig mætningspunktet, og de fulde konsekvenser af vores informationsbaserede samfund udkrystalliseres, kommer øget teknologibaseret støtte til retsvæsenet klart til at gavne alle. Det er imidlertid vigtigt at erkende, at der ikke er samme teknologiske udviklingsniveau overalt i EU, og at tilvalgsэлементet vil findes indtil det tidspunkt, hvor udviklingen er blevet mere lige og en avanceret teknisk formåen opnået.

Fru Wallis' forslag vedrører oprettelse af et centraliseret e-justice-system med en detaljeret handlingsramme for skabelse af en europæisk e-justice-portal, hvor civile, strafferetlige og kommercielle sager alle er samlet, og som f.eks. indeholder strafferegisteroplysninger, tingbogsoplysninger og insolvensregistre med adgang for medlemsstaterne.

– Betænkning Nirj Deva (A6-0445/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Devas betænkning om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter, hvori opmærksomheden henledes på det internationale samfunds ansvar over for stater eller lokale grupper, der er involveret i konflikter. Det glæder mig, at de ændringsforslag, De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i Europa-Parlamentet har fremsat, har medført en betydelig forbedring af forslaget i henseende til behovet for stærkere koordinering af aktiviteterne fredsskabelse, humanitær bistand og udvikling i lande, som kommer ud af konflikter. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på situationen for børn i konfliktzoner, specielt dem, der har mistet én eller begge forældre. Desuden udsættes hospitaler og skoler meget ofte for militære angreb under konflikter. Vi skal arbejde på at sikre, at børn kan overvinde postkonflikttraumer, ved at arbejde sammen med UNICEF, som allerede er til stede i mange risikotruede områder i verden, og herigennem sikre en tilfredsstillende uddannelse og bedre fremtid for disse børn.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Junilisten mener ikke, at freds- og nationsopbygning i udviklingslande er EU-anliggender. Ansvar for disse udfordringer ligger hos FN.

Vi er stærkt kritiske over for alle de formuleringer i betænkningen, som anbefaler fortsat udvikling af EU's militære kapacitet, og har derfor stemt mod betænkningen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Da det er umuligt at kommentere den (bevidste) blanding, som denne betænkning omfatter, vil vi koncentrere os om dens primære målsætning, nemlig at bagatellisere, at de store lande i EU griber ind i tredjelande under dække af princippet om "beskyttelsesansvar".

I betænkningen fremhæves staternes suverænitet, men samtidig konstateres det, "at hvor regeringerne er ude af stand eller uvillige til at give en sådan beskyttelse, da bliver ansvaret for at træffe passende foranstaltninger det internationale samfunds kollektive ansvar". Det fastslås derefter, at en sådan indsats "bør være både forebyggende og reaktiv og bør kun indebære tvangsindgreb ved anvendelse af militær magt som en absolut sidste udvej". Ordvalget forråder bestemt ikke hensigten.

Der kan imidlertid ikke herske tvivl i den henseende, eftersom man i betænkningen "kræver", at "ikkeinterventionsprincippet viger for det internationale ansvar for beskyttelse" og mener, at "der er to faser i fredprocessen og statsopbygningen: stabiliseringsfasen, hvor der er fokus på sikkerhed, lov og orden og tilvejebringelse af grundlæggende tjenesteydelser, og statsopbygningens anden fase, der fokuserer på forvaltning og de institutioner, der står for den".

Denne betænkning skaber derfor basis for indblanding og kolonialisme.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Jeg stemte for hr. Devas betænkning om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter, fordi den på omfattende vis tog de spørgsmål op, som er afgørende for en succesrig genopbygning. Spørgsmålet er vigtigt, fordi halvdelen af alle lande, der kommer ud af konflikter, havner i konflikt igen inden for fem år. Bortset fra det sårbare land selv er det internationale samfund en vigtig protagonist i nationsopbygningsforløbet. Jeg finder det specielt vigtigt at høre og støtte lokale kvindeorganisationer og internationale fredsnetværk i højere grad end tidligere og kræve opfyldelse af de rettigheder til og muligheder for adgang til retfærdighed, som ofre for seksuel vold bør have. Det er også værd at huske på, at fred ikke alene er fravær af krig. Det er helt afgørende for enhver succesfuld genopbygningspolitik at tackle de grundlæggende årsager til ustabiliteten ved hjælp af de socioøkonomiske, politiske og kulturelle foranstaltninger, som kan fremme økonomisk udvikling og skabe institutionel og administrativ kapacitet.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Devas betænkning om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter. Han har skitseret et glimrende forløb for den ideelle overgang fra en postkonfliktsituation til en tilbagevenden til et normalt socialt og økonomisk liv.

Det bør efter min mening tages i betragtning ved løsningen af de alt for mange og voldelige interne konflikter, frem for alt i relation til det europæiske og internationale samfunds rolle. Jeg er enig med hr. Deva i, at det er let at afstikke vejen til konfliktløsning, men mere vanskeligt at følge den i praksis. Den ændrer dog ikke noget ved den kendsgerning, at vores indsats, i det mindste i EU-sammenhæng, bør fokusere på støtte til lande i vanskeligheder og være fuldstændig fri for hykleriske eller bekvemme holdninger.

10. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

11. Modtagne dokumenter: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.05 og genoptaget kl. 15.05.)

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

12. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

13. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (forhandling)

13.1. Zimbabwe

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks beslutningsforslag om Zimbabwe⁽²⁾.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Udviklingen i den politiske, økonomiske og humanitære situation i Zimbabwe bliver værre og værre. Truslen om et omfattende udbrud af kolera og andre potentielle epidemier kommer oven i den frygtelige situation, menneskene i Zimbabwe allerede befinder sig i.

Det står nu fuldstændig klart, at hr. Mugabe nærer meget begrænset interesse for sine landsmænds velvære. Han nærer langt større interesse for at leve et liv i personlig luksus og ødselhed. Det er hævet over enhver tvivl, at hr. Mugabe er totalt uegnet til at styre sit land i verden af i dag. Han finder på undskyldninger for sin politiske eksistens ved at foregive at bekæmpe den længst overståede britiske kolonitids spøgelse.

Vi europæere kan overhovedet ikke få hr. Mugabe til at tage imod fornuft. Den eneste chance for at tvinge ham til afgang er en drastisk ændring i Den Afrikanske Unions holdning. Det er en skændsel, at denne organisation ikke allerede har grebet ind på meget mere beslutsom vis. Efter min mening skal vores bestræbelser rettes mod Den Afrikanske Union og regeringerne i dens medlemslande. Vi skal gøre det helt klart for dem, at vi holder dem fuldt ansvarlige for den sørgelige situation i Zimbabwe og forventer, at de selv på dette meget sene tidspunkt virkelig skrider ind for at få hr. Mugabes styre til at træde tilbage og tage hjem eller risikere alvorlige konsekvenser, som ikke udelukker processer for forbrydelser mod menneskeheden.

Catherine Stihler, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Hvis medlemmerne et øjeblik kunne forestille sig deres værste mareridt, ville det ikke på nogen måde bare minde om det, menneskene i Zimbabwe gennemlever. Præsidenten har vendt op og ned på tingene i dette engang så velhavende land. Landet er på sammenbruddets rand, i regeringskrise, uden job, med hyperinflation, ingen fødevarer, intet sundhedsvæsen, og sammenbruddet af de sanitære tjenester er nu ved at udløse et koleraudbrud.

For en uge siden sagde Zimbabwes præsident Robert Mugabe, at koleraudbruddet var blevet standset. Han påstod, at vestlige magter ønskede at bruge en epidemi som påskud for at invadere Zimbabwe og styrte ham. Imidlertid har Sydafrika erklæret det meste af sin nordlige grænse mod Zimbabwe for katastrofeområde, da sygdommen spredtes ind over grænsen med flygtninge, og Oxfam har advaret om, at situationen i Zimbabwe kan blive meget værre.

Ifølge rapporter i dag er antallet af dødsfald oppe på 1 111, og sygdommen er i spredning. Der er 20 581 tilfælde af kolera. Kolera er en yderst smittefarlig sygdom forårsaget af en bakterie, der fremkalder en tarminfektion. Symptomerne inkluderer diarré og dehydrering. I den mest alvorlige form kan et pludseligt anfald af akut vandig diarré medføre døden som følge af alvorlig dehydrering og nyresvigt. Sygdommen kan dræbe raske voksne inden for få timer.

Som eksempel på sygdommens indvirkning på befolkningen vil jeg fortælle medlemmerne om Cynthia Hundes søn, Munashe. Munashe døde af kolera kort før sin 1-års fødselsdag. Cynthia havde taget arbejde i Sydafrika i et forsøg på at skabe en bedre fremtid for sin søn, da der ikke er arbejde i Zimbabwe, og havde efterladt Munashe i sin mors varetægt. Da hun vendte tilbage til moderens hjem, fandt hun den døende Munashe i hans mormors arme. I et interview med BBC sagde hun: "Jeg har det bare så dårligt... Det er vanskeligt at beskrive. Når man har en søn, nærer man drømme for ham. Jeg kom hjem i forventningen om at se ham løbe omkring i huset, men det skete bare ikke".

Jeg opfordrer indtrængende medlemmerne til at støtte dette beslutningsforslag, der fordømmer Zimbabwe, og til at hjælpe uskyldige ofre som Munashe.

Erik Meijer, forslagsstiller. – (NL) Fru formand! Under de tidligere uopsættelige forhandlinger om Zimbabwe, der blev afholdt den 7. juli 2005 og den 24. april 2008, pegede jeg på, hvorfor det var lykkedes for hr. Mugabe at forblive så længe ved magten.

Menneskene husker deres lands voldelige fortid. For mange er han fortsat helten fra kampen for frihed. Ud fra denne tankegang skal alt, hvad han gør, a priori anses for godt. Alle hans modstandere tjener som tidligere andre landes interesser og hjemme kun det privilegerede hvide mindretals interesser. Skulle hr. Mugabe miste magten, ville landet blive koloniseret igen, og flertallet af befolkningen ville blive diskrimineret imod. Virkeligheden ser imidlertid anderledes ud.

(2) Se protokollen.

Hr. Mugabes pludselige radikalisme for få år siden, hvor han aldrig havde formået at gennemføre en grundig reform af ejerskabet af landbrugsjorden og havde tilladt den fortsatte eksistens af kløften mellem rig og fattig, havde hovedsagelig til hensigt at tiltrække nye tilhængere i den unge generation og at undgå at støde sine gamle kampfæller endnu mere fra sig.

Med denne tilgang vandt han måske nok flere fanatiske og voldelige tilhængere, men bestemt ikke støtte fra flertallet af sine landsmænd. I årevis havde Europa og USA fejlbedømt situationen i Zimbabwe og derved pådraget sig mistanke om at have koloniale bagtanker. Det var præcis disse fjendeforestillinger, der sikrede Mugabes forbliven ved magten.

Modstanden stiger nu, hvor alle indser, hvor ineffektiv og katastrofal hans politik er. Uden at myrde og intimidere ville han ikke have vundet præsidentvalget, og oppositionens snævre flertal i parlamentet ville have sikret den regeringsmagten.

Udviklingen er nu nået et skridt videre end under de tidligere uopsættelige forhandlinger. Drikkevandsforsyningen er brudt sammen, og koleraen kræver ofre. Det giver ikke anledning til at triumfere over den kuldsejlende modstander, men til at hjælpe menneskene i Zimbabwe. De fortjener en bedre regering, men den kan ikke påtvinges af nogen udefra. Hvad vi kan gøre er at forhindre hr. Mugabe i at få støtte udefra.

Mikel Irujo Amezaga, forslagsstiller. – (ES) Som der står i betænkningen, har Zimbabwe i henhold til skøn fra 2007 en befolkning på 12 mio., og næsten halvdelen af dem sulter. Den forventede levealder er 36 år. Kun 40 % af landets lærere er i arbejde, og kun en tredjedel af eleverne deltager i klasseundervisningen. Det viser, at hr. Mugabe ikke blot slår nutiden ihjel. Han slår også fremtiden ihjel.

At undertrykke og træde menneskerettigheder under fode hører også til dagens orden. Folk, der hævder menneskerettighederne i Zimbabwe, har systematisk været genstand for vilkårlig tilbageholdelse, arrestation og tortur. Regeringens lovgivning har indskrænket udtryksfriheden, forsamlingsfriheden, den frie bevægelighed og foreningsfriheden alvorligt.

Jeg vil gerne nævne nogle få eksempler, da regeringen har indført mere og mere frihedsfjendske love, som er blevet brugt mod disse menneskerettighedsforkæmpere. De omfatter loven om informationsadgang og beskyttelse af privatsfæren, som regeringen har brugt til reelt at lukke munden på journalister, loven om offentlig orden og sikkerhed, som har indskrænket forsamlingsfriheden i alvorlig grad, mens hundredvis af menneskerettighedsforkæmpere, herunder økonomisk uafhængige arbejdere, er blevet vilkårligt tilbageholdt, og loven om private frivillige organisationer, som blev genindført af regeringen i 2002 og formodentlig anvendt til at intimidere og chikanere ngo'er.

På mit modersmål euskera, baskisk, som ikke er officielt her i Parlamentet, betyder "mugabe" "uden grænser", et godt motto for dette individ.

Diktatoren i dette afrikanske land er ikke blot endnu et navn på den lange liste over diktatorer, vi har været så uheldige at have på denne klode. Efter min mening hører han til oppe blandt de ti førende diktatorer. Det er min opfattelse, at vi i EU skal gøre vores yderste for at få dette individ til at gå af og ende sine dage for Menneskerettighedsdomstolen.

Derfor ønsker vi Zimbabwe et glædeligt 2009 uden Mugabe.

Andrzej Tomasz Zapalowski, forslagsstiller. – (PL) Fru formand! For to måneder siden drøftede vi den store hungersnød, som plagede Ukraine i 1930'erne. Følgende spørgsmål er tit blevet stillet: Hvordan kunne denne tragedie ske? Hvorfor forholdt verden sig tavs? Når vi i dag betragter de begivenheder, der finder sted i Zimbabwe, dukker et lignende spørgsmål op: Hvordan kan det i dag være muligt for en leder at ødelægge sit eget land? Hvorfor gør verden så lidt for at tage problemet op?

Beslutningsforslag alene vil ikke ændre ledelsen i Zimbabwe. Vi burde spørge os selv, om vi er parat til blot at stå på sidelinjen, mens Zimbabwes folk sendes ud i ødelæggelsen, akkurat som FN-styrkerne så til, mens folk blev slået i Rwanda. Måske ville vores reaktion på situationen i Zimbabwe være mere beslutsom, hvis landet havde masser af råmaterialer. Dagens beslutningsforslag er et glimrende dokument, men det er og bliver kun et dokument. Det kræver mere dynamisk handling, hvis folk skal reddes. Derfor skal vi helt afgjort støtte Zimbabwes naboer, så der kan ydes passende hjælp ved Zimbabwes grænser.

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! I de senere år har Zimbabwe været til forhandling så ofte, at vi nærmest er løbet tør for fordømmende ord. Men vi skal hæve vores røst, fordi Zimbabwes befolkning, der har lidt i så lang tid, har fået mundkurv på af denne skånselsløse despot, Robert Mugabe.

Han har mistet enhver ret til at gøre krav på demokratisk legitimitet, fordi han hensynsløst lader hånt om menneskerettigheder, politisk frihed og retsstatsprincippet. Den nylige nedskydning af Perence Shiri, én af Mugabes bøddler, giver et fingerpeg om den vrede, der rører sig under Zimbabwes overflade. Shiri har 20 000 menneskers blod på sine hænder. Det var Shiri, som med støtte fra det kommunistiske Nordkorea systematisk massakrerede uskyldige civile i de tidlige 1980'ere i Matabeleland. Som om det ikke var slemt nok, har Mugabes ligegyldighed nu forårsaget en koleraepidemi, en sygdom som nærmest var blevet totalt udryddet i hele Zimbabwe indtil for ganske nylig.

Som reaktion på den internationale foruroligelse fremsætter Mugabe den uhyrlige påstand, at udbruddet er folkemord begået af Storbritannien, mit land, den tidligere koloniherre. Det er måske denne grundløse beskyldning for nykolonialisme, der kombineret med vores egen postkoloniale skyld hindrer os europæere i at gribe mere håndfast ind.

Retter vi så blikket mod Afrikas bud på en løsning, konstaterer vi oceaner af ligegyldighed og ineffektivitet. Den kenyanske premierministers og den botswanske præsidents skarpe fordømmelse af Mugabe står i skærende kontrast til apatien blandt de fleste andre afrikanske lande og ledere, især Sydafrika, selv om vi nu må håbe, at præsident Zuma anlægger en strammere kurs.

Hvis Den Afrikanske Union trakter efter noget i stil med EU's autoritet, skal den tage fat på Mugabes terrorregime og overveje muligheden af at skride ind for at tvinge Mugabe fra magten. Vi burde som én konkret foranstaltning tilskynde til at rejse anklage mod Mugabe ved Den Internationale Straffedomstol via en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som har bevist sit værd i præsident al-Bashirs tilfælde i forbindelse med Darfur. Jeg håber, at når jeg næste gang tager ordet for at tale om Zimbabwe, bliver det for at hilse Mugabes afgang og overdragelse af magten velkommen.

Ioannis Kasoulides, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Zimbabwe er ved at udvikle sig til en dybt kriseramt stat. Halvdelen af befolkningen vil kun overleve med udenlandsk fødevariehjælp. Ellers trues den af hungersnød. Der er så godt som ingen adgang til sanitære tjenester og rent vand, og som følge heraf er en ødelæggende koleraepidemi under udbredelse i Zimbabwe og de omkringliggende lande.

Alt sammen fordi hr. Mugabe og hans gamle venner ønsker at straffe deres eget folk for at have stemt for hans afgang. Den sydafrikanske mægling slog fejl, og de afrikanske lande har hidtil skuffet med hensyn til at gribe håndfast ind. Dette er et billede af en alvorlig humanitær katastrofe. Derfor skal hr. Mugabe som et første skridt anklages for forbrydelser mod menneskeheden ved Den Internationale Straffedomstol, og der skal udstedes en international arrestordre mod ham.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, for PSE-Gruppen. – (PL) Fru formand! Zimbabwe har kæmpet med en meget alvorlig humanitær krise i nogen tid nu. Næsten halvdelen af befolkningen sulter, der findes faktisk ikke adgang til rindende vand, og de sanitære forhold er forfærdelige. I det forløbne tiår er den forventede levealder i Zimbabwe faldet fra 60 år for begge køn til 37 år for mænd og 34 for kvinder. En omsiggribende koleraepidemi har allerede krævet 800 ofre, mens over 16 000 mennesker er smittet. Ifølge Læger uden Grænser kan der snart blive tale om ca. 1,5 mio. kolerasmittede.

Landets økonomi er i en sørgelig forfatning. Inflationsraten har længe været verdens højeste. Over 80 % af befolkningen lever for under én dollar om dagen. Myndighederne i Zimbabwe lader ikke til at bemærke, hvor alvorlig situationen er, og er ikke skredet ind. Præsident Mugabe har ikke opfyldt sit løfte om at skabe en national samlingsregering, og politiske modstandere forfølges fortsat.

Den kritiske situation i Zimbabwe kræver en beslutsom reaktion fra EU's side, og både Rådet og Kommissionen bør bekræfte deres engagement i sagen ved fortsat at yde humanitær hjælp til den lidende befolkning. Vi skal lægge pres på Zimbabwes regering for at få dem til at ophæve restriktionerne mod nødhjælpsorganisationer og ophøre med at arrestere menneskerettighedsforkæmpere. Desuden bør vi støtte delegationen af ældre statsmænd, så dens medlemmer kan få tilladelse til at rejse ind i Zimbabwe.

Processen med indførelse af demokratiske ændringer i Zimbabwe vil kræve engagement fra andre afrikanske landes, regionale institutioners og internationale organers side. Sikrer man retfærdige parlamentsvalg og overvåger oprettelsen af en ny regering, kunne det skabe mulighed for en stabilisering af situationen. Samtidig skal det internationale samfund være parat til at yde økonomisk støtte til genopbygningen af statsstrukturer, der bygger på retsstatsprincippet.

Zdzisław Zbigniew Podkański, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! Oplysningerne i beslutningsforslaget om Zimbabwe er chokerende. 5,1 mio. mennesker svarende til halvdelen af befolkningen sulter, over 300 000

mennesker trues af en koleraepidemi, 1,7 mio. er smittet med HIV, og den gennemsnitlige forventede levealder er 37 år. Ingen regering kan klare alt dette på egen hånd.

Derfor bør vi give vores fulde støtte til alle initiativer til forbedring af situationen i Zimbabwe. Forslagsstillerne henleder i beslutningsteksten med rette opmærksomheden på den kendsgerning, at vi skal fremme og øge omfanget af den humanitære nødhjælp, og at Rådet, Kommissionen og EU's medlemsstater skal starte andre aktiviteter, der blandt andet omfatter diplomatiske tiltag og ydelse af økonomisk og praktisk støtte til Zimbabwe. Indsatsen skal ikke blot fokusere på i dag, men også være langsigtet og bygge på et specifikt program. Jeg bruger vendingen "med rette", fordi endnu en beslutning ikke vil bidrage til at mætte befolkningen. Det der er behov for, og som befolkningen i Zimbabwe venter på, er praktisk nødhjælp.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Fru formand! De eneste gode nyheder fra det hærgede Zimbabwe er, at vi i dag sandsynligvis er vidne til de sidste måneder af Mugabe-styrets eksistens.

De gode nyheder fra Afrika er, at flere og flere lande er imod tingenes tilstand i Zimbabwe. Som første næstformand i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU kan jeg berette, at vores afrikanske kolleger tilsluttede sig vores kritiske vurdering af situationen i Zimbabwe for første gang for tre uger siden under samlingen i Port Moresby. Også i Sydafrika øges presset på regeringen for endelig at ophøre med at støtte Zimbabwes styre. Situationen er forværret ved, at flygtningene nu også bringer sygdom med sig ind i Sydafrika. Forhåbentlig vil situationen være bedret, når verdensmesterskabet starter, da det kan være forklaringen på Sydafrikas ændrede holdning, nemlig på grund af frygt for, at gæsterne holder sig væk. Det burde i sig selv være en grund til at ophøre med at støtte Mugabes styre.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru formand! Vi debatterede situationen i Zimbabwe den 24. april 2008. Under den debat var vi inde på problemet med valgresultaterne og mere specifikt præsident Mugabes fortsatte greb om magten på trods af de resultater. I dag behandler vi de dramatiske følger af begivenhederne. Over 12 500 koleraamte kan ikke regne med hjælp fra regeringen, mens 565 mennesker allerede er døde. Epidemien er også ved at spredes over grænsen til Sydafrika.

Ovennævnte tal, som kommer fra FN-rapporter fra begyndelsen af december, er lavere end dem, der nu offentliggøres af humanitære organisationer. Ifølge dem er mere end 1 000 mennesker allerede døde, mens over 20 000 personer er smittet med kolera. Millioner af mennesker sulter eller har ikke adgang til vand. Den Afrikanske Union træffer ikke effektive foranstaltninger til forbedring af situationen i Zimbabwe. Præsident Mugabe skal nu tvinges for Den Internationale Straffedomstol, og der skal omgående skrides ind for at få kontrol med koleraepidemien og sikre, at der kommer fødevarer og medicinhjælp til Zimbabwes befolkning.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Fru formand! Vi har fulgt Zimbabwes langsomme døds kamp gennem mange år. Ud over politisk vold og stadig dybere fattigdom oplever vi nu denne proces tage yderligere fart, efterhånden som den uundgåelige hungersnød og sygdom får tag i de 5 mio. indbyggere. Vi skal være derude for menneskenes skyld, give dem mad, yde dem lægehjælp og støtte deres brændende ønske om frihed.

For at hjælpe dem skal vi isolere deres leder, hr. Mugabe, fra hans afrikanske tilhængere ved at få alle afrikanske ledere til at fordømme ham. Uden for Afrikas grænser skal vi arbejde på at fjerne alle internationale tilhængere, de sædvanlige mistænkte Kina og Rusland, ved at udfordre dem til at afskære al støtte til og handel med Mugabe. Vi skal imidlertid også ransage vores egen samvittighed, da det ikke er så længe siden, vi fra EU's side og med EU som vært inviterede Mugabe til at deltage i topmødet mellem AU og EU i Lissabon.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg er alle de medlemmer taknemmelig, som lancerede en indtrængende appel for Zimbabwe, eftersom landet står over for en krise af uset omfang, og som bliver værre, idet ikke en eneste sektor går fri.

På politisk plan oplever vi en stigning i volden, som det fremgår af beretningerne om, at menneskerettighedsaktivister udsættes for vilkårlige arrestationer eller forsvinder. Det seneste udbrud af politisk vold kan få enhver kriseløsning til at fejle og tvinge parterne til at indtage uforsonlige holdninger.

På det humanitære plan forværres situationen, som det fremgår af koleraepidemien, der breder sig og truer Zimbabwes nabolande.

På det økonomiske plan er situationen katastrofal. Priserne på de basale livsfornødenheder stiger fortsat. Regningen for det gennemsnitlige fødevareindkøb steg 1 293 % i sidste uge.

På det sociale plan stiger risikoen for en eksplosion dag for dag med de skadelige følger, situationen kunne få for stabiliteten i hele regionen.

Hvad kan vi så gøre? Zimbabwes behov er enorme. De øges eksponentielt, og det skyldes hovedsagelig den nuværende regerings dårlige ledelse.

På det humanitære plan fortsætter Kommissionen sit aktive engagement. En mission i felten fra den 15. til den 19. december er i færd med at nyvurdere den humanitære situation. Det vil sætte os i stand til bl.a. meget hurtigt at afgøre, om der er yderligere behov.

På det politiske plan vil Kommissionen, og derudover det internationale samfund som helhed, kunne hjælpe Zimbabwe, forudsat vi kan arbejde nært sammen med en lovlig regering, som er fleksibel nok til at vedtage de nødvendige politiske og økonomiske foranstaltninger.

Sidstnævnte er afhængigt af, at aftalen af 15. september føres ud i livet, og at der etableres en national samlingsregering. Det afhænger også af de berørte parter i regionen og af et stærkere engagement fra Den Afrikanske Unions side. Vi giver udtryk for et dybtfølt ønske om at se et sådant engagement i alle de kontakter, vi har med dem.

Afslutningsvis kan jeg forsikre Dem om, at Kommissionen, som følger situationen derude meget nøje, vil fortsætte samarbejdet med alle medlemslandene og med vores afrikanske og internationale partnere om at finde en retfærdig løsning, som vil gøre det muligt for Zimbabwe at komme ud af den nuværende krise, som alle medlemmer har fordømt på det skarpeste.

Tak fordi De har lyttet. Det er rigtigt, at vi under denne højtid ikke kan glemme alle de mennesker, der lider i Zimbabwe. De regnes blandt de folk, som utvivlsomt lider størst nød i dag.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

13.2. Nicaragua

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks beslutningsforslag om Nicaragua⁽³⁾.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Udtryksfriheden, et uafhængigt retsvæsen og bevarelsen af de grundlæggende demokratiske principper er tilsyneladende truet i dette latinamerikanske land. Som medlemmer af Parlamentet er det vores opgave og pligt solidarisk at hævde det nicaraguanske folks rettigheder og sende et klart signal til Nicaraguas regering om, at vi ikke vil tolerere nogen form for overtrædelse af disse rettigheder. Samtidig vil vi sikre, at EU og FN udøver det nødvendige pres for at sikre overholdelsen af de nicaraguanske borgeres menneskerettigheder.

Forhåbentlig vil dette budskab, som er indeholdt i beslutningsforslaget, blive hørt klart og tydeligt af de berørte, og de nødvendige skridt taget for at få rettet op på situationen uden forsinkelse.

Manuel Medina Ortega, forslagsstiller. – (ES) Fru formand! Der er i beslutningsforslaget om Nicaragua en række faktorer, som vi skal tage i betragtning. For det første den påståede svindel i hvert fald i kommunerne Nicaragua og León, som er en plet på valgresultatet den 9. november. På den anden side oplever vi en regering, der har forsøgt at løse visse af de problemer, der medfører tab af menneskerettigheder i Latinamerika, nemlig fattigdom, analfabetisme, børnedødelighed, adgang til drikkevand og manglende ejendomsret til de oprindelige folks landområder.

Når vi undersøger sagen, skal vi derfor skelne klart mellem disse to aspekter. På den ene side skal vi styrke og bevare menneskerettighederne i traditionel forstand som politiske rettigheder, mens vi på den anden side skal tilskynde den nicaraguanske regering til fortsat at hjælpe de dårligst stillede sektorer i landet. Vi skal selvfølgelig også sikre, at oppositionen kan udfylde sin rolle, vi skal tage stilling mod svindel, og vi skal støtte ngo'ernes arbejde. Ikke desto mindre skal der findes et afbalanceret resultat.

De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i Europa-Parlamentet har stillet en række mundtlige ændringsforslag i et forsøg på at lede den endelige tekst i mere afbalancerede baner med hensyn til påstandene om overtrædelser

(3) Se protokollen.

af de grundlæggende rettigheder, hvad enten der skal iværksættes strafferetlig efterforskning eller ej, og om antallet af kommuner, hvor der faktisk er foregået en form for uregelmæssigheder.

Kort sagt vil vi fordømme de påståede krænkelser af grundlæggende politiske rettigheder, men uden at gå så vidt som til at sætte den nicaraguanske regering i en vanskelig situation. Den skal nemlig fortsat kunne spille sin rolle som forsvarer for de mest underprivilegerede samfundslag.

Pedro Guerreiro, forslagsstiller. – (PT) Fru formand! Præcis som den har gjort det med andre lande, der har taget skridt til at bekræfte og forsvare deres nationale suverænitet, nemlig retten til at afgøre deres egen nutid og fremtid, og som har udviklet en plan for frigørelse, sociale fremskridt og solidaritet med verdens folkeslag, fører Europa-Parlamentet an i endnu et uacceptabelt og forkasteligt forsøg på indgriben, denne gang i forhold til Nicaragua.

Denne forhandling og dette beslutningsforslag har ganske enkelt til hensigt at give iøjnefaldende opbakning til dem, der støtter og tilskynder til indblanding i og destabilisering af en demokratisk og suveræn stat som Nicaragua. I stedet for at fordreje situationen og kendsgerningerne og forsøge at belære Nicaragua om demokrati skulle Europa-Parlamentet fordømme EU's antidemokratiske forsøg på at gennemtvinge den foreslåede EU-traktat, som allerede er blevet forkastet, idet man lader hånt om de demokratiske afgørelser, som det franske, nederlandske og irske folk har truffet suverænt.

I stedet for at blande sig i noget, som kun det nicaraguanske folk kan afgøre, skulle Europa-Parlamentet have forkastet det umenneskelige tilbagesendelsesdirektiv, som overtræder menneskerettighederne for immigranter, hvoraf mange kommer fra Latinamerika. Man burde også fordømme EU's meddelagtighed i de kriminelle CIA-flyvninger.

I stedet for at efterligne den indblanding, USA slår til lyd for, skulle Europa-Parlamentet fordømme EU's uacceptable afpresning af Nicaragua og kræve indfrielse af de løfter, man har givet landet.

Det, der især plager forslagsstillerne bag dette initiativ, er, at Nicaragua er fast besluttet på at forbedre levevilkårene for sit folk med hensyn til ernæring, sundhed og uddannelse ved at støtte de mest underprivilegerede. Den bedste fordømmelse af dette forsøg på indblanding fra Europa-Parlamentets side er en ægte anerkendelse af og solidaritet med Nicaragua. Lad mig derfor gentage mine ord: Hold op med at foregive, at I kan belære verden.

Leopold Józef Rutowicz, forslagsstiller. – (PL) Fru formand! Nicaragua er et meget lille, fattigt og gældstynget land med en meget lav indkomst pr. indbygger.

Dette land har ikke været særlig heldigt. Det er blevet styret af grupper med en lang række politiske tilhørsforhold, besat af amerikanske tropper og været i klemme mellem Cuba, Sovjetunionen og USA. Derudover har landet været plaget af tørke og hamret løs på af orkaner, hvoraf én, nok var den mest berygtede og voldsomste orkan i verden, krævede 6 000 menneskeliv i 1999. Nicaraguas udvikling er blevet undermineret af politiske ændringer og magtkampe, som det har været tilfældet i mange latinamerikanske og afrikanske lande. Denne situation har forårsaget overtrædelser af menneskerettigheder og gennemførelse af lovgivning i strid med internationale konventioner.

EU mener i forbindelse med ydelsen af hjælp til menneskene i dette land, at det er nødvendigt at indføre demokratiske principper i landets styreform samt at tilpasse dets lovgivning i overensstemmelse med internationale konventioner. Nicaragua kunne med en demokratisk regering blive medlem af Unionen af Sydamerikanske Nationer, som i fremtiden kunne blive EU's allierede i den globale politik. Som led i demokratiseringsprocessen er det vigtigt for den politiske klasse i Nicaragua at tage de skridt, der er nævnt i beslutningen, som jeg støtter.

Raül Romeva i Rueda, forslagsstiller. – (ES) Fru formand! Beskyttelse af menneskerettighedsforkæmperes rettigheder kan efter min mening ikke forårsage nogen form for uenighed på basis af politiske sympatier og antipatier. Her i Parlamentet har vi en tendens til alt for ofte at fælde skarpe domme over dem, som ikke deler alle vores politiske idealer, mens vi alt for energisk forsvarer dem, vi anser for vores allierede.

Jeg må understrege, at i en menneskerettighedssammenhæng skal spørgsmålet behandles ud fra en universel synsvinkel.

Den risiko, vi løber i dag, er også til stede i forslaget til beslutning om Nicaragua, som er fremsat af visse politiske grupper.

Vi skal tænke på sammenhængen. I denne sammenhæng er der klart tale om et land i fattigdom, hvor det haster med at gribe situationen an med drastiske strukturelle foranstaltninger. For mig at se gør den nuværende nicaraguanske regering mange af de ting, der kræves for at tage fat på problemet.

Det er imidlertid vigtigt at huske, at kampen mod fattigdom ikke er forenelig med at forfølge og chikanere mennesker, som af den ene eller anden grund er uenige i den officielle linje.

Et sandt demokrati tillader uenighed, debat og udtryksfrihed.

Der har i den senere tid været situationer i Nicaragua, som bør gøres til genstand for opmærksomhed. Nogle af dem er positive, eksempelvis ophævelsen af straffelovens paragraf 204, som gjorde homoseksualitet til en forbrydelse. Som næstformand for Europa-Parlamentets tværpolitiske gruppe om bøssers og lesbiskes rettigheder er jeg henrykt over det.

Andre er imidlertid negative og yderst bekymringsvækkende, såsom de talrige eksempler vi har måttet beklage i forbindelse med forværringen i kvindernes situation. Der er specielt forekommet forfølgelse af kvinder, som har hævdet deres seksuelle og reproduktive rettigheder, bl.a. ved at hjælpe et ungt voldtægtsoffer til at få abort for at redde hendes liv.

Det er noget, vi aldrig må tabe af syne, og som skal tages i betragtning i sammenhæng med de nuværende forhandlinger om indgåelse af en associeringsaftale. Ikke desto mindre opfordrer jeg også Kommissionen til at høre Parlamentet, inden der træffes afgørelse i denne sag.

Fernando Fernández Martín, forslagsstiller. – (ES) Fru formand! Vi forhandler i dag om den situation, der er opstået i Nicaragua som følge af angrebene på et antal menneskerettighedsforkæmpere, på visse grundlæggende frihedsrettigheder og på demokratiet.

Jeg behøver ikke minde de tilstedeværende om Zoilamérica, eller Ernesto Cardenal, eller Carlos Mejía Godoy, eller Jarquín, eller Sergio Ramírez, eller en lang række andre nicaraguanere, som nu føler, at deres håb om et bedre Nicaragua er blevet forrådt.

I november 2006 bad hr. Ortega nicaraguanerne om noget, han kaldte en ny mulighed, og den gav de ham på demokratisk vis. I dag ved vi, hvad han ville bruge den til. Siden da har vilkårlighed, nepotisme og korruption vundet indpas i regeringsinstitutionerne, og det kulminerede i valgsvindelen den 9. november. Forud for det var der blevet truffet nogle yderst alvorlige beslutninger såsom annulleringen af visse oppositionspartiets retlige status eller trusler og intimidering rettet mod medlemmer af civilsamfundet, journalister og medier.

Præsident Ortega sammenlignede EU's regeringer med fluer, der lander i snavset, og anså den udenlandske støtte til Nicaragua for de rene smuler. Han indså snart, at der ikke fandtes nok venezuelansk olie til, at han kunne klare sig uden den udviklingsbistand.

Når vi er parat til at gå ind i en afgørende fase i forhandlingen om en associeringsaftale mellem EU og Mellemamerika, må den nicaraguanske regering forstå, at vi altid er der som forbundsfælle og ven, men at respekten for menneskerettigheder, udtryksfrihed og demokrati for os kort sagt er en betingelse, vi aldrig vil frafalde, fordi den efter vores overbevisning først og fremmest gavner det nicaraguanske folk.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Fru formand! Der blev afholdt kommunalvalg i Nicaragua den 9. november i år. Som ved tidligere lejligheder har valgprocessens demokratiske legitimitet været draget i tvivl. Der er fremsat beskyldninger om svindel, og der har fundet demonstrationer sted med sammenstød mellem tilhængere af forskellige politiske partier. Der har været mange tilskadekomne, og den politiske krise, landet befinder sig i, bliver stadig dybere.

To politiske partier var ikke i stand til at opstille kandidater til kommunalvalgene. Det er uacceptabelt, fordi det indskrænker den grundlæggende ret til deltagelse i det politiske liv, som alle borgere har.

Desuden har vi modtaget direkte erklæringer fra repræsentanter for menneskerettighedsorganisationer, der beretter om stemningen i civilsamfundet med hensyn til at stille spørgsmålstejn ved retsvæsenet, om de administrative undertrykkelsesmekanismer, som har medført, at op mod 17 organisationer inden for socialbevægelsen er stillet for retten, og om forfølgelsen af uafhængige journalister og sågar delegationen fra Europa-Kommissionen.

Disse tilfælde begrundes alle, at vi hæver stemmen og for det første opfordrer de politiske partier til at fordømme de voldshandlinger, deres tilhængere har begået, og for det andet opfordrer regeringen selv til

igen at gøre plads for demokratisk deltagelse, til at respektere udtryksfriheden, ophøre med at forbyde marcher og tillade, at alle ngo'er modtager international samarbejdsbistand i modsætning til blot at tillade støtte fra Venezuela til regeringstro sammenslutninger.

Derudover skal de tilbagekalde kriminaliseringen af terapeutisk abort i tilfælde, hvor moderens liv er i fare.

Endelig vil vi inden for rammerne af forhandlingerne om associeringsaftalen mellem Mellemamerika og EU opfordre Kommissionen til at minde Nicaragua om, at det skal respektere retsstatsprincippet, demokratiet og menneskerettighederne. Det må imidlertid ikke forhindre Europa i fortsat at yde hjælp til udvikling og velfærd for Nicaraguas befolkning, fordi vi ønsker den bedst mulige fremtid for dem.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Den politiske situation i Nicaragua forværres i perioden frem til kommunalvalgene den 9. november. De mange aktioner og appeller om ro, der er kommet fra det internationale samfund og især fra EU's og Kommissionens missioner, er blevet ignoreret.

Efter valget fremkaldte omstændighederne omkring stemmeoptællingen og bekendtgørelsen af resultaterne en krise i forhold til det største oppositionsparti. Det konstitutionelle liberale parti forkastede resultaterne og fordømte valget som omfattende svindel. Borgerbevægelser, kirken, arbejdsgiverforeninger og det internationale samfund har alle krævet omtælling af stemmerne eller afholdelse af nyvalg. Desuden er de politiske institutioner og specielt parlamentet handlingslammet i mangel af aftale mellem de to store partier.

Rapporterne fra lederne af vores missioner i Nicaragua og rapporten fra de af Kommissionen udsendte valg eksperter har talt om overtrædelser af valgeregler og internationale konventioner. Den 10. december sendte Kommissionen efter aftale med medlemsstaterne og efter at have hørt andre partnere et brev til de nicaraguanske myndigheder med tilbud om støtte til enhver fælles løsning mellem landets politiske kræfter for at afslutte krisen og genetablere borgernes tillid til de demokratiske institutioner. Brevet indeholdt også meddelelse om indstillingen af udbetalingerne fra budgetstøtteprogrammerne fra den 1. januar 2009 og om indledningen af en høringsperiode med de nicaraguanske myndigheder om den nuværende situation og metoderne til nyorientering af det europæiske samarbejde med landet.

Jeg bør desuden gøre det klart, at Kommissionen ikke har trukket støtten til Nicaragua for 2008 tilbage – der er allerede udbetalt 20 mio. EUR, herunder nødhjælp – og alt det, der er øremærket til dette år, vil blive betalt, for så vidt betingelserne for de enkelte projekter er overholdt.

Hvad 2009 angår, er de 57 mio. EUR, der er øremærket til budgetstøtte, ikke trukket tilbage, men indstillet midlertidigt. Samarbejdet vil blive koncentreret om programmer og aktiviteter, der garanterer, at støtten når direkte frem til støttemodtagerne, det nicaraguanske folk, uden at gå gennem regeringen.

Jeg vil gerne tilføje, at udenrigsministeren, Samuel Santos, gav udtryk for sin uenighed i foranstaltningen i et brev til kommissær Ferrero-Waldner den 12. december. Han bekræftede igen resultaternes gyldighed og udtrykte vilje til at gå i dialog om de samarbejdsbestræbelser, som Kommissionen agter at iværksætte snarest muligt.

Lad mig til sidst sige som reaktion på en af talerne, at Kommissionen naturligvis håber, at den nuværende krise vil blive løst snarest muligt, og at den vægt, parterne tillægger respekten for demokratiske principper og værdier og god regeringsførelse, under alle omstændigheder er nævnt adskillige gange i associeringsaftalen mellem EU og Mellemamerika. Forhandlingerne om denne associeringsaftale vil give lejlighed til at styrke debatten om disse principper, herunder deres anvendelse i praksis.

Det er, hvad jeg kan oplyse. Jeg ved, at kommissær Ferrero-Waldner følger situationen meget nøje sammen med Kommissionens tjenestegrene.

Jeg vil gerne takke Dem og alle talerne for at have rejst spørgsmålet om situationen i Nicaragua.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Kathy Sinnott (IND/DEM), skriftlig. – (EN) Nicaragua har mange presserende problemer, herunder korruption i det politiske liv og i politiet, manglende uafhængighed i retsvæsenet, muligvis svindelramte valg, voksende

fattigdom, analfabetisme, dårlig sundhedspleje. Imidlertid hører den kendsgerning, at Nicaragua i modsætning til Europa beskytter sine ufødte børn, ikke til en af forseelserne.

Her i Europa har vi råd til at tage os af vores mødre og spædbørn, men tillader over 1 mio. spædbørn at blive aflivet inden fødselen. Nicaragua er fattigt, og alligevel byder det sine små velkommen. Nicaragua har på trods af alle problemerne en demografisk fremtid, hvorimod vi i Europa, som kritiserer Nicaragua, går en hård demografisk vinter i møde.

Vi skal hjælpe Nicaragua med at etablere et robust demokrati, en stærk og ærlig økonomi og effektive uddannelses- og sundhedssystemer og bistå dem i omsorgen for deres familier, deres kvinder og børn, snarere end at aflive dem med legaliseret abort.

13.3. Rusland: angreb på menneskerettighedsforkæmpere og retssagen om mordet på Anna Politkovskaja

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks beslutningsforslag om Rusland⁽⁴⁾.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Rusland er en af EU's vigtigste handelspartnere. Landet er blandt andet ansvarlig for at levere en stor del af den energi, EU-landene har behov for. Desuden er Rusland af i dag ikke, hvad landet var tidligere. Det glæder os, for vi ønsker uforbeholdent et Rusland, som er en moderne og demokratisk nation, som vi kan samarbejde med om at fremme verdensfred og velstand. Uheldigvis rystes vores ønsker, og nu vores tillidsskabelse, af de overgreb på menneskerettighederne og den foragt for retsstatsprincippet, som fortsat konstateres i Rusland, om end i stærkt formindsket omfang. Et godt eksempel er den fuldstændig uacceptable måde, hvorpå de russiske myndigheder har håndteret hele sagen om det brutale mord på Anna Politkovskaja i 2006.

Med dette forslag til beslutning opfordrer vi den russiske regering til at gøre sit yderste for at sikre, at Ruslands demokratiske reformtiltag og det efterfølgende samarbejde med EU ikke bringes i fare af de brud på menneskerettighederne, der stadig sker i landet.

Józef Pinior, forslagsstiller. – (PL) Fru Formand! Elena Bonner talte her i går ved overrækkelsen af Sakharov-prisen, som hun deltog i sammen med sin datter, Tatjana Yankelevich. Hendes ord giver stadig genlyd her i salen i dag. Det var i sandhed betydningsfulde ord, som overbragte et budskab til Europa af i dag, til verden af i dag, fra én, der overlevede det totalitære styre i Rusland, og som repræsenterer Ruslands reelle stemme i verden af i dag.

Her i Europa-Parlamentet er vi bekymrede over den nuværende situation i dette storslåede land. Advokater og menneskerettighedsaktivister forfølges, intimideres, udsættes for trusler om vold og lever i frygt for deres liv. Det er alt sammen en integrerende del af Ruslands nuværende politiske system.

Den 4. december 2008 ransagede politiet arkiver, der befandt sig i organisationen Memorials kontorer, en anset menneskerettighedsorganisation, der arbejder med at registrere totalitarismens forbrydelser. Jeg må indrømme, at jeg ikke kan forestille mig de russiske myndigheders potentielle grunde til at beslaglægge udstyr, der tilhører Memorial, organisationens computere eller sagsakter vedrørende Gulag-perioden. Jeg kan ikke forestille mig nogen forklaring på, hvorfor den slags sagsakter kunne udgøre en risiko mod den offentlige orden i dagens Rusland.

Retssagen mod Anna Politkovskajas mordere vækker også bekymring. Vi forventer ikke blot, at sagen klarlægger præcis, hvem der begik dette mord, hvem der var ansvarlig, og hvem der beordrede mordet begået. Vi forventer også, at domstolen forklarer alle omstændighederne ved dette chokerende drab. Derfor burde sagen være åben for journalister, medierne og alle dem, der ønsker at overvåge retsforhandlingerne.

Efter min mening bør der også indgå en menneskerettighedsbestemmelse i grundlæggende aftaler mellem EU og Rusland. Det virkelige Rusland er det, fru Bonner beskrev i Europa-Parlamentet i går.

Erik Meijer, forslagsstiller. – (NL) Fru formand! Efter 1991 var Rusland i nogen tid et land med åbne forskelle i den politiske opfattelse og politisk debat med et flerpartisystem og forskellige meninger om fremtiden. Uheldigvis ledsagedes denne mest demokratiske periode også af administrativ inkompetence, tilfældige privatiseringer og korruption. Den kaotiske periode under præsident Jeltsin i halvfemserne skabte en stemning

⁽⁴⁾ Se protokollen.

for at vende tilbage til en stærk central statsmagt uden meget spillerum for opposition eller kritisk, dybdeborende journalistik.

Selv om der nu i modsætning til i den kommunistiske æra deltager forskellige partier i valgene, er det endnu en gang ét parti, der har magten, mens andre partier systematisk saboteres, og lederen af det herskende parti forherliges. En stor del af den offentlige opinion bakker op om denne leder og har intet til overs for nogen form for kritik, alternativer eller opposition. Denne situation vil ikke ændre sig, så længe Rusland forbliver rig og succesfuld på basis af gas- og olieeksporten. Derved begrænses muligheden for reelt demokrati betragteligt.

Dem, der er imod den herskende flertalsopfattelse, påpeger den enorme kløft mellem rig og fattig, den omfattende hemmeligholdelse, intolerance, de selvstyrende regioners begrænsede rettigheder, behandlingen af etniske mindretal, den voldelige situation i det nordlige Kaukasus, forsømmelsen af økonomisk svage regioner, mishandlingen af værnepligtige, diskriminationen mod homoseksuelle, visse morderes straffrihed, det ensidige partivalg af politi og retsvæsen og begrænsningen af ngo'ers og mediers frihed.

Vores sympati må ligge hos kritikerne. Vi kan hjælpe disse kritikere ved at vise et godt eksempel og støtte menneskerettighedsforkæmpere i kampen mod forsvinden, intimidering, hemmeligholdelse og drab. I praksis bidrager lande med et velfungerende parlamentarisk demokrati uforvarende til det modsatte.

Vi hjælper ikke kritikerne ved at opstille et raketskjold eller ved at støtte Georgiens bestræbelser på at besætte Abkhasien og Sydossetien. De opfattes som fjendtlige handlinger, som blot medfører, at folk samles om hr. Putin. Vi hjælper dem heller ikke ved i vores hang til gas og olie at lade menneskerettighedskrænkelserne i Rusland gå upåtalet hen. Beslutningen konstaterer med rette, at retsstatsprincippet og demokratiet skal prioriteres i vores kontakter med Rusland.

Tunne Kelam, *forslagsstiller*. – (EN) Fru formand! Denne forhandling burde have været ført for længe siden. Vi anfører vedvarende ordet "indbyrdes afhængighed" Denne indbyrdes afhængighed vedrører ikke blot energi og handel. Den vedrører også værdier, retfærdighed, menneskelig værdighed og sandhed. Det er værdier, som Rusland selv forpligtede sig til at respektere, da det blev medlem af Europarådet.

Denne debat bør minde os om vores fælles ansvar for den alarmerende tilbagegang i demokrati og menneskerettigheder i Rusland.

Den 3. december 2008 sendte 17 russiske menneskerettighedsgrupper en fælles erklæring til EU. Europas reaktion har efter deres udsagn ikke været tilstrækkelig i forhold til det, der finder sted i Rusland, og til Ruslands relationer med nabostater som Ukraine og Georgien. EU har forsømt at få Moskva til at opfylde samme standarder, som vi insisterer på, at andre partnere opfylder. Det er præcis denne forsømmelse, der har gjort det muligt for de russiske myndigheder groft at overtræde menneskerettigheder og international lov.

Elena Bonners tale til os i går indeholdt kernen i Andrej Sakharovs budskab: Gør det, I skal gøre. Gør det, jeres samvittighed byder jer at gøre. Gør vi det ikke, risikerer vi at blive medansvarlige for at sende retfærdigheden og menneskerettighederne i nabolaget i gaskammeret, mens vi gør pragmatiske forsøg på at sikre vores energiforsyninger.

Kan vi gøre en forskel? Alle dem, der har oplevet den sovjetiske totalitarismes brutalitet og tilsyneladende almægtighed kan forsikre jer om, at vi kan gøre en forskel, hvis vi sætter tilstrækkelig pris på vores egne værdier. Det russiske folk fortjener at nyde godt af samme værdier og retfærdighed som os.

Ewa Tomaszewska, *forslagsstiller*. – (PL) Fru formand! I Rusland bruges mord og likvidering fortsat til at bringe menneskerettighedsaktivister og alle anderledes tænkende til tavshed.

I Moskva, den 28. oktober, blev lederen af den russiske jesuiterorden, Otto Messmer, og den ecuadorianske præst Victor Betancourt myrdet. Den 31. august blev Magomed Jevlojev dræbt. Der er også blevet begået mordforsøg på Akhmed Kotiev, Zurab Tsetchoev, Dmitrij Kraiukhin, Stanisław Dmitrievskij og Karinna Moskalenko. Den 4. december organiserede russiske offentlige anklagere en ransagning af organisationen Memorials kontorer, hvorunder en database indeholdende oplysninger om tusindvis af ofre for Stalins styre blev beslaglagt.

Retssagerne om mordene på Anna Politkovskaja og Aleksandr Litvinenko viser, at de russiske myndigheder forsøger at forhindre et retfærdigt resultat, og at de forsøger at hindre verden i at erfare, hvem der beordrede drabene. I Rusland er det gængs at arrestere fredelige demonstranter og tyrannisere værnepligtige.

Jeg protesterer på det kraftigste mod overtrædelser af menneskerettighederne i Rusland. Jeg opfordrer de russiske myndigheder til at indstille forfølgelsen af menneskerettighedsforkæmpere.

Michael Gahler, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Vi har givet udtryk for vilje til at samarbejde med Rusland ved mange lejligheder. Vi ønsker økonomisk udveksling og politisk dialog med landet. Europa og Rusland behøver hinanden. Derfor er det så meget mere bekymrende at se, hvordan retsstatsprincippet og demokratiet udvikles i det land, hvis befolkning allerede har lidt under sovjetdiktaturet gennem så mange årtier.

Alle demokratiindikatorer har peget nedad, siden Vladimir Putin kom til magten. Det gælder presse- og mediefrihed, udtryksfrihed, forsamlings- og foreningsfrihed, og ikke blot for politiske partier, retsvæsenets uafhængighed og respekten for mindretal.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol her i Strasbourg har ved flere lejligheder fordømt Rusland, hvilket er et deprimerende bevis på borgerrettighedssituationen i landet. En af de ting, ransagningen af forsknings- og informationscentret Memorial i Skt. Petersborg den 4. december viser, er, at den nuværende ledelse tydeligvis forsøger at gøre sig fri af landets tyngende stalinistiske arv og dække over Stalins terror. Det er ikke noget godt grundlag for udviklingen af det demokratiske samfund, som er en betingelse for en succesfuld økonomisk og social udvikling i landet, eller for dets europæiske naboers tillid til det som en pålidelig, fredelig partner.

Det er i vores fælles interesse at presse på for en tilbagevenden til retsstatsprincipper og demokrati i Rusland i alle vores kontakter med regeringen, civilsamfundet og erhvervslivet.

Janusz Onyszkiewicz, for ALDE-Gruppen. – (PL) Fru formand! Rusland er for vigtigt for os til ikke at nære stærk interesse for det, der sker i det land. I den kommunistiske periode var problemet ikke ytringsfriheden. Problemet vedrørte i stedet ens egen frihed, efter man havde ytret sig. I dag forekommer situationen endnu værre. Nu er det ikke blot friheden, der står på spil, men sågar folks liv.

Beslutningen fremhæver de talrige og chokerende mord på menneskerettighedsforkæmpere eller mennesker, som de nationale eller lokale myndigheder anser for besværlige af andre grunde. De ansvarlige for disse mord får lov til at forsvinde ud af landet, som i tilfældet med Anna Politkovskajas mordere, eller også gemmer de sig bag deres parlamentariske privilegier som i tilfældet med Aleksandr Litvinenkos mordere. Denne alarmerende situation betyder, at det vil blive vanskeligt for os at behandle Rusland som et land med reel vilje til at hævde de grundlæggende retsstatsprincipper.

Mikel Irujo Amezaga, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Fru formand! Jeg beklager den tidligere forvirring om rækkefølgen for mit indlæg.

Menneskerettigheder og frihed er de vigtigste søjler i EU, og de skal også underbygge vores dialog med Rusland.

Uheldigvis bliver listen af krænkelser stadig længere, og de vanskeligheder, menneskerettighedsforkæmpere udsættes for i deres arbejde, bliver også stadig større.

Der er forekommet adskillige overgreb på menneskerettighederne i de seneste måneder, blandt mange andre. Stanislav Dmitrievskij, konsulent for Nisjnij Novgorod-stiftelsen til tolerancens fremme, har fået angrebet sit hjem. Bevæbnede tropper har kidnappet og banket Zurab Tsetchoev, en menneskerettighedsforkæmper i Ingusjetien.

Pårørende til Ilyas Timishev, en menneskerettighedsadvokat, er blevet tilbageholdt, afhørt og mishandlet.

Jeg vil her også minde om, at i sidste uge, den 12. december, besluttede den spanske regering at udvise Murat Gasajev til Rusland. Hr. Gasajev, en russisk statsborger fra Tjetjenien, blev ifølge Amnesty International tilbageholdt af den russiske efterretningstjeneste i 2004 og tortureret i tre dage.

Hr. Gasajev flygtede til Spanien, hvor han søgte asyl i 2005. Hans ansøgning blev afvist på basis af en fortrolig rapport udarbejdet af de spanske myndigheder, som hverken han selv eller hans advokat fik adgang til.

Spanien er medunderskriver af konventionen mod tortur, og der er givet grønt lys for at udvise ham på basis af de russiske myndigheders diplomatiske forsikringer

Talrige rapporter fra menneskerettighedsorganisationer har gentagne gange givet udtryk for bekymring over brugen af tortur i Den Russiske Føderation, specielt i republikkerne i det nordlige Kaukasus såsom Tjetjenien og Ingusjetien.

Hvis Murat Gasajev udvises, er der helt reelt fare for, at han vil blive underkastet tortur og andre former for mishandling, når han er kommet i russisk varetægt.

Jeg vil slutte med at gentage noget, som min gruppefælle hr. Horáček, sagde, og bruger her som aftalt det ekstra minuts taletid. I juli mindede han om, at fangerne i Jukos-sagen, Mikhail Khodorkovskij og Platon Lebedev, tilbageholdes i Chita-fængslet i Sibirien. Der er også andre.

Jeg vil derfor gerne anmode om, at vi gør alt i vores magt for at sikre deres løsladelse, og også tilskynder Rusland til at gøre ytrings- og pressefrihed til virkelighed og ikke at hindre ngo'ers arbejde. Alle disse faktorer er af afgørende vigtighed for vores fælles fremtid i Europa.

Andrzej Tomasz Zapalowski, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! I dag er der endnu en gang rejst kritik af den russiske regering for at tolerere og undertiden endda anspore til aktiviteter, som ligger milevidt fra de principper om borgerskab, som er grundlæggende for ethvert civiliseret land. Russerne er forbitrede over, at menneskerettighedsforkæmpere er blevet kidnappet, intimideret eller sågar myrdet. Samtidig er der i Rusland imidlertid også betydelig støtte til selv samme regering på trods af den helt åbenbare måde, den knuser al opposition på.

Hovedparten af russerne sætter pris på en stærk ledelse, endda en skånselsløs ledelse. Russerne vil genopbygge det russiske imperium, uanset hvordan målet nås. Europa foregiver ikke at bemærke dette, da de økonomiske interesser selvfølgelig er af yderste vigtighed. Og en stor del af den russiske befolkning ønsker en genforening af de tidligere sovjetrepublikker med Rusland, sågar dem, der i dag er med i EU. Det udgør et endnu mere alvorligt problem end de menneskerettighedskrænkelser, der sker i Rusland. Alligevel, på trods af denne store fare, tier vi i den sag.

Kathy Sinnott, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Fru formand! Rusland er Europas største og nærmeste nabo og pga. vores handelsforbindelser også én af det vigtigste. Det, der sker i Rusland, er meget vigtigt for Europa af disse grunde. Desuden har begivenhederne i Rusland meget stor indflydelse på Europa. Derfor, men også pga. de menneskerettighedskrænkelser, der omtales i den, er dette forslag til beslutning så vigtigt.

Jeg vil gerne fremhæve mit møde med Garri Kasparov her i Parlamentet i Strasbourg, mens han var kandidat til præsidentvalget i Rusland. Han kom som æresgæst, da han var kandidat. Kasparov gjorde det sågar dengang klart for os, at Kremls holdning til politisk aktivitet betød, at de behandlede ham som statsfjendtlig og kriminell – mange af de ting vi taler om i dag – hvorved han risikerede at blive mishandlet og konstant var truet af arrestation af sig selv eller sine tilhængere.

Undertiden rækker den slags aktiviteter endda ud over Ruslands grænser og sågar ind i EU. Under vores nylige rejse med Udvalget om Andragender til Bulgarien fortalte den bulgarske ortodokse kirke, der lider alvorligt under forfølgelse i Bulgarien, om Ruslands indflydelse på deres situation.

Vi skal holde op med at frygte for energisikkerheden, for den slags overvejelser lægger en dæmper på vores strategi over for Rusland og får os til gå på listesko i deres nærvær. I stedet skal vi bruge stærke og klare ord over for Rusland, når vi minder dem om, at de er medlemmer af Europarådet og medunderskrivere af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Strasbourg-aftalen, og vi må insistere på, at de respekterer demokrati og menneskerettigheder både i og uden for Rusland.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Problemerne med retsstatsprincippet i Rusland er ikke tilfældige afvigelser, men en kræft, der spredes systematisk. Vi er i anden fase af Putin-æraen, med hr. Medvedev til at pynte på det, og tredje fase er under forberedelse.

Hr. Putin begyndte sin første fase med den anden tjetjenske krig, hvor et lille land blev angrebet på en måde, der svarede til folkemord, og hvor motivet var enorme koloniinteresser i dets råstoffer. Siden da er sagen eskaleret, retsstatsprincipperne og pressefriheden er blevet indskrænket, menneskerettighedsforkæmpere som Karinna Moskalenko er blevet forfulgt hele vejen til den europæiske hovedstad Strasbourg, og vi har set en total mangel på fremskridt og, som jeg sagde tidligere, ikke blot tilfældige afvigelser, men systematisk tab af de sidste rester af demokrati og retsstatsprincipper.

Derfor skal EU vise betydelig mere kraft. Det er noget, vi i forhandlingerne om en aftale skylder mennesker som Anna Politkovskaja, Aleksandr Litvinenko og mange andre, som er døde, fordi de vovede at undersøge disse afvigelser eller sige tingene rent ud.

Enhver, der drøfter spørgsmålet åbent i Rusland, udsætter sig for livsfare, og hver gang tales der om gådefulde, dunkle omstændigheder. Derfor har vi, der lever i frihed og relativ sikkerhed, pligt til at sikre, at der langt om længe kastes i hvert fald et vist lys over omstændighederne, og til her i Parlamentet i det mindste at gøre, hvad vi kan, nemlig at tale klart og oprigtigt til de siddende russiske magthavere. I sidste ende er det det eneste sprog, de forstår, som Elena Bonner gjorde klart i sin bevægende tale i går.

Lad os følge det eksempel, modige folk som Elena Bonner og Andrej Sakharov har sat, og lad os så endelig gøre ende på hykleriet og selvbedraget. Lad os sige det, som det er. Det ville være den bedste tjeneste, vi kunne gøre det russiske folk.

John Bowis (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Anna Politkovskaja blev myrdet for to år siden. Hun blev skudt ned i elevatoren i det lejlighedsbyggeri, hun boede i. Der var smidt et skydevåben ved siden af hende. Det skete i fuldt dagslys. Spørgsmålet dengang lød "Hvem trykkede på aftrækkeren?" Spørgsmålet siden da har været "Hvem trak i de snore, der trak de hænder, som trykkede på aftrækkeren?" Stilen var mafiadrab, men hun havde aldrig skrevet om mafiaen. Hun skrev kun om den russiske regering og dens handlinger i Tjetjenien. Det var en advarsel til andre frittænkende journalister om ikke at betræde græsset omkring myndighederne.

Det vil lykkes, medmindre verdensopinionen og klar besked fra EU's institutioner fremtvinger en ordentlig retssag og en ordentlig klarlægning af, hvem der gav ordrene. Vi kan ikke give Anna livet tilbage, men vi kan give hende retfærdighed. Vi kan gøre hende til et symbol på frihed og ikke på undertrykkelse. Det skal vi samles om.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Fru formand! Vi nærmer os afslutningen på en yderst vigtig forhandling, som vi som allerede nævnt burde have ført for længe siden. Rusland er væsentligt for os i alle henseender, men specielt som et land, hvor menneskerettighederne skal respekteres. Disse menneskerettigheder omfatter nødvendigvis forkastelsen af fremmedhad og homofobi. Jeg vil gerne opfordre alle medlemmer til at sikre, at der henvises eksplicit til disse to store svøber i Rusland, som med rette anses for sådanne i beslutningsforslaget, og til ikke at indvillige i at fjerne disse referencer.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (FR) Fru formand, hr. kommissær! Beslutningen henviser direkte til nogle forkastelige sager.

Denne beslutning skal ikke være en hastebeslutning, men en konstant appel til de russiske myndigheder, eftersom vi fordømmer deres forfølgelsesmetoder. Denne beslutning er en appel til det russiske folk, til de militante personer og de russiske helte, som vil kæmpe for frihed, indtil ingen længere behøver at frygte henrettelse for at have benyttet sin ytringsfrihed.

Jeg mener, vi bør rette vores appel i sammenhæng med relationerne og møderne mellem den russiske regering og Europa-Kommissionen.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Fru formand! I dag drøfter vi menneskerettighedsovertrædelser såsom mordet på fru Politkovskaja, men også andre hændelser, der har fundet sted i Rusland, og som er tegn på statens terrorpolitik mod sin egen befolkning.

Vi må ikke glemme, at Rusland ud over at overtræde menneskerettighederne også er ved at blive mere imperialistisk og, efter en kort pause i begyndelsen af halvfemserne, atter truer sine naboer. Denne situation skyldes, at kommunismen aldrig formelt er blevet stillet til regnskab og fordømt. I dag kan vi tale om Tyskland som et demokratisk land med respekt for mennesker, fordi Tyskland har overvundet Hitler og sin nazifortid.

I dag skal vi forsøge at sikre, at den kommunistiske fortid behandles både her i Parlamentet, og hvor som helst vi kan øve indflydelse, da det er den eneste måde at dæmme op for flodbølgen af russisk terrorpolitik hjemme og landets imperialistiske ambitioner i udlandet.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Den 5. november henviste præsident Medvedev i sin første årstale til Det Russiske Føderative Råd eksplicit til Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Denne symbolske reference i jubilæumsåret for verdenserklæringen om menneskerettigheder viser den nye præsidents interesse i anliggender, der vedrører reform af retsvæsenet og disse reformers indvirkning på

menneskerettighederne. Hans ord er opmuntrende, men EU bliver nødt til at følge udviklingerne på området meget nøje. Realiteterne i de seneste uger har endnu en gang mindet os om de store udfordringer, russiske menneskerettighedsforkæmpere står over for. Vi har selvfølgelig lyttet nøje til de forskellige talere. De har bevidst fremhævet de alvorlige trusler mod menneskerettighederne i Rusland.

To år efter Anna Politkovskajas død er retssagen om mordet startet. Den startede oprindeligt for åbne døre, som så blev lukket for senere igen at blive åbnet for offentligheden. Retssagen vil blive fulgt på nært hold af alle dem, der forsvarer udtryksfriheden.

Som mordet på Magomed Jevlojev i politiets varetægt i slutningen af august minder os om, bliver journalistik en stadig farligere profession i Rusland.

I begyndelsen af december blev Memorial, én af de ældste og mest prestigefyldte ngo'er, der arbejder med den smertefulde fortid i det tyvende århundredes Rusland, genstand for en politiransagning. Denne ransagning resulterede i konfiskering af historiske arkiver om gulag-fangelejrene.

Hvis vi virkelig vil fortsætte det arbejde, vi påbegyndte i april under konferencen om forbrydelser begået af totalitære styre i Europa, en konference som jeg selv åbnede, så siger det sig selv, at historikerne ubetinget skal have adgang til arkiverne. Ransagningen den 4. december er et urovækkende signal til dem, der tror på behovet for en ærlig debat om fortidens dybe sår. Denne debat er påkrævet for at sikre den nødvendige forsoning i fremtiden.

Selvfølgelig giver samrådene mellem EU og de russiske myndigheder rig lejlighed til at gentage behovet for at overholde de forpligtelser, som Rusland tilsluttede sig på menneskerettighedsområdet. Kommissionen fortsætter sin indsats til støtte for civilsamfundets initiativer, ikke mindst gennem det europæiske initiativ for demokrati og beskyttelse af menneskerettighederne.

Vi prioriterer også støtte til reform af retsvæsenet i samarbejdsprogrammerne med Rusland. Under det seneste møde med Rusland kom jeg i kontakt med nye embedsmænd med ansvar for retsvæsenet, og jeg er fast besluttet på at tilstræbe en stram dialog med dem. Desuden forhandler EU og Rusland i øjeblikket om et nyt kontraktgrundlag til erstatning for den nuværende partnerskabs- og samarbejdsaftale.

Overholdelse af menneskerettighederne skal naturligvis være et centralt led i denne nye aftale. De forpligtelser, parterne har indgået inden for rammerne af FN, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og Europarådet, skal opfyldes, og Kommissionen er fortsat aktiv i så henseende. Fru Ferrero-Waldner har bedt mig takke Dem for at have indledt denne forhandling og har forsikret mig om sit personlige engagement. Jeg er også selv engageret i dette, idet jeg har lejlighed til at føre dialog med Moskvas myndigheder inden for sikkerhed og retfærdighed.

Det er alt, hvad jeg kan sige om sagen, fru formand. Jeg håber, at 2010 giver de russiske embedsmænd lejlighed til at opfylde deres forpligtelser i højre grad, for det har de ikke gjort i år.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted nu.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Urszula Gacek (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Der sker fortsat alvorlige menneskerettighedsovertrædelser i den igangværende Jukos-sag. Fem år efter Mikhail Khodorkovskij blev arresteret, holdes han og andre Jukos-funktionærer fortsat fængslet under tvivlsomme omstændigheder. Sagen mod den tidligere Jukos-advokat Vasilij Aleksanjan, som har været i undersøgelsesfængsel siden 2006, er dybt foruroligende. Dødssyg af aids, lymfekræft og tuberkulose har Aleksanjan erklæret, at han nægtede at give efter for afpresning for at få ham til at give falsk vidneudsagn om Khodorkovskij til gengæld for lægebehandling. Hvor hans sygdom tidligere kunne holdes i ave, udviklede han derfor dødelige komplikationer. Selv om fristen for at rejse anklage mod ham udløb i december 2008, vil retsmyndighederne kun løslade Aleksanjan mod en urimelig kaution på 1,4 mio. EUR. I mellemtiden er Khodorkovskij ikke blevet prøveløsladt, selv om han er berettiget til det i henhold til russisk retspraksis. Efterforskerne har forberedt nye, utroværdige anklager mod Khodorkovskij og har holdt ham i undersøgelsesfængsel i næsten to år.

Håndteringen af disse og mange andre sager afslører alvorlige svagheder i Ruslands retssystem. Løsladelse af disse mennesker vil være en klar markering af Ruslands succes med at bekæmpe retlig nihilisme.

Partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Rusland bør gøres afhængig af en løsning på spørgsmålene om retsstatsprincippet, herunder spørgsmålet om politiske fanger.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Rusland er medlem af Europarådet og af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og er eller burde på basis af sit medlemskab være fuldt forpligtet til at overholde menneskerettighederne. Imidlertid står det slet til med den faktiske menneskerettighedssituation i landet. Fremmedhad og homofobi er ifølge Moskvas Menneskerettighedskontor i stigning, og det har i 2008 ført til 100 menneskers død på grund af deres race, nationalitet, religion eller seksuelle orientering. I oktober blev lederen af den russiske jesuiterorden, Otto Messmer, og den ecuadorianske præst Victor Betancourt brutalt myrdet i deres lejlighed i Moskva. Problemet er, at de russiske myndigheder i praksis ikke fordømmer sådanne forbrydelser.

At forsvare menneskerettigheder i Rusland betyder desuden at bringe sig selv i en specielt farlig situation. Situationen for menneskerettighedsforkæmpere vækker alvorlig bekymring. Det samme gør de problemer, ngo'ere, der fremmer menneskerettighederne, konfronteres med. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg har behandlet adskillige sager indbragt af russiske borgere. Kendelserne antyder, at mange sager vedrører alvorlige menneskerettighedsovertrædelser og undertrykkelse fra de russiske statsmyndigheders side.

Vi bliver nødt til at se alvorligt på disse forhold, når vi forhandler om en ny aftale, som indeholder en omfattende ramme for forbindelserne mellem EU og Rusland. De forhandlinger, der blev indledt på topmødet mellem EU og Rusland i november, skal anerkende den centrale position, menneskerettighederne, retsstatsprincippet og demokratiet indtager. Vi skal også insistere på, at de russiske myndigheder ufortøvet retter sig efter alle Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols kendelser.

Menneskerettighedsadvokater, som behandler påstande om krænkelse og samtidig løber enorme personlige risici under efterforskningen af sager, fortjener den største respekt for det værdifulde arbejde, de udfører. De bør have garanti for statslig beskyttelse og passende støtte fra det internationale samfunds side.

14. Afstemningstid

Formanden. - Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

14.1. Zimbabwe (afstemning)

14.2. Nicaragua (afstemning)

– Før afstemningen

Manuel Medina Ortega, forlagsstiller. – (ES) Fru formand! Der er på vegne af De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i Europa-Parlamentet blevet anmodet om delt afstemning om punkt 1 og 4, samt nogle mundtlige ændringsforslag, nemlig til punkt 2, betragtning A og betragtning F. Jeg er sikker på, at formanden er klar over dette, men ellers kan jeg forklare det for hende.

– Før afstemningen om punkt 2

Manuel Medina Ortega, forlagsstiller. – (ES) Fru formand! I punkt 2 vil vi gerne medtage et mundtligt ændringsforslag, der nærmere angiver de kommuner, hvor urolighederne foregår, nemlig León og Managua, hvorefter der ville stå "kommuner (León og Managua)".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om betragtning A

Manuel Medina Ortega, forlagsstiller. – (ES) Fru formand! Med hensyn til teksten i betragtning A stillede De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i Europa-Parlamentet et mundtligt ændringsforslag om at skrive "påstand" i ental i stedet for flertal "påstande".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om betragtning F

Manuel Medina Ortega, forslagsstiller. – (ES) Fru formand! I betragtning F foreslår vi i stedet for "strafferetlig efterforskning" at bruge "retlig efterforskning", altså så "strafferetlig" erstattes af "retlig".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

14.3. Rusland: overgreb mod menneskerettighedsforkæmpere og retssagen om mordet på Anna Politkovskaja (afstemning)

– Før afstemningen om punkt 6

Michael Gahler (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Vi ønsker i første række at udskifte ordene "fremmedhad" og "homofobi" med "vold", da volden rækker ud over fremmedhad og homofobi og også dækker nationale eller religiøse minoriteter.

Vi ville gerne sige "voldelige tendenser" i den første del, fordi vi senere henviser til andre spørgsmål, nemlig nationalitet, religion og seksuel orientering. Da de forbliver i teksten, vil det efter min mening være for snævert kun at henvise til fremmedhad og homofobi i første linje. Kan medlemmerne godkende ordet "vold" i første linje?

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

15. Meddelelse om Rådets fælles holdning: se protokollen

16. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

17. Skriftlige erklæringer indført i registeret (artikel 116): se protokollen

18. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen

19. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

20. Afbrydelse af sessionen

Formanden. - Protokollen for dette møde vil blive fremsendt til godkendelse i Parlamentet ved begyndelsen af næste mødeperiode. Hvis der ikke er kommentarer, vil jeg straks fremsende de vedtagne beslutninger til modtagerne.

Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.35)

BILAG (skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union er eneansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 1 af Bernd Posselt (H-0879/08)

Om: Situationen i Makedonien

Hvilke initiativer træffer Rådet for at værdsætte og støtte kandidatlandet Makedonien positivt, hvor ikke kun førende repræsentanter for den albanske befolkningsgruppe men alle etniske mindretal deltager i regeringskoalitionen med fuld medbestemmelsesret, og hvor regeringen desuden på energisk vis fremmer reformprocessen?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

I sine konklusioner fra mødet den 19.-20. juni 2008 understreger Det Europæiske Råd, "at yderligere skridt fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens side på vejen hen imod EU vil være mulige inden årets udgang, forudsat at de betingelser, der blev opstillet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i december 2005, de politiske Københavnskriterier og nøgleprioriteterne i tiltrædelsesparkerskabet fra februar 2008 opfyldes. I den forbindelse noterer Det Europæiske Råd sig AGEX-Rådets konklusioner af 16. juni 2008. Det er stadig afgørende, at der opretholdes gode naboforbindelser, og at der bl.a. findes en gensidigt acceptabel forhandlingsløsning på navnespørgsmålet."

Rammerne for forbindelserne mellem EU og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien defineres primært af landets status som kandidatland (tildelt af Rådet i december 2005), stabiliserings- og associeringsaftalen (i kraft siden april 2004) og tilstedeværelsen af EU's særlige repræsentanter (siden 2001). Siden 2005 har ambassadør Erwan Fouéré udfyldt dobbeltrollen som EU's særlige repræsentant og chef for Kommissionens delegation i Skopje, hvilket letter den tætte kommunikation på højt niveau med regeringen, de politiske partier, civilsamfundet og andre parter. Derudover forelagde Kommissionen i foråret 2008 en køreplan for regeringen, som opstillede klare og realistiske kriterier for liberaliseringen af visumsystemet. Rådet og Kommissionen vil overvåge processen nøje med udgangspunkt i en vurdering af de gjorte fremskridt.

Desuden glæder Rådet sig generelt over den effektive gennemførelse i lovgivningssystemet af reformerne i Ohridrammeaftalen, der blev indgået den 1. august 2001.

*
* *

Spørgsmål nr. 2 af Hélène Goudin (H-0881/08)

Om: Fiskeriaftaler og ambitioner om at udrydde fattigdommen

Det fremgår af kapitel 1 om almindelige bestemmelser om Unionens optræden udadtil, artikel 10 A, stk. 2, litra d), i Lissabontraktaten, at EU skal udforme og føre en fælles politik med henblik på at "fremme en bæredygtig udvikling i økonomisk, social og miljømæssig henseende i udviklingslandene med det hovedformål at udrydde fattigdommen."

Hvordan mener Rådet, at EU's nuværende fiskeriaftaler med fattige udviklingslande er i overensstemmelse med ambitionerne om at udrydde fattigdommen?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Som De ved, har Fællesskabet i henhold til Rådets konklusioner fra juli 2004 gradvist indført en ny form for bilaterale fiskeriaftaler, nemlig fiskeripartnerskabsaftalerne.

Efter Rådets opfattelse er disse aftaler i høj grad med til at udrydde fattigdommen inden for rammerne af en bæredygtig udvikling.

Ud fra dette synspunkt er det værd at bemærke to elementer i disse partnerskabsaftaler. På den ene side er fordelingen af fiskerimuligheder for Fællesskabets fartøjer baseret på videnskabelig rådgivning for at undgå overudnyttelse af bestandene, og på den anden side har en del af den finansielle modydelse, som går under betegnelsen "sektorstøtte", til hensigt at udvikle fiskeindustrien i partnerlandene i kystområder.

Det er ikke let at bekæmpe fattigdommen, og der skal anvendes forskellige metoder til at udrydde den. Den sektorstøtte, der tilbydes i fiskeripartnerskabsaftalerne, er blot en af de måder, hvorpå Fællesskabet er med til at opfylde det vigtige mål om at udrydde fattigdommen.

*
* *

Spørgsmål nr. 3 af Nils Lundgren (H-0883/08)

Om: Fælles forfatningsmæssige traditioner

Forskere er enige i, at Europas økonomiske, sociale og kulturelle fremskridt hidrører fra konkurrencen mellem forholdsvis små, selvstændige stater. Disse er blevet tilskyndet til at udvikle forskellige institutionelle løsninger på lokalt, regionalt og nationalt plan.

I afsnittet om fælles bestemmelser, artikel 6, stk. 3, i udkastet til den nye traktat står der, at "de grundlæggende rettigheder, som de er garanteret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, udgør generelle principper i EU-retten."

Mener Rådet således, at de 27 medlemslande har "fælles forfatningsmæssige traditioner"?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Spørgerens opmærksomhed henledes på, at den bestemmelse, han citerer i sit spørgsmål, allerede findes i det nuværende stk. 2, artikel 6, i traktaten om Den Europæiske Union. Her fastsættes det, at Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.

"Medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner" er et begreb, som De Europæiske Fællesskabers Domstol længe har anerkendt og anvendt. Domstolen henviser især til begrebet som en inspirationskilde i forbindelse med respekten for grundlæggende rettigheder i Fællesskabets retssystem⁽⁵⁾. Derudover anerkendte medlemsstaterne dette begreb, da de besluttede sig for at indlemme det i traktaten om Den Europæiske Union.

*
* *

Spørgsmål nr. 4 af Manuel Medina Ortega (H-0885/08)

Om: Regionerne i den yderste periferi og politikken for det bredere naboskab

Den aktuelle globale finanskriser har negative konsekvenser for udviklingslandene. Mener Rådet på denne baggrund ikke, at tidspunktet er kommet til at gennemføre de forslag, som Kommissionen tidligere har fremsat om formulering af en politik for det bredere naboskab med udgangspunkt i EU-regionerne i den yderste periferi med henblik på at styrke udviklingen i nabolandene i Afrika og Caribien?

(5) Se bl.a. følgende afgørelser: 17.12.1970, 11/70, Internationale Handelsgesellschaft mbH / Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel; 14.5.1974, 4/73, Nold; 13.12.1979, 44/79, Hauer; 18.12.1997, C-309/96, Annibaldi; 27.6.2006, C-540/03, Parlamentet / Rådet og 3.9.2008, C-402/05 P og C-415/05 P, Kadi / Rådet og Kommissionen.

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

EU's udviklingssamarbejde er nu gennem flere år gradvist blevet rettet mod regional integration for at tilpasse det vores globaliserede verden. Lande, der ligger i den samme region, hvad enten de tilhører gruppen af AVS-lande, de oversøiske lande og territorier (OLT) eller yderregionerne, har ofte de samme særpræg (fordele eller ulemper).

I denne forbindelse forelagde Kommissionen i maj 2004 en rapport indeholdende en global tilgang til de særlige kendetegn for regionerne i den yderste periferi, som havde til formål at fastlægge de tiltag, der var nødvendige for, at de kunne udvikle sig i overensstemmelse med deres specifikke behov⁽⁶⁾. Rådet har gennemgået Kommissionens meddelelse.

Dernæst forelagde Kommissionen i september 2007 en meddelelse til især Rådet og Europa-Parlamentet om denne strategi med resultater og fremtidsudsigter⁽⁷⁾. I deres 18-måneders program for Rådet⁽⁸⁾ har de franske, tjekkiske og svenske formandskaber planlagt at fortsætte arbejdet med fuldstændig indførelse af 2004-strategien for regionerne i den yderste periferi med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse om strategiens resultater og fremtidsudsigter. I maj blev der i Bruxelles afholdt en interinstitutionel partnerskabskonference om strategiens fremtid.

Resultaterne af disse drøftelser er netop blevet offentliggjort i en ny meddelelse⁽⁹⁾ fra Kommissionen dateret den 17. oktober 2008: "Regionerne i den yderste periferi: et aktiv for Europa". I denne meddelelse anbefales det at udvikle regionerne i den yderste periferis særlige kendetegn og at anvende dem til at hjælpe med at tage de udfordringer op, som Europa og resten af verden står over for, bl.a. klimaændringer, migrationsstrømme og bæredygtig forvaltning af marine ressourcer og landbrugsprodukter. Der er faktisk afsat et helt kapitel til styrkelse af den regionale integration, hvori det hedder, at de territoriale samarbejdsprogrammer, der i 2007-2013 samfinansieres af EFRU, giver muligheder for udvikling af handlingsplanen for nabolandene bredt set.

Man må heller ikke glemme, at der findes specifikke bestemmelser i de økonomiske partnerskabsaftaler, der indgås mellem EU og AVS-landene, som har til formål at sikre, at disse lande integreres mere inden for regionerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 5 af Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0888/08)**Om: Unges deltagelse i udformning og gennemførelse af uddannelsesprogrammer**

Hvordan vil det være muligt at sikre, at unge fuldt ud deltager i udformning og gennemførelse af uddannelsesprogrammer, og hvordan kan dette kombineres med, at man lærer indvandrernes oprindelseslandes sprog og lærer om deres kultur?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Rådet har bestræbt sig på at få unge til at deltage i udformningen og gennemførelsen af nationale og europæiske politikker, som berører dem direkte.

⁽⁶⁾ Dok. 10166/04 + tillæg 1 og 2.

⁽⁷⁾ Dok. 14838/07 + tillæg 1.

⁽⁸⁾ Dok. 11249/08.

⁽⁹⁾ Dok. 14620/08.

I sin resolution af 27. juni 2002⁽¹⁰⁾ om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet bemærkede Rådet, at det er ekstremt vigtigt, at der i de politikker og initiativer, som berører unge, både på nationalt og på europæisk plan, tages hensyn til forhold såsom de unges behov, situation, levevilkår og forventninger. I denne forbindelse er det blevet et centralt element af ungdomspolitikken, at der regelmæssigt afholdes høringer, både nationalt og på EU-plan, med unge, når der udformes og gennemføres politikker, som berører dem. Der er derfor blevet indlemmet praktiske instrumenter til fremme af unges aktive deltagelse i civilsamfundet og regelmæssig dialog med unge i rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet.

I praksis vedtog Rådet i ovenstående resolution fire tematiske prioriteter for samarbejdet på EU-plan, herunder unges aktive deltagelse i civilsamfundet. I forlængelse heraf har medlemsstaterne vedtaget fælles målsætninger for unges inddragelse og orientering, og de har vedtaget regelmæssigt at aflægge rapport for Kommissionen om gennemførelsen af disse målsætninger.

Derudover opfordrede Rådet i sin resolution af 15. november 2005⁽¹¹⁾ om gennemførelse af den europæiske ungdomspagt og fremme af aktivt borgerskab medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle en struktureret dialog med unge og disses organisationer på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan om politiske tiltag, der vedrører dem. I forlængelse heraf er der blevet oprettet fora for struktureret dialog og debat på samtlige niveauer i henhold til en tidsplan fastlagt i EU's politikprogram.

Endelig bekræftede Rådet i sin resolution af 12. december 2006⁽¹²⁾ om gennemførelse af de fælles målsætninger for inddragelse og orientering af unge mennesker for at fremme aktivt europæisk medborgerskab relevansen og gyldigheden af de fælles målsætninger og de aktionslinjer, der har til formål at opmuntre unge til at deltage i civilsamfundet, idet det understregede, at disse målsætninger fortsat er væsentlige for fremme af aktivt medborgerskab blandt unge, især unge med færre muligheder.

I denne forbindelse foreslås det, at medlemsstaterne mere klart definerer hindringerne for visse gruppers og ufordelagtigt stillede unges deltagelse, og at de opmuntrer til indførelse af foranstaltninger og mekanismer til nedbrydelse af disse hindringer, navnlig ved at tage højde for disse befolkningsgruppers mangfoldighed og prioriteter.

I Rådets resolution af 22. maj 2008 om deltagelse af unge med færre muligheder opfordrede Rådet især Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med ungdomsorganisationerne at sikre, at den strukturerede dialog med unge med færre muligheder er åben for alle på alle niveauer, og om nødvendigt tilpasse mødernes form.

Også i 2008 har Kommissionen understreget betydningen af spørgsmålet om indvandrernes sprog i grønbogen af 3. juli 2008 med titlen "Migration og mobilitet: udfordringer og muligheder for uddannelsessystemerne i EU" og i meddelelsen af 18. september 2008 med titlen "Flersprogethed: et aktiv for Europa og en fælles forpligtelse".

Rådets resolution af 21. november 2008 om en europæisk strategi for flersprogethed opfordrede især medlemsstaterne og Kommissionen til inden for rammerne af deres respektive kompetenceområder og i fuld overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet at fremme og anvende indvandrernes sproglige kompetencer som et middel til at styrke både den interkulturelle dialog og den økonomiske konkurrenceevne.

I anledning af det europæiske år for interkulturel dialog forsøgte Rådets formandskab i Marseille den 5.-9. juli 2008 at sætte fokus på forbindelserne mellem ungdom, uddannelse og indvandrernes sprog. Flere workshoper enedes om betydningen af et partnerskab mellem offentlige myndigheder og ungdomsorganisationer i forbindelse med udarbejdelsen af lovgivningsmæssige tekster, som berører unge, navnlig med hensyn til uddannelse og sprogindlæring.

Ud fra samme synspunkt satte konferencen "New perspectives for intercultural dialogue in Europe", der blev afholdt i Paris den 17.-19. november 2008, fokus på betydningen af uddannelse i interkulturel dialog og på dens rolle med hensyn til at fremme social samhørighed og integration af indvandrere.

⁽¹⁰⁾ EFT C 168 af 13.7.2002, s. 2.

⁽¹¹⁾ EUT C 292 af 24.11.2005, s. 5.

⁽¹²⁾ EUT C 297 af 7.12.2006, s. 6.

I 2009 vil der blive foretaget en vurdering af de generelle rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet, som uden tvivl vil være en kærkommen lejlighed til at undersøge, hvordan unge kunne spille en endnu større og mere effektiv rolle i civilsamfundet.

Eftersom det specifikke spørgsmål om indvandrernes oprindelseslandes sprog og kultur har direkte indvirkning på de unges liv, er medlemsstaterne naturligvis blevet opfordret til at lytte til de unges synspunkter i denne sag. Dette henhører imidlertid under medlemsstaternes kompetenceområde og skal derfor undersøges på nationalt plan.

*
* *

Spørgsmål nr. 7 af Seán Ó Neachtain (H-0895/08)

Om: Sikring af MDG-målene under den aktuelle finanskris

Hvad gør Rådet for at beskytte udviklingslandene mod den globale finanskris og for at sikre, at presserende interne økonomiske bekymringer ikke kommer til at gå ud over virkeliggørelsen af MDG-målene?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

På deres uformelle møde den 7. november 2008 understregede EU-medlemsstaternes stats- og regeringschefer, at den nødvendige reform af det internationale finanssystem bør inkluderes i den række udfordringer, EU og medlemsstaterne er fast besluttet på at tage op, herunder fødevarerikkerhed, klimaændringer og bekæmpelse af fattigdom. De understregede ligeledes, at EU vil sørge for, at udviklingslandene inddrages fuldt ud i denne proces.

På den internationale konference om finansiering af udvikling, der blev afholdt i Doha fra den 29. november til den 2. december 2008, og hvor over 90 stater var repræsenteret, støttede EU således princippet om en konference på højt niveau om finans- og verdenskriserne og deres betydning for udviklingen. På denne konference, som formanden for FN's Generalforsamling vil fremlægge de detaljerede oplysninger om inden marts 2009, vil spørgsmålene om den internationale finansielle arkitektur blive taget op. Den forventes at blive afholdt næste efterår.

I Doha og med udgangspunkt i de retningslinjer, Rådet vedtog den 11. november 2008, bekræftede EU igen sin forpligtelse til at afsætte 0,7 % af BNI til udviklingsbistand i 2015 og behovet for at tage højde for de nye finansielle, økonomiske og miljømæssige udfordringer.

Da den aktuelle finanskris formentlig vil få stor betydning for befolkningerne og økonomierne i udviklingslandene, henlede EU alle donorernes opmærksomhed på de fattigste og mest sårbare befolkningers situation og behov i fast overbevisning om, at millenniumudviklingsmålene (MDG-målene) stadig kunne nås i samtlige regioner, herunder Afrika, forudsat at alle udviklingspartnere øjeblikkeligt iværksætter målrettede foranstaltninger for at sætte skub i fremskridtene. Opnåelsen af alle otte MDG-mål er et fælles ansvar. Alle partnere skal opfylde de forpligtelser, de har påtaget sig.

På baggrund af Rådets erklæring, som blev vedtaget den 11. november 2008, i hvilken Rådet forpligtede sig til at arbejde sammen med sine partnere om at udforske nye måder, hvorpå det kan bidrage til finansieringen af bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling, fremme gennemførelsen af innovative mekanismer for at mobilisere yderligere ressourcer og gøre politikkerne mere kohærente, har EU opfordret det internationale samfund til at iværksætte yderligere foranstaltninger med henblik på at indføre innovativ finansiering og dermed sikre bæredygtig udviklingsbistand.

*
* *

Spørgsmål nr. 8 af Eoin Ryan (H-0897/08)

Om: Narkotikaudbud

Hvad er Rådets umiddelbare planer for at iværksætte initiativer, der kan reducere udbuddet af og efterspørgslen efter narkotika inden for EU's område?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Inden for rammerne af EU's narkotikastrategi (2005-2012)⁽¹³⁾ og i lyset af, at den første af de to handlingsplaner under denne strategi (2005-2008)⁽¹⁴⁾ snart udløber, er Rådet i færd med at undersøge EU's anden nye narkotikahandlingsplan, som blev foreslået af Kommissionen⁽¹⁵⁾, og som omfatter Unionens prioriteter med hensyn til narkotikabekæmpelse i perioden 2009-2012. Denne handlingsplan er et dynamisk instrument og fokuserer på at opnå praktiske resultater inden for de specifikke prioriterede områder.

Denne anden handlingsplan⁽¹⁶⁾ opstiller rammerne for en fuldstændig, afbalanceret og integreret tilgang til narkotikabekæmpelse, idet den tager fat på alle led i kæden, lige fra narkotikafremstilling til social rehabilitering af misbrugere. Planens formål er at mindske såvel udbuddet af som efterspørgslen efter narkotika med flere specifikke tiltag og at udvide det internationale samarbejde. I forhold til planen for 2005-2008 er den mere koncis, og antallet af handlinger er mere målrettet.

På udbudssiden har planen til formål at forbedre effektiviteten af håndhævelsen på EU-plan med henblik på at forhindre fremstilling og smugling af narkotika ved anvendelse af en intelligensbaseret tilgang, som i fuldt omfang udnytter Europol's og andre EU-strukturers kapacitet. Den indeholder omfattende nye retningslinjer om f.eks. alternativ udvikling i fremstillingslandene, styrkelse af det retlige samarbejde og politisamarbejdet samt identificering, beslaglæggelse og fordeling af forbryderes aktiver.

Et af de nye kendetegn og en af planens centrale punkter er oprettelsen af en europæisk alliance mod narkotika, der skal mobilisere civilsamfundet og den offentlige sektor til fordel for en oplysningskampagne om risiciene ved at bruge narkotika.

Rådet vil ligeledes gerne understrege, at det for at stoppe strømmen af narkotika til EU fra tredjelande og sikre en koordineret tilgang fører en regelmæssig eller ad hoc-dialog om emnet med fremstillingslandene og landene på narkotikavejene, herunder i Latinamerika, Caribien, de andiske lande, Afghanistan, Rusland og landene i det vestlige Balkan.

Derudover fokuserede Rådet på sit møde den 24. oktober specifikt på Vestafrika som et nyt transitpunkt for kokain fra Latinamerika⁽¹⁷⁾.

Det er op til medlemsstaterne, Kommissionen, Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, Europol, Eurojust og Rådet at gennemføre handlingsplanen.

*
* *

Spørgsmål nr. 9 af Brian Crowley (H-0899/08)**Om: Konflikt i Sudan**

Vil Rådet aktivt støtte den af Egypten foreslåede plan for dialog med henblik på at finde en løsning på konflikten i Sudan?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

⁽¹³⁾ Dok. 15047/08, ikke offentliggjort i EUT.

⁽¹⁴⁾ EUT C 168 af 8.7.2005.

⁽¹⁵⁾ KOM(2008) 567.

⁽¹⁶⁾ Handlingsplanen for 2009-2012 forventes vedtaget på mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 8.-9.12.2008.

⁽¹⁷⁾ Se konklusionerne, dok. 14667/08, s. 16.

Rådet er ikke bekendt med, at Egypten skulle have foreslået en specifik plan med henblik på at forsøge at løse konflikten i Sudan. Under ledelse af chefen for AU's/FN's mægler, tidligere udenrigsminister i Burkina Faso, Djibril Bassolé, er den politiske proces blevet relanceret med hidtil uset hastighed. Denne indsats støttes af mæglingsarbejdet i Qatar, hvis engagement ved hr. Bassolés side er altafgørende. Kontakterne i Doha er i stigning. Qatars tilgang afviger sammen med AU's og FN's indsats fra Den Arabiske Ligas opfordringer til, at FN's Sikkerhedsråd indstiller ICC's undersøgelser vedrørende den sudanesiske præsident.

Rådet støtter hr. Bassolés mægling og den qatarske mæglingsindsats. Det er i tæt kontakt med begge parter via formandskabet og EU's særlige repræsentant for Sudan. De regionale parter, især Egypten, skal spille en central rolle i denne proces.

Rådet opfordrer de sudanesiske myndigheder og oprørsbevægelserne til resolut at arbejde for at finde en politisk løsning på Darfurkrisen, ikke mindst ved at indstille volden, da dette er den eneste måde, hvorpå der kan skabes et miljø, som kan fremme en dialog.

*
* *

Spørgsmål nr. 10 af Marian Harkin (H-0901/08)

Om: Mærkning af fødevarer

Er Rådet af den opfattelse, at oprindelsesland (hvor dyret er slagtet) er det nødvendige mindstekrav til identifikation af fjerkræprodukter med henblik på at undgå konkurrenceforvridning og sikre, at forbrugerne kan træffe et fuldt informeret valg?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Når der importeres fjerkrækød fra et tredjeland, fastsættes det i forordningen om gennemførelse af forordningen om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, at oprindelseslandet inden for fjerkræsektoren skal fremgå af emballagen eller mærkningen. I henhold til denne forordning skal mærkningen ud over oprindelseslandet ligeledes omfatte andre oplysninger (pris, slagteriets godkendelsesnummer osv.).

For så vidt angår fjerkræ, der markedsføres i EU, finder bestemmelserne i direktiv 2000/13/EF anvendelse. Disse bestemmelser omfatter forpligtelsen til at angive på mærkningen det sted, hvor levnedsmidlet har oprindelse eller kommer fra, i de tilfælde, hvor undladelse heraf ville kunne vildlede forbrugeren med hensyn til levnedsmidlets virkelige oprindelsessted eller det sted, hvor levnedsmidlet egentlig kommer fra.

Rådet er dog åbent over for at overveje muligheden for at skabe større klarhed omkring mærkningsoplysningerne for fjerkræprodukter og navnlig undersøge muligheden for et ensartet oprindelseslandsmærke (identisk system for import og handel inden for Fællesskabet), under forudsætning af at det modtager forslag herom fra Kommissionen.

*
* *

Spørgsmål nr. 11 af Claude Moraes (H-0903/08)

Om: Tyrkiets tiltrædelse af EU

Det erklæres i forhandlingsrammen for Tyrkiets tiltrædelse af EU, der blev vedtaget i 2005, at det fælles mål for forhandlingerne er medlemskab.

Kan Rådet bekræfte sit engagement i målet om Tyrkiets fulde medlemskab af EU, under forudsætning af at Tyrkiet opfylder de krav, der er fastsat i forhandlingsrammen?

Kommissionen meddelte sidste måned, at udviklingen har været langsom i nogle af de vigtigste reformområder i Tyrkiet. Agter Rådet imidlertid at åbne nogle af de resterende kapitler vedrørende gældende EU-ret i sine tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet eller at genoptage de tidligere åbnede kapitler?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

I de konklusioner, Rådet vedtog den 8. december 2008, påpegede det, at den fornyede enighed om udvidelse, som Det Europæiske Råd vedtog på mødet den 15.-16. december 2006, udgør grundlaget for EU's udvidelsesstrategi. Denne fornyede enighed bygger på konsolidering af forpligtelserne, retfærdig og streng konditionalitet, bedre kommunikation og kapaciteten til at integrere nye medlemmer.

I disse konklusioner understregede Rådet ligeledes, at udviklingen i forhandlingerne fortsat især vil afhænge af Tyrkiets fremskridt med hensyn til at opfylde de fastsatte betingelser, herunder opfyldelse af kriterierne for åbning og lukning og de krav, der fastsættes i forhandlingsrammen, som specifikt omfatter gennemførelsen af partnerskabet for medlemskab og overholdelse af forpligtelserne i associeringsaftalen. Endelig understregede Rådet, at de kapitler, hvor de tekniske forberedelser er afsluttet, vil blive midlertidigt åbnet eller lukket efter faste procedurer i overensstemmelse med forhandlingsrammen og konklusionerne fra Rådets møde den 11. december 2006. I denne forbindelse afventer Rådet med interesse regeringskonferencen med Tyrkiet, der efter planen vil blive afholdt i december, hvor der bør kunne noteres yderligere fremskridt i forhandlingerne. Man skal huske på, at siden forhandlingerne med Tyrkiet blev indledt, er der blevet åbnet otte kapitler, og analysen af fremskridtene (screeningprocessen) er afsluttet for 22 kapitler.

For så vidt angår de kapitler, der ikke kan åbnes i henhold til Rådets konklusioner af 11. december 2006, beklager Rådet, at Tyrkiet ikke hidtil har opfyldt sin forpligtelse til fuld, ikkediskriminerende gennemførelse af tillægsprotokollen til associeringsaftalen, og at landet heller ikke har gjort fremskridt med hensyn til at normalisere sine forbindelser med Republikken Cypern. Rådet ser frem til hurtige fremskridt på disse områder.

Sammenfattende vil jeg gerne endnu en gang bekræfte, at formandskabet vil gøre sit yderste for at få åbnet nye kapitler i forhandlingerne med Tyrkiet på regeringskonferencen til december.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Gay Mitchell (H-0906/08)**Om: Island**

Islands handelsminister hævder, at hans land bør genoverveje at søge om medlemskab af EU og tilslutte sig den fælles EU-valuta for at være bedre rustet til fremtidige finansielle kriser.

Kan Rådet redegøre for, hvordan Islands ansøgning til EU vil blive vurderet, og hvilke betingelser Rådet vil stille til landets medlemskab? Kan Rådet endvidere oplyse, hvorvidt EU vil være villig til at modtage Island, efter at landet i mange år ikke har vist nogen interesse for medlemskab af Unionen?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Rådet har ikke behandlet spørgerens spørgsmål, da Island ikke har ansøgt om EU-medlemskab. EU og Island samarbejder imidlertid allerede på flere områder, navnlig inden for rammerne af den europæiske frihandelsaftale.

For så vidt angår proceduren for EU-medlemskab, fastsættes det i EU-traktatens artikel 49, at "enhver europæisk stat, som overholder principperne i artikel 6, stk. 1, kan ansøge om at blive medlem af Unionen. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer.

Vilkårene for optagelsen og sådanne tilpasninger af de til grund for Unionen liggende traktater, som optagelsen medfører, fastlægges ved en aftale mellem medlemsstaterne og den ansøgende stat. Denne aftale forelægges samtlige kontraherende stater til ratifikation i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser."

I 1993 definerede Det Europæiske Råd Københavnskriterierne, i hvilke det fastsættes, at "medlemskab kræver, at ansøgerlandet har opnået institutionel stabilitet, som garanterer demokrati, retsstatsforhold,

menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretal; det kræver endvidere en fungerende markedsøkonomi samt evne til at klare konkurrencepresset og markeds kræfterne i Unionen. Medlemskab forudsætter, at ansøgeren er i stand til at påtage sig forpligtelserne ved et medlemskab, herunder er i stand til at tilslutte sig målet om en politisk, økonomisk og monetær union." Det Europæiske Råd fastslog ligeledes, at "Unionens evne til at optage nye medlemmer uden derved at sætte tempoet i den europæiske integration over styr er ligeledes af stor betydning og bør indgå i overvejelserne i såvel Unionens som ansøgerlandenes almindelige interesse". I december 2006 påpegede det, at "udvidelsesstrategien, som bygger på konsolidering, konditionalitet og kommunikation, sammen med EU's kapacitet til at integrere nye medlemmer udgør grundlaget for en fornyet enighed om udvidelse".

Når en europæisk stat ansøger om medlemskab, kan Rådet anmode Kommissionen om at vurdere kandidatlandets evne til at opfylde betingelserne for medlemskab og især til at overholde EU's grundlæggende værdier. På baggrund heraf beslutter Rådet med enstemmighed i første omgang at give det pågældende land status af kandidatland og derefter at indlede officielle forhandlinger, under forudsætning af at de fastsatte betingelser er opfyldt.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Jim Higgins (H-0908/08)

Om: Den Demokratiske Republik Congo

I juni 2008 påpegede kommissær Michel i et svar på en forespørgsel til Kommissionen (E-1793/08) om situationen i Den Demokratiske Republik Congo, at fredsprocessen forløb vel, mens den seneste internationale nyhedsdækning imidlertid har gjort det internationale samfund opmærksom på, at alt ikke står vel til i Den Demokratiske Republik Congo, og at fredsprocessen er blevet forplumret. Er Rådet bekymret over, at EU reagerer senere end det burde på disse problemer, der er opstået over flere måneder og ikke kommer ud af den blå luft?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Den 31. oktober og den 1. november var Bernard Kouchner som repræsentant for rådsformandskabet i Den Demokratiske Republik Congo (DRC) og især i byen Goma. Den 10. november drøftede Rådet situationen i DRC, hvorefter det vedtog nye konklusioner, hvori det udtrykte dyb bekymring over den tiltagende konflikt i Nordkivu og konsekvenserne for befolkningen i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo og for regionen som helhed. Som svar på nødsituationen iværksatte Unionen foranstaltninger med henblik på at yde humanitær bistand til de befolkninger, der led under konflikten, med et supplerende bidrag på over 45 mio. EUR (medlemsstaterne og Kommissionen). Derudover har EU med sine intense diplomatiske aktiviteter bidraget aktivt til forsøget på at finde en politisk løsning, som er det eneste middel til på ny at sikre vedvarende stabilitet i regionen. EU er fast besluttet på at fortsætte ud ad denne vej, især inden for rammerne af den internationale mæglingsindsats. EU's særlige repræsentant for De Store Søers Område, ambassadør van de Geer, befinder sig stort set hele tiden i området og er meget involveret i det internationale mæglingsarbejde. Han opretholder meget tætte forbindelser med FN's generalsekretærs særlige udsending, hr. Obasanjo, tidligere præsident i Nigeria. Den højtstående repræsentant for FUSP og Rådets formandskab er jævnligt i kontakt med FN's generalsekretær med henblik på at sikre passende europæisk støtte til FN's arbejde i DRC.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Mairead McGuinness (H-0910/08)

Om: Kørekortsturisme

Kørekortsturisme og -bedrageri er fortsat reelle problemer i EU.

På et kendt websted praler man af, at folk kan få et EU-kørekort ved hjælp af metoder, som man indrømmer er "luskede, men ikke ulovlige". Det hævdes uden omsvøb, at en række hindringer - såsom at man ikke har bestået en prøve - "ikke er noget problem", hvis man vil have et kørekort.

Rådet bedes oplyse, om der i forbindelse med tidligere drøftelser er blevet opnået enighed mellem medlemsstaterne om at samarbejde med henblik på at undgå kørekortsbedrageri og -turisme, og hvilke specifikke planer der i givet fald findes.

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Rådet vil gerne henlede opmærksomheden på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort⁽¹⁸⁾, som træder i kraft den 19. januar 2013. Dette direktiv indeholder bestemmelser til bekæmpelse af forfalskning og den fremgangsmåde, der går under betegnelsen kørekortsturisme. For så vidt angår bekæmpelsen af forfalskning, indføres der ved artikel 1 og 3 samt bilag I en fælles model for et europæisk kørekort i form af et plastikkort, og det kræves, at medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at undgå risikoen for, at kørekort forfalskes, også for kørekort, der er udstedt inden ovenstående direktivs ikrafttræden.

For at bekæmpe kørekortsturisme indføres der ved artikel 7 en maksimal administrativ gyldighedsperiode på 10 år for kørekort (punkt 2 a), og det fastsættes, at ingen person må være indehaver af mere end ét kørekort (punkt 5 a). En medlemsstat skal ikke blot nægte at udstede et kørekort, hvis den konstaterer, at ansøgeren har et kørekort i forvejen, den skal også nægte at udstede et kørekort til eller nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort tilhørende en person, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget i en anden medlemsstat (artikel 11, stk. 4). Med henblik på at lette gennemførelsen af denne bestemmelse skal medlemsstaterne anvende EU's kørekortnetværk, som indeholder de nødvendige oplysninger om udstedelse, erstatning, fornyelse eller udskiftning af et kørekort.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Avril Doyle (H-0912/08)

Om: Biodiversitet

Kan Rådet give en redegørelse for den nuværende situation med hensyn til målet om at standse tabet af biodiversitet inden 2010?

Hvilke skridt er der blevet taget under det franske formandskab, og hvad er der opnået indtil nu?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

I forbindelse med EU's mest ambitiøse mål om at dæmpe og reducere tabet af biodiversitet på dets territorium inden 2010⁽¹⁹⁾ gør medlemsstaterne og Kommissionen en stor indsats for at gennemføre de mange praktiske foranstaltninger, der fastsættes i den anden EU-handlingsplan af 25. maj 2006⁽²⁰⁾ om biodiversitet med titlen "Stop for tab af biodiversitet inden 2010 – og fremover". Denne handlingsplan har bl.a. til formål at øge integrationen af biodiversitet og økosystemfunktionerne i Unionens horisontale og sektorspecifikke politikker såsom landbrugs-, skovbrugs- og fiskeripolitikken samt politikken for udvikling af landdistrikter. Det betød, at Rådet i sine konklusioner af 18. december 2006⁽²¹⁾ opfordrede medlemsstaterne og Kommissionen til at øge indsatsen for at færdiggøre Natura 2000-nettet både på land og i havet og at sørge for en effektiv forvaltning og tilstrækkelig finansiering af nettet, som har til formål at sikre biodiversiteten ved at bevare naturlige levesteder og vilde planter og dyr på medlemsstaternes territorium. Skovrydning og skovødelæggelse

(18) EUT L 403 af 30.12.2006, s. 18.

(19) Formuleret på Det Europæiske Råds møde i Göteborg den 15.-16. juni 2001, se formandskabets konklusioner, dok. 200/1/01 REV 1, s. 718.

(20) Kommissionens meddelelse KOM(2006) 216. Den første plan blev fastlagt i Kommissionens meddelelse KOM(2001) 162 af 27.3.2001.

(21) Dok. 16164/06.

er væsentlige faktorer i forbindelse med tabet af biodiversitet. Den 4. december vedtog Rådet sine konklusioner om Kommissionens meddelelse om en indsats for at imødegå udfordringerne ved skovrydning og skovødelæggelse med henblik på at bekæmpe klimaændringer og tab af biodiversitet. Disse konklusioner omfatter målet om at halvere bruttoskovrydningen inden 2020 og at standse det globale tab af skovdække inden 2030. I denne forbindelse afventer Rådet for øjeblikket, at Kommissionen kommer med sine forslag til biodiversitetspakken, som skulle omfatte en midtvejsrapport om de fremskridt, der er blevet gjort med hensyn til at gennemføre ovennævnte handlingsplan.

Det franske formandskab er fuldt ud engageret i at mobilisere hele EU's holdninger og handlinger i mange internationale biodiversitetsbeskyttelsesfora, navnlig inden for rammerne af

– aftalen om beskyttelse af afrikansk-eurasiske migrerende vandfugle, hvis parter mødtes for fjerde gang den 15.-19. september 2008,

– den 10. konference for Ramsarkonventionens parter, der blev afholdt fra den 28. oktober til den 4. november 2008,

– mødet om aftalememorandummet om beskyttelse af rovfugle,

– mødet blandt konventionen om beskyttelse af migrerende arters parter, der blev afholdt i Rom i starten af december 2008.

EU lægger endvidere stor vægt på at studere oprettelsen af en international mekanisme med henblik på at fremskaffe objektiv videnskabelig viden om biodiversitet og fastlægge politikker på området, som det blev fastsat på FN's miljøprogramregeringskonference om biologisk diversitet og økosystemfunktioner, der blev afholdt midt i november 2008.

Endelig blev det niende møde blandt konventionen om biologisk diversitets (CBD's) parter afholdt i Bonn i maj 2008. Dette møde blev afholdt i en ekstremt hastende kontekst med hensyn til bekæmpelsen af biodiversitetens forringelse på internationalt plan. Takket være EU-medlemsstaternes og mange partneres særlige engagement har det været muligt at mobilisere omfattende midler inden for rammerne af LifeWeb-initiativet. Disse midler vil hjælpe de lande, der er rige på biodiversitet, men mindre økonomisk udviklede, med at beskytte deres dyr og planter samt deres økosystemer bedre.

*

* *

Spørgsmål nr. 16 af Dimitrios Papadimoulis (H-0916/08)

Om: Reform af stabilitetspagten

Finanskrisen har tydeligt vist, at stabilitetspagten er behæftet med mangler, som ikke kun hænger sammen med de begrænsninger, som den fastsætter, men også rollefordelingen mellem de institutionelle organer (Den Europæiske Centralbanks rolle og regeringernes og de politiske beslutningstageres rolle).

Mener Rådet, at det er nødvendigt at gennemføre en reform af stabilitetspagten, især med hensyn til rollefordelingen mellem de institutionelle organer?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Finanskrisen er naturligvis en udfordring for den reformerede stabilitets- og vækstpagt, da den betyder, at den fleksibilitet, der blev indført, da pagten blev reformeret i 2005, vil blive afprøvet. Som De ved, var hensigten med denne reform netop at tilpasse pagten til medlemsstaternes økonomiske behov under hensyntagen til de forskellige økonomiske situationer i medlemsstaterne og de økonomiske udsving, der kunne opstå.

I denne henseende mener formandskabet ikke, at pagten har udvist mangler.

I sine konklusioner af 7. oktober 2008 om en koordineret indsats fra EU's side som svar på den økonomiske afmatning bekræftede Rådet, at "den reformerede stabilitets- og vækstpagt fra 2005 udgør en passende ramme og bør anvendes fuldt ud. Den indeholder fleksibilitet, således at finanspolitikken kan få sin normale

stabiliserende funktion.”⁽²²⁾ Den 2. december specificerede Rådet i sit bidrag til Det Europæiske Råds møde om et koordineret europæisk svar på vækst og beskæftigelse, at ud over pengepolitikken og de foranstaltninger, der allerede var blevet truffet for at stabilisere finanssektoren, skulle budgetpolitikkerne spille en væsentlig rolle i den økonomiske stabilisering ved anvendelse af hele sættet af automatiske stabilisatorer samt yderligere budgetmæssige og finansielle tiltag. Dette koordinerede svar skulle være i tråd med målet om stabilitet på de offentlige finanser på lang sigt og skulle gøre fornuftig brug af stabilitets- og vækstpagtens fleksibilitet.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Josu Ortuondo Larrea (H-0920/08)

Om: Initiativer vedrørende respekt for og beskyttelse af folkeslag og nationale identiteter

Det franske formandskab for EU ophører ved årets udgang. I den forbindelse skal et centralt spørgsmål for det Europa, der er under opbygning, fremhæves, nemlig spørgsmålet om respekten for folkeslagene i fremtidens Europa.

Præsident Sarkozy har selv understreget det i forbindelse med en tale til FN's Generalforsamling den 25. september 2007, hvor han sagde: Der vil ikke blive fred i verden, hvis det internationale samfund giver køb på folkeslagenes selvbestemmelsesret og menneskerettighederne [...]. Der vil ikke blive fred i verden uden respekt for forskellighed, uden respekt for de nationale identiteter [...]. At være knyttet til sin identitet, sprog, og kultur og til en måde at leve, tænke og tro på er legitimt og dybt menneskeligt. Hvis denne tilknytning afvises, kan det opleves som en krænkelse af den nationale identitet.

Blandt folkeslagene findes et folk, en identitet, et sprog, der menes, at være et af Europas ældste, Euskal Herria – Baskerlandet – som den franske stat i vore dage fuldstændig benægter eksistensen af.

Her ved udløbet på perioden med fransk formandskab for EU bedes Rådet oplyse, hvilke adfærdsregler og initiativer der findes vedrørende respekten for og beskyttelsen af de folkeslag og nationale identiteter, der eksisterer i Europa, og som ikke har deres egen stat.

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Unionen er ikke kompetent til at iværksætte initiativer vedrørende spørgsmålet om respekt for og beskyttelse af folkeslag og nationale identiteter. Denne kompetence ligger hos medlemsstaterne.

Der skal dog gøres opmærksom på, at det i traktaten om Den Europæiske Unions artikel 6 fastsættes, at Unionen respekterer medlemsstaternes nationale identitet.

Derudover skal der mindes om, at der på EU-plan tages højde for de regionale og lokale samfunds interesser i Regionsudvalget, som høres af Rådet eller Kommissionen i de tilfælde, der fastsættes i traktaterne.

Mere specifikt i forbindelse med respekten for mangfoldighed, navnlig den sproglige og kulturelle mangfoldighed, skal jeg henvise til den beslutning om en europæisk strategi for flersprogethed, der blev vedtaget af Rådet den 20. november⁽²³⁾, i hvilken det bekræftes, at sproglig og kulturel mangfoldighed er en bestanddel af den europæiske identitet, og at flersprogethed endvidere er særdeles vigtig i forbindelse med fremme af den kulturelle mangfoldighed. Jeg vil endvidere gerne påpege Rådets konklusioner af 21. maj⁽²⁴⁾, hvor fremme af alle borgeres aktive deltagelse i det kulturelle liv og adgang til alle forskellige former for kultur og kulturarv prioriteres.

*
* *

⁽²²⁾ Se dok. 13927/08, s. 4.

⁽²³⁾ Dok. 15368/08, s. 19-24.

⁽²⁴⁾ Konklusioner fra Rådets møde om interkulturelle kompetencer, dok. 9849/08, s. 14-18.

Spørgsmål nr. 18 af Frank Vanhecke (H-0921/08))**Om: Forbindelserne mellem EU og Jordan**

Det forlyder, at Jordan vil retsforfølge en dansk karikaturtegner, ti danske journalister og det nederlandske parlamentsmedlem Geert Wilders for "gudsbespottelse, ringeagt for islam og for muslimernes følelser og krænkelse af profeten Muhammed". Jordan har endog anmodet Interpol om at anholde de pågældende og stille dem for en jordansk domstol.

Efter undertegnelsen den 24. november 1997 trådte associeringsaftalen mellem EU og Jordan i kraft den 1. maj 2002. Artikel 2 i denne aftale fastsætter, at respekt for de demokratiske principper og grundlæggende menneskerettigheder er en "væsentlig del" af aftalen. I tilfælde af overtrædelse af aftalen kan der blive tale om "passende foranstaltninger".

Udgør de ovenfor anførte foranstaltninger en overtrædelse af klausulen om en "væsentlig del", jf. artikel 2? Hvilke foranstaltninger vil Rådet i bekræftende fald træffe inden for rammerne af denne aftale?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Rådet er bekendt med de oplysninger, der er blevet offentliggjort i medierne, i henhold til hvilke Jordans statsadvokat, Hassan Abdullat, den 21. april 2008 påtog sig at retsforfølge 11 danske og en nederlandsk borger for gudsbespottelse og trusler mod den offentlige orden.

Ytringsfrihed er en grundlæggende rettighed for alle EU-medlemsstater. Som spørgeren ved, omfatter en sådan frihedsrettighed i henhold til folkeretten forpligtelser og et specifikt ansvar. Det vil sige, at der kan indføres begrænsninger af ytringsfriheden ved lov under visse omstændigheder, og at der kan fastsættes sanktioner for overtrædelse af disse begrænsninger.

Det er derfor de enkelte samfunds ansvar at afgøre, hvad der er acceptable begrænsninger af ytringsfriheden i henhold til de internationale menneskerettighedsstandarder. I henhold til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder anerkender EU's medlemsstater, at ytringsfriheden kan "underkastes sådanne formelle bestemmelser, betingelser, restriktioner eller straffebestemmelser, som er foreskrevet ved lov og er nødvendige i et demokratisk samfund", især for at "beskytte andres gode navn og rygte eller rettigheder". Andre lande har en endnu mere restriktiv tilgang og udarbejder pressekodekser, som forbyder forskellig adfærd, navnlig tilsværtning af religioner eller deres symboler.

Sagens kerne er derfor at fastslå, hvorvidt et forbud mod tilsværtning af religioner eller deres symboler er i overensstemmelse med de universelle menneskerettigheder. Det mener EU's medlemsstater ikke, at det er. For os har menneskerettighederne ikke til formål at beskytte religioner eller deres symboler, men derimod at beskytte mænd og kvinder i hele verden. Vi følger nøje folkerettens bestemmelser om menneskerettigheder.

Ikke desto mindre opfattes tilsværtning af religioner i nogle lande som en intolerant handling, som ikke blot er et angreb på en tro, men indirekte på dem, der følger denne tro. Derudover kan tilsværtning af religioner forstyrre den offentlige orden, som det er tilfældet i denne sag. Opretholdelse af den offentlige orden er en af de accepterede begrænsninger af ytringsfriheden i de internationale standarder.

Som De nok kan forstå, føres der en livlig debat om begrænsningerne for udøvelse af ytringsfriheden, hvor menneskerettighederne både citeres som en garanti for denne frihed og som en grund til at begrænse den yderligere. Jeg kan forsikre Dem om, at EU's medlemsstater gør en stor indsats for at holde dialogen i gang med alle om dette vigtige spørgsmål, ikke blot inden for rammerne af internationale fora, men også i de drøftelser om menneskerettigheder, som EU fører med tredjelande, i hvilke EU giver sin holdning til kende. Denne tilgang er den mest effektive måde at gøre EU's synspunkter synlige på, da den kulturelle dimension af denne debat er særdeles følsom for alle implicerede parter.

Rådet mener, at dette spørgsmål er af stor betydning, og det vil derfor fortsætte med aktivt at opmuntre til dialog og forståelse, tolerance og gensidig respekt i forbindelse med gennemførelsen af menneskerettighederne via alle eksisterende mekanismer, især dem der fastsættes i aftalerne mellem EU og Jordan. I denne henseende har EU igen mindet de jordanske myndigheder om vores engagement med hensyn til respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende demokratiske principper under det seneste møde i associeringsrådet mellem EU og Jordan den 10. november 2008.

Rådet vil naturligvis fortsat følge situationen nøje.

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Justas Vincas Paleckis (H-0931/08))

Om: Fastsættelse af lofter for olieafgifter

Nu hvor priserne på olie er faldet, er tiden moden til at genoverveje det franske formandskabs tidligere forslag om at fastsætte lofter for olieafgifter i EU og/eller anvende en del af de nationale indtægter fra moms på olieprodukter til at oprette en fond, der skal støtte de berørte parter. Kommissionens forslag i den anden strategiske energiredegørelse om at tilskynde medlemsstaterne til at opbygge oliereserver følger det franske formandskabs eksempel. Vil denne pakke af værdifulde forslag for vore borgere gå tabt eller blive styrket, inden Den Tjekkiske Republik overtager formandskabet?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Til dato har Rådet ikke modtaget noget forslag fra Kommissionen om at indføre lofter for olieafgifter eller oprettelse af en fond, der skal hjælpe forbrugerne.

Rådet er af den opfattelse, at oliereserver er et af de midler, der kan hjælpe med både at styre energipriserne og garantere energisikkerheden. Spørgeren er uden tvivl klar over, at Rådet siden 1968 har haft en obligatorisk ordning for olieberedskabslagre, som blev indført med vedtagelsen af direktiv 68/414/EØF om minimumslagre af mineralolie (kodificeret og ophævet ved direktiv 2006/67/EF⁽²⁵⁾). Den deri indeholdte koordinationsmekanisme fungerer fint i forbindelse med begrænsede forstyrrelser, hovedsagelig som reaktion på fælles foranstaltninger koordineret af Det Internationale Energiagentur (IEA).

Rådet glæder sig endvidere over, at Kommissionen for nylig forelagde det dens anden strategiske energiredegørelse⁽²⁶⁾, som bl.a. omfatter et forslag om revision af direktivet om olieberedskabslagre, med det specifikke mål at forbedre sammenhængen med IEA's ordning og øge pålideligheden og åbenheden i forbindelse med olielagrene gennem en ugentlig offentliggørelse af lagrenes størrelse. Dette er i tråd med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i marts 2007, i hvilke Det Europæiske Råd i handlingsplanen "En energipolitik for Europa"⁽²⁷⁾ understregede vigtigheden af at forbedre oliedataenes gennemsigtighed og gennemgå EU's olieforsyningsinfrastruktur og olieoplagringsordninger med henblik på at supplere IEA's kriseordning, især med hensyn til disponibilitet i tilfælde af en krise. Rådet ser frem til et frugtbart samarbejde med Europa-Parlamentet, så det kan gøre hurtige fremskridt inden for dette vigtige område.

For så vidt angår den anden strategiske energiredegørelse mere generelt, drøftede Rådet denne på mødet den 8. december, idet det lagde særlig vægt på energisikkerheden, og det vil fortsætte dette arbejde i de kommende seks måneder.

*
* *

Spørgsmål nr. 20 af Jacek Protasiewicz (H-0936/08)

Om: Fremskridt i forhandlingerne med de belarussiske myndigheder i forbindelse med det eventuelle misbrug af strafferetsplejeloven mod politisk og civil aktivitet

Aleksandr Lukasjenko erklærede i interviewet i "Wall Street Journal", at han er parat til at befri alle politiske fanger.

(25) Rådets direktiv 2006/67/EF om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter (EUT L 217 af 8.8.2006.)

(26) Dok. 15944/08.

(27) Konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 8.-9. marts 2007, dok. 7224/1/07 REV 1, bilag, s. 16-23.

Alyaksandr Barasenka holdes varetægtsfængslet, mens han afventer sin retssag for demonstrationen i januar, selv om han frivilligt meldte sig til afhøring ved politiets afdeling i Minsk den 27. oktober, og han får ikke lov til at blive stillet for en domstol uden at blive holdt varetægtsfængslet, hvilket ville være normal praksis i demokratiske lande.

Der henvises til lignende tilfælde og til, at de andre oppositionsaktivister i Belarus blev idømt begrænset frihed.

Har Rådet kendskab til denne situation? Har Rådet allerede opfordret de belarussiske myndigheder til omgående at løslade Barasenka og tage lignende sager op til revision? Vil Rådet i modsat fald medtage dette spørgsmål i forhandlingerne med repræsentanterne for den belarussiske regering?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Rådet er blevet underrettet om hr. Barasenkas situation. Formandskabet rejste allerede spørgsmålet over for de belarussiske myndigheder den 24. november. Rådet vil fortsætte med at kræve, at denne person løslades, i dets kontakter med de belarussiske tjenestemænd.

Rådet fordømmer systematisk varetægtsfængsling af personer af politiske årsager. I Rådets konklusioner af 13. oktober hedder det endvidere, at EU's gradvise uddybelse af forbindelserne med Belarus afhænger af, om regimet gør fremskridt inden for områderne demokratisering, respekt for menneskerettighederne, grundlæggende frihedsrettigheder og retsstaten.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Catherine Stihler (H-0940/08)

Om: Reumatiske sygdomme

Kan Rådet på baggrund af den vellykkede skriftlige erklæring (P6_TA(2008)0262) om reumatiske sygdomme oplyse Parlamentet om, hvad der er blevet gjort for at hjælpe dem, der lider af reumatiske sygdomme i EU?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Rådet har noteret sig Europa-Parlamentets erklæring af 5. juni 2008 om reumatiske sygdomme.

Med henblik på vores aldrende samfund, hvor de fleste mennesker over 70 år lider af kroniske eller tilbagevendende reumatiske symptomer, fremhæves det i det franske, tjekkiske og svenske formandskabs attenmånedersprogram, at alle initiativer, der tager sigte på at skabe et socialt miljø, hvor ældre behandles med respekt og værdighed, vil blive støttet. Disse personer bør kunne føre et sundt, aktivt og uafhængigt liv med deltagelse i samfundslivet og en bedre livskvalitet. Når de har behov for pleje, bør de modtage pleje af høj kvalitet og med værdighed. Forebyggende foranstaltninger på sundhedsområdet er afgørende for at bevare borgernes sundhed og undgå fremtidige stigninger i sundhedsudgifterne.

Fællesskabets foranstaltninger på folkesundhedsområdet skal være i fuld overensstemmelse med medlemsstaternes ansvar med hensyn til at organisere og levere sundhedstjenester og lægebehandling. Rådet har allerede vedtaget konklusioner om fedme, ernæring og fysisk aktivitet, som er vigtige aspekter i forbindelse med forebyggelse af reumatiske sygdomme.

I Rådets konklusioner af 10. juni 2008 blev der etableret en samarbejds mekanisme mellem Rådet og Kommissionen til iværksættelse af EU's sundhedsstrategi. Det første aktivitetsområde, der blev valgt, er fremme af en kvalitetsbevidsthed i forbindelse med sundhedstjenesterne, som også vil være til gavn for dem, der lider af problemer med bevægeapparatet, og som har brug for lægebehandling.

Med hensyn til udarbejdelse af en fællesskabsstrategi til bekæmpelse af reumatiske sygdomme, en strategi til forbedring af adgangen til oplysninger og lægebehandling vedrørende disse sygdomme eller udarbejdelse

af en henstilling fra Rådet om tidlig diagnosticering og behandling af disse sygdomme har Rådet ikke fået forelagt noget initiativ fra Kommissionen om disse spørgsmål.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Georgios Toussas (H-0945/08)

Om: Tyrkiets uacceptable embargo mod Republikken Cypern

Den tyrkiske regering fortsætter på provokerende vis med at forbyde adgang til sit luftrum og landing i tyrkiske lufthavne og havne for ikke blot cypriotisk indregistrerede skibe og fly, men også skibe og fly, der tidligere har landet i havne eller lufthavne i Republikken Cypern. Rådets beslutning om at indefryse midler i forbindelse med optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet har hidtil vist sig utilstrækkelig, da de tyrkiske myndigheders provokerende opførsel fortsætter uden nogen ændring i deres holdning, hvilket delegationen fra Europa-Parlamentets Transportudvalg kunne konstatere under sit besøg i Cypern. Tyrkiets uacceptable embargo er et eklatant brud på folkeretten og udgør en endnu grovere provokation, når det betænkes, at den tyrkiske hær fortsat holder halvdelen af Republikken Cyperns område besat.

Hvilke skridt agter Rådet at tage med henblik på at få Tyrkiet til at respektere sine internationale forpligtelser og folkeretten og bringe denne uacceptable embargo mod Republikken Cypern til ophør?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

EU's holdning til spørgsmålet om tillægsprotokollen til associeringsaftalen er klar. Fuldstændig og ikkediskriminerende gennemførelse af denne protokol er en kontraktlig forpligtelse for Tyrkiet, og det er et ufravigeligt krav, at den overholdes. Denne holdning, som fremgår af forhandlingsrammen og det af Rådet vedtagne reviderede tiltrædelsespartnerskab samt i erklæringen af 21. september 2005 fra Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, er blevet påpeget over for Tyrkiet ved flere lejligheder, ikke mindst inden for rammerne af den politiske dialog, som EU fører med de tyrkiske myndigheder.

Under henvisning til sine konklusioner af 10. december 2007 beklagede Rådet i sine konklusioner om udvidelsen af 8. december 2008, at Tyrkiet endnu ikke har opfyldt den forpligtelse, det har til fuldt ud og på en ikkediskriminerende måde at gennemføre tillægsprotokollen til associeringsaftalen, og at det heller ikke har gjort fremskridt i normaliseringen af sine forbindelser med Republikken Cypern.

I overensstemmelse med sine konklusioner af 11. december 2006 gentog Rådet derfor, at det fortsat nøje vil følge og undersøge, hvilke fremskridt der gøres med hensyn til de spørgsmål, der er omfattet af erklæringen af 21. september 2005 fra Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater.

Endelig fastslog Rådet, at det forventes, at der nu meget hurtigt vil blive gjort fremskridt.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Jean-Pierre Audy (H-0946/08)

Om: Rådets holdning til Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet for 2007

Revisionsretten opregner i sin årsberetning om gennemførelsen af budgettet for 2007 en lang række uregelmæssigheder i forbindelse med medlemsstaternes delte forvaltning inden for følgende områder: Landbrug, samhørighed, forskning, energi, transport, eksternt bistand, udvikling, udvidelse, uddannelse og borgerskab. Rådet forventes som den politiske myndighed på budgetområdet at fremlægge en udtalelse i forbindelse med dechargeproceduren, og anmodes derfor om at tilkendegive sin holdning til det høje antal uregelmæssigheder, der vedvarende forekommer inden for forvaltningen på de ovennævnte områder, såvel som til manglen på nationale indberetninger fra et stort antal medlemsstater. Endvidere bedes Rådet tilkendegive sin holdning til den sammenhæng, der ifølge Revisionsretten består mellem, hvor komplicerede lovbestemmelserne er, og hvor mange uregelmæssigheder der påvises, såvel som til det hensigtsmæssige i at foretage en forenkling af EU-bestemmelserne, idet gennemførelsen af disse i national ret ofte kompliceres yderligere som følge af de nationale tillægsbestemmelser.

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Formanden for Revisionsretten, Vítor Caldeira, forelagde den 2. december Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af EU's budget for 2007 for Økofin-Rådet.

Denne beretning skal stadig gennemgås af Rådets kompetente organer med henblik på at udarbejde en henstilling til Europa-Parlamentet om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af 2007-budgettet. Rådet forventer at vedtage denne henstilling på sit møde den 10. februar.

Jeg vil gerne understrege, at Rådet giver den sunde finansielle forvaltning af Fællesskabets midler førsteprioritet. I denne forbindelse er Revisionsrettens årsberetning et meget vigtigt værktøj.

Rådet har noteret sig alle spørgerens bekymringer og vil bestemt tage højde for dem under udarbejdelsen af henstillingen om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af 2007-budgettet.

I denne forbindelse vil jeg gerne bekræfte, at rådsformanden vil forelægge Europa-Parlamentet Rådets henstilling på Budgetkontroludvalgets møde i februar 2009, og at der givetvis vil finde en omfattende drøftelse af de forskellige rejste spørgsmål sted ved samme lejlighed.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Konstantinos Droutsas (H-0949/08)**Om: Israels fortsatte forbrydelser imod palæstinenserne**

Israel ødelagde den 5. november fem palæstinensiske boliger i det østlige Jerusalem, fordi de ifølge de israelske myndigheder var blevet opført uden tilladelse. Den israelske menneskerettighedsorganisation B'Tselem hævder, at de israelske myndigheder siden 2004 har ødelagt 350 huse tilhørende palæstinensere i det østlige Jerusalem.

Samtidig fortsætter den forbryderiske israelske embargo imod det palæstinensiske folk, drabene og de ulovlige arrestationer af tusinder af palæstinensere, heriblandt børn, idet der i gennemsnit ifølge de foreliggende oplysninger arresteres 700 børn om året af de israelske besættelsesmyndigheder.

Disse handlinger begået af de israelske besættelsesmyndigheder udgør brutale krænkelser af palæstinenserne grundlæggende rettigheder og er en grov overtrædelse af folkeretten.

Fordømmer Rådet disse kriminelle handlinger, som begås af den israelske besættelseshær imod det palæstinensiske folk?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Rådet deler de forskellige bekymringer, som medlemmet af Europa-Parlamentet rejser.

Rådet skal understrege, at det bekræftede sin støtte til principperne for den israelsk-palæstinensiske fredsproces, der blev genoptaget på Annapoliskonferencen, i AGEX-Rådets konklusioner af 8. december 2008. Ved denne lejlighed opfordrede det parterne til at respektere de forpligtelser, der er indgået i henhold til køreplanen, og til at gennemføre væsentlige ændringer på stedet for at fremme fred i området.

Rådet mener, at den fortsatte bosættelse udgør en af de vigtigste hindringer for fred og sætter spørgsmålstegn ved den fremtidige palæstinensiske stats levedygtighed. Det opfordrer de israelske myndigheder til at overholde folkeretten og sætte en stopper for deres bosættelsesaktiviteter, inklusive naturlig udvidelse, herunder i Østjerusalem. Den 10. november udtrykte Rådet dyb bekymring over ødelæggelsen af palæstinensiske huse i det østlige Jerusalem. Denne holdning er blevet forelagt de israelske myndigheder på flere niveauer. Den 5. december hilste formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union den israelske regerings beslutning om at evakuere et palæstinensisk hus, der var blevet besat af israelske bosættere, velkommen. Rådet opfordrer Israel til at iværksætte yderligere foranstaltninger for at styrke den igangværende diplomatiske proces.

Rådet er dybt bekymret over restriktionerne for den frie bevægelighed og rejsefriheden, som israelerne håndhæver på Vestbredden og i Gaza. Den 14. november udtrykte formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union dyb bekymring over den seneste blokade af Gaza, som er ulovlig i henhold til folkeretten, og det opfordrede de israelske myndigheder til omgående at genåbne overgangsstederne til området for at give den humanitære bistand mulighed for at komme ind i området. Parallelt hermed opfordrer Rådet til, at affyringen af raketter mod Israel fra Gazastriben øjeblikkeligt indstilles.

Endelig understreger Rådet, at EU lægger stor vægt på respekt for menneskerettighederne i de palæstinensiske områder. Løsladelsen af de palæstinensiske fanger, der sidder fængslet i Israel, er et afgørende skridt i retning af at genskabe et klima med gensidig tillid, som er afgørende for fredsforhandlingernes fremskriden. Rådet opfordrer de israelske myndigheder til at løslade flere af de palæstinensiske fanger.

Spørgsmålet om fanger og vold mod palæstinensere begået af bosættere er nogle af de spørgsmål, der rejses i de politiske dialoger mellem EU og Israel. Nedsættelsen af underudvalg om menneskerettigheder, som omfatter EU og Israel på den ene side og EU og Den Palæstinensiske Myndighed på den anden side, påviser EU's interesse i menneskerettighederne i området.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Hans-Peter Martin (H-0956/08)

Om: Forberedende møder og COREPER

Har repræsentanter for industri og erhvervsliv adgang til at deltage i de forberedende møder i Rådet og møderne i COREPER?

Hvilke repræsentanter for industri og erhvervsliv deltager i bekræftende fald i disse møder og hvor ofte?

Hvilke institutionelle muligheder har repræsentanter for industri og erhvervsliv i benægtende fald for at mødes med de tjenestemænd, der deltager i de forberedende møder, tjenestemændene i COREPER og de øvrige tjenestemænd i Rådet? Hvor finder disse møder sted og hvor ofte?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

I henhold til EF-traktatens artikel 203 kan kun repræsentanter for medlemsstaternes regeringer deltage i Rådets møder. I kraft af den rolle, Kommissionen har i henhold til traktaterne, deltager den også. Endelig giver traktaterne i visse særlige tilfælde mulighed for, at repræsentanter fra andre organer som f.eks. Den Europæiske Centralbank kan deltage. Denne bestemmelse gælder mutatis mutandis for møder i alle Rådets forberedende organer, navnlig COREPER. Det betyder, at repræsentanter for industri og erhvervsliv ikke kan deltage i møderne.

Der kan finde møder med arbejdsmarkedets parter sted, også på højeste plan, som på det sociale trepartstopmøde, hvis seneste møde blev afholdt den 15. oktober 2008, og den makroøkonomiske dialog, der afholdes to gange om året, og som har deltagelse af rådsformandskabet, formændene for foreningerne af europæiske arbejdsgiver- og fagforeninger samt formanden for Den Europæiske Centralbank og to kommissærer. Derudover møder medlemmerne af Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse regelmæssigt repræsentanter for arbejdsmarkedets parter. Man kan også nævne de regelmæssige møder mellem formandskabet, arbejdsmarkedets parter og ngo-medlemmer af Den Sociale Platform, hvor der afholdes uformelle drøftelser af spørgsmål vedrørende Rådet (arbejds- og socialministrene).

Det er endvidere ønskeligt at afholde møder, men under uformelle former, med repræsentanter for industri og erhvervsliv.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Catherine Guy-Quint (H-0958/08)**Om: Mulighederne for at vende tilbagegangen inden for fåre- og gedesektoren i Europa**

Fåresektoren har de sidste ti år fået stadig ringere vilkår som følge af de gentagne kriser, der har ramt sektoren for drøvtyggere. To tal afspejler klart situationen: Bestanden af små drøvtyggere er i perioden 2000-2006 faldet med 7,6 % i EU som helhed. Hvis ikke der gribes ind, vil fåre- og gedeproduktionen kunne falde med over 25 % inden 2015. Jeg stillede derfor to ændringsforslag til det almindelige budget for 2009 vedrørende posterne til fåre- og gedepremier samt yderligere præmier til fåre- og gedekødsproducenter i dårligt stillede regioner eller bjergregioner (på hhv. 20 og 15 mio. euro). Rådet afviste mit forslag under andenbehandlingen af 2009-budgettet. Kan Rådet venligst offentliggøre sin begrundelse for denne afvisning i en tid, hvor alle regler i øvrigt kan tages op til revision (moms, stabilitetspagt mm.), når det drejer sig om at redde bankerne?

Spørgsmål nr. 30 af Michel Teychenné (H-0963/08/ændr. 1)**Om: Budget: støtte til fåre- og gedesektoren**

Fåre- og gedesektoren befinder sig i en hidtil uset krise, hvis omstændigheder er skærpet på grund af en epidemi med kataralsk feber. Ikke desto mindre bidrager denne sektor i vid udstrækning til at vedligeholde landskabet i vores regioner, især de vanskeligst stillede regioner. Det er begrundelsen for, at Europa-Parlamentet under førstebehandlingen på plenarmødet i oktober vedtog to ændringsforslag af Catherine Guy-Quint til det almindelige budget for 2009 om en forhøjelse af bevillingerne til støtte til denne sektor med i alt 35 mio. euro. Selv om der er tale om en akut krise, afviste ministrene Europa-Parlamentets krav og forkastede disse ændringsforslag under samrådet fredag den 21. november 2008. Hr. Barnier har bebudet en redningsplan for det franske landbrug. Er det ikke i modstrid hermed ikke at opnå resultater på europæisk plan? Kort sagt, hvornår vil handling følge ord?

Fælles svar

(FR) Jeg vil først og fremmest gerne understrege, at Rådet lægger stor vægt på landbrugssektoren, som er af afgørende betydning for den europæiske økonomi, og især på den direkte støtte til landmænd, navnlig inden for fåre- og gedesektoren.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at formandskabet og mange af Rådets medlemmer på Rådets møder den 29.-30. september og den 27.-28. oktober henledte Rådets og Kommissionens opmærksomhed på den politik, der skal følges med hensyn til kataralsk feber, især vaccinationsstrategien.

Under andenbehandlingen af 2009-budgettet mente Rådet, at med hensyn til "Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer" (udgiftsområde 2 under den finansielle ramme) var de vurderinger, Kommissionen havde foretaget i dets foreløbige budgetforslag, som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2009 og nr. 2/2009, en passende reaktion på behovene i lyset af markedssituationen i den pågældende periode.

Jeg kan imidlertid forsikre Dem om, at Rådet ikke skal undlade at undersøge ethvert forslag, som Kommissionen måtte stille på dette område, med største omhu.

*

* *

Spørgsmål nr. 28 af Pedro Guerreiro (H-0959/08)**Om: Beskyttelse af produktion og beskæftigelse i tekstil- og beklædningssektoren i forskellige EU-lande**

I forbindelse med Rådets svar på min forespørgsel H-0865/08⁽²⁸⁾ om (det eventuelle) ophør den 31. december 2008 af den fælles ordning for kontrol med udførslen af bestemte kategorier af tekstil- og beklædningsprodukter fra Kina til EU-landene og i betragtning af, at et stigende antal virksomheder lukker eller flytter produktionen ud - bl.a. i Portugal - hvad der har efterladt sig et spor af arbejdsløshed og alvorlige sociale problemer, bedes følgende spørgsmål besvaret: Er der nogen medlemsstat, der har foreslået eller anmodet Kommissionen om forlængelse af ordningen med dobbelt kontrol ud over den 31. december 2008 eller indførelse af andre foranstaltninger i denne forbindelse? I bekræftende fald bedes det oplyst, hvilke medlemsstater der er tale om, og hvilke foranstaltninger de enkelte medlemsstater har foreslået. Er der nogen

(28) Skriftligt svar af 18.11.2008.

medlemsstat, der har modsat sig indførelse heraf? I bekræftende bedes det oplyst, hvilke medlemsstater der er tale om, og hvilke argumenter de enkelte medlemsstater har påberåbt sig.

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

Rådet har ikke modtaget noget forslag fra Kommissionen om denne sag, og derfor er sagen ikke blevet drøftet. Svarene på spørgsmål H-0781/08 og H-0865/08 gælder i øvrigt fortsat. Dette gælder især det arbejde, der udføres i Rådets kompetente forberedende organ, artikel 133-udvalget (tekstiler). Dette udvalg har drøftet spørgsmålet flere gange. For så vidt angår udvalgsmedlemmernes forskellige holdninger, tilkommer det ikke Rådet at offentliggøre disse eller at afsløre begrundelser eller argumenter, der anvendes under drøftelserne.

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af Laima Liucija Andrikienė (H-0961/08)

Om: Udsigterne for forbindelserne mellem EU og Kina

Det topmøde mellem EU og Kina, der var berammet til den 1. december, blev udsat af den kinesiske regering, som bebrejdede det franske formandskab for at have mødtes med Tibets åndelige leder, Dalai Lama. Hvad er Rådets vurdering af den aktuelle situation med hensyn til forbindelserne mellem EU og Kina? Hvad er fremtidsudsigterne for disse forbindelser? Hvad er Rådets vurdering af Europa-Parlamentets aktiviteter og bidrag inden for rammerne af forbindelserne mellem EU og Kina?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

EU har noteret sig Kinas beslutning om at udsætte topmødet med EU, fordi nogle europæiske ledere har mødt eller vil møde Dalai Lama. EU beklagede kinesernes beslutning, og de bærer ansvaret for deres handling.

På trods af denne hidtil usete handling er Kina fortsat en vigtig EU-partner inden for økonomi og handel samt i forbindelse med større internationale anliggender. EU agter at blive ved med at fremme dets strategiske partnerskabsforbindelser med Kina, især nu, hvor verdens økonomiske og finansielle situation kræver et meget tæt samarbejde mellem Europa og Kina. Den regelmæssige kontakt til de kinesiske myndigheder vil fortsætte inden for rammerne af de forskellige dialoger, der føres mellem de to parter. EU fortsætter navnlig forhandlingerne om partnerskabs- og samarbejdsaftalen og forventer, at de samarbejdsaftaler og projekter, der allerede er opnået enighed om med de kinesiske myndigheder, vil blive undertegnet.

Europa-Parlamentet yder via sine forskellige udvalg et bidrag til EU's udenrigspolitik i almindelighed og til politikken over for Kina i særdeleshed.

*
* *

Spørgsmål nr. 31 af Silvia-Adriana Țicău (H-0965/08)

Om: Vigtigheden af en vejtransportpolitik

Jeg vender tilbage til spørgsmål H-0614/08, som jeg stillede Rådet den 15. juli 2008. Rådets repræsentant oplyste på plenarforsamlingen den 23. september 2008, at Europa-Parlamentet ville modtage Rådets holdning i september; Parlamentet har dog endnu ikke modtaget denne holdning. Vil Rådet redegøre for, hvor høj en prioritet vejtransportpakken gives i de følgende fem måneder, og hvilken tidsplan der foreslås for vedtagelsen af de ændrede forordninger inden den 1. juni 2009 i betragtning af, at den nye version af forordningen om betingelser for udøvelse af transporterhvervet træder i kraft den 1. juni 2009, og at medlemsstaterne skal have sammenkoblet deres nationale elektroniske registre, som fastsat i denne forordning, inden den 1. januar 2012?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i december 2008 i Strasbourg.

I juni 2008 under det slovenske formandskab nåede Rådet til politisk enighed om vejtransportpakken, som består af tre retsakter om henholdsvis adgang til vejtransporterhvervet (2007/0098 (COD)), adgang til markedet for international godskørsel (2007/0099 (COD)) og adgang til markedet for buskørsel (2007/0097 (COD)). Rådet arbejder for øjeblikket på en fælles holdning om disse emner, som skal forelægges Europa-Parlamentet i januar 2009. Det kommende tjekkiske formandskab er fast besluttet på at indlede uformelle drøftelser med de forskellige ordførere med henblik på at undersøge mulighederne for hurtigst muligt at nå frem til en aftale med Europa-Parlamentet. I denne forbindelse henledes spørgerens opmærksomhed på, at Kommissionen ikke havde fremsendt de bulgarske og rumænske udgaver af ovenstående lovgivningsmæssige forslag før udgangen af oktober 2008, og at det derfor ikke var muligt at komme videre med det forberedende proceduremæssige arbejde.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 38 af Marco Cappato (H-0919/08)

Om: Nationale flag og Europaflag ved de næste olympiske lege

Den radikale forening "Esperanto", der hører under Partito Radicale Nonviolento (Det Radikale Parti mod Vold), har iværksat en kampagne over for de nationale olympiske komitéer med henblik på at give de enkelte medlemsstater, der deltager i de næste olympiske lege, tilladelse til både at repræsentere Europa og sig selv. Alle idrætsudøvere skal være forsynet med to flag, både sit hjemlands flag og Europaflaget, og resultattavlen over erhvervede medaljer skal også vise det samlede antal medaljer, der er vundet under Europaflaget.

Agter Kommissionen at støtte dette initiativ?

Svar

(EN) Kommissionen ved, at idræt spiller en afgørende rolle, og at idræt har et stort potentiale med hensyn til at skabe en tilhørsfølelse. Som det fremgår af hvidbogen om idræt, er idrættens organisering og konkurrencernes afvikling på landsplan en del af den europæiske idrætsmodels historiske og kulturelle baggrund og stemmer overens med de fleste europæiske borgeres ønsker. Specielt landshold spiller en vigtig rolle, ikke kun for identiteten, men også for at sikre solidaritet med breddeidrætten, og bør derfor understøttes.

Ansvar for idræt ligger hos de nationale myndigheder eller sportsorganisationerne eller en kombination af disse. I denne forbindelse bør der mindes om, at idéen om at have Europaflaget på idrætsudøvernes beklædning allerede blev understreget i Adonino-rapporten om borgernes Europa⁽²⁹⁾.

Det er organisatorerne, der afgør, hvorvidt og hvordan resultater fra de olympiske lege skal offentliggøres, idet man skal huske på, at udvælgessystemet inden for visse discipliner giver Europa mulighed for at sende flere idrætsudøvere til legene (27 hold), hvilket øger chancerne for at vinde medaljer i forhold til andre deltagere. Kommissionen understreger derfor, at medlemsstaterne deltager i legene som nationale stater, og minder om EU's slogan, som er "Forenet i mangfoldighed"⁽³⁰⁾.

Spørgeren vil således kunne forstå, at Kommissionen ikke er i stand til at støtte initiativer vedrørende det samlede antal medaljer, der er vundet under Europaflaget. Med hensyn til om idrætsudøverne skal bære to flag ved de næste olympiske lege, ønsker Kommissionen at respektere idrættens uafhængighed og medlemsstaternes primære idrætspolitiske ansvar, selv om den bestemt ikke vil være imod et sådant symbol på enhed. Kommissionen kunne dog støtte et sådant initiativ, hvis det iværksættes i fuld enighed med de kompetente organer.

⁽²⁹⁾ KOM (1988) 331, 24.6.1988.

⁽³⁰⁾ http://europa.eu/abc/symbols/motto/index_en.htm.

*
* *

Spørgsmål nr. 42 af Gay Mitchell (H-0907/08)**Om: Budgetunderskud**

Budgetunderskuddet i Irland ligger i øjeblikket på omkring 5 procent. Dette er langt over de 3 procent budgetunderskud, der er fastsat i vækst- og stabilitetspagten, og tilstrækkeligt til at udløse varslingsproceduren.

Kommissær Almunia udtalte i et interview i en irsk avis, at vækst- og stabilitetspagten ikke handler om bøder eller om at bebrejde medlemsstater. Han sagde endvidere, at det i nogle tilfælde handler om at udøve et kollektivt pres og forsøge at anvende den europæiske dimension og det multilaterale overvågningssystem til at få regeringer til at gennemføre politikker.

Vil Kommissionen oplyse, hvad den har aftalt med den irske regering i forbindelse med den nuværende situation med budgetunderskud?

Svar

(EN) I henhold til den 2008-ajourføring af stabilitetsprogrammet, som de irske myndigheder forelagde den 14. oktober, er det estimerede resultat for det offentlige underskud på det almindelige budget i Irland i 2008 på 5,5 % af BNP, sammenholdt med det forventede underskud på 0,9 % af BNP i den foregående ajourføring.

Kommissionen anvender proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EDP) i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og i stabilitets- og vækstpagten. Når underskuddet overstiger 3 % af BNP, skal Kommissionen udarbejde en rapport i henhold til traktatens artikel 104, stk. 3. Hvis en medlemsstats underskud overstiger referenceværdien og ikke er exceptionelt, midlertidigt og tæt på referenceværdien (artikel 104, stk. 2), vil Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen formelt fastslå, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i medlemsstaten (artikel 104, stk. 6).

Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud skal opfattes som peerstøtte til at overkomme de aktuelle vanskeligheder og sikre langsigtet bæredygtighed på de offentlige finanser.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Dimitrios Papadimoulis (H-0917/08)**Om: Eurolandenes betalingsevne**

Det er på grund af den økonomiske krise blevet yderst vanskeligt for en lang række medlemsstater at betale af på deres statsgæld, eftersom differencen på statsobligationernes rentesatser får låneomkostningerne til at skyde i vejret.

Kan Kommissionen, på baggrund af at medlemsstater som Grækenland i lang tid ikke har set sig i stand til at nedbringe den offentlige gæld i mærkbart omfang, redegøre for, i hvor høj grad den økonomiske krise indvirker på Grækenlands betalingsevne og mere generelt betalingsevnen for de øvrige lande i euroområdet? Til hvilken rente kan Grækenland såvel som de øvrige eurolande optage lån? Hvad er, med udgangspunkt i de tyske statsobligationer med ti års løbetid, differencen på rentesatser for græske statsobligationers vedkommende, og generelt for eurolandenes vedkommende?

Svar

(EN) Uroen på finansmarkedet har udløst en "sikkerhedsflugt", der har øget omkostningerne ved at betale af på statsgælden i lande med en historie med høje underskud og høje gælds niveauer.

I nogle lande, herunder navnlig i Grækenland, kunne den aktuelle ubalance i regnskabet yderligere skærpe den negative opfattelse af landenes evne til at håndtere de negative effekter af den økonomiske afmatning på længere sigt.

Pr. 6. november 2008 er differencen på 10-års statsobligationer i Grækenland steget med 120 procentpoint sammenlignet med differencen pr. 6. november 2007 (fra 31 til 151 procentpoint) med udgangspunkt i de tyske obligationer med samme løbetid. Denne stigning er en af de mest markante i EU27, hvor kun Ungarn (+262 procentpoint), Rumænien (+194), Letland (+182) og Polen (+145) ligger højere end Grækenland, og den er langt den største i euroområdet (Italien har den næsthøjeste stigning blandt landene i euroområdet).

med +75 procentpoint fulgt af Belgien med +64 procentpoint). Denne udvikling er særdeles markant i ovenstående lande, men stigningerne har også påvirket EU27 som helhed (i gennemsnit +67,7 procentpoint) og landene i euroområdet (+46 procentpoint) i samme periode. (Datakilde: Eurostat)

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af Claude Moraes (H-0904/08)

Om: Kommissionens europæiske sundhedsstrategi og ældre

Den første målsætning i Kommissionens sundhedsstrategi er "Sundhedsfremme i et aldrende Europa". Jeg glæder mig over, at Kommissionen har sat aldring højt på sin sundhedsdagsorden, men der har ikke desto mindre været mangel på konkrete forslag og handlinger på dette område. Eksempelvis er programmet for Open Health Forum den 10.-11. december kun rettet mod unge og indeholder ingen henvisning til ældre.

Vil Kommissionen i denne forbindelse præcisere, hvilke konkrete politiske foranstaltninger og initiativer den agter at gennemføre med henblik på at fremme sundere og længere liv blandt ældre i Europa under anvendelse af de eksisterende EU-instrumenter som f.eks. den åbne koordinationsmetode vedrørende social beskyttelse og social integration?

Hvad påtænker Kommissionen især at gøre for at tilskynde medlemsstaterne til at inddrage ældre som en målgruppe i deres sundhedsforebyggelse og fremmende aktiviteter, og agter Kommissionen at udvikle en europæisk strategi for sund aldring, der når alle generationer?

Svar

(EN) Sundhedsfremme i et aldrende samfund er ganske rigtigt en af de centrale målsætninger i EU's sundhedsstrategi 2008-2013 og i sundhedsprogrammet.

Sundhedsstrategien omfatter foranstaltninger til fremme af ældres sundhed, herunder retningslinjer vedrørende kræft og indsatsen inden for neurodegenerative sygdomme. I denne forbindelse agter Kommissionen f.eks. næste år at forelægge et fællesskabsinitiativ for at få en bedre forståelse af Alzheimers sygdom.

Kommissionen forsøger ligeledes at sikre, at forskellige politiske initiativer bidrager til sund aldring og hjælper sundhedssystemerne med at tilpasse sig den aldrende befolknings krav.

Derudover fremmer Kommissionen udveksling af bedste praksis på området. Sundhedsprogrammet har f.eks. lige finansieret et projekt, som omfattede henstillinger vedrørende politikkerne for sund aldring.

At fremme sund aldring er imidlertid meget mere end blot foranstaltninger, som er rettet mod ældre. Mange kroniske sygdomme, som ældre lider af, kan forebygges, hvis folk lever sundere, når de er unge. Derfor omhandler strategien forebyggelse og sundhedsfremme gennem hele livet med initiativer, som er rettet mod folk i alle aldre, herunder de unge. Kommissionens aktioner på området omfatter den europæiske platform for ernæring, fysisk aktivitet og sundhed og strategierne vedrørende alkohol og ernæring.

Kommissionen støtter endvidere medlemsstaterne i deres bestræbelser på at fremme sund aldring. Under den åbne koordinationsmetode vedrørende social beskyttelse og social integration udviser Kommissionen stor interesse i de initiativer, medlemsstaterne foreslår vedrørende sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse, som er rettet mod den ældre del af befolkningen.

Endelig overvejer Kommissionen for øjeblikket mulige kommende initiativer med henblik på yderligere at støtte sund aldring.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Jim Higgins (H-0909/08)

Om: Mental sundhed

Kommissionen bedes oplyse, om den er tilfreds med det nuværende omfang af faciliteter inden for mental sundhed i medlemsstaterne og de ressourcer, der stilles til rådighed til sådanne tjenester, og om den er bekymret over, at den mentale sundhedspleje stadig er præget af for få ressourcer og har svært ved at hjælpe dem, der har brug for hjælp, samt om den navnlig er bekymret over regionale forskelle med hensyn til de tjenester, der tilbydes.

Svar

(EN) Organiseringen og leveringen af sundhedstjenester og lægebehandling er medlemsstaternes ansvarsområde.

Kommissionen erkender, at der er behov for at forbedre de mentale sundhedssystemer. Det erkendte og enedes EU-medlemsstaterne om, da de i 2005 vedtog Verdenssundhedsorganisationens erklæring om mental sundhed i Europa. Siden da har flere medlemsstater iværksat foranstaltninger med henblik på at revidere deres mentale sundhedsstrategier eller udarbejde nye.

En af prioriteterne i den europæiske pagt for mental sundhed og velvære, der blev lanceret i juni 2008, er at hjælpe medlemsstaterne med at forbedre deres mentale sundhedssystemer gennem udveksling og samarbejde på EU-plan og med udgangspunkt i identificeret bedste praksis.

Ud over aktiviteterne under pagten for mental sundhed kan medlemsstaterne gøre brug af de eksisterende EU-instrumenter. De kan f.eks. iværksætte foranstaltninger for at forbedre personaleuddannelsen eller håndtere regionale ubalancer inden for de mentale sundhedstjenester gennem deres strukturfondsprogrammer.

*
* *

Spørgsmål nr. 48 af Avril Doyle (H-0913/08)**Om: Patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser**

Ifølge forslaget til et direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser [forslag til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser 2008/0142(COD)] skal der oprettes et netværk af sundhedsteknologivurderingsmyndigheder. Disse myndigheder i stil med Health Information and Quality Authority (HIQA) i Irland og National Institute for Health and Clinical Excellence (NICE) i Det Forenede Kongerige udsteder anbefalinger om, hvilke former for behandling patienter bør eller ikke bør kunne få.

Disse undersøgelsesprocesser har hidtil ofte været ugennemsigtige, langvarige og ikke klart fokuseret på patienternes behov. Chefen for NICE måtte for nylig give en offentlig undskyldning for forsinkelsen med undersøgelsen af en ny behandlingsmetode.

Er Kommissionen enig i, at et direktiv om "patientrettigheder" også bør sikre patienters medvirken i de pågældende undersøgelsesprocedurer?

Svar

(EN) Forslaget til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser har til formål på permanent basis at etablere et netværk, som samler de nationale myndigheder eller organer, der er ansvarlige for sundhedsteknologivurdering. Målet ville være at støtte samarbejdet og udvekslingen af oplysninger, viden, anvendte metoder og bedste praksis mellem de 27 medlemsstater.

Bestemmelsen har ikke til formål at harmonisere de nationale beslutningsprocesser vedrørende sundhedsteknologivurdering og foreskriver således ikke patienternes deltagelse i de nationale undersøgelsesprocedurer. Dette spørgsmål kunne overvejes, når foranstaltningerne til gennemførelse af denne bestemmelse skal vedtages. Det skal imidlertid bemærkes, at det nævnte netværk i henhold til artikel 17 i direktivforslaget består af de nationale myndigheder eller organer, der er ansvarlige for sundhedsteknologivurdering, og som udpeges af medlemsstaterne.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Bart Staes (H-0915/08)**Om: Grænseoverskridende sundhedspleje**

I Kommissionens forslag (KOM(2008)0414) lægges der mere vægt på patienternes ret til grænseoverskridende sundhedspleje end på medlemsstaternes ret til at finansiere og kontrollere deres nationale sundhedspleje. Dette kan skabe pres på sundhedssystemerne, navnlig i lande med stor tilgang af patienter. Desuden findes

allerede forordning (EØF) nr. 1408/71⁽³¹⁾, der koordinerer de sociale sikringssystemer og fastsætter regler for tilbagebetaling, forudgående godkendelse m.m.

Hvilke garantier indbygger Kommissionen for at sikre, at medlemsstaternes nationale sundhedssystemer ikke kommer under unødvendigt pres, og hvorledes vil den skabe klarhed for patienterne nu, hvor det nye direktiv skal gælde sideløbende med forordning (EØF) nr. 1408/71 om de sociale sikringsordninger?

Svar

(EN) Med hensyn til spørgsmålet om virkningerne af forslaget til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser⁽³²⁾ på medlemsstaternes sundhedssystemer viser konsekvensanalysen, at de ekstra behandlingsudgifter, som forslagene medfører, ikke forventes at ville undergrave sundhedssystemernes bæredygtighed eller overordnede planlægning.

Dette skyldes, at borgerne i henhold til direktivforslaget kun er berettigede til godtgørelse af sundhedsydelser, de ville have fået godtgjort derhjemme, så medlemsstaterne skal kun betale for de sundhedsydelser, de under alle omstændigheder skulle have betalt for. I konsekvensanalysen vurderes det, at de ekstra behandlingsudgifter ville udgøre en lille brøkdel af de overordnede sundhedsudgifter og klart opvejes af forslagens fordele.

Hvis en uforudsigelig voldsom interesse i grænseoverskridende sundhedsydelser på kort sigt skulle skabe større problemer, f.eks. med planlægningen af de lokale faciliteter, giver forslaget under alle omstændigheder medlemsstaterne mulighed for at indføre begrænsninger, der er nødvendige for at bevare deres overordnede systemer, herunder indførelse af en forhåndstilladelsesordning for patienter, der søger grænseoverskridende hospitalsbehandling, under de betingelser, der fastsættes i direktivet, og som afspejler Domstolens retspraksis.

Derudover vil merværdien af det europæiske samarbejde om spørgsmål som europæiske netværk af referencecentre, udveksling af vurderinger af nye sundhedsteknologier og anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier for at levere mere effektive sundhedsydelser (e-sundhed) på længere sigt hjælpe med at forbedre kvaliteten og effektiviteten af alle sundhedstjenester, både for de patienter, der rejser ud, og for dem, der ikke gør.

Med hensyn til spørgsmålet om forslagens sammenhæng med den eksisterende ramme for koordination af de sociale sikringsordninger, navnlig forordning (EF) nr. 1408/71⁽³³⁾, gælder den eksisterende ramme for koordination af de sociale sikringsordninger sideløbende med direktivforslaget med alle de overordnede principper, hvorpå forordningerne om koordinering af de sociale sikringsordninger er baseret.

I forordning (EF) nr. 1408/71 sikres det, at hvis en patient ikke kan få passende behandling af sin sygdom i sit hjemland uden ugrundet ophold, vil han få tilladelse til at rejse til udlandet, og alle ekstra behandlingsudgifter vil blive dækket med offentlige midler. Når betingelserne i forordningens artikel 22, stk. 2, er opfyldt, skal tilladelsen gives og ydelserne leveres i henhold hertil. Dette anerkendes udtrykkeligt i direktivforslaget. Forordning (EF) nr. 1408/71 vil derfor fortsat være det overordnede værktøj og "sikkerhedsnettet", som sikrer, at enhver patient, der ikke inden for en rimelig tidsfrist kan få adgang til sundhedstjenester i sit eget hjemland, vil få tilladelse til at modtage de pågældende sundhedstjenester i en anden medlemsstat.

Direktivforslaget giver endnu en mulighed for grænseoverskridende sundhedstjenester som svar på de sager, som borgerne selv har indbragt for Domstolen, og som har udmøntet sig i Domstolens retspraksis. Det er vigtigt at understrege, at de rettigheder, der stammer fra Domstolens retspraksis og dette forslag, ikke svækker de rettigheder, der stammer fra de nationale rammer og forordning (EF) nr. 1408/71. De er borgernes erhvervede rettigheder, som de kan vælge at udøve. De giver således bedre adgang for alle til forskellige sundhedstjenester i EU.

*
* *

⁽³¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

⁽³²⁾ KOM(2008) 414.

⁽³³⁾ Forordning (EF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, EFT L 149 af 5.7.1971.

Spørgsmål nr. 50 af John Bowis (H-0924/08)**Om: Tobakskontrol**

Vil Kommissionen angive en liste over medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret WHO's rammekonvention om tobakskontrol, og som endnu ikke har fastlagt en politik for forbud mod rygning på offentlige steder og på arbejdspladser?

Svar

(EN) I dag har alle medlemsstater med undtagelse af Tjekkiet ratificeret WHO's rammekonvention om tobakskontrol.

Konventionen pålægger parterne en lovmæssig forpligtelse til at vedtage og gennemføre effektive foranstaltninger med henblik på at beskytte folk mod udsættelse for tobaksrøg på indendørs arbejdspladser, indendørs offentlige steder og i offentlige transportmidler.

Alle medlemsstater har en eller anden form for regulering med henblik på at begrænse udsættelsen for tobaksrøg. Bestemmelsernes anvendelsesområde og art er imidlertid meget forskellige.

Ifølge Kommissionens oplysninger sikrer lidt over en tredjedel af samtlige medlemsstater effektiv beskyttelse mod tobaksrøg på alle indendørs arbejdspladser og indendørs offentlige steder i henhold til kravene i WHO-konventionen.

Indtil videre er der indført fuldstændigt rygeforbud på alle lukkede offentlige steder og arbejdspladser, herunder barer og restauranter, i Irland og Det Forenede Kongerige.

Italien, Malta, Sverige, Letland, Finland, Slovenien, Frankrig og Nederlandene har indført en lovgivning om rygeforbud, som tillader særlige lukkede rygerum.

I over halvdelen af medlemsstaterne beskyttes borgerne og arbejdstagerne imidlertid endnu ikke fuldstændig mod udsættelse for tobaksrøg på indendørs arbejdspladser og indendørs offentlige steder. Barer og restauranter er et særdeles vanskeligt område at regulere.

For at hjælpe medlemsstaterne med at få vedtaget omfattende lovgivning om rygeforbud agter Kommissionen at stille et forslag til henstilling om røgfri miljøer i 2009.

Den konsekvensanalyse, der vedlægges forslaget, vil indeholde en detaljeret oversigt over medlemsstaternes politikker om rygeforbud.

Kommissionen vil endvidere tage spørgsmålet op i sin kommende rapport om gennemførelse af Rådets henstilling om forebyggelse af rygning.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Baroness Sarah Ludford (H-0929/08)**Om: Svinedirektiv 2001/93/EF om ændring af direktiv 91/630/EØF**

Planlægger Kommissionen at begynde at arbejde på et forslag om at ændre direktiv 91/630/EØF om beskyttelse af svin som led i en fællesskabsaktionsplan om beskyttelse af dyr og dyrevelfærd i 2009, før den store mængde forskning foretaget af EFSA på dette område bliver forældet?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med behovet for at ajourføre lovgivningen om svinevelfærd, hvor der tages hensyn til den nye videnskabelige dokumentation, der fremgår af rapporterne fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA).

Kommissionen har allerede påbegyndt arbejdet med at evaluere de bedste muligheder for at forbedre den aktuelle situation under hensyntagen til behovet for at overveje de strategiske prioriteter i fællesskabsaktionsplanen om beskyttelse af dyr og dyrevelfærd og især muligheden for at indarbejde specifikke målbare dyrevelfærdsindikatorer, der måtte være tilgængelige, i dens kommende forslag. Der kan stadig være behov for minimumsstandarder vedrørende landbrugssystemet, staldforholdene og fodringsprocedurerne, men udviklingen af dyrebaserede velfærdsindikatorer burde bidrage til bedre vurdering af

dyrevelfærdssituationen på gårdene og forhåbentlig bedre og hurtigere håndhævelse af velfærdsstandarderne, så de er på linje med ny videnskabelig dokumentation.

I lyset af ovenstående er Kommissionen i færd med at undersøge mulighederne for at udarbejde et forslag om revision af den overordnede lovgivning fra 1998⁽³⁴⁾ om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, samt de specifikke krav vedrørende svin med henblik på at ajourføre standarderne i den tilhørende lovgivning. Alle forslag bør tage højde for målsætningerne i den nye dyresundhedslovgivning, der omtales i den europæiske dyresundhedsstrategi⁽³⁵⁾.

Kommissionen mener, at den mulige anvendelse af internationalt anerkendte dyrevelfærdsindikatorer i europæisk lovgivning, når sådanne indikatorer er blevet udviklet, vil sikre bedre håndhævelse og fremme af højere velfærdsstandarder.

Derudover har Kommissionen vurderet, at denne tilgang kan gøre det muligt at sammenligne dyrevelfærdsstandarderne hos internationale handelspartnere og forhåbentlig gøre det lettere at bruge disse uden for Fællesskabets grænser.

Flere igangværende forskningsprojekter støtter initiativet, herunder det fællesskabsfinansierede forskningsprojekt "Welfare Quality – Science and society improving animal welfare in the food quality chain". Man forventer at kunne levere "velfærds-kvalitet" i 2009, og Kommissionen agter at arbejde med de eventuelle muligheder for at revidere de eksisterende lovgivningsrammer i 2010.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Catherine Stihler (H-0939/08)

Om: Reumatiske sygdomme

Kan Kommissionen på baggrund af den vellykkede skriftlige erklæring (P6_TA(2008)0262) om reumatiske sygdomme oplyse Parlamentet om, hvad der er blevet gjort for at hjælpe dem, der lider af reumatiske sygdomme i EU?

Svar

(EN) I den skriftlige erklæring af 5. juni 2008 om reumatiske sygdomme⁽³⁶⁾ opfordres bl.a. Kommissionen til at udvikle en fællesskabsstrategi for reumatiske sygdomme. I henhold til traktatens artikel 152 skal Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet fuldt ud respektere medlemsstaternes ansvar for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og medicinsk behandling.

Ikke desto mindre har Kommissionen støttet det vigtige område reumatiske sygdomme gennem programmerne for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed. Et nyt projekt om et "European Musculoskeletal Conditions Surveillance and Information Network" er blevet udvalgt til at modtage finansiering i 2008. Dette projekt vil i høj grad bidrage til at fremme bedre forståelse af samt viden og oplysninger om muskel- og knoglelidelser i EU.

Derudover tilbyder det igangværende syvende rammeprogram for forskning (2007-2013) under sundhedsprogrammet at udføre kollaborativ translational forskning i større sygdomme. I denne del nævnes reumatiske sygdomme udtrykkeligt.

Efter indkaldelsen af forslag fra 2007, som omfattede et emne vedrørende tidlige processer i patogenesen ved kroniske inflammationssygdomme, blev forslaget Masterswitch udvalgt. Det fokuserer på belysning af de mekanismer, der udløser reumatoid arthritis, og potentielle celle- og molekylmål for dets terapi og omfatter 17 førende forskningsgrupper fra 10 EU-medlemsstater og associerede lande for et samlet bidrag på 11,2 mio. EUR. Det forventes, at der fortsat vil blive ydet støtte til forskning inden for dette område i forbindelse med fremtidige indkaldelser inden for det syvende rammeprogram.

⁽³⁴⁾ Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juni 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål. EFT L 221 af 8.8.1998.

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/index_en.htm.

⁽³⁶⁾ P6_TA(2008)0262.

Derudover er det vigtigt at bemærke, at Kommissionen i anledning af den nyligt afholdte konference i Den Europæiske Liga mod Reumatisme (EULAR)⁽³⁷⁾ i Budapest den 6. november 2008 var med til at understrege vigtigheden af, at reumatiske sygdomme opfattes som en underopdeling af muskel- og knoglelidelser i forbindelse med sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og sygdommenes forbindelse med Fællesskabets politikker om ikkeforskelbehandling.

Endelig har Kommissionen specifikt om muskel- og knoglelidelser i sin meddelelse "Højere kvalitet og produktivitet i arbejdet: en fællesskabsstrategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012"⁽³⁸⁾ givet udtryk for, at den agter at finde måder, hvorpå den kan styrke forebyggelsen af risikoen for muskel- og knogleskader. Med henblik herpå er en konsekvensanalyse under udarbejdelse.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Georgios Toussas (H-0967/08)

Om: Kommercialisering af sundheden til fordel for store monopolistiske koncerner

Ifølge en undersøgelse foretaget af Athens universitet er Grækenland førende, hvad angår privatisering og kommercialisering af sundhedsvæsenet, hvilket har overordentlig negative følger for almindelige familier, der af deres skrabede budget skal betale 57 % (dvs. over 11 milliarder euro) af de samlede sundhedsudgifter. De private diagnose- og hospitalsinstitutioner, der konstant vokser i antal, koncentrerer mere og mere i store koncerner, der nu i vid udstrækning styrer sundhedspolitikken, mens en stor del af lægepersonalet forbliver uudnyttet. Denne voldsomme vækst inden for den private sektor og korrupsionen i den offentlige sektor er fremkaldt af staten selv, der tvinger arbejdstagerne til at henvende sig til den private sektor med helbredsproblemer, som det offentlige sundhedssystem ikke kan behandle inden for en rimelig tid på grund af utilstrækkelige infrastrukturer, udstyr og personale.

Hvordan ser Kommissionen på denne uacceptable situation, der begrænser arbejdstagernes muligheder for at få behandling, kommercialiserer sundhedsvæsenet til gavn for de store monopolistiske selskaber, øger underbeskæftigelsen af lægepersonalet og endog truer den offentlige sundhed?

Svar

(EN) I henhold til traktatens artikel 152, navnlig stk. 5, skal Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet fuldt ud respektere medlemsstaternes ansvar for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og medicinsk behandling.

Det tilkommer derfor ikke Kommissionen at give sin mening til kende om den af spørgeren beskrevne situation. Dette henhører under de kompetente græske myndigheders kompetenceområde.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Bernd Posselt (H-0880/08)

Om: Sundhedspolitik og rygeforbud

På grundlag af hvilke sundhedspolitiske beføjelser slår Kommissionen på indeværende tidspunkt til lyd for et rygeforbud på arbejdspladsen i hele EU? Hvor langt går grænserne efter Kommissionens opfattelse for dens sundhedspolitiske beføjelser set i forhold til medlemsstaternes beføjelser på dette område?

Svar

(EN) For så vidt angår folkesundhedspolitikkerne, er Fællesskabet og 26 medlemsstater som parter i WHO's rammekonvention om tobakskontrol bundet af forpligtelsen til at sørge for beskyttelse mod udsættelse for tobaksrøg på alle indendørs arbejdspladser og indendørs offentlige steder. Resultatet af Kommissionens høring i forbindelse med grønbogen "Mod et Europa uden tobaksrøg"⁽³⁹⁾ påviste klar støtte til omfattende

⁽³⁷⁾ European League Against Rheumatism.

⁽³⁸⁾ KOM(2007) 62 af 21.2.2007.

⁽³⁹⁾ KOM(2007) 27.

politikker om rygeforbud og yderligere EU-tiltag på dette område. Som opfølgning på grønbogshøringen agter Kommissionen at stille et forslag til Rådets henstilling om røgfri miljøer i starten af 2009.

Enhver specifik lovgivning, der vedtages med henblik på at beskytte arbejdstagerne mod sundheds- og sikkerhedsrisici som følge af udsættelse for tobaksrøg på arbejdspladsen, henhører under politikområdet sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og baseres på EF-traktatens artikel 137.

I artikel 137 fastsættes det, at Fællesskabet støtter og supplerer medlemsstaternes indsats på en række områder, herunder forbedring af arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Før Kommissionen fremsætter forslag i denne henseende, hører den arbejdsmarkedets partner på fællesskabsplan ifølge en høringsprocedure i to trin i henhold til EF-traktatens artikel 138.

Et sådant lovgivningsmæssigt initiativ ville være i overensstemmelse med proportionalitets- og subsidiaritetsprincipperne.

*
* *

Spørgsmål nr. 55 af Hélène Goudin (H-0882/08)

Om: Pres inden afstemningen om Lissabontraktaten

I det svenske dagblad Aftonbladet (11. oktober 2008) antydes det, at kommissionsmedlem Margot Wallström skal have forsøgt at påvirke resultatet af afstemningen om Lissabontraktaten i Sveriges Riksdag den 20. november. Ifølge dagbladet skal kommissionsmedlemmet have forsøgt at få lederen af de svenske socialdemokrater, Mona Sahlin, til at anbefale et ja til traktaten.

Kan Kommissionen garantere, at den hverken formelt eller uformelt har søgt at påvirke Mona Sahlin og de svenske socialdemokrater i dette spørgsmål?

Svar

(EN) Kommissionens holdning til Lissabontraktaten er velkendt. Kommissionen har ikke forsøgt at påvirke ratificeringen af Lissabontraktaten i Sverige på ubehørig vis.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Nils Lundgren (H-0884/08)

Om: EU's militære ambitioner i henhold til Lissabontraktaten

I et interview med avisen EU Observer (22. oktober 2008) beklager kommissionsmedlem Margot Wallström sig over, at den irske folkeafstemningskampagne i forbindelse med Lissabontraktaten tidligere i år indeholdt så mange "emotionelle argumenter". Hun nævner som eksempel, at mange irere blev skræmt til at stemme nej, idet de mente, at de ville være tvungne til at sende deres børn til en EU-hær, hvis Lissabontraktaten blev vedtaget. Kommissionsmedlem Wallströms udtalelse tyder på, at EU i henhold til Lissabontraktaten ikke har til hensigt at etablere en fælles militær organisation.

Mener Kommissionen, at de irske vælgere har misforstået traktatens ordlyd og dermed kan føle sig sikre på, at deres sønner og døtre ikke bliver nødt til at gøre tjeneste i en EU-hær, hvis Lissabontraktaten træder i kraft? Kan Kommissionen garantere, at den svenske alliancefrihed bevares, selv om Lissabontraktaten skulle træde i kraft?

Svar

(EN) Lissabontraktaten ville fuldt ud bevare medlemsstaternes nationale suverænitet på udenrigs- og forsvarsområdet. Visse medlemsstatsers militære neutralitet ville således ikke blive påvirket af traktaten.

Lissabontraktaten indeholder enkelte ændringer af eksisterende bestemmelser om sikkerhed og forsvar, men ændrer ikke deres hovedtræk. I traktaten fastsættes det udtrykkeligt, at de i traktaten foreslåede ændringer vedrørende sikkerhed og forsvar ikke berører "den særlige karakter af visse medlemsstatsers sikkerheds- og forsvarspolitik".

Den nye udenrigspolitiske struktur ville øge sammenhængen og effektiviteten af Unionens eksterne aktioner, som er afgørende for at kunne tage det 21. århundredes nye udfordringer op og forbedre Unionens handlevne

på den internationale scene. Lissabontraktaten ville styrke Unionens evne til at reagere på krisesituationer over hele verden takket være den lange række instrumenter, der kan mobiliseres i forbindelse med konfliktforebyggelse og krisestyring, humanitær bistand og redningsaktioner samt fredsbevarende operationer. De sikkerheds- og forsvarspolitiske beslutninger skulle imidlertid fortsat træffes med enstemmighed, og en medlemsstats udsendelse af tropper til en bestemt mission ville fortsat være den pågældende stats suveræne beslutning. Da enhver EU-krisestyringsmission fortsat ville kræve samtlige medlemsstaters støtte, ville Irland og Sverige have ret til at afgøre, hvorvidt og hvordan de ville yde et sådant bidrag til en fredsbevarende mission – uanset om den blev ført af FN, EU eller en hvilken som helst anden organisation.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Stavros Arnaoutakis (H-0887/08)

Om: Gratis uddeling af frugt og grønsager til skoleelever

Kommissionen har foreslået at indføre en ordning overalt i Europa med gratis uddeling af frugt og grønsager i skolerne (KOM(2008)0442). Indkøb og uddeling heraf vil blive finansieret med et beløb i størrelsesordenen 90 millioner euro om året i EU-midler. Samtidig kræves det, at medlemsstaterne tilrettelægger nationale strategier og tager uddannelsesinitiativer. Programmet forventes at blive godkendt i Rådet i 2009.

Hvornår forventes afgørelsen om forordningens indførelse at blive truffet, og hvordan vil Kommissionen sikre, at de ansvarlige myndigheder og borgerne i medlemsstaterne informeres rettidigt og på korrekt vis?

Kommissionen har bebudet, at der til skabelse af et netværk mellem de forskellige nationale myndigheder med henblik på effektiv udveksling af bedste praksis ville blive stillet 1,3 millioner euro til rådighed. Hvilke aktiviteter er der tale om, og hvilke myndigheder vil blive pålagt ansvaret med at gennemføre dem?

Svar

(EN) Den 19. november nåede Rådet (landbrug) til politisk enighed om skolefrugtordningen, efter at Parlamentet havde afgivet en udtalelse. Den formelle vedtagelse af Rådets forordning forventes at finde sted inden udgangen af 2008.

I starten af det nye år vil Kommissionens tjenestegrene udarbejde gennemførelsesforanstaltningerne for skolefrugtordningen, og de vil blive vedtaget ved forvaltningskomitéproceduren. Det vil efterfølgende være op til medlemsstaterne at indføre deres nationale og/eller regionale gennemførelsesstrategier.

Kommissionen har styrket netværksaktiviteterne og afholdt en større konference den 15.-16. december 2008, som samlede initiativtagere, akademikere og repræsentanter for medlemsstaternes administrationer. Formålet med konferencen var at etablere et netværk for skolefrugt, at samle input til Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger og til de nationale/regionale strategier. Det er Kommissionens hensigt at fremme udvekslingen af erfaringer blandt de forskellige aktører, der er involveret i sådanne ordninger i hele EU, at støtte konferencer om skolefrugt og udvikle webbaserede værktøjer.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Liam Aylward (H-0894/08)

Om: Energieffektivitet

Med hensyn til klimaændringspakken mener mange, at energieffektivitet er et af de nyttigste og mest realistiske midler til nedbringelse af emissionerne fra private boliger, offentlige bygninger, virksomheder osv.

Forventer Kommissionen, at dette ikke-bindende energieffektivitetsmål bliver et bindende mål?

Svar

(EN) På Det Europæiske Råds møde i marts 2007 forpligtede EU's stats- og regeringschefer sig til at opfylde tre ambitiøse 20 %-mål inden 2020: (1) at reducere emissionerne af drivhusgasser med 20 % i forhold til 1990, (2) at øge de vedvarende energikilders andel af EU's samlede energiforbrug med 20 % og (3) at reducere det planlagte energiforbrug med 20 %.

Hvis EU skal kunne nå disse mål, er energieffektivitet et afgørende område, inden for hvilket der kan gøres fremskridt. Energieffektivitet er den mest omkostningseffektive måde at reducere energiforbruget på og

samtidig opretholde et identisk niveau for den økonomiske aktivitet. Forbedringen af energieffektiviteten vedrører endvidere de centrale energimæssige udfordringer, der er forbundet med klimaændringer, energisikkerhed og konkurrenceevne.

Målet om 20 % energibesparelser er ikke bindende, da det ikke er fastsat ved lov. Fremskridt til opnåelse af målene om emissionsreduktion og vedvarende energikilder vil imidlertid bestemt udløse investeringer i energieffektivitetsforbedrende foranstaltninger inden for sektorer som energitransformation og energiforsyning samt i industrien. Det vil hjælpe med at nå målene om 20 % energibesparelser.

Kommissionen har ikke planer om at gøre besparelsesmålet bindende, da dette giver medlemsstaterne større fleksibilitet til at forbedre energieffektiviteten inden for deres største energiforbrugende sektorer ifølge deres egne strategier. Kommissionen er imidlertid overbevist om, at en fælles indsats på politisk plan og på gennemførelsesområdet kan øge incitamenterne for at forbedre energieffektiviteten og dermed give højere energibesparelser. Kommissionen vedtog i 2006 den europæiske energieffektivitetshandlingsplan med henblik på at opfordre de politiske beslutningstagere og markedsaktørerne til at fremstille mere energieffektive bygninger, apparater, transportmidler og energisystemer. Handlingsplanen er for øjeblikket ved at blive gennemført, og dette arbejde skulle være færdigt inden 2012. Den 13. november vedtog Kommissionen en omfattende energieffektivitetspakke med forslag til og beslutninger om at skærpe indsatsen med henblik på at opfylde 20 %-målene i 2020. Kommissionen vil evaluere den europæiske energieffektivitetshandlingsplan i 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Brian Crowley (H-0900/08)

Om: Unge og EU

Hvilke planer har Kommissionen i øjeblikket for at engagere unge i at forstå og opleve EU's virke?

Svar

(EN) Kommissionen mener, at det at inddrage unge i EU's virke er et vigtigt element for udviklingen af et europæisk borgerskab på lang sigt. Denne opfattelse afspejles i adskillige programmer og aktiviteter, der gennemføres på nationalt, regionalt og lokalt plan af Kommissionens forskellige tjenestegrene i tæt samarbejde med de nationale myndigheder.

På centralt plan har EU's primære ungdomsprogram, aktive unge, til formål at indgyde de unge en følelse af aktivt medborgerskab samt solidaritet og tolerance blandt unge europæere og at inddrage dem i udformningen af Unionens fremtid.

Siden 2003 har den europæiske ungdomsuge givet unge en platform og en mulighed for at deltage i EU's politiske beslutningstagning med en række kulturelle begivenheder og politiske drøftelser overalt i Europa. I et forsøg på at fremme de unges forståelse af og engagement i EU's virke inviteres repræsentanter for ungdomsorganisationerne til at besøge EU's institutioner for at tale med de europæiske politiske beslutningstagere. Dette forum giver Kommissionen mulighed for at høre de unge i spørgsmål, der berører dem, og at inddrage dem i europæiske spørgsmål og forbedre deres viden om de europæiske institutioner og politikker.

Denne inddragelse suppleres af Den Europæiske Ungdomsportal, som ikke blot giver de unge europæere oplysninger, men også giver dem mulighed for at få hørt deres synspunkter og besvaret deres spørgsmål. Portalen giver oplysninger om otte hovedemner, dækker 31 lande og findes på 25 sprog.

Hver sjette måned afholder Kommissionen endvidere praktikophold for over 600 praktikanter. Praktikopholdet giver unge universitetsuddannede en enestående førstehåndsoplevelse og -viden om de europæiske institutioners virke og skaber således et uformelt netværk af formidlere af og ambassadører for EU's værdier og idéer.

Der findes ligeledes en række decentraliserede initiativer rettet mod skolerne, herunder projektet "Tilbage på skolebænken" og Europæisk Forår". Som led i Tilbage på skolebænken-projektet sendes EU's personale ud som ambassadører til deres gamle skoler for at drøfte EU-spørgsmål med eleverne.

Europæisk Forår er et årligt initiativ, som har til formål at skabe interesse omkring EU's principper, resultater og fremtid. Det giver eleverne en enestående mulighed for at møde og udveksle idéer med EU's eksperter og

politiske ledere, at lære om den europæiske integration og forbedre deres forståelse af EU gennem lege, drøftelser og chat.

Endelig prioriteres de unge i Fællesskabets kampagne for at fremme deltagelsen ved valget til Europa-Parlamentet næste år. Denne kampagne har til formål at øge bevidstheden om EU's rolle og hjælper de unge med at få et følelsesmæssigt tilhørsforhold til EU. Kommissionen har planer om at føre en paneuropæisk multimediekampagne for unge ved inddragelse af populære tv-kanaler, sociale netværksplatformer og skræddersyede valgsteder for unge.

*
* *

Spørgsmål nr. 60 af Marian Harkin (H-0902/08)

Om: Andelslånekasser

Er Kommissionen på baggrund af den seneste tids kreditstramning og behovet for et kraftigt indgreb fra regeringens side for at støtte banksystemet enig i, at der bør gives støtte til andelslånekasser, som bevilger mikrokreditter til SMV'er og enkeltpersoner i mange EU-lande? Mener Kommissionen, at andelslånekasserne kan spille en rolle i EU i lyset af deres finansielle stabilitet i den seneste tid?

Svar

(EN) Andelslånekasser er i princippet underlagt fællesskabslovgivningen om kreditinstitutter, navnlig direktivet om kapitalkrav til kreditinstitutter (2006/48/EF). Nogle andelslånekasser er imidlertid udtrykkeligt undtaget fra direktiv 2006/48/EF's anvendelsesområde. Medlemsstaterne kan regulere disse andelslånekasser, som de ønsker, under forudsætning af at de overholder deres generelle traktatbundne forpligtelser.

De fleste andelslånekasser yder opsparingsydelser og lån til privatpersoner og ikke lån i erhvervsøjemed. Deres vedtægter kan forbyde lån i erhvervsøjemed, mens mikrokreditterne er rettet mod erhvervsaktiviteter og primært ydes til folk, som ikke har adgang til finansiering hos de traditionelle finansinstitutioner.

De kreditinstitutter, der yder mikrokreditter, vil drage fordel af ethvert fremskridt inden for indsatsområde 1 og 2 i Kommissionens mikrokreditinitiativ, der blev lanceret i november 2007. Hvis en andelslånekasse er kvalificeret til at modtage støtte fra JASMINE, Kommissionens og Den Europæiske Investeringsbanks fælles aktion til støtte for mikrokreditinstitutter i Europa, som ikke er banker, kan den muligvis opnå teknisk assistance til at forbedre forvaltningsmetoderne og den tekniske kunnen og dermed forbedre dens potentiale med hensyn til at tiltrække yderligere investeringer fra kilder i den private sektor.

*
* *

Spørgsmål nr. 61 af Armando França (H-0905/08)

Om: Europolkonventionen

Den vigtigste målsætning for Europol - Den Europæiske Politienhed - er bekæmpelse af den organiserede kriminalitet, terrorisme og alle former for alvorlig grænseoverskridende kriminalitet. Det er desuden en polititjeneste, som er af største betydning for at garantere de 500 millioner borgeres sikkerhed inden for EU. Europol's effektivitet afhænger i høj grad af samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem disse og tredjelande. Kommissionen bedes derfor svare på, i hvilket omfang Europol deltager i det indbyrdes samarbejde mellem medlemsstaterne. Hvilken form for samarbejde er der mellem Europol og tredjelande?

Der blev under det portugisiske formandskab opnået enighed om en reform af Europolkonventionen, og der indledtes en proces med henblik på at erstatte den. Hvad er status for denne efterfølger for Europolkonventionen?

*
* *

Svar

(FR) Den Europæiske Politienhed (Europol) spiller en vigtig rolle for den interne sikkerhed i Unionen og er blevet forbundet med den seneste tids positive operationelle resultater. Sidste sommer bidrog Europol f.eks. til BAGDAD-operationen, som mobiliserede 1 300 politibetjente i ni lande og udmøntede sig i anholdelse af 75 personer, som er involveret i et menneskehandelsnetværk.

For så vidt angår samarbejdet mellem Europol og EU-medlemsstaterne, afhænger kvaliteten af Europol's arbejde i vid udstrækning af medlemsstaternes villighed til at bidrage til informationssystemet og driften af arbejdsdatabaserne. Det er derfor de enkelte medlemsstaters ansvar at sikre, at deres retshåndhævende myndigheder arbejder ordentligt sammen med Europol.

For så vidt angår Europol's samarbejde med tredjelande og andre organisationer, har Europol indgået omkring 20 strategiske eller operationelle aftaler. Kun sidstnævnte tillader udveksling af personoplysninger. Europol forhandler for øjeblikket med et halvt dusin andre lande, men det er ikke dets opgave at indgå aftaler med hele verden. Samarbejdsaftalen med Eurojust, der blev indgået i 2004, vil endvidere blive ændret inden årets udgang for at styrke kvaliteten og intensiteten af deres forhold.

Mere generelt henvises spørgeren til 2007-årsberetningen, som netop er blevet offentliggjort på Europol's websted.

Endelig blev der, for så vidt angår erstatningen af Europolkonventionen med en rådsafgørelse, indgået en aftale den 18. april 2008. Den formelle vedtagelse af denne afgørelse afhænger nu af ophævelsen af Parlamentets forbehold. Det arbejde, der skal give Europol mulighed for at fungere som et EU-agentur fra den 1. januar 2010, er imidlertid allerede blevet indledt for at sikre, at statusændringen ikke hæmmer agenturets arbejde.

*
* *

Spørgsmål nr. 62 af Mairead McGuinness (H-0911/08)

Om: Anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

Kommissionen bedes oplyse, hvordan det går med gennemførelsen af direktiv 2005/36/EF⁽⁴⁰⁾ om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer? Mener Kommissionen, at direktivet i tilstrækkelig grad beskytter EU-borgere, der søger beskæftigelse i en anden medlemsstat end den, hvor de erhvervede deres kvalifikationer?

Svar

(EN) Selv om Kommissionen var blevet underrettet om 595 gennemførelsesforanstaltninger vedrørende direktiv 2005/36/EF¹, havde kun otte medlemsstater pr. 10. november 2008 gennemført denne tekst fuldt ud. Tre medlemsstater havde endnu ikke fremsendt gennemførelsesforanstaltninger.

Det har vist sig at være vanskeligt for medlemsstaterne at overholde gennemførelsesfristen (20.10.2007) af følgende to årsager:

- Direktivets meget omfattende anvendelsesområde (det dækker alle regulerede erhverv), som kræver vedtagelse af adskillige stykker lovgivning. I nogle medlemsstater gennemføres direktivet pr. erhverv.
- Den administrative struktur i nogle medlemsstater. I nogle lande skal direktivet gennemføres både centralt og regionalt.

Kommissionen beklager denne situation, som er kilde til retsusikkerhed for fagfolk, der ønsker at udøve et reguleret erhverv i en værtsmedlemsstat. Den har besluttet at indbringe de medlemsstater, der ikke har opfyldt deres forpligtelser, for EF-Domstolen. Desuden kan borgerne ligeledes påberåbe sig de fleste af direktivets bestemmelser direkte ved de nationale domstole.

I lyset af den sene gennemførelse i national ret og gennemførelsesforsinkelserne kan Kommissionen ikke vurdere direktivets faktiske beskyttelsesniveau.

*
* *

⁽⁴⁰⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

Spørgsmål nr. 63 af Elisabetta Gardini (H-0914/08)**Om: Fællesskabsaktion på området fremmede invasive arter, navnlig for så vidt angår planten *Ambrosia Artemisiifolia* (Bynke-Ambrosie) og dens indvirkninger på menneskers og dyrs sundhed**

Jeg vil gerne henlede Kommissionens opmærksomhed på den sundhedsmæssige trussel fra pollen fra planten *Ambrosia Artemisiifolia*, som er blandt de hundrede farligste fremmede invasive arter i Europa. Pollen fra denne plante er årsag til et stort antal allergiske og respiratoriske lidelser, ofte med invaliderende symptomer, som er forbundet med ikke ubetydelige omkostninger for den enkelte borger og for samfundet. I visse regioner registrerer miljø- og sundhedsmyndighederne en forekomst i befolkningen på helt op til 15 %, og problemets omfang bliver stadigt større, idet omkring 15 medlemsstater og andre ansøgerlande og førtiltrædelseslande er direkte ramt, undertiden i alvorlig grad. Vanskelighederne med at begrænse plantens udbredelse og den hast, hvormed dens pollen breder sig, gør et europæisk indgreb til afhjælpning af virkningerne endnu mere presserende.

Har Kommissionen kendskab til den aktuelle miljø- og sundhedsmæssige situation som følge af udbredelsen af *Ambrosia Artemisiifolia* i de europæiske lande? Regner den med at udarbejde en sammenhængende forskriftsmæssig ramme for fremmede invasive arter? Ville Kommissionen se gunstigt på etableringen af en europæisk struktur til kontrol, forebyggelse og bekæmpelse af organismer med skadelige indvirkninger på menneskers sundhed?

Svar

(EN) Kommissionen er bevidst om truslen fra pollen fra de invasive arter, herunder *Ambrosia Artemisiifolia* L., bynkeambrosie.

Mange mennesker er yderst allergiske over for pollen fra denne plante, som har udviklet sig i Nordamerika, men har været etableret i Europa siden sidst i 1800-tallet. August og september er dårlige måneder, når plantens pollen i de plagede områder bliver langt den hyppigste i luften. Den plager Rhône- og Po-dalene og områder i Ungarn, Serbien og Kroatien. Den er endvidere blevet sporet i Slovenien, Tjekkiet, Østrig, Tyskland og Belgien og uden for EU i Schweiz.

Eftersom planten kun kan sprede sig ved hjælp af sine frø, kan den styres, hvis planterne forhindres i at producere frø, enten ved at slå dem ihjel med herbicider eller ved at skære dem ned eller rykke dem op med rode, før de sætter frø.

Astma og andre respiratoriske lidelser er nogle af de hyppigste årsager til sygdomme hos mennesker, da de har en alvorlig sundhedsmæssig indvirkning.

For at løse dette problem anvender Kommissionen en omfattende, integreret tilgang, som omfatter adskillige foranstaltninger og aktioner til forebyggelse af respiratoriske lidelser, der rammer centrale sundhedsmæssige determinanter. Denne tilgang omfatter lovgivning og aktioner vedrørende kvaliteten af den omgivende luft og indendørsluften, herunder udsættelse for luftbårne allergener.

Et EU-forskningsprojekt, som blev finansieret under det sjette rammeprogram for forskning, udmøntede sig i udarbejdelse af en europæisk fortegnelse over fremmede invasive arter. Der findes detaljerede oplysninger samt kontaktoplysninger på eksperter på <http://www.europe-aliens.org/index.jsp>.

Også et andet projekt vedrørende luftbårne allergeners sundhedsmæssige indvirkning modtager støtte. Formålet med projektet er at evaluere effekten af klimadiversitet og -ændringer på eksponeringen for luftbårne allergener og at etablere et netværk for tidlig varsling vedrørende udendørs allergener. Dette vil gøre det muligt at forudsige eksponeringen for luftbårne allergener og vil give patienter, læger og sundhedsmyndigheder bedre oplysninger med henblik på at beskytte, behandle og forebygge allergiske sygdomme som følge af luftbårne allergener i den omgivende luft.

Som led i sine generelle bestræbelser på at beskytte biodiversiteten har EU engageret sig i at reducere indvirkningen af invasive arter markant. Den 3. december 2008 vedtog Kommissionen meddelelsen "En EU-strategi for invasive arter"⁽⁴¹⁾, som skitserer politiske muligheder og foranstaltninger til øjeblikkelig gennemførelse med henblik på at udvikle en EU-strategi for invasive arter. Den vedrører ligeledes horisontale spørgsmål såsom bevidstgørelse, forskning og finansiering.

(41) KOM(2008) 789.

Meddelelsen forventes at ville fremme en debat mellem medlemsstaterne, EU-institutionerne og de interesserede parter. Kommissionen vil anvende den modtagne feedback til at udarbejde et forslag til en EU-strategi, som vil blive offentliggjort i 2010, og som i vid udstrækning vil mindske indvirkningen af fremmede invasive arter i Europa. Kommissionen vil endvidere undersøge muligheden for at etablere et system for tidlig varsling og information baseret på en regelmæssigt ajourført fortegnelse.

Meddelelsen med bilag kan downloades fra
http://ec.europa.eu:8082/environment/nature/invasivealien/index_en.htm
 "blocked::http://ec.europa.eu:8082/environment/nature/invasivealien/index_en.htm".

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af Marco Pannella (H-0918/08)

Om: Flersproget kommunikation om kultur

De dele af Kommissionens internetside, der vedrører EU's kulturpolitik, foreligger kun på engelsk, fransk og tysk.

Internetsiden EUROPEANA, der vedrører oprettelsen af et digitalt bibliotek om europæisk kultur, forefindes kun på engelsk.

Mener Kommissionen ikke, at dens kommunikationsstrategier især på det kulturpolitiske område ikke bør være begrænset til engelsk, lejlighedsvis ledsaget af fransk og tysk, hvilket er i modstrid med traktaternes princip om flersprogethed?

Mener Kommissionen ikke, at de ovennævnte internetsider hurtigst muligt bør oversættes til alle officielle sprog?

Svar

(EN) Kommissionen lægger stor vægt på at bevare og fremme den sproglige mangfoldighed i Unionen og støtter en række specifikke aktioner i denne henseende. Ud over dens forpligtelse til at stille forslag til lovgivning og politik⁽⁴²⁾ på alle officielle EU-sprog gør Kommissionen alt, hvad den kan for at behandle borgere, kulturer og sprog lige inden for grænserne af de tilgængelige ressourcer.

Anvendelsen af mange forskellige EU-sprog på alle institutionernes internetsider er vigtig for de europæiske borgere. På linje med "Handlingsplan for forbedring af Kommissionens formidling af EU" i 2005⁽⁴³⁾ oprettede Kommissionen en tjeneste, som skulle stå for weboversættelse, i Generaldirektoratet for Oversættelse. Det er dog stadig en udfordring løbende at gøre relevante oplysninger tilgængelige for EU's interessenter og borgere og at holde disse oplysninger ajour.

Borgerne udviser omfattende interesse i Kommissionens internetsider, herunder på det kulturelle område, og Kommissionen lægger derfor stor vægt på at kunne tilbyde ajourførte sider med så mange nyheder som muligt. Sprogenes anvendelse følger det overordnede princip om at tilpasse de enkelte internetsiders sprogpolitik efter deres målpublikum og at tilbyde indholdet på sidernes øverste niveauer på så mange sprog som muligt.

For at bringe sine kulturelle initiativer så tæt på borgerne som muligt har Unionen etableret kulturelle kontaktpunkter for at fremme kulturprogrammet i deltagerlandene. En af disse kontaktpunkters værdifulde aktiviteter er at gengive nyheder, som bringes på Europa, på de nationale sprog på deres egne internetsider (som igen er forbundet med Europa).

Europeana-portalen, som er oprettet af stiftelsen European Digital Library Foundation som led i i2010-initiativet om et europæisk digitalt bibliotek, anvender 22 europæiske sprog.

*
* *

(42) Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område, EFT L 17 af 6.10.1958, artikel 1 og 2.

(43) SEC(2005) 985, bilag, aktion 36.

Spørgsmål nr. 65 af Frank Vanhecke (H-0922/08)**Om: Forbindelserne mellem EU og Jordan**

Det forlyder, at Jordan vil retsforfølge en dansk karikaturtegner, ti danske journalister og det nederlandske parlamentsmedlem Geert Wilders for "gudsbespottelse, ringeagt for islam og for muslimernes følelser og krænkelse af profeten Muhammed". Jordan har endog anmodet Interpol om at anholde de pågældende og stille dem for en jordansk domstol.

Efter undertegnelsen den 24. november 1994 trådte associeringsaftalen mellem EU og Jordan i kraft den 1. maj 2002. Artikel 2 i denne aftale fastsætter, at respekt for de demokratiske principper og grundlæggende menneskerettigheder er en "væsentlig del" af aftalen. "Passende foranstaltninger" kan komme på tale, hvis aftalen overtrædes.

Udgør de ovenfor anførte foranstaltninger en overtrædelse af klausulen om en "væsentlig del", jf. artikel 2? Hvilke "passende foranstaltninger" vil Kommissionen i bekræftende fald træffe?

Svar

(EN) Kommissionen vil gerne takke medlemmet for dette spørgsmål om de klager, der er blevet indgivet i Jordan mod det nederlandske parlamentsmedlem hr. Wilders og de 11 forfattere og udgivere af de danske tegneserier.

Kommissionens delegation i Amman og de nederlandske og danske ambassader følger sagens udvikling på tæt hold.

Kommissionen bruger alle de midler, den har til rådighed, til at opfordre de jordanske myndigheder til at gøre yderligere fremskridt med hensyn til respekten for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Det er en af de højst prioriterede aktioner i den europæiske naboskabspolitik's handlingsplan. Spørgsmål om f.eks. ytringsfrihed drøftes på det formelle møde i underudvalget for menneskerettigheder og demokrati. Dette underudvalg mødes en gang om året og har gjort det muligt at føre en ærlig og åben dialog. EU yder endvidere finansiell støtte inden for dette område til såvel de jordanske myndigheder som Jordans ngo'er.

Kommissionen vil fortsat følge sagernes udvikling. Det står klart, at associeringsaftalen (artikel 101) giver mulighed for tilbundsående undersøgelse af enhver situation, der peger på eventuel manglende overholdelse af forpligtelserne, med henblik på at finde en løsning, der er tilfredsstillende for begge parter.

*

* *

Spørgsmål nr. 66 af Kinga Gál (H-0923/08)**Om: Anti-ungarske aktiviteter i Slovakiet**

Som Parlamentets ordfører i spørgsmålet om oprettelse af etagentur for grundlæggende rettigheder vil jeg bede Kommissionen oplyse, hvad den mener, der kan gøres for at beskytte dialogen mellem de etniske grupper og kulturer i Slovakiet, der er medlem af EU, og hvor denne dialog systematisk og dagligt undergraves af landets politiske ledere. Hvor længe vil Kommissionen vente nu, hvor vi efter den verbale provokation med vore egne øjne ser, hvordan det slovakiske politi, opildnet af anti-ungarske slogans fra unge slovakker, brutalt mishandler unge etniske ungare uden særlig grund? Skal vi i stedet for en undersøgelse af hændelserne opleve, at mindretallets symbolske aktiviteter, som f.eks. medbringelse af ungarske flag og symboler til slovakiske fodboldkampe, bliver forbudt? Hvad vil Kommissionen gøre for at beskytte det ungarske mindretal i Slovakiet, en EU-medlemsstat, hvor parlamentet har vedtaget en beslutning rettet mod parlamentsmedlemmer fra landets egne ungarske mindretal, fordi de vover at deltage i en offentlig forsamling organiseret af parlamentet i Ungarn (en EU-nabostat), idet det hævdes, at de har brudt deres ed som parlamentarikere?

*

* *

Svar

(FR) Kommissionen havde lejlighed til at reagere på bekymringerne over situationen for det ungarske mindretal i Slovakiet i dens svar på de skriftlige forespørgsler P-5730/08 af hr. Tokes og P-5663/08 af fru Bauer. Kommissionen henviser spørgeren til disse svar.

Alle Unionens medlemsstater skal bruge alle tilgængelige retsinstrumenter til at garantere mindretallets rettigheder i henhold til medlemsstaternes forpligtelser i medfør af deres konstitutionelle system og folkeretten.

Myndighederne i samtlige medlemsstater, de politiske partier og borgerretsorganisationerne skal utvetydigt afholde sig fra og aktivt bekæmpe ethvert fænomen, der er uforeneligt med de værdier, EU bygger på, herunder racisme, fremmedhad, totalitære ideologier, hooliganisme og vold.

Kommissionen har tiltro til, at såvel de ungarske som de slovenske myndigheder vil handle i overensstemmelse med de værdier, der er fælles for alle EU's medlemsstater.

*
* *

Spørgsmål nr. 67 af Saïd El Khadraoui (H-0926/08)

Om: Kommissionens foranstaltninger for at sikre Kaupthing-kundernes og andre spareres indeståender

I begyndelsen af oktober blev det klart, at den islandske bank Kaupthing var i store økonomiske vanskeligheder. Kaupthing-sparerenes indeståender var blokeret i flere uger. Da den islandske banks aktiviteter i Belgien var baseret på en luxembourgsk licens, forhandlede Belgien såvel med den islandske som med den luxembourgske regering. Forbrugerorganisationen Test-Aankoop overrakte desuden et andragende med over 5 000 underskrifter til den luxembourgske premierminister og finansminister. Den belgiske regering har imidlertid indtil nu ikke kunnet opnå garantier for de belgiske sparere. Kaupthings finske kunder har imidlertid allerede fået garanti for, at de får deres sparepenge tilbage. Først omkring 15. november ventes der klarhed over, hvordan overtagelsesscenariet for Kaupthing i Belgien kommer til at se ud.

Er Kommissionen bekendt med denne situation? Hvorledes ser Kommissionen på den belgiske regerings aktiviteter? Hvilke løsninger ser Kommissionen på sparernes problemer? Det er mærkeligt, at de finske sparere får garanti tidligere end de belgiske. Hvilke planer kan Kommissionen forelægge med sigte på en mere koordineret løsning på europæisk plan for at undgå sådanne situationer i fremtiden?

Svar

(EN) Kommissionen har modtaget forskellige henvendelser vedrørende den islandske bank Kaupthing. Kommissionen er bekendt med de vanskeligheder, sparerne står over for, og har på tæt hold overvåget de islandske, luxembourgske og belgiske myndigheders indsats. Kommissionen har endvidere været i kontakt med EFTA-Tilsynsmyndigheden, da Island ikke er medlem af EU, men har undertegnet EØS-aftalen.

Kommissionen kan forstå, at der er sket en del udvikling i sagen. Der er tilsyneladende nogle potentielle købere, som er interesserede i at købe andele i Kaupthing. Dette kan i sig selv løsne op for situationen for de indskydere, der for øjeblikket ikke har adgang til deres indeståender i den belgiske filial af Kaupthing Banks datterselskab i Luxembourg. Derudover har den belgiske premierminister annonceret adgang til et beløb på op til højst 20 000 EUR for de belgiske indskydere vedrørende deres blokerede indeståender fra og med den 1. december, hvis ikke banken bliver overtaget af en potentiel køber.

Kommissionen kan endvidere forstå, at de belgiske og luxembourgske myndigheder vil fortsætte deres forhandlinger om at finde en løsning på de aktuelle vanskeligheder for de næsten 20 000 berørte indskydere.

Den uens behandling af de finske og belgiske sparere skyldes de forskellige love, der finder anvendelse. Mens den finske filial af Kaupthing Bank er en afdeling af den islandske bank Kaupthing Bank og er underlagt islandsk lov, er den belgiske filial af Kaupthing Bank en afdeling af den islandske banks luxembourgske datterselskab. Den er derfor teknisk set en luxembourgsk enhed, som er underlagt luxembourgsk lovgivning, eftersom Luxembourg er dens hjemland. Luxembourg er derfor ansvarlig for tilsynet med denne bank samt for dens omorganisering/afvikling og udbetaling af erstatning til indskyderne i henhold til indskudsgarantidirektivet (direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger). Dette ansvar gælder således også den belgiske filial.

Kommissionen stillede den 15. oktober forslag til forbedringer af indskudsgarantidirektivet. De væsentligste foreslåede ændringer vedrører dækningsniveauerne og reduktionen af udbetalingsforsinkelser.

Derudover har Kommissionen indført begrebet tilsynskollegier i sit forslag af 1. oktober 2008 om ændringsforslag til direktivet om kapitalkrav (2006/48/EF og 2006/49/EF). Koordinationen via kollegier vil lette tilsynet med grænseoverskridende bankkoncerner.

Ovenstående burde ligesom eventuelle kommende lovgivningsmæssige forslag fra Kommissionens side, der måtte være nødvendige for at tage højde for markedets udvikling, hjælpe med at undgå lignende situationer i fremtiden.

*
* *

Spørgsmål nr. 68 af Jim Allister (H-0927/08)

Om: Direktivet om skaldyrvande

Hvad bliver indvirkningen af vandrammedirektiv 2000/60/EF⁽⁴⁴⁾, for så vidt angår den eventuelle videreførelse af de miljøstandarder, der er fastlagt i direktivet om skaldyrvande 79/923/EØF⁽⁴⁵⁾? Vil eventuelle beskyttelsesforanstaltninger, herunder mikrobiologiske standarder, der finder anvendelse på skaldyrvande, ophøre med at gælde efter 2013?

Svar

(EN) Da det blev vedtaget i 2000, var et af de væsentligste formål med vandrammedirektivet (direktiv 2000/60/EF⁽⁴⁶⁾) at forenkle den række instrumenter, der regulerer EU's vandpolitik, ved at opstille en sammenhængende ramme for alle anvendelser, krav og virkninger. I 2013 ophæves direktivet om skaldyrvande (2006/113/EF⁽⁴⁷⁾) og andre retsinstrumenter, når programmet med foranstaltninger i henhold til vandrammedirektivets første vandområdeplan er fuldt operationelt. I henhold til betragtning 51 og artikel 4, stk. 9, i vandrammedirektivet skal det sikres, at anvendelsen af vandrammedirektivets bestemmelser garanterer mindst det samme beskyttelsesniveau som den eksisterende lovgivning.

Af vandrammedirektivet fremgår det klart, at beskyttelsen af vandmiljøer, der anvendes til produktion af skaldyr, skal slås fast af medlemsstaterne i den første vandområdeplan i henhold til vandrammedirektivet og vedtages i december 2009 i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet om skaldyrvande. Det betyder følgende:

Alle områder, der udpeges i henhold til direktivet om skaldyrvande, skal omfattes af registeret over beskyttede områder i vandrammedirektivet.

Vandområdeplanen skal opstille specifikke målsætninger for disse vandmiljøer, der ligesom dem, der fastsættes i vandrammedirektivet (god økologisk tilstand og god kemisk tilstand), garanterer mindst det samme beskyttelsesniveau som direktivet om skaldyrvande. Dette gælder navnlig den mikrobiologiske parameter fækale kolibakterier. Dette beskyttelsesniveau for de eksisterende områder skal opretholdes for efterfølgende ajourføringer af vandområdeplanen.

I denne forbindelse er det værd at minde om, at medlemsstaterne i henhold til vandrammedirektivet skal fremsende et udkast til vandområdeplanen til offentlig høring i december 2008. Skaldyrindustrien og andre interesserede parter skal bruge den offentlige høring til at kontrollere, at samtlige skaldyrvande registreres som beskyttede områder, og at målene vedrørende vandkvalitet i direktivet om skaldyr er hensigtsmæssigt inddraget i vandområdeplanen.

I forbindelse med den akvakulturstrategi, der er under udarbejdelse, overvejer Kommissionens tjenestegrene for øjeblikket forskellige muligheder for at sikre, at nye skaldyrområder, der etableres efter 2013, får mindst det samme beskyttelsesniveau som de eksisterende udpegede områder.

*
* *

(44) EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

(45) EFT L 281 af 10.11.1979, s. 47.

(46) EFT L 327 af 22.12.2000.

(47) EUT L 376 af 27.12.2006.

Spørgsmål nr. 69 af Justas Vincas Paleckis (H-0928/08)**Om: Kompensation til medlemsstater, som mister deres lærerkrafter**

Et af de vanskeligste problemer for de medlemsstater, der er tiltrådt EU efter årtusindskiftet, er, at unge med videregående uddannelser, der befinder sig ved begyndelsen af deres karriere, samt videnskabsfolk og lærere udvandrer. En stor del af de studerende har adgang til en gratis videregående uddannelse, som koster mange tusind euro og betales af skatteyderne. Efter de har afsluttet deres studier i hjemlandet, finder de en langt bedre lønnet stilling i en gammel medlemsstat, hvor de slår sig ned og arbejder. I deres bekymring over de negative virkninger af denne hjerneflugt har visse medlemsstater pålagt de studerende at arbejde i det land, hvor de har studeret, i en periode, der svarer til længden af deres uddannelse. Hvis kontrakten ikke overholdes, skal den studerende tilbagebetale alle de omkostninger, der var forbundet med vedkommendes studier.

Hvordan forholder Kommissionen sig til denne foranstaltning, der finder anvendelse i visse medlemsstater, og som består i at holde på de nyuddannede, navnlig videnskabsfolk og lærere? Hvilke andre udligningsforanstaltninger tilbyder Kommissionen de medlemsstater, som mister deres kvalificerede arbejdskraft, og disse landes uddannelsessystemer?

Svar

(EN) Medlemsstaterne kan organisere deres uddannelsessystemer og arbejdsmarkeder, som de ønsker, så længe EF-lovgivningen overholdes. Kravet om, at nyuddannede skal arbejde flere år i den medlemsstat, de har studeret i, og om, at de skal tilbagebetale uddannelsesomkostningerne, hvis ikke de overholder dette krav, kunne være et brud på EF-bestemmelserne om arbejdstagernes frie bevægelighed.

Domstolen har fastslået, at EF-bestemmelserne om personers frie bevægelighed har til hensigt at gøre det lettere for EU's borgere at fortsætte deres erhvervsaktiviteter af enhver art i hele EU og at udelukke foranstaltninger, som kan sætte EU's borgere i en ufordelagtig position, når de ønsker at fortsætte en økonomisk aktivitet i en anden medlemsstat. Bestemmelser, som udelukker eller afholder indbyggere i en medlemsstat fra at forlade deres oprindelsesland for at udøve deres ret til fri bevægelighed, udgør derfor en hindring for denne frihed, også selv om de anvendes uden hensyntagen til de pågældende arbejdstageres nationalitet⁽⁴⁸⁾. I lyset af retspraksis mener Kommissionen, at de pågældende krav kunne udgøre en hindring for de grundlæggende frihedsrettigheder, der fastsættes i traktaten, navnlig arbejdstagernes frie bevægelighed, da de gennem flere år kan udelukke eller afholde nyuddannede fra at arbejde i en anden medlemsstat.

I henhold til Domstolens retspraksis skal nationale foranstaltninger, der hindrer eller gør udøvelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder, der fastsættes i traktaten, mindre tiltrækkende, opfylde fire betingelser: De skal finde anvendelse uden forskelsbehandling (ingen forskelsbehandling begrundet i nationalitet), de skal begrundes med ufravigelige krav i almenhedens interesse, de skal kunne garantere, at det efterstræbte mål vil blive nået, og de må ikke række videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette⁽⁴⁹⁾. En beslutning om, hvorvidt de pågældende nationale foranstaltninger er velbegrundede eller ej, skal træffes i lyset af foranstaltningernes detaljer, som Kommissionen ikke er bekendt med.

Generelt er manglen på kvalificeret arbejdskraft i medlemsstaterne en udfordring med flere aspekter, og den skyldes ofte andre faktorer end udvandringen, herunder større efterspørgsel efter indenlandsk arbejdskraft som følge af den økonomiske vækst. Den måde, udfordringen tages op på, afhænger meget af landenes specifikke situation. Det vil typisk kræve en egnet politiksammensætning, der består af komponenter som bl.a. foranstaltninger med henblik på at øge den generelle deltagelse på arbejdsmarkedet, yderligere forbedringer af uddannelse og erhvervsuddannelse, passende betaling og arbejdsvilkår for ansatte i den offentlige sektor, incitament til tilbageflytning og lettelse af såvel den indenlandske arbejdskrafts mobilitet som indvandringen fra lande uden for EU.

Under alle omstændigheder skal politikker om tilbageholdelse af nyuddannede udarbejdes ordentligt for at undgå utilsigtede konsekvenser. F.eks. er det inden for mange forskningsområder afgørende for de unge videnskabsfolk at rejse udenlands i en vis periode for at høste erfaring, viden og international anerkendelse inden for deres område, inden de rejser tilbage til deres hjemland.

I forbindelse med den europæiske forskningspolitik henvises der ofte til "hjerneflugt" over for "hjernetilgang". Generelt mener Kommissionen, at international mobilitet er noget positivt og endda noget altafgørende

⁽⁴⁸⁾ Sag C-18/95 Terhoeve [1999] ECR I-345, præmis 37.

⁽⁴⁹⁾ Sag C-55/94 Gebhard [1995] ECR I-4165, præmis 37.

med henblik på at opnå ny viden og nye færdigheder i en mere og mere globaliseret forskningsverden. Derudover er forskerne traditionelt nogle af de mest mobile, da de har tendens til at søge efter de bedste vilkår med hensyn til infrastruktur, finansiering og andre arbejdsvilkår. Det er endvidere værd at bemærke, at et forskerfællesskab, som er aktivt i et andet land, ikke udgør et nettotab af intellektuelt input og potentiale. Tværtimod kan mange medlemmer af de såkaldte videnskabelige diasporaer være en fordel for hjemlandet, i og med at de ofte kommunikerer og arbejder sammen med videnskabsmænd derhjemme i netværk.

Som led i den integrerede europæiske strategi for forskeres uddannelse, mobilitet og karriereudvikling lægger Kommissionen vægt på at fremme hjernemobiliteten, både i EU og på verdensplan, i stedet for på de mere restriktive begreber hjerneflugt og hjernetilgang. I forbindelse med det europæiske forskningsrum hænger hjernemobilitet tæt sammen med Kommissionens politik om at øge europæisk forsknings tiltrækningskraft, for så vidt angår kvaliteten af forskerhold, infrastrukturer, lønninger og karrieremuligheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 70 af Maria Badia i Cutchet (H-0930/08)

Om: Partnerskab om formidling om EU

Den 13. oktober 2008 vedtog Rådet en politisk erklæring med titlen Partnerskab om formidling om EU, som også skal vedtages af Parlamentet og Kommissionen. Dette dokument er en opfølgning af hvidbogen om europæisk kommunikationspolitik forelagt i februar 2006.

Med sigte på de kommende valg til Europa-Parlamentet i juni 2009 skal der indledes et øget samarbejde mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne på kommunikationsområdet med henblik på at drøfte og udveksle oplysninger om bedste praksis og udvikle synergier i forbindelse med formidlingen af vore prioriteringer til borgerne.

I erklæringen om Partnerskab om formidling om EU påpeges det, at flersprogethed og kulturel mangfoldighed skal fremmes i forbindelse med iværksættelsen af informations- og kommunikationsforanstaltninger.

Kan Kommissionen gøre nærmere rede for, hvad der vil blive lagt vægt på i den institutionelle kommunikation med henblik på de kommende valg til Europa-Parlamentet?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvorledes flersprogethed vil blive fremmet i forbindelse med iværksættelsen af informations- og kommunikationsforanstaltninger?

Svar

(EN) Kommissionen, Parlamentet og Rådet underskrev den politiske erklæring om Partnerskab om formidling om EU den 22. oktober 2008. Det var første gang, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen enedes om en fælles tilgang til kommunikation. De erkendte, at formidling om EU kræver en politisk indsats fra de europæiske institutioners og medlemsstaternes side, og at kommunikationen om prioriterede spørgsmål er mere effektiv og virkningsfuld, hvis den koordineres.

Aftalen om fælles kommunikationsprioriteringer er i centrum for den politiske erklæring. Den Interinstitutionelle Informationsgruppe (IIG), som ledes af repræsentanter for de enkelte institutioner, enedes om at gøre valget til Europa-Parlamentet til en af de fire fælles prioriteringer for 2009.

Parlamentet og Kommissionen fører en ikkepolitisk oplysningskampagne. Kommissionen agter at arbejde tæt sammen med Parlamentet og at støtte og supplere Parlamentets kommunikationsindsats ved at vise, hvad det egentlig er, EU har opnået inden for områder, som er af stor betydning for borgerne.

Kommissionen arbejder aktivt for at fremme flersprogetheden og den kulturelle mangfoldighed gennem sin kommunikationspolitik i almindelighed og gennem kampagnen for valget til Europa-Parlamentet i særdeleshed. Rammerne for partnerskabet om formidling om EU vil hjælpe med at udvikle synergier med nationale, regionale og lokale myndigheder samt med repræsentanter for civilsamfundet og derfor med at tilpasse kampagnen til den flersprogede og kulturelt set forskelligartede kontekst.

Kommissionens repræsentationer og Europa-Parlamentets informationskontorer i medlemsstaterne samarbejder med de nationale myndigheder om at gennemføre fælles aktiviteter, der tilgodeser de nationale forhold. Succesfuld gennemførelse af de fælles kommunikationsprioriteringer, herunder Europa-Parlamentets valgkampagne, kan sikres med udgangspunkt i passende administrative aftaler mellem myndighederne i EU og på nationalt plan.

Aktiviteterne og dokumentationen til denne kommunikationskampagne vil blive udarbejdet på alle EU's officielle sprog. Der er bl.a. blevet stillet oversættere til rådighed for Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne, som skal tilgodese de lokale behov og hjælpe med at formidle Europa på borgernes sprog.

*
* *

Spørgsmål nr. 71 af Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0932/08)

Om: Kommissionens initiativ om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur

Kommissionens initiativ, hvis mål er at skabe EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (KOM(2008)0467), muliggør en mere effektiv deltagelse i diverse internationale videnskabsprojekter.

Kommissionen lægger særlig vægt på at sikre udviklingen af EU's forskningspotentiale i sin helhed. Det er derfor legitimt, at Kommissionen garanterer en afbalanceret fordeling af de europæiske forskningsinfrastrukturer i hele EU, og at Kommissionen fremmer dannelsen af de europæiske infrastrukturer i de lande, hvor forskningspotentialer er relativt lavest.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen gennemført, eller har den i sinde at gennemføre, for at det system, der nu er blevet udviklet, medvirker til at mindske forskellene inden for de moderne teknologier såvel som inden for området for forskningspotentiale og -infrastruktur, især i de EU-lande, der har de mindst effektive forskningsinfrastrukturer?

Svar

(EN) Kommissionen vil gerne takke medlemmet for dette spørgsmål om forslaget til forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur og om Kommissionens foranstaltninger med henblik på at hjælpe mindre udviklede regioner i Europa med at afhjælpe deres videnskabelige og teknologiske mangler.

Det skal først gøres klart, at ERI-forordningen er udformet til at gøre det lettere for flere medlemsstater og lande, der er associeret med EU's F&U-rammeprogram, i fællesskab at oprette og drive store forskningsanlæg af europæisk interesse.

Den er rettet mod infrastrukturer, der ligger på grænsen til videnskabelig fortræffelighed og kræver omfattende investeringer, der rækker ud over det enkelte lands finansielle og videnskabelige kapacitet. Planlægningen og koordineringen af sådanne projekter mellem flere europæiske partnere kan samle en "kritisk masse" og udmønte sig i specialisering og gensidig læring på europæisk plan. Der er blevet identificeret mange projekter af denne art af ESFRI (Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastrukturer) i deres køreplan for 2006 (ajourført i år). De omfatter infrastrukturer inden for mange videnskabelige områder, herunder observationscentre for miljøforskning, databanker inden for genomik og store avancerede supercomputere.

Forskningsinfrastrukturer bør bidrage til at fastholde den videnskabelige fortræffelighed i EF-forskningen og bevare EF's økonomiske konkurrenceevne på mellemlang til lang sigt ved effektivt at støtte europæiske forskningsaktiviteter. Med henblik herpå bør de være så ambitiøse, at den europæiske videnskabelige kapacitet, der allerede ligger på et særdeles højt niveau, udbygges yderligere for på den måde at bidrage til udvikling af det europæiske forskningsrum.

Kommissionen stillede forslaget om ERI-rammebestemmelser som svar på medlemsstaternes ønske om en skræddersyet juridisk form til at lette og fremskynde oprettelsen af nye forskningsinfrastrukturer, som involverer flere medlemsstater, da de eksisterende instrumenter har vist sig ikke at være egnede. ERI vil forbedre adgangen til og fremragende forskningsydelser for det brede europæiske forskersamfund, både forskere fra lande med mange infrastrukturer og forskere fra lande med færre infrastrukturer.

Med hensyn til den geografiske fordeling af ERI'er skal det bemærkes, at selv om Kommissionen vil registrere forslag, der kan komme i betragtning i forbindelse med ERI'ernes juridiske form, henhører planlægningen og finansieringen af forskningsinfrastrukturer klart under de nationale myndigheders kompetenceområde. Det er dem, der forelægger forslagene, og Kommissionen registrerer dem, der kan komme i betragtning, uanset deres geografiske tilhørsforhold. De nationale myndigheder afgør sammen alle de specifikke aspekter, såsom medlemskab, bidrag og hjemsted.

Ikke desto mindre vil Kommissionen forsøge at opmuntre nye enheder, der udgør en merværdi i det europæiske forskningsrum og i videst muligt omfang omfatter regionale partnerfaciliteter. Mange store

forskningsanlæg (f.eks. 28 ud af de 44 i ESFRI-køreplanen) får distribueret forskningsinfrastrukturer, som vil blive baseret i flere medlemsstater, enten fordi de skal fordeles rent fysisk (f.eks. miljø- eller geologisk overvågning), eller fordi de videnskabelige fortræffelighedscentre er fordelt. Sådanne fordelte strukturer, som allerede stimuleres gennem de integrerede aktiviteter, der støttes inden for det sjette og det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (FP6 og FP7), vil bane vejen for en afbalanceret udvikling af det europæiske forskningsrum.

Derudover vil Kommissionen forsøge i videst muligt omfang at fremme åben adgang til forskningsinfrastrukturer for videnskabsmænd og ingeniører fra et stort geografisk område. Den vil navnlig forsøge at fremme adgang baseret på videnskabelig fortræffelighed eller videnskabelige behov og ikke udelukkende på betalingsevnen.

Der kan opnås finansiering til infrastrukturene under samhørighedspolitikken jf. den relevante fællesskabslovgivning. Kommissionen har for nylig udgivet en vejledning i anvendelse og kombineret af finansiering fra forskellige fællesskabskilder (forskning, samhørighed og konkurrenceevne)⁽⁵⁰⁾. Konvergensregionerne kunne på intelligent vis anvende struktur- og samhørighedsfondene til at opnå finansiering fra europæiske forskningsinfrastrukturer og til at indgive overbevisende ansøgninger om at blive vært for disse.

Endelig skal det bemærkes, at Kommissionen støtter den videnskabelige og teknologiske udvikling af regionernes potentiale gennem FP7-specifikke aktiviteter under kapacitetsprogrammet.

Afslutningsvis vil de nye rammebestemmelser for ERI være åbne for forslag, der kan komme i betragtning, fra partnere i hele EU og de lande, der er associeret med rammeprogrammet for forskning. Kommissionen vil fortsat opmuntre landene med relativt svage forskningsresultater til at investere og indhente det forsømte, men det er op til disse landes nationale administrationer at gøre en indsats ved at forelægge forslag, der kan komme i betragtning.

*
* *

Spørgsmål nr. 72 af Paulo Casaca (H-0933/08)

Om: Forhandlinger mellem Kommissionen og de iranske myndigheder om de mest effektive fremgangsmåder for forfølgelse af den iranske opposition

Kan Kommissionen stille protokollen fra dens møde med de iranske myndigheder den 6. oktober 2008 om de mest effektive fremgangsmåder for forfølgelse af den iranske opposition til rådighed?

Kan Kommissionen forklare, hvilket retsgrundlag der var for at føre denne form for forhandlinger med de iranske myndigheder?

Vil Kommissionen offentliggøre de tilsagn, som den afgav over for de iranske myndigheder om at gøre alt for at omgå de afgørelser, som Domstolen har truffet, ifølge hvilke Rådet har klassificeret Folkets Mujahedin som en terrororganisation?

Svar

(EN) Mødet den 6. oktober 2008, der henvises til i Kommissionens tidligere svar på spørgerens skriftlige forespørgsel E-5142/08, var ikke et møde mellem Kommissionen og de iranske myndigheder. Det franske udenrigsministerium havde som formand for EU indkaldt den iranske ambassadør i Paris for at rejse en række menneskerettighedsspørgsmål.

Kommissionen har aldrig afgivet nogen af de tilsagn, spørgeren nævner, over for de iranske myndigheder.

*
* *

⁽⁵⁰⁾ ftp://ftp.cordis.europa.eu/pub/fp7/docs/practical-guide-eufunding_en.pdf.

Spørgsmål nr. 73 af Glenis Willmott (H-0935/08)**Om: Reproduktionstoksiske stoffer**

Jeg vil gerne henlede Kommissionens opmærksomhed på vedtagelsen af Europa-Parlamentets beslutning om EU's sundhedsstrategi (P6_TA(2008)0477), hvori Europa-Parlamentet overvældende erklærede, at direktiv 2004/37/EF⁽⁵¹⁾ om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener ikke yder unionsborgerne tilstrækkelig beskyttelse mod eksponering for reproduktionstoksiske stoffer på arbejdspladsen og derfor indtrængende opfordrede Kommissionen til at medtage reproduktionstoksiske stoffer i sit kommende forslag om ændring af dette samme direktiv.

Kan Kommissionen på baggrund heraf bekræfte, at den for at beskytte arbejdstagernes sundhed giver dette krav, som støttes af 554 medlemmer af Europa-Parlamentet, sin fulde opmærksomhed?

Svar

(FR) Kommissionen tillægger beskyttelsen af arbejdstagere mod de risici, der er forbundet med eksponering for reproduktionstoksiske stoffer, særlig stor betydning. I lyset heraf skal Kommissionen påpege, at Fællesskabets lovgivning om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, navnlig direktiv 98/24/EF⁽⁵²⁾, indeholder minimumskrav om beskyttelse af arbejdstagerne.

Disse krav omfatter bestemmelser vedrørende vurdering, forebyggelse og forvaltning af risici i forbindelse med alle farlige kemiske stoffer på arbejdspladsen, herunder reproduktionstoksiske stoffer. De almindelige beskyttelsesprincipper kræver navnlig, at sikkerheds- og sundhedsrisici, som arbejdstagerne udsættes for, fjernes eller reduceres til et minimum.

Kommissionen skal påpege, at den har afholdt to høringer af arbejdsmarkedets parter om emnet beskyttelse af arbejdstagere mod risici i forbindelse med eksponering for kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske stoffer. Med udgangspunkt i resultaterne af denne høring er Kommissionen for øjeblikket i færd med at undersøge muligheden for at ændre fællesskabslovgivningen på området.

*
* *

Spørgsmål nr. 74 af Jacek Protasiewicz (H-0937/08)**Om: Fremskridt i forhandlingerne med de belarussiske myndigheder i forbindelse med det eventuelle misbrug af strafferetsplejeloven mod politisk og civil aktivitet**

Aleksandr Lukasjenko erklærede i interviewet i "Wall Street Journal", at han er parat til at befri alle politiske fanger.

Alyaksandr Barasenka holdes varetægtsfængslet, mens han afventer sin retssag for demonstrationen i januar, selv om han frivilligt meldte sig til afhøring ved politiets afdeling i Minsk den 27. oktober, og han får ikke lov til at blive stillet for en domstol uden at blive holdt varetægtsfængslet, hvilket ville være normal praksis i demokratiske lande.

Forespørgeren henviser til lignende sager og til, at andre oppositionsaktivister i Belarus er blevet idømt begrænset frihed;

Har Kommissionen kendskab til denne situation? Har Kommissionen allerede opfordret de belarussiske myndigheder til omgående at løslade Barasenka og tage lignende sager op til revision? Vil Kommissionen i modsat fald medtage dette spørgsmål i forhandlingerne med repræsentanterne for den belarussiske regering?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med og enig i spørgerens bekymringer vedrørende hr. Barasenka, som i mellemtiden har været for retten den 8.-9. december. Før retssagen var hr. Barasenka blevet holdt varetægtsfængslet uberettiget siden slutningen af oktober.

⁽⁵¹⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 50.

⁽⁵²⁾ Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejde mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1, EFT L 131 af 5.5.1998).

Hr. Barasenka blev idømt et års begrænset frihed for hans deltagelse i en ulovlig demonstration i januar. Det rapporteres, at han vil appellere dommen.

I sin erklæring af 21. november gjorde kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser og den europæiske naboskabspolitik, mens hun roste den seneste tids positive udvikling i Belarus, det klart for de belarussiske myndigheder, at EU fulgte hr. Barasenkas sag på tæt hold. Hun understregede navnlig, at det er afgørende for EU, at Belarus forbliver et land uden politiske fanger. I denne forbindelse har hun noteret sig hr. Barasenkas sag og advaret om, at EU vil følge retssagen nøje.

Kommissionen har ved flere lejligheder bragt hr. Barasenkas sag op på sine møder med de belarussiske myndigheder.

Det er en alvorlig sag, og Kommissionen vil fortsat følge den nøje og tage den op igen med de belarussiske myndigheder.

I denne forbindelse giver Rådets beslutning fra mødet den 13. oktober om delvist at suspendere sanktionerne mod Belarus i en seks måneders periode, hvorefter situationen vil blive vurderet på ny, os mulighed for at udsende et klart budskab om, hvilke demokratiske fremskridt vi forventer fra Belarus, og især at der ikke må ske tilbagegang med hensyn til politiske fanger.

*
* *

Spørgsmål nr. 75 af Johan Van Hecke (H-0938/08)

Om: Lempelse af Haitis gældsbyrde

Situationen i øjeblikket i det ludfattige Haiti kaldes den største miljøkrise i verden. Mens landet hjemsøges af kraftige storme, er 98 % af alle skove blevet fældet, for at træet kan blive anvendt som brændsel, hvilket indebærer, at selv en normal storm fører til oversvømmelser. Ifølge eksperter vil det vare flere år, inden landet blot kan dyrke halvdelen af de afgrøder, der er nødvendige for at sikre befolkningens forsyning med fødevarer. Og dette kan kun opnås ved en massiv kapitaltilførsel og en omfattende indsats, når det gælder vandskel, grundlæggende tjenesteydelser og fødevarer sikkerhed.

I denne situation er det absurd, at Haiti må vente i op til fem måneder på en omfattende gældseftergivelse fra Verdensbanken og Den Internationale Valutafond. Samtidig er Haitis optagelse i gruppen af stærkt gældstyngede fattige lande (HIPC-lande) blevet udsat. Af hensyn til landets genopbygning er det nødvendigt, at medlemmerne af Verdensbanken sammen ser på, hvordan de så hurtigt som muligt kan eftergive landet dets gæld. Hvad er Kommissionens holdning til denne udsættelse, og vil den på baggrund heraf træffe nogen foranstaltninger?

Svar

(FR) Haiti er kommet ud over beslutningstidspunktet og kan komme i betragtning med hensyn til at nå afslutningstidspunktet under initiativet vedrørende de stærkt gældstyngede fattige lande, der ledes af Verdensbanken og Den Internationale Valutafond (IMF). Det er vigtigt at understrege, at Haiti hidtil har gjort langt større fremskridt end gennemsnittet, hvilket betyder, at når tiden er inde, vil landets gæld på 659 mio. USD kunne eftergives.

Ifølge den foreløbige tidsplan er beslutningen om HIPC-initiativets afslutningstidspunkt blevet udsat til juni 2009 efter IMF's og Verdensbankens udtalelse om, at Haiti endnu ikke har opfyldt alle udbetalingsbetingelserne. En af de vigtige betingelser var loven om tildeling af kontrakter, som skulle have været sat under afstemning i parlamentet senest seks måneder efter forelæggelsen af den nationale strategi for vækst og fattigdomsreduktion (NSGRP, november 2007). Der foreligger for øjeblikket et dekret om offentlige kontrakter, men det er endnu ikke blevet kundgjort. Den konsekvente anvendelse af kriterierne har til hensigt at sikre, at de ønskede resultater af gældsreduktionen er langtidsholdbare.

De internationale institutioner og samtlige partnere forsøger at afhjælpe denne situation. Den Interamerikanske Udviklingsbank (IADB) har således f.eks. varslet en etårig udsættelse af tilbagebetalingen af dens tilgodehavende og en fastfrysning af Republikken Haitis betaling af renter og afdrag.

Kommissionen er fortsat enig i, at initiativerne om at reducere Haitis gældsbyrde er en måde at fremskynde landets økonomiske og sociale udvikling på. Kommissionen ønsker fortsat at støtte de haitianske myndigheders og befolkningens indsats og gennemføre et ambitiøst udviklingsprogram, som garanterer

varige fordele, der skaber fremskridt. I denne henseende vil Kommissionen inden for rammerne af Den 10. Europæiske Udviklingsfond (EUF) allokere 291 mio. EUR programmerbare midler til Haiti for at støtte vejinfrastrukturen, decentraliseringsprocessen, retshåndhævelsessektoren og de generelle makroøkonomiske rammer. Uafhængigt heraf tilbyder Kommissionen den nødvendige bistand til ofrene for den seneste tids oversvømmelser for at forbedre befolkningens humanitære situation.

*
* *

Spørgsmål nr. 76 af Caroline Jackson (H-0941/08)

Om: Offentlig indsamling af udtjente batterier

Fristen for gennemførelse af batteridirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF⁽⁵³⁾ af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer) udløb den 26. september 2008. Mener Kommissionen, at en medlemsstat skal udstede en tilladelse til håndtering af farligt affald til enhver form for indsamlingssted til batterier fra husholdninger, der bliver stillet op i offentlige bygninger, skoler, supermarkeder og så videre?

Svar

(EN) I henhold til artikel 8, stk. 1, i batteridirektivet (direktiv 2006/66/EF⁽⁵⁴⁾) sikrer medlemsstaterne, "at der findes passende indsamlingsordninger for udtjente bærbar batterier og akkumulatorer. Sådanne ordninger: (a) skal give slutbrugerne mulighed for at skille sig af med udtjente bærbar batterier eller akkumulatorer på et let tilgængeligt indsamlingssted i deres nærhed, under hensyn til befolkningstætheden".

I henhold til artikel 8, stk. 1, i batteridirektivet gælder de i direktiv 2006/12/EF om affald⁽⁵⁵⁾ (affaldsrammedirektivet) eller Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald⁽⁵⁶⁾ indeholdte krav om registrering eller tilladelse ikke for indsamlingssteder for udtjente bærbar batterier og akkumulatorer, herunder batterier fra husholdninger. Derfor er det ikke nødvendigt, at medlemsstaterne udsteder en licens (eller tilladelse) til håndtering af farligt affald til indsamlingsstederne for batterier fra husholdninger i nærheden af slutbrugerne, herunder i offentlige bygninger, skoler, supermarkeder osv.

Disse bestemmelser er i overensstemmelse med det for nylig reviderede affaldsrammedirektiv, hvor det i artikel 20 hedder, at artikel 17 (kontrol med farligt affald), 18 (forbud mod blanding af farligt affald), 19 (mærkning af farligt affald) og 35 (registerføring) ikke finder anvendelse på blandet affald, der er opstået i husholdninger. Artikel 19 og 35 finder ikke anvendelse på udskilte fraktioner af farligt affald, der er opstået i husholdninger, før det er modtaget til indsamling, bortskaffelse eller nyttiggørelse af et anlæg eller en virksomhed, der har indhentet tilladelse eller er registreret i overensstemmelse med artikel 23 eller 26.

*
* *

Spørgsmål nr. 77 af Karin Riis-Jørgensen (H-0942/08)

Om: Liberalisering af det nationale spillemonopol

I Grækenland (Athen og Thessaloniki) arresterede og tilbageholdt de græske myndigheder mellem den 6. og den 8. november 2008 to repræsentanter for en privat udbyder af sportsvæddemål, som har koncession og tilladelse i EU, samt tre af deres kunder, for overtrædelse af den græske spillemonopollovgivning.

Denne lovgivning er allerede genstand for en begrundet udtalelse af 28. februar 2008 fra Kommissionen som led i de overtrædelsesprocedurer, der i løbet af de seneste 2 ½ år er blevet indledt over for 10 medlemsstater.

⁽⁵³⁾ EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1

⁽⁵⁴⁾ EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1.

⁽⁵⁵⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

⁽⁵⁶⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Direktiv som senest ændret ved forordning (EF) nr. 166/2006.

Mener Kommissionen ikke under henvisning til Domstolens dom, præmis 73, punkt 4⁽⁵⁷⁾, i Placanica-dommen (C-338/04), at disse arrestationer er disproportionerede?

Hvorfor går Kommissionen ikke strengere til værks og indbringer de lande for Domstolen, der har modtaget en begrundet udtalelse, såsom Grækenland, Danmark, Sverige, Finland og Nederlandene, eftersom disse lande ved at handle som i ovennævnte eksempel i Grækenland - eller ved helt at undlade at handle - tydeligt har vist, at de nægter at overholde EU-traktaten?

Svar

(EN) Som svar på medlemmets mundtlige forespørgsel minder Kommissionen om, at den indledte overtrædelsesprocedurer mod mange medlemsstater med hensyn til begrænsninger, navnlig i form af strafferetlige sanktioner, af friheden til at udbyde sportsvæddemål for udbydere, som har fået licens hertil i en anden medlemsstat, idet den mener, at disse begrænsninger er uforenelige med EF-traktatens artikel 49.

Kommissionen er enig med spørgeren i, at arrestationerne i Grækenland af to repræsentanter for en privat udbyder af sportsvæddemål, som har tilladelse i en anden medlemsstat, kan være disproportionerede og uforenelige med EF-traktatens artikel 43 og 49, under forudsætning af, som det klart fremgår af Domstolens dom i Placanica-sagen⁽⁵⁸⁾, at den pågældende medlemsstat har afvist at udstede licenser eller tilladelser i modstrid med fællesskabsretten. Ifølge Domstolens dom i Gambelli-sagen⁽⁵⁹⁾ er der tale om en sådan krænkelse af fællesskabsretten, når en medlemsstat ikke fører en politik, som har til formål at begrænse væddemålsvirksomhed på en sammenhængende og systematisk måde.

Det virker dog som om, at medlemsstaternes modvilje mod at acceptere den europæiske dimension af dette anliggende har ændret sig i den seneste tid. Det skyldes, at Kommissionen har indledt overtrædelsesprocedurer mod 10 medlemsstater vedrørende de begrænsninger, de har opstillet for grænseoverskridende udbud af sportsvæddemål. Det har fået nogle medlemsstater til at overveje at vedtage nye love, og flere af dem drøfter nu deres forslag med Kommissionen. Kommissionen agter at behandle de verserende overtrædelsessager igen i 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 78 af Ivo Belet (H-0943/08)

Om: Den årlige jagt på grindehvaler ud for Færøernes kyster

Kommissionen anfører i sin besvarelse af forespørgsel P-3855/08, at Kommissionen stræber efter en løsning inden for IWC vedrørende de hvaler, der årligt nedslægtes ud for Færøernes kyster.

Er Kommissionen således enig i, at den måde hvalerne dræbes på i de færøske farvande på ingen måde er i overensstemmelse med EU's dyrevelfærdspolitik?

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er fremme i denne sag? Hvilke initiativer har Kommissionen taget, og hvilke yderligere initiativer har den planer om at tage?

Er Kommissionen rede til at rejse spørgsmålet om denne praksis i bilaterale drøftelser med Færøerne?

Svar

(EN) Kommissionen lægger meget stor vægt på beskyttelsen af alle cetacea (hvaler, delfiner og marsvin) og vil gerne minde om, at det er forbudt at fange og dræbe cetacea i EU i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽⁶⁰⁾, som indeholder forpligtelser fra konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, også kendt som

⁽⁵⁷⁾ Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, der pålægger personer som de tiltalte i hovedsagerne strafferetlige sanktioner for at have udøvet organiseret væddemålsvirksomhed uden den koncession eller polititilladelse, som kræves i henhold til den nationale lovgivning, når disse personer ikke har kunnet opnå de nævnte koncessioner og tilladelser, fordi medlemsstaten har afslået at tildele dem i strid med fællesskabsretten.

⁽⁵⁸⁾ EF-Domstolen, 6.3.2007, Placanica, C-338/04.

⁽⁵⁹⁾ EF-Domstolen, 6.11.2003, Gambelli, C-243/01.

⁽⁶⁰⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

Bernkonventionen. Det er endvidere forbudt for medlemsstaterne at sælge og bytte cetacea i henhold til samme direktiv. Derudover er det forbudt at indføre cetacea i Fællesskabet, som primært skal anvendes til kommercielle formål, i henhold til Rådets forordning 338/97/EF om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed⁽⁶¹⁾, som gennemfører bestemmelserne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) i EU.

Den nævnte jagt på grindehvaler finder imidlertid sted på Færøerne, som ikke er med i EU, så EU's lovgivning og politikker finder ikke anvendelse. Derudover afgav Danmark, som har undertegnet Bernkonventionen, i ratificeringsinstrumentet en erklæring om, at konventionen ikke finder anvendelse på Grønland og Færøerne. Kommissionen har således desværre kun begrænsede muligheder for at gribe direkte ind i sagen. Kommissionen vil dog se på, hvordan den bedst muligt kan rejse dette følsomme spørgsmål over for de relevante myndigheder.

På internationalt plan beskyttes hvaler af Den Internationale Hvalfangstkommission (IWC), som er en international organisation til beskyttelse og forvaltning af hvaler. Desværre er jagten på grindehvaler ikke omfattet af IWC, da der indtil videre ikke findes nogen aftale om IWC's kompetence med hensyn til små cetacea. Inden for rammerne af den igangværende debat om IWC's fremtid håber Kommissionen dog, at EU sammen med andre IWC-parter vil kunne tage fat på spørgsmålet om de små cetacea. For at få en koordineret EU-holdning på IWC's møder den 6. november 2008 har Kommissionen forelagt Rådet et forslag⁽⁶²⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 79 af Ari Vatanen (H-0944/08)

Om: Merværdiafgift på salg af alkohol: forskel mellem fjernsalg og teleshopping

I EU-lovgivningen om salg af alkohol (Rådets sjette direktiv 77/388/EØF⁽⁶³⁾ og tilføjelser i medfør af direktiv 91/680/EØF⁽⁶⁴⁾) sondres der ud fra leveringsmetoden mellem (i) fjernsalg og (ii) teleshopping. På grundlag af varernes leveringsmetode afgøres det, hvorvidt der skal betales merværdiafgift til oprindelseslandet eller bestemmelseslandet.

Når forbrugeren køber alkohol fra en anden medlemsstat, og når sælgeren eller en anden på vegne af sælgeren sender eller transporterer varerne til forbrugeren i bestemmelseslandet, er der tale om fjernsalg. I forbindelse med fjernsalg pålægges salget af alkohol altid merværdiafgift i transportens bestemmelsesland, uanset den solgte mængde. Når der er tale om salg, der sker til forbrugeren, anses leveringen af alkohol at finde sted i bestemmelseslandet.

Der er tale om teleshopping, når forbrugeren i sælgerens sted selv arrangerer transporten af varerne fra oprindelseslandet til bestemmelseslandet. I forbindelse med teleshopping pålægges salget af alkohol altid merværdiafgift i oprindelseslandet. Alkoholens leveringssted er det sted, hvor varen findes, når transporten startes.

Kan en aktør, som tilbyder teleshopping af alkohol på internettet til forbrugere, på sine egne internetsider reklamere for en tredjeparts transportydelser, uden at denne aktørs handlinger anses for at være fjernsalg? Dette har betydning, når der skal tages stilling til, om salget pålægges merværdiafgift i oprindelses- eller bestemmelseslandet.

Svar

(EN) For så vidt angår moms på levering af alkohol til private forbrugere, fremgår det af artikel 33 i momsdirektivet (2006/112/ECF⁽⁶⁵⁾), at en levering af afgiftspligtige varer, der forsendes eller transporteres af leverandøren eller for hans regning, skal beskattes på det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen

⁽⁶¹⁾ EFT L 61 af 3.3.1997.

⁽⁶²⁾ Forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Det Europæiske Fællesskabs vegne til forslag til ændringer af den internationale konvention angående regulering af hvalfangst og dens vedtægter, KOM(2008) 711.

⁽⁶³⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

⁽⁶⁴⁾ EFT L 376 af 31.12.1991, s. 1.

⁽⁶⁵⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EUTL 347 af 11.12.2006.

eller transporten af varerne afsluttes. Ved levering af varer, der forsendes eller transporteres af kunden eller for hans regning, er beskatningsstedet det sted, hvor varerne befinder sig på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til kunden påbegyndes, i henhold til artikel 32 i momsdirektivet.

Når sælger på sin internetside på samme tid reklamerer for både afgiftspligtige varer og den måde, de transporteres på til kunden, uden at kunden skal befinde sig i den medlemsstat, sælger befinder sig i, kunne situationen opfattes som et misbrug med henblik på kunstigt og i momsøjemed at omdanne en levering af varer, der transporteres af sælger eller for dennes regning, til en levering af varer, der transporteres af kunden eller for dennes regning (Domstolens dom af 21. februar 2006, sag C-255/02, Halifax plc). I sådanne situationer skal den økonomiske realitet tages i betragtning, og transaktionen kan omkvalificeres og i momsøjemed behandles som levering af afgiftspligtige varer, der transporteres af sælger eller for dennes regning og beskattes i den medlemsstat, hvor transporten til kunden afsluttes. Sådanne situationer skal under alle omstændigheder vurderes ud fra forholdene i de enkelte sager.

*

* *

Spørgsmål nr. 80 af Athanasios Pafilis (H-0948/08)

Om: Umenneskelige vilkår i de græske fængsler

I den senere tid har fængselsindsatte i Grækenland gennemført massive sultestrejker i protest mod de umenneskelige vilkår, som hersker i fængslerne, som også er blevet forværret som resultat af Nea Dimokratia- og PASOK-regeringernes politiske dispositioner, der delvis har fulgt EU's retningslinjer.

Vanskelighederne hænger sammen med, at fængslerne er voldsomt overbelagte, hovedsagelig af indsatte under anklage og udlændinge, der sidder i fængsel af den ene grund, at de er indrejst i landet på ulovlig vis. Der er endvidere sket en stigning i antallet af selvmord, mishandling af indsatte og overtrædelse af deres grundlæggende rettigheder, og der er mangel på specialiseret læge- og plejepersonale, programmer for afvænnelse af stofmisbrugere samt pasningsfaciliteter for mindreårige. Samtidig er repræsentanter for forskningsinstitutioner og sociale organisationer samt politiske partier m.m. forment adgang til fængslerne.

Hvordan stiller Kommissionen sig til denne uacceptable situation, der er blevet skabt i fængslerne, og krænkelse af de indsattes grundlæggende rettigheder?

Svar

(EN) Kommissionen kontrollerer ikke vilkårene i medlemsstaternes fængsler. Den europæiske myndighed, der har ansvar for denne form for kontrol, er Den Europæiske Komité til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf (CPT-komitéen), som er et organ under Europarådet. Kommissionen følger imidlertid nøje med i CPT-komitéens rapporter, idet det også i artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsættes, at Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten. I denne forbindelse skal det nævnes, at i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis kan uacceptable vilkår i fængslerne endvidere udgøre en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 (forbud mod tortur), også selv om der ikke foreligger bevis for, at hensigten var at vanære eller nedværdige en indsat. Heraf fremgår det, at Grækenland skal behandle de indsatte værdigt og i overensstemmelse med gældende internationale standarder.

*

* *

Spørgsmål nr. 82 af Olle Schmidt (H-0951/08)

Om: Statsejede bilfabrikanter

I forbindelse med den økonomiske krise i 70'erne blev mange store industrivirksomheder nationaliseret. En række af de virksomheder, der ikke blev nationaliseret, modtog i stedet store beløb som lån eller støtte. I mit hjemland Sverige blev der navnlig ydet støtte til skibsværfter, der i dag er flyttet til andre lande. I andre lande var det bilfabrikanterne, der havde problemer med at overleve. Nationale prestigemærker som Chrysler, Rolls Royce, Renault blev reddet af de relevante landes skatteydere.

Nu lader det til, at kreditkrisen har udviklet sig til en reel global lavkonjunktur. Den benzinslugende bilindustri er nu igen på randen af konkurs. For Sveriges vedkommende er dette problematisk, eftersom en væsentlig

del af både Volvos og SAAB's produktion er baseret her. I de seneste uger har der i medierne (bl.a. i Financial Times den 1. december 2008) været tale om, at de amerikanske ejere af Volvo og SAAB har drøftet en nationalisering af disse kriseramte bilfabrikanter med den svenske regering. Vi ved, at der pågår lignende drøftelser mellem bilfabrikanter og regeringer i mange andre lande.

Mit spørgsmål er, om Kommissionen mener, at der er en risiko ved statsejede og statsforvaltede industrivirksomheder?

Svar

(EN) I EF-traktatens artikel 295 hedder det, at "de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne berøres ikke af denne traktat". Dette princip betyder, at traktaten ikke favoriserer hverken privat eller statsligt ejerskab af en virksomhed. Gennemførelsen af et sådant princip forudsætter, at de offentlige organer, som ejer aktier i eller er ansvarlige for driften af en virksomhed, handler på samme måde som de private aktører. Dette stadfæstes af Domstolen (i sag C-174/04, Kommissionen mod Italien, præmis 32): "Traktatens regler vedrørende frie kapitalbevægelser indeholder nemlig ingen sontring mellem private virksomheder og offentlige virksomheder."

Især i forbindelse med gennemførelsen af regler om statsstøtte skelner Kommissionen mellem sager, hvor offentlige organer handler som private aktører, og sager, hvor statsligt ejerskab eller offentlig indgriben i ejerskabet eller ledelsen af en virksomhed er begrundet i offentlige eller andre statslige hensyn. Denne skelnen foretages ved anvendelse af det såkaldte markedsøkonomiske investorprincip. Ifølge dette princip sammenlignes en offentlig aktieindehavers eller operatørs adfærd med det, en privat operatør med udgangspunkt i markedsøkonomiske hensyn ville have gjort i samme situation. Dette indebærer, at baggrunden for en sådan offentlig investering samt dens vilkår og afkast undersøges. Hvis ikke det offentlige indgreb lever op til den markedsøkonomiske investortest, er Kommissionen af den opfattelse, at indgrebet indeholder statsstøtteelementer, hvis forenelighed med fællesmarkedet skal undersøges.

I henhold til fællesskabsretten og det markedsøkonomiske investorprincip er nationalisering eller delvis offentlig investering i virksomheder (lige meget hvilken sektor der er tale om) derfor i princippet ikke forbudt. I tilfælde, hvor det statslige indgreb ikke lever op til den markedsøkonomiske investortest, skal Kommissionen undersøge disse foranstaltninger for at vurdere, om de er forenelige med reglerne om statsstøtte.

I den aktuelle finansielle og økonomiske krise er det vanskeligt at forene offentlige indgreb til støtte for kriseramte virksomheder eller firmaer i en sektor, der går en vanskelig tid i møde, med en markedsøkonomisk investoradfærd. I lyset heraf ville potentielle offentlige investeringer i f.eks. Volvo eller Saab (selv om disse projekter synes at være blevet opgivet) skulle vurderes nøje, for så vidt angår deres overensstemmelse med reglerne om statsstøtte.

*
* *

Spørgsmål nr. 83 af Katerina Batzeli (H-0953/08)

Om: EF-Domstolens retspraksis for anerkendelse af eksamensbeviser på grundlag af "franchising" og indblanding i den nationale tilrettelæggelse af uddannelsessystemer, der henhører under medlemsstaternes kompetence

Den 23. oktober 2008 udstedte EF-Domstolen sin afgørelse i sag C-274/05, ifølge hvilken Grækenland er forpligtet til at anerkende erhvervsrettigheder udstedt af uddannelsesinstitutioner i andre medlemsstater.

Er et modtagerland forpligtet til at anerkende uddannelsesinstitutioners aktiviteter på dets område, når disse ikke er i overensstemmelse med de grundlæggende principper for den nationale uddannelsespolitik og national ret?

I hvor stor udstrækning er direkte vurdering af anvendelse af direktiv 2005/36/EF⁽⁶⁶⁾ og det tidligere direktiv 89/48/EØF⁽⁶⁷⁾ påkrævet, især hvad angår virkningerne af anerkendelsen af erhvervskvalifikationer for nationale uddannelsessystemer og bestemmelserne i EF-traktatens artikel 149 og 150 om nationalt ansvar på uddannelsesområdet?

⁽⁶⁶⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

⁽⁶⁷⁾ EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

På baggrund af, at dette spørgsmål skaber uklarhed og problemer i fællesskabslovgivningen og den nationale lovgivning, hvilket tvinger borgerne til at gå til EF-Domstolen, bedes Kommissionen besvare følgende: Er Kommissionen ikke enig i, at det er nødvendigt med et nyt EU-forslag for at fastlægge skillelinjen mellem forpligtelse til at anerkende erhvervskvalifikationer og medlemsstaternes ansvar for at anerkende eksamensbeviser for at undgå nivellering af kvalifikationer mellem medlemsstater med store forskelle i deres uddannelsessystemer?

Svar

(EN) Den 23. oktober 2008⁽⁶⁸⁾ fastslog EF-Domstolen, at Grækenland havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 89/48/EØF⁽⁶⁹⁾, da landet ikke anerkendte eksamensbeviser udstedt af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater efter uddannelse og erhvervsuddannelse givet af et privat organ i Grækenland inden for rammerne af en franchiseaftale. Domstolen tilføjede, at denne fortolkning ikke ændrer ved Grækenlands ansvar for undervisningsindholdet og uddannelsessystemets tilrettelæggelse. Eftersom de pågældende eksamensbeviser kun blev udstedt af andre medlemsstaters kompetente myndigheder inden for rammerne af de regler, som finder anvendelse i deres respektive uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, kan sådanne eksamensbeviser udstedt efter endt uddannelse og erhvervsuddannelse givet inden for rammerne af godkendelsesaftaler (franchiseaftaler) ikke henhøre under det græske uddannelsessystem i henhold til direktiv 89/48/EØF. Med denne dom stadfæster EF-Domstolen sin tidligere dom i sagen Neri⁽⁷⁰⁾ mod Italien fra 2003, hvor den gjorde det klart, at afvisning af at anerkende kvalifikationer opnået via en franchiseaftale af den eneste grund, at uddannelsen ikke blev givet på et universitet, er i modstrid med fællesskabsretten.

Disse to domme fastslår, den ene direkte og den anden indirekte, at Grækenlands lovgivning ikke var i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, da direktiv 89/48/EØF var gældende. Grækenland overholder fortsat ikke EU-lovgivningen, da landet stadig ikke har gennemført direktiv 2005/36/EF⁽⁷¹⁾ om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der ophæver direktiv 89/48/EØF, og som trådte i kraft den 20. oktober 2007. Det skal understreges, at direktivets artikel 53 udtrykkeligt giver medlemsstater ret til at kontrollere en række elementer i forbindelse med f.eks. eksamensbeviser på grundlag af "franchising", såsom oprindelsesstatens kontrol af den formelle gyldighed af certifikater for uddannelseskurser fulgt i en anden medlemsstat, kontrol af identiteten af eksamensbeviset i forhold til et eksamensbevis udstedt efter, at en studerende har fulgt et kursus udelukkende i oprindelsesstaten, eller kontrol af identiteten af de dermed forbundne erhvervsmæssige rettigheder.

Den 4. december 2008 afsagde EF-Domstolen to nye domme⁽⁷²⁾ mod Grækenland, hvor den udtrykkeligt stadfæstede konklusionerne i C-274/05 og fastslog, at Grækenland overtræder EU-lovgivningen ved ikke at anerkende eksamensbeviser på grundlag af "franchising".

Domstolens nyeste retspraksis og den sekundære lovgivning på EU-plan om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (direktiv 2005/36/EF) opstiller klart rammerne for, hvordan Grækenland skal håndtere eksamensbeviser på grundlag af "franchising" opnået af kvalificerede fagfolk. Der er ingen juridisk usikkerhed og derfor ikke behov for noget nyt forslag.

*
* *

Spørgsmål nr. 84 af Salvador Domingo Sanz Palacio (H-0954/08)

Om: Plan for genopretning af bilindustrien

Bilindustrien er en strategisk og afgørende sektor for EU's økonomi, både for så vidt angår dens andel i BNP'et og de arbejdspladser, den genererer, både direkte og indirekte. Det bør være en prioritet for EU at vedtage

⁽⁶⁸⁾ EF-Domstolen C - 274/05, Kommissionen mod Grækenland, 23.10.2008.

⁽⁶⁹⁾ Rådets direktiv 89/48/EØF af 21.12.1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, EFT L 19 af 24.1.1989.

⁽⁷⁰⁾ EF-Domstolen C - 153/02, Valentina Neri, 13.11.2003.

⁽⁷¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

⁽⁷²⁾ EF-Domstolen C-84/07, Kommissionen mod Grækenland, 4.12.2008; EF-Domstolen C-151/07, Khatzithanasis mod Ipourgos Igeias kai Kinonikis Allilengiis, 4.12.2008.

specifikke støtteforanstaltninger for denne sektor, som sikrer dens bæredygtighed og arbejdspladser. Kommissionens plan for genopretning af vækst og beskæftigelse omfatter forslag til foranstaltninger, som bør følges op af specifikke planer for hver enkelt medlemsstat. De første nødforanstaltninger bør tage sigte på at forhindre lukninger af produktionsanlæg og tab af arbejdspladser. Hvilken fleksibilitet vil medlemsstaterne få til at inddrage statsstøtte rettet specifikt mod bilindustrien i deres støtteprogrammer? Til hvilke formål og under hvilke betingelser kan statsstøtte, som er omfattet af denne fleksibilitet, anvendes?

Svar

(EN) Som spørgeren nævner, har Kommissionen varslet en plan for genopretning af vækst og beskæftigelse for at sætte skub i efterspørgslen og genskabe tilliden til den europæiske økonomi. I denne forbindelse overvejer Kommissionen at foreslå medlemsstaterne at iværksætte supplerende statsstøtteforanstaltninger, dog kun i en begrænset periode.

Blandt de overvejede foranstaltninger kunne Kommissionen give medlemsstaterne tilladelse til at yde støtte i form af garantier og rentefrie lån. Godkendelsen af disse foranstaltninger kræver naturligvis, at visse betingelser og maksimumsbeløb overholdes, og den skal drøftes med medlemsstaterne. Initiativerne er ikke rettet mod en specifik økonomisk sektor, men har til formål at hjælpe virksomheder med at overvinde problemer med at opnå finansiering, som direkte skyldes den seneste tids krise.

Det er vigtigt at minde om, at Rådet, siden krisen startede, har understreget nødvendigheden af at blive ved med at anvende konkurrencereglerne. Kommissionen skal sikre lige vilkår for de europæiske virksomheder og undgå støttekapløb mellem medlemsstaterne, som ikke ville være bæredygtige og ville skade EU som helhed. Derfor er Kommissionen forsigtig, når det gælder enhver form for eventuel "fleksibel anvendelse" af reglerne om statsstøtte. De nuværende rammer for statsstøtte omfatter allerede en lang række muligheder for at yde statsstøtte til alle sektorer, herunder bilindustrien.

På forsyningssiden giver F&U&I-rammerne mulighed for statsstøtte til udvikling af grønne teknologier, under forudsætning af at der er tale om et markedssvigt, og at støtten har en inciterende effekt og er forholdsmæssig. Der kan endvidere ydes miljøstøtte til virksomheder, der forbedrer Fællesskabets miljøstandarder i deres produktionsproces. Derudover findes der andre regler til at løse de problemer, SMV'erne står over for længere nede i forsyningskæderne. Især omfatter den generelle gruppefritagelsesforordning en bred vifte af støtteforanstaltninger med minimale administrative byrder.

Støttede garantier kan hjælpe med at løse nogle af bilindustriens problemer samt de problemer, dens leverandører står over for. Når en virksomhed kommer ud i en situation, hvor den ikke engang vil kunne modtage støttet garanti, kan reglerne for redning og omstrukturering imidlertid træde i kraft. Derfor ser Kommissionen for nuværende ikke noget behov for at opstille sektorspecifikke rammer for bilindustrien.

Endelig skal det bemærkes, at lån til bilindustrien fra Den Europæiske Investeringsbank ikke er rentefrie lån, eftersom de ydes til markedspris.

*
* *

Spørgsmål nr. 85 af Hans-Peter Martin (H-0957/08)

Om: Fejlvurdering af risiciene som følge af den manglende regulering af finansmarkederne

Har Kommissionen foretaget fejlvurderinger af de risici, der er opstået som følge af (manglende) regulering af finansmarkederne? Hvori bestod disse fejlvurderinger?

Hvilke konkrete langsigtede foranstaltninger vil Kommissionen foreslå for at minimere de risici, der udgår fra finansmarkederne?

Overvejer Kommissionen at indføre en fælles kernekapitalkvote for banker i hele EU? Hvor høj skal kernekapitalkvoten for banker være?

Overvejer Kommissionen at indføre en fælles minimumskvote for egenkapital eller et "leverage ratio" også for andre finansinstitutter som f.eks. investeringsselskaber, hedgefonde og forsikringsselskaber eller for enkelte strukturerede finansinstrumenter i hele EU?

Svar

(EN) Kommissionen vil muligvis foreslå lovgivning om finansmarkederne. Ansvar for gennemførelse og effektiv håndhævelse ligger imidlertid hos de lovgivende myndigheder i medlemsstaterne (og på globalt plan hos de lovgivende myndigheder på finansområdet i tredjelande).

Kommissionen har lige fra finanskrisens start for over et år siden opfordret medlemsstaterne til at forbedre situationen og i påkommende tilfælde foreslå langsigtede løsninger. I de seneste måneder har Kommissionen stillet forslag om ændring af direktivet om kapitalkrav, direktivet om indskudsgarantiordninger og reglerne om regnskabsføring til dagsværdi. Kommissionen har endvidere vedtaget et forslag til forordning om kreditvurderingsbureauer. Derudover har Kommissionen foranlediget arbejde udført om cheflønninger og derivater og vil offentliggøre et høringsdokument om hedgefonde. Desuden har en ekspertgruppe på højt plan under Jacques de Larosière fået til opgave at fremsætte henstillinger om bl.a. grænseoverskridende overvågning. Endelig har Kommissionen varslet et dokument om den fremtidige regulering af finansmarkederne, som vil blive offentliggjort i sommeren 2009.

De specifikke spørgsmål om kapital, minimumskvote for egenkapital og "leverage ratio" drøftes i forskellige fora. Kommissionen er aktivt engageret i Basel II-arbejdet med disse spørgsmål og overvåger endvidere markedernes udvikling for at finde den bedste vej fremad. I denne forbindelse vil de spørgsmål, medlemmet har stillet, blive behandlet i detaljer. Det ville dog på nuværende tidspunkt være for tidligt at udsende konkrete signaler i nogen bestemt retning.

Som nævnt ovenfor har Kommissionen stillet en lang række forslag i år, og den forventer, at dette arbejdstempo vil fortsætte i de kommende måneder.

Det er en kort oversigt over de ting, Kommissionen har arbejdet med på dette område. Kommissionen står naturligvis til rådighed med yderligere oplysninger, hvis spørgeren måtte ønske det.

*
* *

Spørgsmål nr. 86 af Pedro Guerreiro (H-0960/08)**Om: Beskyttelse af produktion og beskæftigelse i tekstil- og beklædningssektoren i forskellige EU-lande**

I forbindelse med Kommissionens svar på min forespørgsel H-0866/08⁽⁷³⁾ om (det eventuelle) ophør den 31. december 2008 af den fælles ordning for kontrol med udførslen af bestemte kategorier af tekstil- og beklædningsprodukter fra Kina til EU-landene og i betragtning af, at et stigende antal virksomheder lukker eller flytter produktionen ud - bl.a. i Portugal - hvad der har efterladt sig et spor af arbejdsløshed og alvorlige sociale problemer, bedes følgende spørgsmål besvaret: Er der nogen medlemsstat, der har foreslået eller anmodet Kommissionen om forlængelse af ordningen med dobbelt kontrol ud over den 31. december 2008 eller indførelse af andre foranstaltninger i denne forbindelse? I bekræftende fald bedes Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der er tale om, og hvilke foranstaltninger de enkelte medlemsstater har foreslået. Er der nogen medlemsstat, der har modsat sig indførelse heraf? I bekræftende bedes det oplyst, hvilke medlemsstater der er tale om, og hvilke argumenter de enkelte medlemsstater har påberåbt sig.

Svar

(EN) Ordningen med dobbeltkontrol skulle efter planen ophøre pr. 31. december 2008 i fællesskabslovgivningen og skulle efter planen ikke føres videre efter denne dato.

Som Kommissionen allerede har forklaret spørgeren i dens svar på mundtlig forespørgsel H-0866/08⁽⁷⁴⁾, "er der fremkommet en række anmodninger fra en ordning med enkeltkontrol til enkel toldkontrol, hvor de fleste medlemsstater udtrykker sig i forhold til de forskellige muligheder". Der har dog ikke fundet nogen formel afstemning sted, da der ikke var noget formelt forslag om at fortsætte ordningen med dobbeltkontrol. Medlemsstaterne har derfor ikke haft nogen formel holdning. Dette afspejler den situation, at de fleste interessenter ikke kan se nogen grund til yderligere handling. De ønsker at komme videre og behandle tekstilsektoren som alle andre sektorer.

⁽⁷³⁾ Skriftligt svar af 19.11.2008.

⁽⁷⁴⁾ Skriftligt svar af 19.11.2008.

Derudover har Kina gjort det klart, at landet ikke ønsker "at fortsætte ordningen med dobbeltkontrol". Det betyder, at ethvert forsøg på at fortsætte ville være dømt til at mislykkes.

For så vidt angår en hvilket som helst anden foranstaltning til overvågning af tekstilimporten fra Kina, blev der ikke formelt stillet forslag om andre foranstaltninger, da det generelle flertal i drøftelserne pegede mod en liberalisering af handelen inden for denne sektor. Kommissionen vil dog som nævnt i dens svar på spørgsmål H-0866/08 fortsætte den nøje overvågning af udviklingen i statistikken for den faktiske udenrigshandel (Comext) og tolldata i 2009.

Kommissionen er opmærksom på beskæftigelsessituationen inden for den europæiske økonomis forskellige sektorer, navnlig i tekstilsektoren. Dette blev allerede forklaret udførligt i Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel H-0866/08. I starten af 2007 blev Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) oprettet for at finansiere aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger til støtte for arbejdstagere, der er blevet afskediget som følge af globaliseringen. EGF har allerede hjulpet afskedigede arbejdstagere i tekstilsektoren på Malta, i Litauen og i fire italienske regioner. Under den aktuelle økonomiske krise revideres fonden som led i den europæiske økonomiske genopretningsplan⁽⁷⁵⁾ med henblik på at give den mulighed for at gribe mere effektivt ind til fordel for afskedigede arbejdstagere.

*
* *

Spørgsmål nr. 87 af Laima Liucija Andrikiene (H-0962/08)

Om: Gennemførelse af den europæiske naboskabspolitik

Den europæiske naboskabspolitik blev udviklet af Kommissionen i 2004 og er siden gennemført i seksten af EU's nabolande. Hvordan vurderer Kommissionen gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik gennem de sidste fire år? Hvad er de vigtigste resultater af og skavanker ved den europæiske naboskabspolitik? Hvilke nabolande har mest gavn af den europæiske naboskabspolitik? Hvad er Kommissionens holdning til muligheden af Belarus' fulde deltagelse i den europæiske naboskabspolitik efter de seneste politiske udviklinger i landet?

Svar

(EN) Den europæiske naboskabspolitik (ENP) er og bliver en central bestanddel af Unionens eksterne forbindelser og har allerede opnået mærkbare resultater i marken og skabt gensidig stabilitet og fremgang. ENP-statusrapporten fra april 2008 viser, at politikken gennemførelse i de europæiske nabolande har gjort store fremskridt, navnlig inden for områderne økonomisk reform og tilnærmelse af lovgivningen på forskellige områder. På den anden side er det klart, at der stadig er lang vej igen for vores partnerlande, især inden for områderne god forvaltningsskik og retsstatsprincipperne.

For yderligere at styrke ENP og skærpe Unionens reformincitament har Kommissionen stillet en række forslag om handelsliberalisering og økonomisk integration, øget mobilitet for personer og en større europæisk indsats i forbindelse med løsning af regionale konflikter.

EU fører en individuel differentieringspolitik med henblik på at målrette vores støtte efter partnernes individuelle behov og forhåbninger, idet vi giver mere til de lande, der er mest engagerede og gør store reformfremskridt ("mere for mere"). Med udgangspunkt heri har Kommissionen identificeret fire lande, med hvem samarbejdsintensiteten berettiger tættere forbindelser med EU. Det drejer sig om Ukraine, Moldova, Marokko og Israel. Unionen er for øjeblikket i færd med at konkretisere disse "avancerede" forbindelser.

Belarus er en vigtig nabo mod øst, og Kommissionen opmuntrer landet til at gøre yderligere fremskridt i retning af demokratisering og andre reformer. Med udgangspunkt i landets egne valg og beslutninger vil Belarus kunne udnytte ENP's fordele og især fordelene ved det nye østlige partnerskabsinitiativ fuldt ud.

*
* *

⁽⁷⁵⁾ KOM(2008) 800.

Spørgsmål nr. 88 af Neena Gill (H-0964/08)**Om: Bevarelse af tigre**

Vil Kommissionen, eftersom krybskytteri fortsat er en alvorlig trussel mod den vilde tiger og i betragtning af de positive skridt, som Indien har taget for at forbedre beskyttelsen af disse dyr, følge dette eksempel og anerkende forbrydelser mod vildtbestanden som en form for alvorlig grænseoverskridende og organiseret kriminalitet, og vil Kommissionen bevilge yderligere ressourcer til internationale partnere som f.eks. UNODC, UNEP, Interpol og WCO til at bekæmpe kriminalitet mod miljøet og vildtbestanden, navnlig i den transhimalayanske region (Indien, Nepal, Kina)?

Svar

(EN) Kommissionen er fuldt ud bevidst om det alvorlige problem med krybskytteri og ulovlig handel med vilde dyr og planter samt den alvorlige indvirkning, disse ulovlige handlinger kan have på arternes bevaringsstatus. Kommissionens bekymringer i denne henseende afspejles i direktivet om strafferetlig beskyttelse af miljøet, som blev formelt vedtaget af Parlamentet og Rådet den 19. november 2008 (direktiv 2008/99/EF). Dette direktiv vil sikre, at ulovlig indfangning af og handel med beskyttede arter opfattes som strafbare handlinger og kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning.

For så vidt angår international handel med vilde dyr, anbefaler Kommissionen i sin henstilling af 13. juni 2007 om en række tiltag med sigte på at håndhæve Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol med handelen hermed⁽⁷⁶⁾ bl.a., at medlemsstaterne skal holde nær kontakt med og støtte tredjelande samt internationale organisationer, herunder UNEP, CITES-sekretariatet, WCO og Interpol, med sigte på at opdage, afskrække og forebygge ulovlig handel med vilde dyr og planter. Selv om Kommissionen ikke har ydet direkte økonomisk støtte til WCO og Interpol til bekæmpelse af kriminalitet mod miljøet og vildtbestanden, arbejder den tæt sammen med disse organisationer og inviterer dem regelmæssigt til møder i Udvalget for Handel med Vilde Dyr og Planter for at sikre et effektivt samarbejde og effektiv koordination vedrørende ulovlig handel med vilde dyr og planter.

Derudover har Kommissionen via CITES-sekretariatet ydet økonomisk støtte til afholdelsen af en asiatisk workshop om gennemførelse og håndhævelse af CITES i Kina i 2005, som tog fat på spørgsmål om håndhævelse og regionalt samarbejde med henblik på bekæmpelse af ulovlig handel med tigerprodukter og andre truede arter. Kommissionen har endvidere i år ydet økonomisk støtte til CITES-sekretariatet til et møde vedrørende håndhævelse af bestemmelserne om handel med tigre, der vil blive afholdt i 2009.

Inden for rammerne af sine internationale samarbejdsaktiviteter vedrørende miljø og udvikling finansierer Kommissionen endvidere en række programmer og projekter på globalt, regionalt og lokalt plan med henblik på at fremme bæredygtig forvaltning af biodiversiteten og/eller beskyttede områder. De fleste af disse programmer omfatter foranstaltninger til bekæmpelse af krybskytteri og støtte til håndhævelse af loven. Et par eksempler herpå i det asiatiske område er oprettelsen af det grænseoverskridende bevaringsområde Pamir-Alai (PATCA) mellem Tadsjikistan og Kirgisistan og biodiversitetsprogrammet mellem EU og Kina (ECBP).

*

* *

⁽⁷⁶⁾ EUT L 159 af 20.6.2007.